Η ΛΥΣΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ

ΠΡΟΟΔΟ

Το Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q Είναι

Η Εκπαιδευτική Διαδρομή που Λείπει

SEAN GRINYER

worldeducation.online
q2l.online

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΗΝ L2Q ΕΡΓΑΛΕΙΟΘΗΚΗ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ 4-15

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ L2Q ΕΙΝΑΙ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ 16-20

Η ΕΡΓΑΛΕΙΟΘΗΚΗ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ L2Q

1. ΠΗΓΗ ΚΑΙ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ 21-51

2. ΠΡΟΤΥΠΟ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ 52-87

3. ΚΙΝΗΤΡΟ ΚΑΙ ΟΦΕΛΟΣ 88-117

4. ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑ 118-148

5. ΑΔΕΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ 149-180

6. ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ 181-228

7. ΑΦΗΓΗΜΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ 229-265

8. ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ 266-294

9. ΕΦΑΡΜΟΣΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΑΝΤΟΥ 295-322

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΟΔΟΣ 323-354

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΜΑΘΕΙΣ ΑΠΟ Ο,ΤΙ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΔΕΙΣ

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΕΡΓΑΛΕΙΟΘΗΚΗ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ L2Q

ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΛΕΙΟΘΗΚΗ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ L2Q ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΟΥΝ ΤΟΝ ΝΟΥ ΤΟΥΣ, ΝΑ ΠΡΟΑΓΟΥΝ ΤΗ ΜΑΘΗΣΗ, ΝΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ

Ο νους και η μάθηση των παιδιών διαμορφώνονται από το περιβάλλον του κόσμου πριν κατανοήσουν πλήρως τι είναι αυτό που τα διαμορφώνει.

Γι’ αυτό τα παιδιά χρειάζονται την Εργαλειοθήκη Υποβολής Ερωτήσεων L2Q.

Η Εργαλειοθήκη Υποβολής Ερωτήσεων L2Q δεν είναι ένα συνηθισμένο εκπαιδευτικό βοήθημα.

Είναι μια δομημένη εκπαιδευτική μέθοδος, νέα για τον κόσμο, που αναπτύχθηκε από το Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων και οργανώθηκε μέσω του World Education Online, ώστε να δώσει στα παιδιά τη δομημένη μέθοδο για να μαθαίνουν πώς να θέτουν ερωτήματα στο πραγματικό περιβάλλον του κόσμου, να διακρίνουν την αλήθεια, να αναπτύσσουν ανεξάρτητη σκέψη και να εμποδίζουν τα κατασκευασμένα ψέματα να διαμορφώνουν τον νου και τη μάθησή τους.

Η Εργαλειοθήκη Υποβολής Ερωτήσεων L2Q δεν λέει στα παιδιά τι να σκέφτονται.

Η Εργαλειοθήκη Υποβολής Ερωτήσεων L2Q δίνει στα παιδιά τη δομημένη μέθοδο για να θέτουν ερωτήματα για ό,τι τους παρουσιάζεται με

το ίδιο πρότυπο, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών, ενηλίκων, σχολείων, συστημάτων, χρημάτων, εξουσίας, αφηγημάτων, συμπεριφοράς, ψυχολογικής επίδρασης και των δικών τους παραδοχών.

Τα διδάσκει να ελέγχουν τι είναι αληθινό, να αναγνωρίζουν την εξαπάτηση, να κατανοούν την ψυχολογική επίδραση και να εφαρμόζουν το ίδιο πρότυπο παντού.

Αυτό δεν αφορά μόνο την εκμάθηση περισσότερων πληροφοριών.

Αφορά το να δοθούν στα παιδιά τα εργαλεία για να θέτουν ερωτήματα στο περιβάλλον του κόσμου προτού κατασκευασμένα ψέματα, επαναλαμβανόμενα αφηγήματα, συναισθηματική επιρροή, φόβος, εξουσία, σιωπή, εξάρτηση και εξαπάτηση διαμορφώσουν την αντίληψή τους για τον κόσμο.

Όταν τα παιδιά δεν διδάσκονται πώς να θέτουν σωστά ερωτήματα, ο νους τους μένει εκτεθειμένος σε ό,τι επαναλαμβάνεται, προστατεύεται, αποκρύπτεται, κανονικοποιείται και τους παρουσιάζεται ως αλήθεια.

Τα κατασκευασμένα ψέματα δεν παραπλανούν μόνο τα παιδιά.

Επηρεάζουν το πώς βλέπουν, μαθαίνουν, σκέφτονται, εμπιστεύονται, κατανοούν και ανταποκρίνονται στον κόσμο γύρω τους.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΚΑΙ Ο ΝΟΥΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Η Ψυχολογική Επίδραση είναι ένα από τα σημαντικότερα μέρη της Εργαλειοθήκης Υποβολής Ερωτήσεων L2Q.

Η Ψυχολογική Επίδραση έχει σημασία επειδή η εξαπάτηση λειτουργεί μέσω του νου πριν τα παιδιά αποκτήσουν τα εργαλεία για να την αναγνωρίζουν.

Ό,τι επαναλαμβάνεται, επιβραβεύεται, αποτελεί αντικείμενο φόβου, αποκρύπτεται, κανονικοποιείται, προστατεύεται ή παρουσιάζεται ως αλήθεια διαμορφώνει την αντίληψη, τη μάθηση, την εμπιστοσύνη, την κατανόηση και τη συμπεριφορά των παιδιών.

Στα παιδιά πρέπει να δοθούν τα εργαλεία για να εξετάζουν με ερωτήματα πώς οι πληροφορίες, οι ιστορίες, τα συστήματα, η εξουσία, ο φόβος, η πίεση, η ανταμοιβή, η τιμωρία, η σιωπή, η επανάληψη και η συναισθηματική επιρροή επηρεάζουν τον νου τους.

Όταν τα παιδιά μαθαίνουν να εξετάζουν με ερωτήματα την ψυχολογική επίδραση, αρχίζουν να κατανοούν πώς το περιβάλλον του κόσμου διαμορφώνει τους ανθρώπους από μέσα.

Αυτή η κατανόηση προστατεύει τον νου τους.

Προάγει τη μάθηση.

Αναπτύσσει ανεξάρτητη σκέψη.

Δίνει στα παιδιά την ικανότητα να διακρίνουν την αλήθεια.

Αφαιρεί την εξαπάτηση ως οδό ελέγχου μέσω του νου των παιδιών, επειδή τα κατασκευασμένα ψέματα εξετάζονται με ερωτήματα, ελέγχονται και αποκαλύπτονται αντί να γίνονται αποδεκτά, να επαναλαμβάνονται και να κληρονομούνται.

ΨΥΧΙΚΗ ΕΥΕΞΙΑ ΚΑΙ Η ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ

Η εξαπάτηση δεν κρύβει μόνο την αλήθεια.

Επηρεάζει το πώς τα παιδιά αισθάνονται, σκέφτονται, εμπιστεύονται, μαθαίνουν και βλέπουν τον κόσμο.

Όταν τα παιδιά περιβάλλονται από κατασκευασμένα ψέματα, επαναλαμβανόμενα αφηγήματα, φόβο, σιωπή, συναισθηματική επιρροή, πίεση, εξουσία και εξαπάτηση, ο κόσμος παρουσιάζεται πιο σκοτεινός, πιο συγκεχυμένος, πιο απειλητικός και πιο απελπιστικός απ’ όσο πραγματικά χρειάζεται να είναι.

Αυτό επηρεάζει τον νου των παιδιών.

Επηρεάζει τη μάθησή τους.

Επηρεάζει την αυτοπεποίθησή τους ως προς την κατανόηση του κόσμου.

Επηρεάζει την ικανότητά τους να εμπιστεύονται ό,τι είναι αληθινό.

Γι’ αυτό η Εργαλειοθήκη Υποβολής Ερωτήσεων L2Q είναι κεντρική για την προστασία του νου των παιδιών, την ενίσχυση της μάθησης και τη βελτίωση της ψυχικής ευεξίας μέσω της εκπαίδευσης.

Όταν στα παιδιά δίνονται τα εργαλεία για να θέτουν σωστά ερωτήματα, η εξαπάτηση αρχίζει να χάνει την επιρροή της πάνω στην αντίληψή τους.

Τα κατασκευασμένα ψέματα εξετάζονται με ερωτήματα αντί να απορροφώνται.

Τα αφηγήματα που βασίζονται στον φόβο ελέγχονται αντί να επαναλαμβάνονται.

Η εξουσία εξετάζεται αντί να γίνεται τυφλά αποδεκτή.

Η συναισθηματική επιρροή αναγνωρίζεται αντί να ελέγχει τη σκέψη τους.

Η σιωπή εξετάζεται με ερωτήματα αντί να επιτρέπεται να συνεχίζεται κρυφή βλάβη.

Τα παιδιά δεν αφήνονται μόνα μέσα σε έναν κόσμο που δεν έχουν διδαχθεί πώς να κατανοούν.

Τους δίνεται μια δομημένη μέθοδος για να εξετάζουν με ερωτήματα τι διαμορφώνει τον νου τους.

Τους δίνεται ένας τρόπος να διαχωρίζουν την αλήθεια από τα κατασκευασμένα ψέματα.

Τους δίνεται ένας τρόπος να βλέπουν τον κόσμο καθαρότερα αντί να βλέπουν μόνο τη σκοτεινότερη εκδοχή που δημιουργείται μέσω της εξαπάτησης, του φόβου, των αφηγημάτων, της σιωπής και της ψυχολογικής επίδρασης.

Όταν η εξαπάτηση αφαιρείται από την κατανόηση των παιδιών, ο κόσμος δεν χρειάζεται να φαίνεται τόσο απελπιστικός, συγκεχυμένος ή σκοτεινός.

Τα παιδιά αρχίζουν να βλέπουν ότι τα προβλήματα δημιουργούνται, επαναλαμβάνονται, προστατεύονται και συνεχίζονται μέσω συμπεριφοράς, συστημάτων, κινήτρων, σιωπής, αφηγημάτων και της απουσίας της δομημένης,

βασισμένης σε αποδεικτικά στοιχεία διαδρομής υποβολής ερωτημάτων L2Q.

Αυτό σημαίνει ότι ο κόσμος γίνεται κάτι στο οποίο θέτουν ερωτήματα, το οποίο κατανοούν, από το οποίο μαθαίνουν και το οποίο βοηθούν να βελτιωθεί.

Αυτό ενισχύει την ψυχική ευεξία επειδή τα παιδιά δεν απορροφούν πλέον μόνο το βάρος του κόσμου.

Μαθαίνουν πώς να τον κατανοούν.

Μαθαίνουν πώς να του θέτουν ερωτήματα.

Μαθαίνουν πώς να βλέπουν τι είναι αληθινό.

Μαθαίνουν πώς να αναπτύσσουν ανεξάρτητη σκέψη.

Το να δίνεται στα παιδιά η Εργαλειοθήκη Υποβολής Ερωτήσεων L2Q προστατεύει τον νου τους, δίνοντάς τους τη μέθοδο για να αφαιρούν την εξαπάτηση από την αντίληψή τους για τον κόσμο.

Όταν η εξαπάτηση χάνει την οδό της μέσω του νου των παιδιών, ο φόβος, η σύγχυση, το ψευδές σκοτάδι και τα επαναλαμβανόμενα αφηγήματα χάνουν τη δύναμή τους να διαμορφώνουν το πώς τα παιδιά βλέπουν την πραγματικότητα.

ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΣΙΩΠΗ, ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟ ΠΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΗΝ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗ

Τα παιδιά χρειάζονται επίσης την Εργαλειοθήκη Υποβολής Ερωτήσεων L2Q επειδή η εξαπάτηση προστατεύεται από τη σιωπή.

Η σιωπή δεν είναι κενή.

Η σιωπή προστατεύει ό,τι δεν εξετάζεται με ερωτήματα.

Η σιωπή προστατεύει όσα οι άνθρωποι φοβούνται να πουν.

Η σιωπή προστατεύει όσα τα συστήματα δεν θέλουν να αποκαλυφθούν.

Η σιωπή προστατεύει όσα τα χρήματα, η εξάρτηση, η απασχόληση, η θέση, η φήμη, η εξουσία και ο φόβος κρατούν κρυφά.

Αυτό έχει σημασία επειδή τα παιδιά εκπαιδεύονται μέσα σε έναν κόσμο όπου η σιωπή ήδη λειτουργεί.

Διδάσκονται από ενήλικες που έχουν διδαχθεί, εκπαιδευτεί, πληρωθεί και τοποθετηθεί σε ένα σύστημα όπου ο ρόλος τους είναι να διδάσκουν, να μεταδίδουν, να επαναλαμβάνουν και να αξιολογούν πληροφορίες μέσα στο σύστημα από το οποίο οι ίδιοι εκπαιδεύτηκαν.

Αυτό δεν σημαίνει ότι οι εκπαιδευτικοί είναι κακοί άνθρωποι.

Σημαίνει ότι η ίδια η εκπαίδευση βρίσκεται μέσα στο ίδιο περιβάλλον του κόσμου που το L2Q διδάσκει στα παιδιά να εξετάζουν με ερωτήματα.

Η σημερινή εκπαίδευση δεν διδάσκει σωστά στα παιδιά να εξετάζουν με ερωτήματα τον μηχανισμό πίσω από τη σιωπή.

Δεν διδάσκει σωστά στα παιδιά να ρωτούν τι προστατεύουν τα χρήματα, τι ελέγχει η εξάρτηση, τι απαιτεί η απασχόληση, τι εμποδίζει η εξουσία, τι κρύβει η φήμη, τι αποσιωπά ο φόβος, τι διαμορφώνουν τα κίνητρα και τι επιτρέπουν τα συστήματα να συνεχίζεται.

Όταν τα παιδιά δεν διδάσκονται να θέτουν ερωτήματα στη σιωπή, μαθαίνουν να αποδέχονται τον κόσμο όπως τους παρουσιάζεται.

Μαθαίνουν ό,τι επαναλαμβάνεται, αλλά όχι ό,τι κρύβεται.

Μαθαίνουν ό,τι εγκρίνεται, αλλά όχι ό,τι προστατεύεται.

Μαθαίνουν ό,τι διδάσκεται, αλλά όχι ό,τι αποφεύγεται.

Μαθαίνουν να λειτουργούν μέσα στο περιβάλλον του κόσμου χωρίς να κατανοούν τον μηχανισμό που διατηρεί τα κατασκευασμένα ψέματα, την εξαπάτηση, τον φόβο, την εξάρτηση και τα επαναλαμβανόμενα μοτίβα.

Η Εργαλειοθήκη Υποβολής Ερωτήσεων L2Q δίνει στα παιδιά τη μέθοδο για να εξετάζουν με ερωτήματα αυτόν τον μηχανισμό.

Τα διδάσκει να ρωτούν:

Τι δεν λέγεται;

Γιατί δεν λέγεται;

Ποιος ωφελείται από τη σιωπή;

Τι προστατεύουν τα χρήματα;

Τι ελέγχει η εξάρτηση;

Τι εμποδίζει ο φόβος;

Τι εμποδίζει η εξουσία τους ανθρώπους να εξετάζουν με ερωτήματα;

Ποιο επαναλαμβανόμενο μοτίβο συνεχίζεται επειδή οι άνθρωποι παραμένουν σιωπηλοί;

Γι’ αυτό η υποβολή ερωτημάτων για τη σιωπή είναι ουσιώδης για την προστασία του νου των παιδιών και την πρόοδο της μάθησής τους.

Όταν τα παιδιά μαθαίνουν να θέτουν ερωτήματα στη σιωπή, αρχίζουν να βλέπουν τι κρύβεται κάτω από την επιφάνεια της εκπαίδευσης, των συστημάτων, της εξουσίας, των αφηγημάτων, των χρημάτων και της επαναλαμβανόμενης συμπεριφοράς.

Όταν βλέπουν τι προστατεύει η σιωπή, αρχίζουν να κατανοούν τον μηχανισμό πίσω από την εξαπάτηση.

Όταν κατανοούν τον μηχανισμό πίσω από την εξαπάτηση, αναπτύσσεται η ανεξάρτητη σκέψη.

Όταν αναπτύσσεται η ανεξάρτητη σκέψη, τα κατασκευασμένα ψέματα χάνουν την οδό τους μέσω του νου των παιδιών.

Έτσι η Εργαλειοθήκη Υποβολής Ερωτήσεων L2Q δίνει στα παιδιά τη μέθοδο για να αφαιρούν την εξαπάτηση από την αντίληψή τους για τον κόσμο.

Τους δίνει την ικανότητα να θέτουν ερωτήματα σε ό,τι παρουσιάζεται, ό,τι κρύβεται, ό,τι προστατεύεται, ό,τι επαναλαμβάνεται, για ό,τι πληρώνεται κάποιος, ό,τι φοβούνται, ό,τι αποσιωπάται και ό,τι παρουσιάζεται ως αλήθεια.

Αυτό είναι κεντρικό για τη βελτίωση της εκπαίδευσης, επειδή η εκπαίδευση δεν μπορεί να βελτιωθεί όσο διδάσκει στα παιδιά να επαναλαμβάνουν πληροφορίες χωρίς να τους διδάσκει να θέτουν ερωτήματα στη σιωπή, στα χρήματα, στην εξάρτηση, στα κίνητρα και στην εξουσία που διαμορφώνουν το περιβάλλον του κόσμου γύρω τους.

ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ Q2L ΚΑΙ ΤΟΥΣ YOUNG QUESTIONERS

Αυτό είναι κεντρικό για το Q2L και το Young Questioners.

Τα παιδιά προσεγγίζονται με ασφάλεια μέσω γονέων, εκπαιδευτικών, φροντιστών, σχολείων, εκπαιδευτικών χώρων και υπεύθυνων ενηλίκων, ώστε να τους δίνονται τα εργαλεία για να θέτουν σωστά ερωτήματα, να μαθαίνουν από το πραγματικό περιβάλλον του κόσμου και να αναπτύσσουν ανεξάρτητη σκέψη πριν ο ίδιος κόσμος τα διαμορφώσει ώστε να τον επαναλαμβάνουν.

Ο ρόλος δεν είναι να λέει στα παιδιά τι να σκέφτονται.

Ο ρόλος είναι να δίνει στα παιδιά τη μέθοδο L2Q ώστε να θέτουν ερωτήματα, να βλέπουν, να κατανοούν, να διακρίνουν την αλήθεια, να προστατεύουν τον νου τους, να προάγουν τη μάθηση και να μαθαίνουν από το πραγματικό περιβάλλον του κόσμου.

Τα παιδιά δεν μαθαίνουν μόνο από τους ενήλικες.

Τα παιδιά μαθαίνουν από άλλα παιδιά.

Παρατηρούν το ένα το άλλο.

Επηρεάζουν το ένα το άλλο.

Μοιράζονται ιδέες, συμπεριφορές, συνήθειες, ενδιαφέροντα, κατανόηση και τρόπους σκέψης.

Όταν αναπτύσσεται η υποβολή ερωτημάτων στα παιδιά, μεταδίδεται από παιδί σε παιδί.

Όταν αναπτύσσεται η κατανόηση στα παιδιά, μεταδίδεται από παιδί σε παιδί.

Όταν αναπτύσσεται η ανεξάρτητη σκέψη στα παιδιά, μεταδίδεται από παιδί σε παιδί.

Τα παιδιά που μαθαίνουν να θέτουν ερωτήματα βοηθούν άλλα παιδιά να μάθουν να θέτουν ερωτήματα.

Τα παιδιά που μαθαίνουν να κατανοούν βοηθούν άλλα παιδιά να μάθουν να κατανοούν.

Τα παιδιά που αναπτύσσουν ανεξάρτητη σκέψη βοηθούν άλλα παιδιά να αναπτύξουν ανεξάρτητη σκέψη.

Γι’ αυτό τα παιδιά είναι η κύρια οδός αλλαγής.

Η επίδραση δεν σταματά σε ένα παιδί.

Μεταδίδεται μέσα από ομάδες παιδιών, τάξεις, σχολεία, κοινότητες και μελλοντικές γενιές.

Όταν τα παιδιά μαθαίνουν να θέτουν ερωτήματα, αρχίζουν να βλέπουν.

Όταν αρχίζουν να βλέπουν, αρχίζουν να κατανοούν.

Όταν αναπτύσσεται η κατανόηση, αναπτύσσεται η ανεξάρτητη σκέψη.

Όταν αναπτύσσεται η ανεξάρτητη σκέψη, η εξαπάτηση χάνει την οδό της.

Όταν η εξαπάτηση χάνει την οδό της, η βλάβη που δημιουργείται από την εξαπάτηση χάνει την οδό της μέσω των ανθρώπων, της εκπαίδευσης, των συστημάτων και της κοινωνίας.

Γι’ αυτό το να δοθεί στα παιδιά η ικανότητα να θέτουν σωστά ερωτήματα είναι ένα από τα σημαντικότερα πράγματα που πρέπει να κάνει η εκπαίδευση.

Προστατεύει τον νου των παιδιών.

Ενισχύει τη μάθηση.

Αναπτύσσει ανεξάρτητη σκέψη.

Αφαιρεί την εξαπάτηση από τον κόσμο δίνοντας στην επόμενη γενιά την ικανότητα να διακρίνει την αλήθεια.

Τα παιδιά χρειάζονται τα εργαλεία για να θέτουν σωστά ερωτήματα.

Έτσι προχωρά η μάθηση.

Έτσι αναπτύσσεται η ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι η εξαπάτηση χάνει την οδό της.

Έτσι βελτιώνεται η εκπαίδευση ώστε να βελτιώνεται ο κόσμος.

Ένας κόσμος βασισμένος στην αλήθεια αρχίζει όταν στα παιδιά δίνονται τα εργαλεία για να θέτουν σωστά ερωτήματα.

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΩΝ L2Q ΒΑΣΙΣΜΕΝΟ ΣΕ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ

Το Δομημένο Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q Βασισμένο σε Αποδεικτικά Στοιχεία είναι διαφορετικό λόγω του τόπου από τον οποίο προήλθε.

Αναπτύχθηκε από το Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων.

Το Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων κατέγραψε πάνω από 30 χρόνια χρονοσημασμένων εμπειριών από πρώτο χέρι, αποδεικτικών στοιχείων, δημόσιου αρχείου, αμφισβήτησης και επαναλαμβανόμενων μοτίβων που φάνηκαν μέσα από το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.

Καθώς αυξάνονταν τα αποδεικτικά στοιχεία, μια αντίφαση γινόταν ολοένα πιο ορατή.

Η υποβολή ερωτημάτων υπήρχε.

Ωστόσο η επανάληψη συνεχιζόταν.

Η ίδια εξαπάτηση συνεχιζόταν.

Η ίδια σιωπή συνεχιζόταν.

Η ίδια εξάρτηση συνεχιζόταν.

Οι ίδιες αντιφάσεις συνεχίζονταν.

Τα ίδια επαναλαμβανόμενα μοτίβα συνεχίζονταν.

Το Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων δεν αποκάλυψε απουσία υποβολής ερωτημάτων.

Αποκάλυψε ότι η υποβολή ερωτημάτων ήδη υπήρχε ενώ ο ίδιος κόσμος συνέχιζε να επαναλαμβάνεται.

Αυτή η αντίφαση βρίσκεται στην καρδιά του Δομημένου Συστήματος Υποβολής Ερωτημάτων L2Q Βασισμένου σε Αποδεικτικά Στοιχεία.

Αν η υποβολή ερωτημάτων ήδη υπήρχε, γιατί συνέχιζαν τα ίδια μοτίβα;

Το Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων αποκάλυπτε επανειλημμένα την ίδια αντίφαση.

Η υποβολή ερωτημάτων υπήρχε.

Ωστόσο η επανάληψη συνεχιζόταν.

Αυτό έδειξε ότι το πρόβλημα δεν ήταν η απουσία υποβολής ερωτημάτων.

Το πρόβλημα ήταν η απουσία μιας δομημένης εκπαιδευτικής διαδρομής βασισμένης σε αποδεικτικά στοιχεία για να μαθαίνουν οι άνθρωποι πώς να θέτουν ερωτήματα στο ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι μπορούν να κάνουν ερωτήσεις και παρ’ όλα αυτά να επαναλαμβάνουν τον κόσμο γύρω τους.

Οι άνθρωποι μπορούν να κάνουν ερωτήσεις και παρ’ όλα αυτά να παραμένουν διαμορφωμένοι από το ίδιο περιβάλλον του κόσμου που είναι υπεύθυνο για την παραγωγή της επανάληψης.

Οι άνθρωποι μπορούν να κάνουν ερωτήσεις και παρ’ όλα αυτά να κληρονομούν, να αποδέχονται, να υπερασπίζονται και να συνεχίζουν επαναλαμβανόμενα μοτίβα.

Η ύπαρξη της υποβολής ερωτημάτων δεν αποτελεί επομένως αποδεικτικό στοιχείο ότι οι άνθρωποι έχουν διδαχθεί πώς να θέτουν ερωτήματα.

Η ύπαρξη της υποβολής ερωτημάτων δεν αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο ότι οι άνθρωποι έχουν διδαχθεί πώς να κατανοούν τι παράγει την επανάληψη.

Το στοιχείο που έλειπε δεν ήταν περισσότερες πληροφορίες.

Οι πληροφορίες ήδη υπήρχαν.

Το στοιχείο που έλειπε δεν ήταν περισσότερη υποβολή ερωτημάτων.

Η υποβολή ερωτημάτων ήδη υπήρχε.

Το στοιχείο που έλειπε ήταν μια δομημένη εκπαιδευτική διαδρομή βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία για να μαθαίνουν οι άνθρωποι πώς να θέτουν ερωτήματα στο ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.

Μια δομημένη εκπαιδευτική διαδρομή βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία για την εξέταση όσων συνέχιζαν επανειλημμένα παρά το ότι η υποβολή ερωτημάτων ήδη υπήρχε.

Μια δομημένη εκπαιδευτική διαδρομή βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία για την εξέταση των μηχανισμών που είναι υπεύθυνοι για την παραγωγή της επανάληψης.

Αυτή η διαδρομή που έλειπε έγινε το Δομημένο Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q Βασισμένο σε Αποδεικτικά Στοιχεία.
Το Δομημένο Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q Βασισμένο σε Αποδεικτικά Στοιχεία αναπτύχθηκε από το θεμέλιο αποδεικτικών στοιχείων που καθιερώθηκε μέσω του Βιβλίου Αποδεικτικών Στοιχείων.

Αναπτύχθηκε επειδή το Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων αποκάλυψε επαναλαμβανόμενα μοτίβα που συνέχιζαν παρά το ότι η υποβολή ερωτημάτων ήδη υπήρχε.

Αναπτύχθηκε επειδή το Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων αποκάλυψε μια εκπαιδευτική διαδρομή που έλειπε.

Αναπτύχθηκε επειδή το Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων έδειξε ότι η υποβολή ερωτημάτων και το να μαθαίνεις πώς να θέτεις ερωτήματα δεν είναι το ίδιο πράγμα.

Το L2Q αναπτύχθηκε για να εξετάζει όσα συνέχιζαν επανειλημμένα παρά το ότι η υποβολή ερωτημάτων ήδη υπήρχε.

Το L2Q αναπτύχθηκε για να εξετάζει τους μηχανισμούς που είναι υπεύθυνοι για την παραγωγή της επανάληψης, αντί να εξετάζει απλώς τα αποτελέσματα που παράγει η επανάληψη.

Το L2Q αναπτύχθηκε για να εξετάζει το περιβάλλον του κόσμου αντί απλώς να δρα μέσα σε αυτό.

Το L2Q αναπτύχθηκε για να βοηθά τους ανθρώπους να κατανοούν το περιβάλλον του κόσμου αντί απλώς να λειτουργούν μέσα σε αυτό.

Γι’ αυτό το Δομημένο Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q Βασισμένο σε Αποδεικτικά Στοιχεία είναι διαφορετικό.

Γι’ αυτό το Δομημένο Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q Βασισμένο σε Αποδεικτικά Στοιχεία αντιπροσωπεύει την εκπαιδευτική διαδρομή που λείπει.

Η πηγή και η προέλευση της υποβολής ερωτημάτων έχουν σημασία.

Η πηγή και η προέλευση του Δομημένου Συστήματος Υποβολής Ερωτημάτων L2Q Βασισμένου σε Αποδεικτικά Στοιχεία έχουν σημασία.

Το Δομημένο Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q Βασισμένο σε Αποδεικτικά Στοιχεία προήλθε από το θεμέλιο αποδεικτικών στοιχείων που καθιερώθηκε μέσω του Βιβλίου Αποδεικτικών Στοιχείων.

Η κατανόηση του από πού προήλθε το σύστημα είναι το πρώτο βήμα για την κατανόηση του γιατί είναι διαφορετικό.

Γι’ αυτό η πρώτη ενότητα αρχίζει με την Πηγή και Προέλευση.

ΕΝΟΤΗΤΑ 1 - ΠΗΓΗ ΚΑΙ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Η ΠΗΓΗ ΚΑΙ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ

Η Πηγή και Προέλευση είναι το θεμέλιο της Εργαλειοθήκης Υποβολής Ερωτήσεων Μάθε να Θέτεις Ερωτήματα (L2Q), επειδή όλα αρχίζουν από το πού προέρχονται οι πληροφορίες και τι τις διαμορφώνει.

Οι άνθρωποι περιβάλλονται συνεχώς από πληροφορίες, αλλά δεν διδάσκονται πώς να τις εξετάζουν σωστά ούτε πώς να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου που τους περιβάλλει.

Στους ανθρώπους παρουσιάζονται πληροφορίες.

Στους ανθρώπους λέγονται πληροφορίες.

Οι άνθρωποι διδάσκονται πληροφορίες.

Αναμένεται από τους ανθρώπους να απομνημονεύουν πληροφορίες.

Αναμένεται από τους ανθρώπους να επαναλαμβάνουν πληροφορίες.

Αναμένεται από τους ανθρώπους να εφαρμόζουν πληροφορίες.

Αναμένεται από τους ανθρώπους να υπερασπίζονται πληροφορίες.

Αλλά οι άνθρωποι δεν διδάσκονται πώς να θέτουν ερωτήματα, να βλέπουν, να κατανοούν και να μαθαίνουν από όσα τους παρουσιάζονται.

Οι άνθρωποι ζουν σήμερα μέσα στο μεγαλύτερο μαθησιακό περιβάλλον που υπάρχει, όμως δεν έχουν διδαχθεί σωστά πώς να μαθαίνουν από αυτό.

Οι άνθρωποι έχουν αφεθεί να λειτουργούν μέσα σε έναν κόσμο που δεν έχουν διδαχθεί σωστά πώς να κατανοούν.

Δεν διδάσκονται, μέσω μιας δομημένης εκπαιδευτικής διαδρομής βασισμένης σε αποδεικτικά στοιχεία, πώς το περιβάλλον του κόσμου διαμορφώνει τον νου, τις πεποιθήσεις, τα συναισθήματα, την εμπιστοσύνη, τη συμπεριφορά, την αντίληψη και την κατανόησή τους.

Δεν διδάσκονται πώς τα χρήματα, η εξάρτηση, η εξουσία, η σιωπή, τα αφηγήματα, η επανάληψη, ο φόβος, τα κίνητρα, η εμβέλεια, το κύρος και τα κατασκευασμένα ψέματα επηρεάζουν την ανθρωπότητα.

Το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου είναι ένα μαθησιακό περιβάλλον.

Παρουσιάζει συνεχώς στην ανθρωπότητα ευκαιρίες για μάθηση.

Οι άνθρωποι συχνά περιμένουν να διδαχθούν ενώ ήδη στέκονται μέσα στο μεγαλύτερο μαθησιακό περιβάλλον που υπάρχει.

Επομένως, το περιβάλλον του κόσμου εκπαιδεύει τους ανθρώπους κάθε μέρα, είτε το αναγνωρίζουν είτε όχι.

Το πρόβλημα είναι ότι πολλοί άνθρωποι δεν έχουν διδαχθεί πώς να βλέπουν αυτά τα μαθήματα.

Δεν έχουν διδαχθεί πώς να ρωτούν:

Τι διαμορφώνει τη σκέψη μου;

Τι διαμορφώνει τις πεποιθήσεις μου;

Τι διαμορφώνει τα συναισθήματά μου;

Τι διαμορφώνει την εμπιστοσύνη μου;

Τι διαμορφώνει τη συμπεριφορά μου;

Τι διαμορφώνει την αντίληψή μου;

Τι διαμορφώνει την κατανόησή μου;

Τι διαμορφώνει τον κόσμο γύρω μου;

Χωρίς αυτές τις ερωτήσεις, οι άνθρωποι μπορούν να περάσουν ολόκληρη τη ζωή τους διαμορφούμενοι χωρίς να αντιλαμβάνονται ότι διαμορφώνονται.

Οι άνθρωποι συχνά κληρονομούν την επιφάνεια του κόσμου χωρίς να κατανοούν τι υπάρχει από κάτω.

Μπορεί να βλέπουν συστήματα.

Μπορεί να βλέπουν κανόνες.

Μπορεί να βλέπουν εξουσία.

Μπορεί να βλέπουν χρήματα.

Μπορεί να βλέπουν εκπαίδευση.

Μπορεί να βλέπουν επαναλαμβανόμενα προβλήματα.

Αλλά δεν κατανοούν απαραίτητα τι τα δημιουργεί, τα προστατεύει, τα διαμορφώνει ή τους επιτρέπει να συνεχίζονται.

Γι’ αυτό οι άνθρωποι δεν μπορούν να μάθουν από ό,τι δεν μπορούν να δουν.

Το να βλέπεις δεν σημαίνει απλώς να κοιτάζεις.

Το να βλέπεις είναι η διαδικασία του να θέτεις ερωτήματα αρκετά βαθιά ώστε να προχωράς πέρα από τις επιφανειακές εξηγήσεις και να αρχίζεις να αναγνωρίζεις τους μηχανισμούς που διαμορφώνουν το περιβάλλον του κόσμου.

Το να βλέπεις δημιουργεί κατανόηση.

Η κατανόηση δημιουργεί μάθηση.

Η μάθηση δημιουργεί ανεξάρτητη σκέψη.

Η Πηγή και Προέλευση επομένως δεν αφορά απλώς τον εντοπισμό του από πού προήλθαν οι πληροφορίες.

Αφορά το να μαθαίνεις πώς να θέτεις ερωτήματα αρκετά βαθιά ώστε να βλέπεις τι διαμορφώνει τις ίδιες τις πληροφορίες.

Οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν να ρωτούν:

Ποιος το δημιούργησε;

Από πού προήλθε;

Γιατί δημιουργήθηκε;

Ποιος ωφελείται από αυτό;

Ποια κίνητρα υπάρχουν;

Τι το επηρεάζει;

Τι το προστατεύει;

Τι αποκρύπτεται;

Τι επαναλαμβάνεται;

Τι διαμορφώνει τους ανθρώπους που εμπλέκονται;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου το παρήγαγε;

Αυτές οι ερωτήσεις έχουν σημασία επειδή οι άνθρωποι δεν κληρονομούν απλώς πληροφορίες.

Κληρονομούν συμπεριφορές.

Κληρονομούν συστήματα.

Κληρονομούν αφηγήματα.

Κληρονομούν εξάρτηση.

Κληρονομούν σιωπή.

Κληρονομούν εξουσία.

Κληρονομούν επαναλαμβανόμενα μοτίβα.

Κληρονομούν επίσης κατασκευασμένα ψέματα.

Τα κατασκευασμένα ψέματα δεν υπάρχουν απλώς ως μεμονωμένα κομμάτια ψευδών πληροφοριών.

Τα κατασκευασμένα ψέματα ενσωματώνονται στο ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.

Κανονικοποιούνται.

Προστατεύονται.

Επαναλαμβάνονται.

Υπερασπίζονται.

Τελικά γίνονται αποδεκτά ως αλήθεια.

Οι άνθρωποι έπειτα κληρονομούν αυτά τα κατασκευασμένα ψέματα χωρίς ποτέ να αντιλαμβάνονται ότι δημιουργήθηκαν εξαρχής.

Οι άνθρωποι διδάσκονται πώς να λειτουργούν μέσα στο περιβάλλον του κόσμου χωρίς να διδάσκονται πώς να το κατανοούν μέσω μιας δομημένης εκπαιδευτικής διαδρομής βασισμένης σε αποδεικτικά στοιχεία.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν εξαιρετικά καλοί στο να λειτουργούν μέσα σε έναν κόσμο που δεν κατανοούν σωστά.

Η λειτουργία επιτρέπει στους ανθρώπους να επιβιώνουν μέσα σε συστήματα.

Η κατανόηση επιτρέπει στους ανθρώπους να μαθαίνουν από τα συστήματα.

Αν η εκπαίδευση διδάσκει μόνο στους ανθρώπους να λειτουργούν μέσα στο περιβάλλον του κόσμου, η εκπαίδευση βοηθά να αναπαράγεται το ίδιο περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι τότε γίνονται προϊόντα του περιβάλλοντος του κόσμου αντί να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

Η ανθρωπότητα ζει μέσα σε ένα περιβάλλον του κόσμου το οποίο η ίδια η ανθρωπότητα αναδημιουργεί συνεχώς.

Το περιβάλλον του κόσμου διαμορφώνει τους ενήλικες.

Οι ενήλικες διαμορφώνουν τους εκπαιδευτικούς.

Οι εκπαιδευτικοί διαμορφώνουν τα παιδιά.

Τα παιδιά γίνονται ενήλικες.

Οι ενήλικες έπειτα αναδημιουργούν το ίδιο περιβάλλον του κόσμου.

Ο κύκλος θα συνεχιστεί επ' αόριστον εκτός αν οι άνθρωποι μάθουν πώς να του θέτουν ερωτήματα μέσω μιας δομημένης διαδρομής ερωτήσεων βασισμένης σε αποδεικτικά στοιχεία.

Οι άνθρωποι πρέπει επίσης να κατανοήσουν ότι ο δικός τους νους είναι το σημαντικότερο εργαλείο τους για να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου.

Κανένας τίτλος, καμία εξουσία, σύστημα, θεσμός, πηγή ή άτομο δεν μπορεί να δημιουργήσει ανεξάρτητα κατανόηση για έναν άλλο άνθρωπο.

Η κατανόηση πρέπει να αναπτύσσεται από τον ίδιο τον ατομικό νου.

Η υποβολή ερωτημάτων αναπτύσσει κατανόηση.

Η κατανόηση αναπτύσσει μάθηση.

Η μάθηση αναπτύσσει ανεξάρτητη σκέψη.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να μαθαίνουν από τις αιτίες αντί να επαναλαμβάνουν ατελείωτα τις συνέπειες.

Πρέπει να μαθαίνουν τι διαμορφώνει τον κόσμο αντί μόνο να προσαρμόζονται σε αυτόν.

Γι’ αυτό η Πηγή και Προέλευση βρίσκεται στην αρχή της Εργαλειοθήκης Υποβολής Ερωτήσεων Μάθε να Θέτεις Ερωτήματα (L2Q).

Αν η Πηγή και Προέλευση είναι αδύναμη, κάθε άλλη ενότητα αποδυναμώνεται μαζί της.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων αποδυναμώνεται.

Το Κίνητρο και Όφελος αποδυναμώνεται.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια αποδυναμώνονται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων αποδυναμώνεται.

Η Συναισθηματική Επιρροή αποδυναμώνεται.

Το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας αποδυναμώνεται.

Η Ψυχολογική Επίδραση αποδυναμώνεται.

Το Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού αποδυναμώνεται.

Η Πηγή και Προέλευση είναι επομένως το θεμέλιο ολόκληρου του πλαισίου.

Είναι το σημείο εκκίνησης που επιτρέπει στους ανθρώπους να αρχίσουν να μαθαίνουν από τον ίδιο τον κόσμο.

Η πορεία είναι:

Ρώτησε.

Δες.

Κατανόησε.

Μάθε.

Ανάπτυξε ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι σταματούν να επαναλαμβάνουν έναν κόσμο που δεν κατανοούν σωστά.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου αντί απλώς να γίνονται προϊόντα του.

Και γι' αυτό η Πηγή και Προέλευση είναι η πρώτη ενότητα της Εργαλειοθήκης Υποβολής Ερωτήσεων Μάθε να Θέτεις Ερωτήματα (L2Q).

ΑΝΤΙΛΗΨΗ

Οι άνθρωποι διαμορφώνονται από το περιβάλλον του κόσμου πριν αντιληφθούν ότι τους διαμορφώνει.

Ένας από τους μεγαλύτερους λόγους που τα επαναλαμβανόμενα μοτίβα συνεχίζονται σε όλο τον κόσμο είναι ότι οι άνθρωποι συχνά πιστεύουν ό,τι βλέπουν επανειλημμένα.

Οι άνθρωποι μπορούν να εκλάβουν την επανάληψη ως αλήθεια.

Οι άνθρωποι μπορούν να εκλάβουν την οικειότητα ως αποδεικτικό στοιχείο.

Οι άνθρωποι μπορούν να εκλάβουν τη δημοτικότητα ως αξιοπιστία.

Οι άνθρωποι μπορούν να εκλάβουν την εξουσία ως ορθότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να εκλάβουν την ορατότητα ως σημασία.

Οι άνθρωποι μπορούν να εκλάβουν την αυτοπεποίθηση ως εμπειρογνωμοσύνη.

Οι άνθρωποι μπορούν να εκλάβουν το κύρος ως κατανόηση.

Πολλοί άνθρωποι δεν αντιλαμβάνονται ότι η αντίληψή τους διαμορφώνεται συνεχώς.

Οι άνθρωποι δεν διδάσκονται μέσω μιας δομημένης εκπαιδευτικής διαδρομής βασισμένης σε αποδεικτικά στοιχεία πώς διαμορφώνονται οι πεποιθήσεις τους.

Διδάσκονται τι να πιστεύουν.

Δεν διδάσκονται πώς έφτασαν να το πιστεύουν.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Πώς έφτασα να το πιστεύω αυτό;

Ποιος μου εισήγαγε αυτή την πεποίθηση;

Πόσο καιρό το πιστεύω αυτό;

Πόσο συχνά έχω εκτεθεί σε αυτό;

Τι το έχει ενισχύσει επανειλημμένα;

Το έχω εξετάσει ανεξάρτητα;

Ή το έχω κληρονομήσει;

Τα παιδιά διαμορφώνονται επίσης από το περιβάλλον του κόσμου, ενώ η σημερινή εκπαίδευση δεν τους διδάσκει τη δομημένη, βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία διαδρομή για να μαθαίνουν πώς να του θέτουν ερωτήματα.

Τα παιδιά παρατηρούν τους ενήλικες.

Τα παιδιά παρατηρούν τη συμπεριφορά.

Τα παιδιά παρατηρούν τα συστήματα.

Τα παιδιά παρατηρούν την εξουσία.

Τα παιδιά παρατηρούν τα χρήματα.

Τα παιδιά παρατηρούν την εξάρτηση.

Τα παιδιά παρατηρούν τα αφηγήματα.

Τα παιδιά παρατηρούν την επανάληψη.

Τα παιδιά παρατηρούν τη σιωπή.

Τα παιδιά παρατηρούν τι επιβραβεύεται.

Τα παιδιά παρατηρούν τι αποθαρρύνεται.

Το περιβάλλον του κόσμου επομένως αρχίζει να διδάσκει τα παιδιά ενώ η σημερινή εκπαίδευση δεν παρέχει τη δομημένη, βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία διαδρομή για να μαθαίνουν πώς να του θέτουν ερωτήματα.

Οι ενήλικες επίσης εκπαιδεύονται συνεχώς από το περιβάλλον του κόσμου, είτε το αναγνωρίζουν είτε όχι.

Αν η εκπαίδευση δεν διδάσκει στα παιδιά και στους ενήλικες πώς να θέτουν ερωτήματα στο πραγματικό περιβάλλον του κόσμου, τότε εισέρχονται εν αγνοία τους στους ίδιους κύκλους επανάληψης που διαμόρφωσαν τους ανθρώπους πριν από αυτούς.

Οι άνθρωποι μπορούν επίσης να παγιδευτούν μέσα σε απλά αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να ενθαρρυνθούν να επιλέγουν πλευρές αντί να μαθαίνουν από όσα τους παρουσιάζονται.

Οι άνθρωποι μπορούν να ενθαρρυνθούν να σκέφτονται με όρους ηρώων και κακών αντί να κατανοούν τους μηχανισμούς που διαμορφώνουν το περιβάλλον του κόσμου.

Όσο περισσότερο οι άνθρωποι βλέπουν επανειλημμένα κάτι, τόσο πιο φυσιολογικό μπορεί να γίνει.

Όσο πιο φυσιολογικό γίνεται, τόσο λιγότερο πιθανό είναι να εξεταστεί με ερωτήματα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Τι διαμορφώνει την αντίληψή μου;

Τι διαμορφώνει την εμπιστοσύνη μου;

Τι διαμορφώνει την κατανόησή μου;

Τι διαμορφώνει τις πεποιθήσεις μου;

Βλέπω τον κόσμο καθαρά;

Ή βλέπω μόνο ό,τι μου έχει παρουσιαστεί επανειλημμένα;

Η Πηγή και Προέλευση υπάρχει για να μετακινεί τους ανθρώπους πέρα από την αντίληψη και προς την κατανόηση.

ΕΜΒΕΛΕΙΑ, ΚΥΡΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Οι άνθρωποι συχνά υποθέτουν ότι οι πληροφορίες με τη μεγαλύτερη εμβέλεια πρέπει να είναι και οι σημαντικότερες πληροφορίες.

Αυτό πρέπει να εξετάζεται με ερωτήματα.

Πολλοί άνθρωποι ακολουθούν ασυνείδητα τις μεγαλύτερες φωνές, τα μεγαλύτερα ακροατήρια, τις μεγαλύτερες πλατφόρμες και το μεγαλύτερο κύρος.

Οι άνθρωποι συχνά αναθέτουν την περιέργειά τους σε άλλους.

Πολλοί άνθρωποι περιμένουν κάποιον με εξουσία να τους πει τι είναι σημαντικό πριν ενδιαφερθούν.

Πολλοί άνθρωποι περιμένουν τη δημοτικότητα πριν ερευνήσουν κάτι.

Πολλοί άνθρωποι περιμένουν το κύρος πριν επιτρέψουν στον εαυτό τους να μάθει.

Πολλοί άνθρωποι περιμένουν κάποιον άλλο να αποφασίσει τι αξίζει την προσοχή τους.

Αυτό σημαίνει ότι οι άνθρωποι μπορούν να επιτρέπουν στα συστήματα εμβέλειας και κύρους να αποφασίζουν τι επιτρέπεται στον νου τους να θεωρεί σημαντικό.

Οι άνθρωποι μπορούν εν αγνοία τους να γίνουν παθητικοί μαθητές αντί για ενεργοί μαθητές.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Γιατί δίνεται σε αυτή την πηγή τόσο μεγάλη εμβέλεια;

Ποιος ελέγχει το περιβάλλον μέσω του οποίου διανέμονται αυτές οι πληροφορίες;

Ποιος αποφασίζει τι προωθείται;

Ποιος αποφασίζει τι επαναλαμβάνεται;

Ποιος αποφασίζει τι κρύβεται;

Ποιος αποφασίζει τι αφαιρείται;

Ποιος αποφασίζει τι αποκτά ορατότητα;

Ποιος αποφασίζει τι χάνει ορατότητα;

Οι άνθρωποι πρέπει επίσης να κατανοήσουν ότι η ίδια η εμβέλεια μπορεί να αρχίσει να κατασκευάζει αντιληπτή αλήθεια.

Όσο περισσότερο βλέπεται κάτι, τόσο πιο οικείο γίνεται.

Όσο πιο οικείο γίνεται, τόσο πιο αποδεκτό μπορεί να γίνει.

Όσο πιο αποδεκτό γίνεται, τόσο περισσότερο μπορεί να αρχίσει να φαίνεται αληθινό.

Γι’ αυτό η ίδια η ορατότητα πρέπει να εξετάζεται με ερωτήματα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ακολουθώ αυτή την πηγή λόγω αποδεικτικών στοιχείων;

Ή ακολουθώ αυτή την πηγή λόγω της εμβέλειάς της;

Ακολουθώ αυτή την πηγή λόγω κατανόησης;

Ή ακολουθώ αυτή την πηγή λόγω του κύρους της;

Αγνοώ πληροφορίες επειδή δεν τους έχει δοθεί εμβέλεια;

Περιμένω κάποιον άλλο να μου πει ότι έχει σημασία;

Επιτρέπω σε κάποιον άλλο να αποφασίζει τι αξίζει διερεύνηση;

Οι άνθρωποι πρέπει να σταματήσουν να περιμένουν άδεια για να μάθουν.

Οι άνθρωποι πρέπει να γίνουν ενεργοί μαθητές αντί για παθητικοί μαθητές.

Ο δικός τους νους πρέπει να γίνει το σημαντικότερο εργαλείο τους για μάθηση.

ΧΡΗΜΑΤΑ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Τα χρήματα είναι ένας από τους μεγαλύτερους μηχανισμούς που διαμορφώνουν τη συμπεριφορά σε όλο το περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να μάθουν να θέτουν ερωτήματα στους μηχανισμούς που περιβάλλουν τις πληροφορίες.

Τα χρήματα μπορούν να δημιουργήσουν εξάρτηση.

Η εξάρτηση μπορεί να διαμορφώσει τη συμπεριφορά.

Η συμπεριφορά μπορεί να διαμορφώσει όσα λέγονται.

Η συμπεριφορά μπορεί να διαμορφώσει όσα επαναλαμβάνονται.

Η συμπεριφορά μπορεί να διαμορφώσει όσα προστατεύονται.

Η συμπεριφορά μπορεί να διαμορφώσει όσα κρύβονται.

Η συμπεριφορά μπορεί να διαμορφώσει όσα αμφισβητούνται.

Η συμπεριφορά μπορεί να διαμορφώσει όσα επιτρέπεται να συνεχίζονται.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Δημιουργεί αυτή η πηγή τη διαδρομή των χρημάτων;

Ελέγχει αυτή η πηγή τη διαδρομή των χρημάτων;

Χρηματοδοτεί αυτή η πηγή τη διαδρομή των χρημάτων;

Επηρεάζει αυτή η πηγή τη διαδρομή των χρημάτων;

Δημιουργεί ή επηρεάζει αυτή η πηγή συστήματα από τα οποία εξαρτώνται οι άνθρωποι;

Εξαρτώνται οι άνθρωποι από αυτά τα συστήματα;

Επηρεάζει η εξάρτηση τη συμπεριφορά;

Επηρεάζει η εξάρτηση την υποβολή ερωτημάτων;

Επηρεάζει η εξάρτηση τη σιωπή;

Επηρεάζει η εξάρτηση όσα οι άνθρωποι είναι πρόθυμοι να αμφισβητήσουν;

Αυτό δεν αφορά την επίρριψη ευθυνών σε άτομα.

Αφορά την κατανόηση των μηχανισμών που διαμορφώνουν τη συμπεριφορά.

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΩΣ ΠΗΓΕΣ

Οι εκπαιδευτικοί γίνονται πηγές πληροφοριών για τα παιδιά.

Αυτό σημαίνει ότι και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί πρέπει επίσης να μάθουν πώς να θέτουν ερωτήματα.

Πολλοί εκπαιδευτικοί έχουν περάσει μέσα από τα ίδια εκπαιδευτικά συστήματα στα οποία εισέρχονται τα παιδιά.

Έχουν διδαχθεί πληροφορίες.

Έχουν εκπαιδευτεί να μεταδίδουν πληροφορίες.

Έχουν αξιολογηθεί πάνω σε πληροφορίες.

Στη συνέχεια έχουν τοποθετηθεί σε ρόλους όπου μεταδίδουν πληροφορίες στην επόμενη γενιά.

Αυτό δεν αφορά την επίρριψη ευθυνών στους εκπαιδευτικούς.

Αφορά την κατανόηση του περιβάλλοντος που τους διαμορφώνει.

Οι εκπαιδευτικοί συμμετέχουν μέσα στο ίδιο περιβάλλον του κόσμου.

Και αυτοί έχουν κληρονομήσει πληροφορίες.

Και αυτοί έχουν μάθει από ανθρώπους που οι ίδιοι δεν είχαν διδαχθεί πώς να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι διδάσκονται πώς να λειτουργούν μέσα σε συστήματα χωρίς να διδάσκονται πώς να τα κατανοούν.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν εξαιρετικά καλοί στο να λειτουργούν μέσα σε συστήματα που δεν κατανοούν σωστά.

Οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί συχνά έχουν περάσει μέσα από αυτή την ίδια διαδρομή.

Αυτός είναι ένας από τους λόγους που η επανάληψη μπορεί να συνεχίζεται από γενιά σε γενιά.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποιος δίδαξε τον εκπαιδευτικό;

Ποιος εκπαίδευσε τον εκπαιδευτικό;

Ποια συστήματα διαμόρφωσαν τον εκπαιδευτικό;

Διδάχθηκε ο εκπαιδευτικός το πραγματικό περιβάλλον του κόσμου;

Διδάχθηκε ο εκπαιδευτικός πώς τα χρήματα, η εξάρτηση, η εξουσία, η σιωπή, τα αφηγήματα, η επανάληψη, η εμβέλεια και το κύρος διαμορφώνουν την ανθρωπότητα;

Ή διδάχθηκε ο εκπαιδευτικός πώς να λειτουργεί μέσα σε ένα υπάρχον σύστημα;

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει επομένως να γίνουν διευκολυντές της υποβολής ερωτημάτων, του να βλέπεις, της κατανόησης, της μάθησης και της ανεξάρτητης σκέψης.

ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ

Οι άνθρωποι συχνά πιστεύουν ότι τα ψέματα υπάρχουν μόνο για να εξαπατούν.

Η Πηγή και Προέλευση διδάσκει στους ανθρώπους να προχωρούν πέρα από αυτό.

Τα ψέματα μπορούν να γίνουν εκπαιδευτικά εργαλεία όταν ο νους είναι έτοιμος να τους θέσει ερωτήματα.

Τα ψέματα αποκαλύπτουν συμπεριφορά.

Τα ψέματα αποκαλύπτουν εξάρτηση.

Τα ψέματα αποκαλύπτουν κίνητρα.

Τα ψέματα αποκαλύπτουν αφηγήματα.

Τα ψέματα αποκαλύπτουν σιωπή.

Τα ψέματα αποκαλύπτουν επαναλαμβανόμενα μοτίβα.

Τα ψέματα αποκαλύπτουν τι συμβαίνει όταν οι άνθρωποι δεν διδάσκονται πώς να θέτουν ερωτήματα σε όσα αποκαλύπτουν τα ψέματα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Τι αποκαλύπτει αυτό το ψέμα;

Ποιος μηχανισμός επέτρεψε να συνεχιστεί αυτό το ψέμα;

Ποιος ωφελήθηκε από αυτό το ψέμα;

Ποιος προστάτευσε αυτό το ψέμα;

Ποιος επανέλαβε αυτό το ψέμα;

Ποιο επαναλαμβανόμενο μοτίβο αποκαλύπτει αυτό το ψέμα;

Τι μπορεί να μάθει η ανθρωπότητα από αυτό το ψέμα;

Ο σκοπός δεν είναι να διδαχθούν οι άνθρωποι να μισούν τα ψέματα.

Ο σκοπός είναι να διδαχθούν οι άνθρωποι να μαθαίνουν από αυτά.

ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΑΠΟ Ο,ΤΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ

Πολλοί άνθρωποι αντιδρούν σε ό,τι τους παρουσιάζεται αντί να μαθαίνουν από ό,τι τους παρουσιάζεται.

Η αντίδραση συχνά σταματά την πρόοδο.

Οι άνθρωποι θυμώνουν.

Οι άνθρωποι φοβούνται.

Οι άνθρωποι επιλέγουν πλευρές.

Οι άνθρωποι υπερασπίζονται θέσεις.

Οι άνθρωποι επιτίθενται σε θέσεις.

Οι άνθρωποι παγιδεύονται μέσα σε αφηγήματα.

Η Πηγή και Προέλευση διδάσκει στους ανθρώπους να προχωρούν πέρα από την αντίδραση.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι μπορεί να μάθει κανείς από αυτό;

Ποια συμπεριφορά αποκαλύπτεται;

Ποιο επαναλαμβανόμενο μοτίβο αποκαλύπτεται;

Τι αποκαλύπτει αυτό για την ανθρωπότητα;

Τι αποκαλύπτει αυτό για την εξάρτηση;

Τι αποκαλύπτει αυτό για τα χρήματα;

Τι αποκαλύπτει αυτό για τη σιωπή;

Τι αποκαλύπτει αυτό για το περιβάλλον του κόσμου;

Οι άνθρωποι πρέπει επίσης να κατανοήσουν ότι δεν μαθαίνουν απλώς πληροφορίες.

Μαθαίνουν πώς να βλέπουν τον κόσμο.

Η πορεία γίνεται:

Ρώτησε.

Δες.

Κατανόησε.

Μάθε.

Ανάπτυξε ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μεταβαίνουν από το να γίνονται προϊόντα του περιβάλλοντος του κόσμου στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΟΡΑΤΗ ΠΗΓΗ ΕΝΑΝΤΙ ΤΕΛΙΚΗΣ ΠΗΓΗΣ

Ένας από τους μεγαλύτερους περιορισμούς στην ανθρώπινη υποβολή ερωτημάτων είναι ότι οι άνθρωποι συχνά σταματούν στην πρώτη ορατή πηγή.

Οι άνθρωποι βλέπουν ένα πρόσωπο.

Οι άνθρωποι βλέπουν έναν οργανισμό.

Οι άνθρωποι βλέπουν μια κυβέρνηση.

Οι άνθρωποι βλέπουν έναν δημόσιο λειτουργό.

Οι άνθρωποι βλέπουν ένα μέσο ενημέρωσης.

Οι άνθρωποι βλέπουν έναν ειδικό.

Οι άνθρωποι βλέπουν έναν δημιουργό στο διαδίκτυο.

Έπειτα οι άνθρωποι πιστεύουν ότι έχουν εντοπίσει την πηγή.

Αλλά η Πηγή και Προέλευση διδάσκει στους ανθρώπους να συνεχίζουν να θέτουν ερωτήματα.

Η ορατή πηγή μπορεί να μην είναι η τελική πηγή.

Η ορατή πηγή μπορεί να εφαρμόζει πληροφορίες.

Η ορατή πηγή μπορεί να επαναλαμβάνει πληροφορίες.

Η ορατή πηγή μπορεί να προστατεύει πληροφορίες.

Η ορατή πηγή μπορεί να εξαρτάται από άλλη πηγή.

Η ίδια η ορατή πηγή μπορεί να διαμορφώνεται από το περιβάλλον του κόσμου.

Η ίδια η ορατή πηγή μπορεί ακόμη να μαθαίνει από το περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι συχνά σταματούν στην πρώτη εξήγηση που τους δίνεται.

Η πρώτη εξήγηση μπορεί να φαίνεται άνετη.

Η πρώτη εξήγηση μπορεί να φαίνεται πλήρης.

Η πρώτη εξήγηση μπορεί να φαίνεται ικανοποιητική.

Αλλά το να αισθάνεσαι ικανοποιημένος δεν είναι το ίδιο με το να κατανοείς.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Είναι αυτή η πραγματική πηγή;

Ή είναι αυτή η πρώτη πηγή που συνάντησα;

Ποιος βρίσκεται πίσω από αυτή την πηγή;

Ποιος επηρεάζει αυτή την πηγή;

Ποιος ωφελείται από αυτή την πηγή;

Μέσα σε ποιο περιβάλλον λειτουργεί αυτή η πηγή;

Ποιοι μηχανισμοί διαμορφώνουν αυτή την πηγή;

Οι άνθρωποι συχνά σταματούν πολύ νωρίς.

Η Πηγή και Προέλευση διδάσκει στους ανθρώπους να συνεχίζουν.

ΠΙΘΑΝΑ ΚΙΝΗΤΡΑ

Οι άνθρωποι συχνά σταματούν σε απλοϊκά συμπεράσματα.

Η κυβέρνηση είναι κακή.

Τα μέσα ενημέρωσης είναι κακά.

Η αστυνομία είναι κακή.

Η εξουσία είναι κακή.

Οι θεσμοί είναι κακοί.

Οι άνθρωποι συχνά αντιδρούν συναισθηματικά σε ό,τι τους παρουσιάζεται αντί να εξετάζουν τι μπορούν να μάθουν από αυτό.

Η Πηγή και Προέλευση διδάσκει στους ανθρώπους να προχωρούν πέρα από απλά συμπεράσματα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποιες παραδοχές κάνω;

Αποδέχομαι την πρώτη εξήγηση;

Ποια κίνητρα δεν έχω ακόμη εξετάσει;

Ποιες εξηγήσεις δεν έχω ακόμη εξετάσει;

Ποια μακροπρόθεσμα αποτελέσματα δεν έχω ακόμη εξετάσει;

Θέτω ερωτήματα μόνο μέσα σε ένα αφήγημα που μου έχει παρουσιαστεί;

Ο σκοπός δεν είναι να εγκλωβιστούν οι άνθρωποι σε ένα συμπέρασμα.

Ο σκοπός είναι να βοηθηθούν οι άνθρωποι να διερευνούν ανεξάρτητα τις δυνατότητες και να μαθαίνουν από όσα τους παρουσιάζονται.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ

Οι άνθρωποι συχνά περιμένουν να διδαχθούν ενώ ήδη στέκονται μέσα στο μεγαλύτερο μαθησιακό περιβάλλον που υπάρχει.

Το περιβάλλον του κόσμου διδάσκει συνεχώς.

Διδάσκει μέσω της συμπεριφοράς.

Διδάσκει μέσω της επανάληψης.

Διδάσκει μέσω των αφηγημάτων.

Διδάσκει μέσω των κινήτρων.

Διδάσκει μέσω της εξάρτησης.

Διδάσκει μέσω της εξουσίας.

Διδάσκει μέσω των συνεπειών.

Διδάσκει μέσω της σιωπής.

Το πρόβλημα δεν είναι ότι απουσιάζουν τα μαθήματα.

Το πρόβλημα είναι ότι στους ανθρώπους δεν έχει δοθεί η δομημένη εκπαιδευτική διαδρομή βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία για να τα βλέπουν και να μαθαίνουν από αυτά.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Τι μου διδάσκει αυτό;

Ποιο επαναλαμβανόμενο μοτίβο αποκαλύπτει αυτό;

Ποια συνέπεια παρουσιάζεται;

Ποια συμπεριφορά αποκαλύπτεται;

Τι μπορεί να μάθει η ανθρωπότητα από αυτό;

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Η ανθρωπότητα διδάσκεται σε μεγάλο βαθμό από την ανθρωπότητα.

Αλλά η ίδια η ανθρωπότητα δεν έχει διδαχθεί πώς να μαθαίνει από το περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι κληρονομούν πληροφορίες πριν μάθουν πώς να τις εξετάζουν ανεξάρτητα.

Οι άνθρωποι υπερασπίζονται πληροφορίες πριν τις κατανοήσουν.

Οι άνθρωποι αντιδρούν πριν μάθουν.

Οι άνθρωποι ακολουθούν πριν θέσουν ερωτήματα.

Οι άνθρωποι επαναλαμβάνουν πριν κατανοήσουν.

Οι άνθρωποι σταματούν σε απλές εξηγήσεις επειδή δεν έχουν διδαχθεί μια δομημένη διαδρομή για την ανάπτυξη βαθύτερης υποβολής ερωτημάτων.

Αυτό δεν σημαίνει ότι η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει.

Σημαίνει ότι η ανθρωπότητα χρειάζεται καλύτερα εργαλεία για μάθηση.

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ, ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

Ένας από τους μεγαλύτερους μηχανισμούς που επαναλαμβάνουν το περιβάλλον του κόσμου είναι η ανάθεση της σκέψης.

Οι άνθρωποι διδάσκονται να ακολουθούν χωρίς να διδάσκονται να θέτουν ερωτήματα σε αυτό.

Οι άνθρωποι διδάσκονται ότι ορισμένοι άνθρωποι γνωρίζουν περισσότερα από τους ίδιους.

Οι άνθρωποι διδάσκονται να εμπιστεύονται τίτλους.

Οι άνθρωποι διδάσκονται να εμπιστεύονται την εξουσία.

Οι άνθρωποι διδάσκονται να εμπιστεύονται θέσεις.

Οι άνθρωποι διδάσκονται να εμπιστεύονται το κύρος.

Οι άνθρωποι διδάσκονται να απομνημονεύουν όσα τους λέγονται.

Οι άνθρωποι στη συνέχεια πληρώνονται για να εφαρμόζουν όσα τους λέγεται να ακολουθούν.

Πολλοί άνθρωποι τότε επιτρέπουν σε άλλους ανθρώπους να σκέφτονται για λογαριασμό τους.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Επιτρέπω σε κάποιον άλλο να σκέφτεται για μένα;

Επιτρέπω σε κάποιον άλλο να θέτει ερωτήματα για μένα;

Επιτρέπω σε κάποιον άλλο να αποφασίζει την αλήθεια για μένα;

Εμπιστεύομαι τίτλους αντί για αποδεικτικά στοιχεία;

Εμπιστεύομαι το κύρος αντί για τη συμπεριφορά;

Εμπιστεύομαι την εξουσία αντί για την κατανόηση;

Οι άνθρωποι πρέπει επίσης να κατανοήσουν ότι η εγκατάλειψη ενός αφηγήματος δεν δημιουργεί αυτόματα ανεξάρτητη σκέψη.

Οι άνθρωποι μπορούν να εγκαταλείψουν μια εξουσία και να αποδεχθούν μια άλλη.

Οι άνθρωποι μπορούν να εγκαταλείψουν μια ομάδα και να ενταχθούν σε άλλη.

Οι άνθρωποι μπορούν να εγκαταλείψουν μια εξήγηση και να κληρονομήσουν μια άλλη.

Η ανεξάρτητη σκέψη δεν είναι η αλλαγή πλευράς.

Η ανεξάρτητη σκέψη είναι να μαθαίνεις πώς να θέτεις ερωτήματα σε όλες τις πλευρές.

ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

Ο σκοπός της Πηγής και Προέλευσης είναι πολύ μεγαλύτερος από το να διδάσκει απλώς στους ανθρώπους πώς να θέτουν ερωτήματα στις πληροφορίες.

Αφορά την πρόοδο της ικανότητας της ανθρωπότητας να μαθαίνει από το περιβάλλον του κόσμου.

Η πρόοδος της ανθρώπινης συνείδησης δεν αφορά απλώς τη συσσώρευση περισσότερων πληροφοριών.

Αφορά το να γινόμαστε καλύτεροι μαθητές.

Αφορά την αύξηση της ικανότητας της ανθρωπότητας να θέτει ερωτήματα.

Την αύξηση της ικανότητας της ανθρωπότητας να βλέπει.

Την αύξηση της ικανότητας της ανθρωπότητας να κατανοεί.

Την αύξηση της ικανότητας της ανθρωπότητας να μαθαίνει.

Την αύξηση της ικανότητας της ανθρωπότητας να σκέφτεται ανεξάρτητα.

Οι άνθρωποι πρέπει επίσης να κατανοήσουν ότι όλοι βρίσκονται μέσα στο περιβάλλον του κόσμου.

Κανείς δεν βρίσκεται έξω από αυτό.

Οι κυβερνήσεις βρίσκονται μέσα σε αυτό.

Τα μέσα ενημέρωσης βρίσκονται μέσα σε αυτό.

Οι εκπαιδευτικοί βρίσκονται μέσα σε αυτό.

Η αστυνομία βρίσκεται μέσα σε αυτό.

Οι θεσμοί βρίσκονται μέσα σε αυτό.

Οι γονείς βρίσκονται μέσα σε αυτό.

Τα παιδιά βρίσκονται μέσα σε αυτό.

Οι ειδικοί βρίσκονται μέσα σε αυτό.

Οι συγγραφείς βρίσκονται μέσα σε αυτό.

Οι αναγνώστες βρίσκονται μέσα σε αυτό.

Όλοι το επηρεάζουν.

Όλοι επηρεάζονται από αυτό.

Όλοι συμμετέχουν σε αυτό.

Κάθε απόφαση είτε βοηθά την επανάληψη είτε βοηθά τη μάθηση.

Αποδοχή.

Επανάληψη.

Ακολούθηση.

Κοινοποίηση.

Υπεράσπιση.

Παραμονή στη σιωπή.

Όλα έχουν συνέπειες.

Η πρωτόγονη πορεία συχνά μοιάζει έτσι:

Ακολούθησε.

Αντέδρασε.

Υπερασπίσου.

Επανάλαβε.

Επίλεξε πλευρές.

Η προηγμένη πορεία μοιάζει έτσι:

Ρώτησε.

Δες.

Κατανόησε.

Μάθε.

Ανάπτυξε ανεξάρτητη σκέψη.

Μάθε από το περιβάλλον του κόσμου.

Ο προορισμός δεν είναι η ατελείωτη υποβολή ερωτημάτων.

Ο προορισμός είναι η κατανόηση.

Ο προορισμός είναι η μάθηση.

Ο προορισμός είναι η ανεξάρτητη σκέψη.

Ο σκοπός δεν είναι απλώς να βελτιωθεί η υποβολή ερωτημάτων.

Ο σκοπός είναι να βελτιωθεί η ικανότητα της ανθρωπότητας να μαθαίνει από το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.

Έτσι οι άνθρωποι μεταβαίνουν από το να γίνονται προϊόντα του περιβάλλοντος του κόσμου στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΕΝΟΤΗΤΑ 2 - ΠΡΟΤΥΠΟ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Η Ενότητα 1 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου αντί απλώς να γίνονται προϊόντα του.

Η Πηγή και Προέλευση αρχίζει ρωτώντας από πού προέρχονται οι πληροφορίες, τα συστήματα, οι ιστορίες, οι κανόνες, οι τίτλοι, η συμπεριφορά και τα επαναλαμβανόμενα μοτίβα, τι τα διαμόρφωσε, τι έχουν δείξει με την πάροδο του χρόνου και ποιο περιβάλλον του κόσμου τα παρήγαγε.

Η Ενότητα 2 περνά τώρα στο Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν πραγματικά όσα ισχυρίζονται, διδάσκονται, επαναλαμβάνονται, προστατεύονται, καταγράφονται, παρουσιάζονται ή επιβάλλονται.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων υπάρχει επειδή οι άνθρωποι διδάσκονται τι να πιστεύουν χωρίς να διδάσκονται σωστά τι είναι πραγματικά τα αποδεικτικά στοιχεία.

Στους ανθρώπους παρουσιάζονται πληροφορίες.

Στους ανθρώπους λέγονται πληροφορίες.

Οι άνθρωποι διδάσκονται πληροφορίες.

Αναμένεται από τους ανθρώπους να αποδέχονται πληροφορίες.

Αναμένεται από τους ανθρώπους να επαναλαμβάνουν πληροφορίες.

Αναμένεται από τους ανθρώπους να υπερασπίζονται πληροφορίες.

Αλλά οι άνθρωποι δεν διδάσκονται πώς να εξετάζουν σωστά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα λέγονται.

Αυτό δημιουργεί ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα μέσα στο περιβάλλον του κόσμου.

Οι πληροφορίες μπορούν να παρουσιάζονται ως αλήθεια πριν εξεταστούν σωστά με ερωτήματα.

Οι ιστορίες μπορούν να επαναλαμβάνονται ως αλήθεια πριν εξεταστούν τα αποδεικτικά στοιχεία.

Οι τίτλοι μπορούν να αντιμετωπίζονται ως αποδεικτικά στοιχεία.

Η εξουσία μπορεί να αντιμετωπίζεται ως αποδεικτικό στοιχείο.

Τα συστήματα μπορούν να αντιμετωπίζονται ως αποδεικτικά στοιχεία.

Η δημοτικότητα μπορεί να αντιμετωπίζεται ως αποδεικτικό στοιχείο.

Τα γραπτά αρχεία μπορούν να αντιμετωπίζονται ως αποδεικτικά στοιχεία.

Οι επαναλαμβανόμενοι ισχυρισμοί μπορούν να αντιμετωπίζονται ως αποδεικτικά στοιχεία.

Ο φόβος μπορεί να παρουσιάζεται ως αποδεικτικό στοιχείο.

Τα αντίθετα αφηγήματα μπορούν να αντιμετωπίζονται ως αποδεικτικά στοιχεία.

Παραγόμενο, αλλοιωμένο, επιλεγμένο ή κατασκευασμένο υλικό μπορεί να παρουσιάζεται ως αποδεικτικό στοιχείο.

Αλλά κανένα από αυτά δεν αποτελεί από μόνο του αποδεικτικό στοιχείο.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων υπάρχει για να εμποδίζει πληροφορίες χωρίς υποστήριξη να γίνονται αποδεκτή αλήθεια.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων διδάσκει στους ανθρώπους να επιβραδύνουν πριν επέλθει η αποδοχή.

Τους διδάσκει να ρωτούν τι πραγματικά παρουσιάζεται, τι ισχυρίζεται, τι υποστηρίζει τον ισχυρισμό, τι λείπει, τι βρίσκεται σε αντίφαση, τι παρουσιάζεται μέσω φόβου ή συναισθηματικής πίεσης και τι απλώς έχει επαναληφθεί μέχρι να φαίνεται αληθινό.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων δεν αντικαθιστά την Πηγή και Προέλευση.

Χτίζεται πάνω σε αυτή.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται από αυτό.

Ο σκοπός του Προτύπου Αποδεικτικών Στοιχείων δεν είναι να λέει στους ανθρώπους τι να πιστεύουν.

Ο σκοπός είναι να διδάσκει στους ανθρώπους πώς να εξετάζουν τις πληροφορίες πριν τις πιστέψουν, τις επαναλάβουν, τις υπερασπιστούν ή ενεργήσουν βάσει αυτών.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΑ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Τα αποδεικτικά στοιχεία δεν είναι απλώς πληροφορίες που υπάρχουν.

Τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να δείχνουν κάτι.

Τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να αντέχουν όταν τίθενται υπό ερώτηση.

Τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να παραμένουν ανοιχτά σε περαιτέρω εξέταση.

Τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να συνδέονται με την πραγματικότητα.

Τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να ευθυγραμμίζονται με τη συμπεριφορά.

Τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να αποκαλύπτουν αντίφαση.

Τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να παραμένουν συνεπή με την πάροδο του χρόνου.

Τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να βοηθούν τους ανθρώπους να μαθαίνουν από όσα παρουσιάζονται.

Τα αποδεικτικά στοιχεία επίσης καλωσορίζουν τις ερωτήσεις.

Τα αποδεικτικά στοιχεία δεν χρειάζονται προστασία από το να τίθενται υπό ερώτηση.

Τα αποδεικτικά στοιχεία δεν φοβούνται την εξέταση.

Τα αποδεικτικά στοιχεία δεν βασίζονται σε τίτλους, εξουσία, επανάληψη, φόβο, κύρος ή συναισθηματική πίεση για να επιβιώσουν.

Η υποβολή ερωτημάτων ενισχύει τα αποδεικτικά στοιχεία.

Η υποβολή ερωτημάτων βελτιώνει την κατανόηση.

Η υποβολή ερωτημάτων αποκαλύπτει αδυναμία.

Η υποβολή ερωτημάτων αποκαλύπτει αντίφαση.

Η υποβολή ερωτημάτων αποκαλύπτει τι λείπει.

Η υποβολή ερωτημάτων αποκαλύπτει τι δεν υποστηρίζεται.

Η υποβολή ερωτημάτων βοηθά τους ανθρώπους να μαθαίνουν.

Οι πληροφορίες χωρίς υποστήριξη συχνά αντιστέκονται στο να τίθενται υπό ερώτηση, επειδή η υποβολή ερωτημάτων απειλεί ό,τι δεν μπορεί να υποστηριχθεί σωστά.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων διδάσκει επομένως στους ανθρώπους ότι η υποβολή ερωτημάτων δεν είναι εχθρός της αλήθειας.

Η υποβολή ερωτημάτων είναι μία από τις διαδρομές προς την αλήθεια.

ΟΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Οι πληροφορίες δεν αποτελούν αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Μια δήλωση δεν αποτελεί αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Ένας τίτλος δεν αποτελεί αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Ένας ρόλος δεν αποτελεί αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Ένα σύστημα δεν αποτελεί αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Μια επαναλαμβανόμενη ιστορία δεν αποτελεί αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Μια γραπτή ιστορία δεν αποτελεί αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Μια κληρονομημένη πεποίθηση δεν αποτελεί αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Ένα προστατευμένο αφήγημα δεν αποτελεί αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Το ότι κάποιος πληρώνεται για να επαναλαμβάνει πληροφορίες δεν αποτελεί αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Το ότι ένα σύστημα λέει πως κάτι είναι αληθινό δεν αποτελεί αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Ο φόβος που συνδέεται με πληροφορίες δεν αποτελεί αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Ένα αντίθετο αφήγημα που αντιτίθεται σε άλλο αφήγημα δεν αποτελεί αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Πληροφορίες που έχουν παραχθεί από ΤΝ, αλλοιωθεί, συνοψιστεί, επιλεγεί ή παρουσιαστεί δεν αποτελούν αυτόματα αποδεικτικό στοιχείο.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι ισχυρίζεται;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία το υποστηρίζουν;

Από πού προήλθαν τα αποδεικτικά στοιχεία;

Μπορούν να εξεταστούν τα αποδεικτικά στοιχεία;

Μπορούν να τεθούν ερωτήματα στα αποδεικτικά στοιχεία;

Υποστηρίζουν τα αποδεικτικά στοιχεία τον ισχυρισμό;

Υποστηρίζει η συμπεριφορά τον ισχυρισμό;

Υποστηρίζει η συνέπεια τον ισχυρισμό;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία λείπουν;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία έχουν κρυφτεί;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία αντιφάσκουν με τον ισχυρισμό;

Τι έχει γίνει αποδεκτό χωρίς αποδεικτικά στοιχεία;

Δημιουργήθηκαν, αλλοιώθηκαν, επιλέχθηκαν, συνοψίστηκαν, αναπλαισιώθηκαν ή παρουσιάστηκαν αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία με τρόπο που θα μπορούσε να παραπλανήσει;

Αυτό έχει σημασία επειδή οι άνθρωποι μπορούν να διδαχθούν να αποδέχονται πληροφορίες χωρίς ποτέ να μαθαίνουν αν υποστηρίζονται σωστά.

Μπορούν να απομνημονεύουν πληροφορίες χωρίς υποστήριξη.

Μπορούν να επαναλαμβάνουν πληροφορίες χωρίς υποστήριξη.

Μπορούν να υπερασπίζονται πληροφορίες χωρίς υποστήριξη.

Μπορούν να μεταβιβάζουν πληροφορίες χωρίς υποστήριξη στην επόμενη γενιά.

Το περιβάλλον του κόσμου τότε επαναλαμβάνεται μέσω πληροφοριών που έγιναν αποδεκτές πριν εξεταστούν σωστά.

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ

Μία από τις μεγαλύτερες αποτυχίες στην ανθρώπινη μάθηση είναι ότι οι άνθρωποι μπορούν να εκλάβουν την επανάληψη ως αλήθεια.

Μια ιστορία μπορεί να δημιουργηθεί.

Ένας τίτλος μπορεί να της δώσει εξουσία.

Ένα σύστημα μπορεί να της δώσει εμβέλεια.

Τα χρήματα μπορούν να δώσουν στους ανθρώπους λόγο να την επαναλαμβάνουν.

Ο χρόνος μπορεί να της δώσει οικειότητα.

Τα γραπτά αρχεία μπορούν να της δώσουν την εμφάνιση μονιμότητας.

Αρκετοί άνθρωποι που την επαναλαμβάνουν μπορούν να της δώσουν κοινωνική απόδειξη.

Οι μελλοντικές γενιές μπορούν τότε να την κληρονομήσουν ως αλήθεια.

Αλλά η επανάληψη δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Μια επαναλαμβανόμενη ιστορία δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Μια γραπτή ιστορία δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Μια κληρονομημένη ιστορία δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Μια προστατευμένη ιστορία δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Μια ιστορία που υποστηρίζεται από τίτλους, συστήματα, χρήματα, εμβέλεια, φόβο, κύρος και χρόνο εξακολουθεί να μην αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο, εκτός αν μπορεί να εξεταστεί σωστά και να υποστηριχθεί.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποιος δημιούργησε αυτή την ιστορία;

Ποιος της έδωσε εξουσία;

Ποιος την επανέλαβε;

Ποιος ωφελήθηκε από το να γίνει πιστευτή;

Ποιος πληρώθηκε για να τη διατηρεί;

Ποιος την προστάτευσε από το να τίθεται υπό ερώτηση;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία την υποστηρίζουν;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία αντιφάσκουν με αυτή;

Τι συμβαίνει όταν αμφισβητείται;

Είναι αυτό αποδεικτικό στοιχείο;

Ή είναι κληρονομημένη πεποίθηση;

Χωρίς το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων, οι επαναλαμβανόμενες ιστορίες μπορούν να γίνουν αποδεκτές ως αλήθεια απλώς επειδή αρκετοί άνθρωποι τις επαναλαμβάνουν, γράφουν γι' αυτές, τις προστατεύουν ή τις μεταβιβάζουν.

ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ, Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΙ ΡΟΛΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Οι άνθρωποι συχνά διδάσκονται να πιστεύουν τους τίτλους.

Διδάσκονται να πιστεύουν την εξουσία.

Διδάσκονται να πιστεύουν τους επίσημους ρόλους.

Διδάσκονται να πιστεύουν τα συστήματα.

Διδάσκονται να πιστεύουν ανθρώπους που πληρώνονται για να μιλούν, να επιβάλλουν, να διδάσκουν, να παρουσιάζουν ή να επαναλαμβάνουν πληροφορίες.

Αλλά ένας τίτλος δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η εξουσία δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Ένας αμειβόμενος ρόλος δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Μια επίσημη θέση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτόν τον τίτλο;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτή την εξουσία;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτόν τον ρόλο;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα λέει αυτό το πρόσωπο;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζεται αυτό το σύστημα;

Ποιος ωφελείται αν αυτό γίνει πιστευτό;

Ποιος ωφελείται αν αυτό δεν εξεταστεί με ερωτήματα;

Ποιος πληρώνεται για να το επαναλαμβάνει;

Ποιος πληρώνεται για να το επιβάλλει;

Ποιος πληρώνεται για να το προστατεύει;

Τι συμβαίνει όταν ζητούνται αποδεικτικά στοιχεία;

Αυτό δεν αφορά την αυτόματη απόρριψη κάθε τίτλου, ρόλου, συστήματος ή εξουσίας.

Αφορά το να μην τα εκλαμβάνουμε ως αποδεικτικά στοιχεία.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων διδάσκει στους ανθρώπους ότι η εξουσία πρέπει και πάλι να εξετάζεται.

Οι τίτλοι πρέπει και πάλι να εξετάζονται.

Τα συστήματα πρέπει και πάλι να εξετάζονται.

Οι αμειβόμενοι ρόλοι πρέπει και πάλι να εξετάζονται.

Το ίδιο πρότυπο πρέπει να εφαρμόζεται παντού.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ, ΠΗΓΗ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Το ότι ένα σύστημα βρίσκεται σε ισχύ δεν αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο ότι το σύστημα δημιουργήθηκε από την αλήθεια.

Αυτό συνδέεται άμεσα με την Πηγή και Προέλευση.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά:

Από πού προήλθε αυτό το σύστημα;

Ποιος το δημιούργησε;

Τι το διαμόρφωσε;

Ποια συμπεριφορά έχει δείξει με την πάροδο του χρόνου;

Τι προστατεύει;

Τι επαναλαμβάνει;

Τι κρύβει;

Τι επιτρέπει;

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων στη συνέχεια ρωτά:

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν τους ισχυρισμούς του συστήματος;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία αντιφάσκουν με αυτούς;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία λείπουν;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία παράγονται μετά την αμφισβήτηση;

Δείχνουν τα αποδεικτικά στοιχεία αλήθεια;

Ή δείχνουν μόνο εξουσία, συμμόρφωση, επανάληψη και προστασία;

Οι άνθρωποι συχνά πιστεύουν ότι επειδή κάτι βρίσκεται σε ισχύ, πρέπει να έχει δημιουργηθεί από την αλήθεια.

Αυτό πρέπει να εξετάζεται με ερωτήματα.

Αν συστήματα δημιουργήθηκαν, διατηρήθηκαν ή προστατεύτηκαν από ανθρώπους που δεν λειτουργούσαν από την αλήθεια, τότε οι πληροφορίες, οι τίτλοι, οι κανόνες, τα αρχεία, η εξουσία και τα αφηγήματα που παράγονται από αυτά τα συστήματα δεν μπορούν απλώς να γίνονται αποδεκτά ως αλήθεια επειδή υπάρχουν.

Το ότι ένα σύστημα είναι παλιό δεν αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο αλήθειας.

Το ότι ένα σύστημα είναι ισχυρό δεν αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο αλήθειας.

Το ότι ένα σύστημα είναι επίσημο δεν αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο αλήθειας.

Το ότι ένα σύστημα επαναλαμβάνεται μέσα από γενιές δεν αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο αλήθειας.

Το ότι ένα σύστημα προστατεύεται από χρήματα, κύρος, εξουσία, φόβο ή δύναμη δεν αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο αλήθειας.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποια αποδεικτικά στοιχεία το υποστηρίζουν;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία αντιφάσκουν με αυτό;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία λείπουν;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία αγνοήθηκαν;

Ποια συμπεριφορά δείχνει το σύστημα;

Τι κάνει το σύστημα όταν αμφισβητείται;

Απαντά;

Διορθώνει;

Αποφεύγει;

Προστατεύει τον εαυτό του;

Παράγει αλήθεια;

Ή παράγει συμμόρφωση;

Εδώ είναι που το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων συνδέεται άμεσα με το περιβάλλον του κόσμου.

Τα αποδεικτικά στοιχεία δεν εφαρμόζονται μόνο σε δηλώσεις.

Εφαρμόζονται σε συστήματα.

Εφαρμόζονται σε κανόνες.

Εφαρμόζονται στην εξουσία.

Εφαρμόζονται σε τίτλους.

Εφαρμόζονται στη συμπεριφορά.

Εφαρμόζονται σε αφηγήματα.

Εφαρμόζονται σε επαναλαμβανόμενα μοτίβα.

Εφαρμόζονται σε παρουσίαση βασισμένη στον φόβο.

Εφαρμόζονται σε αντίθετα αφηγήματα.

Εφαρμόζονται σε παραγόμενο, αλλοιωμένο, επιλεγμένο ή κατασκευασμένο υλικό.

Γι’ αυτό το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων είναι μία από τις διαδρομές που λείπουν από την εκπαίδευση.

Χωρίς αυτό, οι άνθρωποι μπορούν να διδαχθούν να λειτουργούν μέσα σε συστήματα χωρίς ποτέ να διδαχθούν πώς να θέτουν ερωτήματα για το αν αυτά τα συστήματα υποστηρίζονται από αλήθεια, αποδεικτικά στοιχεία, συνέπεια και συμπεριφορά.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων υπάρχει για να εμποδίζει πληροφορίες χωρίς υποστήριξη να γίνονται αποδεκτή αλήθεια.

Βοηθά τους ανθρώπους να αρχίσουν να μετακινούνται από την αποδοχή στην εξέταση.

Βοηθά τους ανθρώπους να μετακινούνται από την πεποίθηση στην κατανόηση.

Βοηθά τους ανθρώπους να μετακινούνται από το να γίνονται προϊόντα επαναλαμβανόμενων πληροφοριών στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΔΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Το πρώτο μέρος αυτής της ενότητας εξήγησε ότι πληροφορίες, τίτλοι, εξουσία, αμειβόμενοι ρόλοι, συστήματα, γραπτά αρχεία, επαναλαμβανόμενες ιστορίες, κληρονομημένες πεποιθήσεις, παρουσίαση βασισμένη στον φόβο, αντίθετα αφηγήματα και παραγόμενο, αλλοιωμένο, επιλεγμένο ή κατασκευασμένο υλικό δεν αποτελούν αυτόματα αποδεικτικά στοιχεία.

Εξήγησε επίσης ότι τα αποδεικτικά στοιχεία καλωσορίζουν τις ερωτήσεις.

Αυτό το μέρος περνά τώρα στο πώς πρέπει να εξετάζονται τα αποδεικτικά στοιχεία με την πάροδο του χρόνου.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων δεν εξετάζει μόνο μία στιγμή.

Εξετάζει όσα παρουσιάζονται με την πάροδο του χρόνου.

Μια μεμονωμένη δήλωση μπορεί να είναι παραπλανητική.

Ένα μεμονωμένο αρχείο μπορεί να είναι ελλιπές.

Μια μεμονωμένη εξήγηση μπορεί να είναι επιλεκτική.

Μια μεμονωμένη απάντηση μπορεί να αποφεύγει το ευρύτερο μοτίβο.

Μια καθυστερημένη δήλωση μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να αντικαταστήσει όσα παρουσιάστηκαν σε πραγματικό χρόνο.

Γι’ αυτό τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να εξετάζονται διαχρονικά.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι έχει παρουσιαστεί με την πάροδο του χρόνου;

Πότε παρουσιάστηκε;

Παρουσιάστηκε σε πραγματικό χρόνο;

Καταγράφηκε μετά το γεγονός;

Εξηγήθηκε αργότερα;

Ταιριάζει η μεταγενέστερη εξήγηση με τα αποδεικτικά στοιχεία πραγματικού χρόνου;

Έχουν παραμείνει συνεπή τα αποδεικτικά στοιχεία;

Έχει παραμείνει συνεπής η συμπεριφορά;

Άλλαξε η ιστορία;

Άλλαξε η εξήγηση;

Επαναλήφθηκε το ίδιο μοτίβο;

Εμφανίστηκε αντίφαση;

Προστέθηκαν αποδεικτικά στοιχεία;

Αφαιρέθηκαν αποδεικτικά στοιχεία;

Αγνοήθηκαν αποδεικτικά στοιχεία;

Τι συνέβη μετά την αμφισβήτηση;

Δεν πρέπει ποτέ να επιτρέπεται σε καθυστερημένες εξηγήσεις να υπερισχύουν των αποδεικτικών στοιχείων πραγματικού χρόνου που παρουσιάστηκαν σε ακολουθία.

Αυτό έχει σημασία επειδή η αλήθεια δεν πρέπει να βασίζεται σε μία απομονωμένη στιγμή όταν ένα μεγαλύτερο μοτίβο δείχνει κάτι διαφορετικό.

Τα αποδεικτικά στοιχεία με την πάροδο του χρόνου βοηθούν τους ανθρώπους να βλέπουν μοτίβα.

Βοηθούν τους ανθρώπους να βλέπουν αντίφαση.

Βοηθούν τους ανθρώπους να βλέπουν τι προστατεύεται.

Βοηθούν τους ανθρώπους να βλέπουν τι αποφεύγεται.

Βοηθούν τους ανθρώπους να βλέπουν αν οι λέξεις, η συμπεριφορά, τα αρχεία, ο χρονισμός και τα αποτελέσματα ευθυγραμμίζονται.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων επομένως διδάσκει στους ανθρώπους να εξετάζουν τα αποδεικτικά στοιχεία ως μέρος μιας ακολουθίας, όχι ως αποσυνδεδεμένα κομμάτια πληροφοριών.

Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΩΣ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

Οι λέξεις δεν αρκούν.

Όσα λένε οι άνθρωποι πρέπει να συγκρίνονται με όσα κάνουν.

Η συμπεριφορά μπορεί να αποκαλύπτει όσα κρύβουν οι δηλώσεις.

Η συμπεριφορά μπορεί να αποκαλύπτει όσα προστατεύουν οι τίτλοι.

Η συμπεριφορά μπορεί να αποκαλύπτει όσα αποφεύγουν τα συστήματα.

Η συμπεριφορά μπορεί να αποκαλύπτει τι διαμορφώνουν τα χρήματα, η εξάρτηση, ο φόβος, η θέση, η φήμη ή το κίνητρο.

Ένα άτομο μπορεί να λέει ότι ενεργεί από την αλήθεια.

Ένα σύστημα μπορεί να λέει ότι ενεργεί από τη δικαιοσύνη.

Ένας θεσμός μπορεί να λέει ότι ενεργεί από τη φροντίδα.

Ένας αμειβόμενος ρόλος μπορεί να λέει ότι ενεργεί από το καθήκον.

Ένας τίτλος μπορεί να λέει ότι ενεργεί από την εξουσία.

Αλλά το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν η συμπεριφορά υποστηρίζει όσα ισχυρίζονται.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ταιριάζει η συμπεριφορά με τις λέξεις;

Ταιριάζει η πράξη με τον ισχυρισμό;

Απαντά το σύστημα όταν αμφισβητείται;

Διορθώνει η εξουσία όταν της παρουσιάζονται αποδεικτικά στοιχεία;

Προστατεύει ο αμειβόμενος ρόλος την αλήθεια;

Ή προστατεύει θέση, σύστημα, χρήματα, φήμη ή αφήγημα;

Αντιφάσκει η σιωπή με τον ισχυρισμό;

Αντιφάσκει η αποφυγή με τον ισχυρισμό;

Αντιφάσκει η καθυστέρηση με τον ισχυρισμό;

Αντιφάσκει η αφαίρεση, ο αποκλεισμός, η απόρριψη ή η τιμωρία με τον ισχυρισμό;

Η συμπεριφορά με την πάροδο του χρόνου μπορεί να γίνει μία από τις σαφέστερες διαδρομές αποδεικτικών στοιχείων επειδή η συμπεριφορά δείχνει τι κάνουν πραγματικά οι άνθρωποι και τα συστήματα, όχι μόνο τι λένε ότι κάνουν.

Αν οι λέξεις και η συμπεριφορά χωρίζουν, το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων πρέπει να θέτει ερωτήματα για τον διαχωρισμό.

Αν ένας ισχυρισμός λέει ένα πράγμα αλλά η συμπεριφορά δείχνει επανειλημμένα άλλο, η συμπεριφορά πρέπει να εξετάζεται.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων πρέπει επίσης να εξετάζει τι συμβαίνει αφού αμφισβητηθούν οι πληροφορίες.

Πολλοί ισχυρισμοί φαίνονται ισχυροί μέχρι να ζητηθούν αποδεικτικά στοιχεία.

Πολλά συστήματα φαίνονται αληθινά μέχρι να τους ζητηθεί να απαντήσουν.

Πολλοί τίτλοι φαίνονται αξιόπιστοι μέχρι να εξεταστούν οι ισχυρισμοί τους.

Πολλά αφηγήματα φαίνονται σταθερά μέχρι να παρουσιαστούν αντιφάσεις.

Η αμφισβήτηση αποκαλύπτει τα πρότυπα αποδεικτικών στοιχείων.

Τα αποδεικτικά στοιχεία καλωσορίζουν το να τίθενται υπό ερώτηση, επειδή η υποβολή ερωτημάτων ενισχύει ό,τι είναι αληθινό και αποκαλύπτει ό,τι είναι αδύναμο, λείπει, βρίσκεται σε αντίφαση ή δεν υποστηρίζεται.

Οι πληροφορίες χωρίς υποστήριξη συχνά αντιστέκονται στο να τίθενται υπό ερώτηση, επειδή η υποβολή ερωτημάτων απειλεί ό,τι δεν μπορεί να υποστηριχθεί σωστά.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι συμβαίνει όταν ζητούνται αποδεικτικά στοιχεία;

Παρέχονται αποδεικτικά στοιχεία;

Απαντάται η ερώτηση;

Διορθώνεται το ζήτημα;

Αντιμετωπίζεται η αντίφαση;

Αγνοούνται τα αποδεικτικά στοιχεία;

Δέχεται επίθεση το άτομο που ρωτά;

Χρησιμοποιείται η σιωπή;

Χρησιμοποιείται η εξουσία αντί για αποδεικτικά στοιχεία;

Χρησιμοποιείται η διαδικασία αντί για την αλήθεια;

Καθυστερεί το ζήτημα μέχρι οι άνθρωποι να σταματήσουν να θέτουν ερωτήματα;

Προστατεύεται το σύστημα αντί να εξετάζονται τα αποδεικτικά στοιχεία;

Αυτό που συμβαίνει μετά την αμφισβήτηση έχει σημασία επειδή η ανταπόκριση γίνεται αποδεικτικό στοιχείο.

Η απάντηση μπορεί να γίνει αποδεικτικό στοιχείο.

Η διόρθωση μπορεί να γίνει αποδεικτικό στοιχείο.

Η άρνηση απάντησης μπορεί να γίνει αποδεικτικό στοιχείο.

Η αποφυγή μπορεί να γίνει αποδεικτικό στοιχείο.

Η σιωπή μπορεί να γίνει αποδεικτικό στοιχείο.

Η αντίφαση μπορεί να γίνει αποδεικτικό στοιχείο.

Η προστασία μπορεί να γίνει αποδεικτικό στοιχείο.

Η επαναλαμβανόμενη μη απάντηση μπορεί να γίνει αποδεικτικό στοιχείο.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων διδάσκει στους ανθρώπους να εξετάζουν όχι μόνο τον αρχικό ισχυρισμό, αλλά και τη συμπεριφορά που ακολουθεί όταν ο ισχυρισμός εξετάζεται με ερωτήματα.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων απαιτεί επίσης από τους ανθρώπους να παρακολουθούν τα αποδεικτικά στοιχεία μέσα από το χρονολόγιο και την ανταπόκριση.

Τα αποδεικτικά στοιχεία δεν πρέπει να αποσυνδέονται από το πότε παρουσιάστηκαν, από πού προήλθαν, ποιος τα είδε, ποιος τα έλαβε, ποιος μπορούσε να τα αμφισβητήσει και τι συνέβη στη συνέχεια.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Πότε παρουσιάστηκε αυτό;

Πού παρουσιάστηκε αυτό;

Ποιος το παρήγαγε;

Ποιος το έλαβε;

Ποιος το είδε;

Ποιος αμφισβητήθηκε;

Ποιος είχε την ευκαιρία να απαντήσει;

Ποιος είχε την ευκαιρία να διορθώσει;

Ποιος είχε την ευκαιρία να αντικρούσει;

Ποιος παρέμεινε σιωπηλός;

Τι συνέβη μετά;

Ποια συμπεριφορά ακολούθησε;

Ποιο μοτίβο συνεχίστηκε;

Αυτό έχει σημασία επειδή τα αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να αποδυναμωθούν όταν αποσυνδέονται από το χρονολόγιό τους.

Τα αποδεικτικά στοιχεία μπορούν επίσης να αποδυναμωθούν όταν οι άνθρωποι αγνοούν ποιος τα είδε, ποιος τα έλαβε, ποιος είχε την ευκαιρία να απαντήσει και τι συνέβη στη συνέχεια.

Τα αποδεικτικά στοιχεία πραγματικού χρόνου έχουν σημασία επειδή δείχνουν τι τοποθετήθηκε, παρουσιάστηκε, καταγράφηκε, αμφισβητήθηκε ή έγινε ορατό εκείνη τη στιγμή.

Οι καθυστερημένες εξηγήσεις πρέπει να εξετάζονται με ερωτήματα σε σύγκριση με όσα παρουσιάστηκαν σε πραγματικό χρόνο.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ταιριάζει η μεταγενέστερη εξήγηση με τα αποδεικτικά στοιχεία πραγματικού χρόνου;

Ξαναγράφει η μεταγενέστερη δήλωση όσα παρουσιάστηκαν;

Αποφεύγει το μεταγενέστερο αρχείο όσα αμφισβητήθηκαν;

Αφαιρεί η μεταγενέστερη εξήγηση το πλαίσιο;

Υποστηρίζει το χρονολόγιο τον ισχυρισμό;

Η συμπεριφορά μετά την ορατότητα υποστηρίζει ή αντιφάσκει με τον ισχυρισμό;

Ένα πραγματικό πρότυπο αποδεικτικών στοιχείων δεν ρωτά μόνο αν κάτι υπάρχει.

Ρωτά πώς υπάρχει μέσα στο ευρύτερο αρχείο.

Ρωτά τι δείχνουν τα αποδεικτικά στοιχεία όταν τοποθετούνται σε σειρά.

Ρωτά αν το χρονολόγιο υποστηρίζει τον ισχυρισμό.

Ρωτά αν η συμπεριφορά μετά την ορατότητα υποστηρίζει ή αντιφάσκει με τον ισχυρισμό.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να μαθαίνουν από τα αποδεικτικά στοιχεία αντί απλώς να συλλέγουν πληροφορίες.

ΟΡΑΤΟ, ΚΡΥΦΟ, ΕΛΛΙΠΕΣ ΚΑΙ Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΑΝΤΙΦΑΣΗ

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων πρέπει να διδάσκει στους ανθρώπους να συγκρίνουν όσα παρουσιάζονται με όσα δεν παρουσιάζονται.

Οι άνθρωποι συχνά καθοδηγούνται από τα αποδεικτικά στοιχεία που τοποθετούνται μπροστά τους.

Αλλά αυτό που λείπει μπορεί να είναι εξίσου σημαντικό.

Αυτό που κρύβεται μπορεί να είναι εξίσου σημαντικό.

Αυτό που βρίσκεται σε αντίφαση μπορεί να είναι εξίσου σημαντικό.

Αυτό που προστατεύεται από το να τίθεται υπό ερώτηση μπορεί να είναι εξίσου σημαντικό.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι παρουσιάζεται;

Τι δεν παρουσιάζεται;

Τι λείπει;

Τι κρύβεται;

Τι δεν υποστηρίζεται;

Τι βρίσκεται σε αντίφαση;

Τι προστατεύεται;

Τι αποφεύγεται;

Τι έχει αφαιρεθεί;

Τι δεν έχει απαντηθεί;

Αυτό έχει σημασία επειδή οι άνθρωποι μπορούν να καθοδηγούνται από επιλεγμένα αποδεικτικά στοιχεία.

Μπορεί να τους παρουσιαστεί ένα μέρος μιας εικόνας ενώ το υπόλοιπο κρύβεται.

Μπορεί να τους παρουσιαστεί μια δήλωση ενώ η συμπεριφορά αντιφάσκει με αυτή.

Μπορεί να τους παρουσιαστεί ένα αρχείο ενώ το χρονολόγιο αγνοείται.

Μπορεί να τους παρουσιαστεί εξουσία ενώ λείπουν αποδεικτικά στοιχεία.

Μπορεί να τους παρουσιαστεί αυτοπεποίθηση ενώ απουσιάζει η υποστήριξη.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων βοηθά τους ανθρώπους να βλέπουν πέρα από την επιλεγμένη παρουσίαση.

Τους βοηθά να συγκρίνουν όσα παρουσιάζονται με όσα λείπουν, κρύβονται, βρίσκονται σε αντίφαση, αποφεύγονται ή προστατεύονται.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ ΥΠΑΚΟΗ

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων πρέπει επίσης να θέτει ερωτήματα για το πώς παρουσιάζονται τα αποδεικτικά στοιχεία.

Όσο ισχυρότερος είναι ο μηχανισμός που παρουσιάζει τα αποδεικτικά στοιχεία, τόσο σημαντικότερο γίνεται να τίθενται ερωτήματα στα ίδια τα αποδεικτικά στοιχεία.

Στους ανθρώπους μπορεί να παρουσιάζεται φόβος και να οδηγούνται να αντιμετωπίζουν το ίδιο το περιβάλλον φόβου ως αποδεικτικό στοιχείο.

Ο φόβος μπορεί να δημιουργήσει επείγον.

Ο φόβος μπορεί να δημιουργήσει υπακοή.

Ο φόβος μπορεί να σταματήσει την υποβολή ερωτημάτων.

Ο φόβος μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να αποδέχονται αδύναμα, ελλιπή, επιλεγμένα ή μη υποστηριζόμενα αποδεικτικά στοιχεία πριν τα εξετάσουν σωστά.

Ο φόβος μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να ακολουθούν τίτλους, συστήματα, αμειβόμενους ρόλους, επίσημες δηλώσεις, επαναλαμβανόμενες προειδοποιήσεις και δημόσια πίεση χωρίς να

ρωτούν αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Αλλά ο φόβος δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το επείγον δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η επίσημη πίεση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Οι επαναλαμβανόμενες προειδοποιήσεις δεν είναι αποδεικτικά στοιχεία.

Η αμειβόμενη συμμόρφωση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η μαζική επανάληψη δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων πρέπει να ρωτά αν στους ανθρώπους παρουσιάζονται αποδεικτικά στοιχεία ή αν τους παρουσιάζεται φόβος σχεδιασμένος για να τους κάνει να αποδεχθούν χωρίς αποδεικτικά στοιχεία.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια αποδεικτικά στοιχεία παρουσιάζονται;

Πώς παρουσιάζονται;

Ποιος φόβος συνδέεται με αυτά;

Ποια αντίδραση δημιουργείται;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία λείπουν;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία βρίσκονται σε αντίφαση;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία προστατεύονται από το να τίθενται υπό ερώτηση;

Βοηθούνται οι άνθρωποι να κατανοήσουν;

Ή ωθούνται οι άνθρωποι να συμμορφωθούν;

Αυτό επικαλύπτεται με τη Συναισθηματική Επιρροή, το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας και την Ψυχολογική Επίδραση, αλλά ανήκει εδώ επειδή το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων πρέπει να ρωτά αν ο φόβος χρησιμοποιείται ως υποκατάστατο αποδεικτικών στοιχείων.

ΑΝΤΙΘΕΤΟ ΑΦΗΓΗΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΥΠΟ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων πρέπει επίσης να θέτει ερωτήματα στα αντίθετα αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να δουν ένα ψευδές αφήγημα, να το απορρίψουν και έπειτα να αποδεχθούν το αντίθετο αφήγημα επειδή φαίνεται να αντιτίθεται στο πρώτο.

Αλλά η αντίθεση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Ένα αντίθετο αφήγημα μπορεί και πάλι να δημιουργηθεί.

Ένα αντίθετο αφήγημα μπορεί και πάλι να χρηματοδοτηθεί.

Σε ένα αντίθετο αφήγημα μπορεί και πάλι να δοθεί εμβέλεια.

Ένα αντίθετο αφήγημα μπορεί και πάλι να ελεγχθεί.

Ένα αντίθετο αφήγημα μπορεί και πάλι να οδηγήσει τους ανθρώπους να πιστεύουν χωρίς αποδεικτικά στοιχεία.

Οι άνθρωποι μπορούν να ξεφύγουν από μια κατασκευασμένη ιστορία και αμέσως να εισέλθουν σε μια άλλη κατασκευασμένη ιστορία.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων πρέπει επομένως να θέτει ερωτήματα τόσο στο αφήγημα όσο και στο αντίθετο αφήγημα.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν το αντίθετο αφήγημα;

Από πού προήλθε;

Ποιος του έδωσε εμβέλεια;

Ποιος ωφελείται από το να γίνει πιστευτό;

Βοηθά τους ανθρώπους να εξετάσουν τα αποδεικτικά στοιχεία;

Ή απλώς μετακινεί τους ανθρώπους από μία πεποίθηση σε άλλη;

Θέτει ερωτήματα στην Πηγή και Προέλευση;

Θέτει ερωτήματα στο Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων;

Θέτει ερωτήματα στο Κίνητρο και Όφελος;

Εφαρμόζει το ίδιο πρότυπο παντού;

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων δεν πρέπει να επιτρέπει στους ανθρώπους να αντικαθιστούν μία μη υποστηριζόμενη πεποίθηση με άλλη μη υποστηριζόμενη πεποίθηση.

Η διαδρομή δεν είναι από ένα αφήγημα σε άλλο αφήγημα.

Η διαδρομή είναι από τη μη υποστηριζόμενη πεποίθηση προς τη βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία υποβολή ερωτημάτων, το να βλέπεις, την κατανόηση, τη μάθηση και την ανεξάρτητη σκέψη.

ΤΝ, ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΑ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΗΓΗΣ

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων πρέπει επίσης να προετοιμάζει τους ανθρώπους να θέτουν ερωτήματα σε αποδεικτικά στοιχεία που μπορούν να παραχθούν, να αλλοιωθούν, να συνοψιστούν, να επιλεγούν, να αναπλαισιωθούν ή να κατασκευαστούν.

Όσο πιο πειστικά γίνονται τα κατασκευασμένα αποδεικτικά στοιχεία, τόσο σημαντικότερη γίνεται η Πηγή και Προέλευση.

Η ΤΝ μπορεί να κάνει ψευδή αποδεικτικά στοιχεία να φαίνονται πραγματικά.

Η ΤΝ μπορεί να κάνει ψευδείς ιστορίες να φαίνονται υποστηριγμένες.

Η ΤΝ μπορεί να κάνει ψευδείς εικόνες, φωνές, έγγραφα, περιλήψεις και εξηγήσεις να φαίνονται αξιόπιστες.

Η ΤΝ μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για να κρύψει, να αναπλαισιώσει, να συνοψίσει, να επιλέξει ή να διαστρεβλώσει αποδεικτικά στοιχεία.

Επομένως, πληροφορίες που παράγονται ή παρουσιάζονται από ΤΝ δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται ως αποδεικτικά στοιχεία χωρίς εξέταση.

Αυτό συνδέεται άμεσα ξανά με την Πηγή και Προέλευση.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά:

Από πού προήλθαν αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία;

Πότε υπήρξαν για πρώτη φορά;

Ποιος τα παρήγαγε;

Ποιο ιστορικό έχουν;

Ήταν ορατά πριν υπάρξουν εργαλεία για την παραγωγή, αλλοίωση ή κατασκευή τους;

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων στη συνέχεια ρωτά:

Μπορεί να εξεταστεί αυτό το ιστορικό;

Το χρονολόγιο το υποστηρίζει;

Μπορεί να ελεγχθεί η αρχική πηγή;

Μπορούν τα αποδεικτικά στοιχεία να διαχωριστούν από παραγόμενο, αλλοιωμένο, συνοψισμένο ή αναπλαισιωμένο υλικό;

Αποδεικτικά στοιχεία με σαφές ιστορικό πριν από χειραγώγηση από ΤΝ είναι διαφορετικά από αποδεικτικά στοιχεία που εμφανίζονται μόνο αφού υπάρχουν εργαλεία για την παραγωγή, αλλοίωση ή κατασκευή τους.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι δημιούργησε αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία;

Παράχθηκαν;

Αλλοιώθηκαν;

Συνοψίστηκαν;

Επιλέχθηκαν;

Αποσπάστηκαν από το πλαίσιο;

Μπορεί να εξεταστεί το πρωτότυπο;

Μπορεί να ελεγχθεί η πηγή;

Μπορεί να ελεγχθεί το χρονολόγιο;

Τα υποστηρίζει η συμπεριφορά;

Τα υποστηρίζει το ευρύτερο αρχείο αποδεικτικών στοιχείων;

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων πρέπει να βοηθά τους ανθρώπους να θέτουν ερωτήματα για το αν βλέπουν αποδεικτικά στοιχεία ή αν βλέπουν κατασκευασμένη παρουσίαση που μοιάζει με αποδεικτικά στοιχεία.

ΠΡΟΤΥΠΟ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων δεν αφορά μόνο την απόδειξη ή την αναίρεση μεμονωμένων ισχυρισμών.

Αποτελεί μέρος της Διαδρομής που Λείπει προς την Ανθρώπινη Πρόοδο.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων δεν αφορά μόνο την υποβολή ερωτημάτων στα αποδεικτικά στοιχεία.

Αφορά το να εμποδίζεται η ανθρωπότητα να συγχέει την παρουσίαση με την αλήθεια.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η παρουσίαση συγχέεται με την αλήθεια, ο φόβος συγχέεται με τα αποδεικτικά στοιχεία, η εξουσία συγχέεται με την αλήθεια, οι επαναλαμβανόμενες ιστορίες συγχέονται με τα αποδεικτικά στοιχεία και πληροφορίες χωρίς υποστήριξη κληρονομούνται από τις μελλοντικές γενιές.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων υπάρχει για να σταματήσει αυτή η διαδρομή από το να επαναλαμβάνεται.

Βοηθά να προστατεύεται η διαδρομή προς την κατανόηση.

Διδάσκει στους ανθρώπους να επιβραδύνουν πριν αποδεχθούν.

Διδάσκει στους ανθρώπους να εξετάζουν όσα παρουσιάζονται.

Διδάσκει στους ανθρώπους να παρατηρούν τι λείπει.

Διδάσκει στους ανθρώπους να συγκρίνουν τις λέξεις με τη συμπεριφορά.

Διδάσκει στους ανθρώπους να ακολουθούν τα αποδεικτικά στοιχεία μέσα στον χρόνο.

Διδάσκει στους ανθρώπους να θέτουν ερωτήματα στην ανταπόκριση μετά την αμφισβήτηση.

Διδάσκει στους ανθρώπους να θέτουν ερωτήματα στην παρουσίαση που βασίζεται στον φόβο.

Διδάσκει στους ανθρώπους να θέτουν ερωτήματα στα αντίθετα αφηγήματα.

Διδάσκει στους ανθρώπους να θέτουν ερωτήματα σε κατασκευασμένα ή αλλοιωμένα αποδεικτικά στοιχεία.

Διδάσκει στους ανθρώπους να εφαρμόζουν το ίδιο πρότυπο παντού.

Έτσι το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων κληρονομεί από την Πηγή και Προέλευση.

Η Πηγή και Προέλευση βοηθά τους ανθρώπους να θέτουν ερωτήματα για το από πού προήλθαν πληροφορίες, συστήματα, ιστορίες, τίτλοι, συμπεριφορά και επαναλαμβανόμενα μοτίβα.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων στη συνέχεια βοηθά τους ανθρώπους να ελέγχουν αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται, παρουσιάζονται, επαναλαμβάνονται, προστατεύονται, αμφισβητούνται, κρύβονται ή αντιφάσκουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την πεποίθηση στην εξέταση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την εξέταση στο να βλέπουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να βλέπουν στην κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την κατανόηση στη μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από τη μάθηση στην ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να γίνονται προϊόντα πληροφοριών χωρίς υποστήριξη στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων έχει σημασία επειδή ο σκοπός δεν είναι απλώς να τίθενται ερωτήματα στα αποδεικτικά στοιχεία.

Ο σκοπός είναι να βελτιωθεί η ικανότητα της ανθρωπότητας να μαθαίνει από τα αποδεικτικά στοιχεία που παρουσιάζονται στο ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.

Χωρίς το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων, οι άνθρωποι μπορούν να κληρονομούν πληροφορίες χωρίς υποστήριξη και να τις επαναλαμβάνουν ως αλήθεια.

Με το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων, οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να βλέπουν τι υποστηρίζεται, τι λείπει, τι βρίσκεται σε αντίφαση, τι προστατεύεται, τι κατασκευάζεται, τι βασίζεται στον φόβο και σε τι πρέπει να τεθούν περαιτέρω ερωτήματα.

Γι’ αυτό το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ανήκει μέσα στη Διαδρομή που Λείπει προς την Ανθρώπινη Πρόοδο.

ΕΝΟΤΗΤΑ 3 - ΚΙΝΗΤΡΟ ΚΑΙ ΟΦΕΛΟΣ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΟ ΚΙΝΗΤΡΟ ΚΑΙ ΟΦΕΛΟΣ

Η Ενότητα 1 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου αντί απλώς να γίνονται προϊόντα του.

Η Ενότητα 2 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να εξετάζουν αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται, επαναλαμβάνονται, προστατεύονται, παρουσιάζονται ή επιβάλλονται.

Η Ενότητα 3 περνά τώρα στο Κίνητρο και Όφελος.

Το Κίνητρο και Όφελος υπάρχει επειδή οι άνθρωποι δεν μπορούν να κατανοήσουν σωστά την ανθρώπινη συμπεριφορά μέχρι να κατανοήσουν ποια συμπεριφορά επιβραβεύεται, προστατεύεται, αποτελεί αντικείμενο εξάρτησης ή ποια συμπεριφορά φοβούνται ότι θα χάσουν.

Οι άνθρωποι συχνά διδάσκονται να κοιτούν τις πράξεις.

Δεν διδάσκονται να θέτουν ερωτήματα για το τι οδηγεί αυτές τις πράξεις.

Οι άνθρωποι συχνά διδάσκονται να κοιτούν τα αποτελέσματα.

Δεν διδάσκονται να θέτουν ερωτήματα για τα κίνητρα που παράγουν αυτά τα αποτελέσματα.

Οι άνθρωποι διδάσκονται να εμπιστεύονται τα συστήματα.

Δεν διδάσκονται να θέτουν ερωτήματα για το τι κερδίζουν αυτά τα συστήματα από τη συνέχισή τους.

Οι άνθρωποι συχνά διδάσκονται να κρίνουν άτομα.

Δεν διδάσκονται να θέτουν ερωτήματα για τους μηχανισμούς που διαμορφώνουν το άτομο.

Το Κίνητρο και Όφελος διδάσκει στους ανθρώπους να ρωτούν:

Ποιος κερδίζει;

Ποιος ωφελείται;

Ποιος εξαρτάται από αυτό;

Ποιος το προστατεύει;

Ποιος φοβάται ότι θα το χάσει;

Ποιος επιβραβεύεται γι' αυτό;

Ποιος πληρώνεται γι' αυτό;

Ποιος συμβάλλει στο να συνεχίζεται αυτό;

Οι άνθρωποι δεν ζουν μόνο μέσα στο περιβάλλον του κόσμου.

Μέσω συμπεριφοράς που διαμορφώνεται από κίνητρα, βοηθούν να το αναδημιουργούν.

Αυτός είναι ένας από τους μεγαλύτερους λόγους που η ανθρωπότητα επαναλαμβάνει τον ίδιο κόσμο.

Οι άνθρωποι δεν δημιουργούν επανειλημμένα τον ίδιο κόσμο επειδή είναι κακοί.

Δημιουργούν επανειλημμένα τον ίδιο κόσμο επειδή τα κίνητρα τους ανταμείβουν επανειλημμένα για το ότι τον αναδημιουργούν.

Η ανθρωπότητα συχνά αναδημιουργεί τον ίδιο κόσμο χωρίς να κατανοεί πλήρως σε τι συμβάλλει.

Αυτός είναι ένας από τους μεγαλύτερους λόγους που τα επαναλαμβανόμενα προβλήματα του κόσμου συνεχίζονται.

ΧΡΗΜΑΤΑ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τα χρήματα είναι ένας από τους μεγαλύτερους μηχανισμούς που διαμορφώνουν την ανθρώπινη συμπεριφορά.

Τα χρήματα μπορούν να δημιουργήσουν εξάρτηση.

Η εξάρτηση μπορεί να δημιουργήσει συμμόρφωση.

Η συμμόρφωση μπορεί να δημιουργήσει σιωπή.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύει συστήματα.

Τα συστήματα μπορούν να συνεχίζονται επειδή οι άνθρωποι εξαρτώνται από αυτά.

Οι άνθρωποι συχνά διδάσκονται να σκέφτονται τα χρήματα μόνο ως πληρωμή.

Αλλά τα χρήματα διαμορφώνουν επίσης τη συμπεριφορά.

Τα χρήματα μπορούν να επηρεάσουν τι λένε οι άνθρωποι.

Τα χρήματα μπορούν να επηρεάσουν τι δεν λένε οι άνθρωποι.

Τα χρήματα μπορούν να επηρεάσουν τι επαναλαμβάνουν οι άνθρωποι.

Τα χρήματα μπορούν να επηρεάσουν τι προστατεύουν οι άνθρωποι.

Τα χρήματα μπορούν να επηρεάσουν τι αποφεύγουν να εξετάζουν με ερωτήματα οι άνθρωποι.

Τα χρήματα μπορούν να επηρεάσουν τι επιβάλλουν οι άνθρωποι.

Τα χρήματα μπορούν να επηρεάσουν τι επιτρέπουν οι άνθρωποι να συνεχίζεται.

Τα χρήματα μπορούν να επηρεάσουν τι κανονικοποιούν οι άνθρωποι.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιος πληρώνεται;

Ποιος τους πληρώνει;

Τι πληρώνονται για να κάνουν;

Τι πληρώνονται για να μην θέτουν υπό ερώτηση;

Τι πληρώνονται για να επαναλαμβάνουν;

Τι πληρώνονται για να επιβάλλουν;

Τι πληρώνονται για να προστατεύουν;

Τι συμβαίνει αν αμφισβητήσουν;

Τι συμβαίνει αν αποκαλύψουν;

Τα χρήματα δεν χρειάζεται να ελέγχουν κάθε σκέψη.

Η εξάρτηση μπορεί να είναι αρκετή.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν προϊόντα κινήτρων χωρίς ποτέ να το αναγνωρίζουν πλήρως.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΑΝΤΑΜΟΙΒΕΣ, ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΗΚΕΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ

Οι άνθρωποι δεν επηρεάζονται μόνο από τα χρήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν επίσης να επηρεάζονται από:

Αποδοχή.

Δημοτικότητα.

Αναγνώριση.

Προσοχή.

Κύρος.

Έγκριση.

Αίσθηση του ανήκειν.

Άνεση.

Ασφάλεια.

Αποφυγή κριτικής.

Αποφυγή απόρριψης.

Αποφυγή αποκλεισμού.

Οι άνθρωποι συχνά δεν ρωτούν:

«Είναι αυτό αληθινό;»

Αντί γι’ αυτό μπορεί να ρωτούν:

«Τι κάνουν οι άλλοι άνθρωποι;»

«Θα με εγκρίνουν οι άνθρωποι;»

«Θα εξακολουθώ να ανήκω αν διαφωνήσω;»

Ο φόβος του να στέκεται κανείς μόνος μπορεί να γίνει ισχυρότερος από την επιθυμία να κατανοήσει.

Οι άνθρωποι μπορεί να αλλάζουν τη συμπεριφορά τους για να κερδίσουν έγκριση, να αποφύγουν τον αποκλεισμό, να διατηρήσουν την αίσθηση του ανήκειν και να ταιριάξουν σε περιβάλλοντα από τα οποία πιστεύουν ότι εξαρτώνται.

Οι άνθρωποι μπορούν σταδιακά να επιτρέψουν στην αίσθηση του ανήκειν να γίνει σημαντικότερη από την κατανόηση.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ακολουθώ την αλήθεια;

Ή ακολουθώ ανθρώπους;

Σκέφτομαι ανεξάρτητα;

Ή προσπαθώ να ταιριάξω;

Ποιος ωφελείται όταν οι άνθρωποι σταματούν να σκέφτονται ανεξάρτητα;

Ποιες συμπεριφορές αντιγράφονται;

Ποιες συμπεριφορές κανονικοποιούνται;

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Οι άνθρωποι συχνά κληρονομούν συμπεριφορά από άλλους ανθρώπους.

Οι άνθρωποι αντιγράφουν:

Γλώσσα.

Απόψεις.

Τάσεις.

Τρόπους ζωής.

Εμφανίσεις.

Στάσεις.

Συνήθειες.

Κοινωνικές συμπεριφορές.

Διαδικτυακές συμπεριφορές.

Όχι απαραίτητα επειδή τις κατανοούν ανεξάρτητα, αλλά επειδή φαίνονται φυσιολογικές, δημοφιλείς, επιτυχημένες ή αποδεκτές.

Η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά μπορεί να κανονικοποιηθεί απλώς επειδή αρκετοί άνθρωποι την κάνουν.

Το να ταιριάζεις μπορεί να γίνει φυσιολογικό.

Η κανονικοποίηση μπορεί να γίνει επανάληψη.

Η επανάληψη μπορεί να γίνει κληρονομημένη συμπεριφορά.

Η κληρονομημένη συμπεριφορά μπορεί να γίνει αποδεκτή πραγματικότητα.

Όσο περισσότερο επαναλαμβάνεται μια συμπεριφορά, τόσο πιο αόρατος μπορεί να γίνει ο μηχανισμός πίσω από αυτή.

Οι άνθρωποι μπορεί να σταματήσουν να θέτουν ερωτήματα επειδή η ίδια η επανάληψη μπορεί να δημιουργήσει την εμφάνιση της αλήθειας.

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑ

Τα σύγχρονα περιβάλλοντα μπορούν να ενθαρρύνουν τους ανθρώπους να δίνουν προτεραιότητα στην εμφάνιση αντί στην κατανόηση.

Οι άνθρωποι μπορεί να απασχολούνται με:

Το πώς φαίνονται.

Το πώς εμφανίζονται στο διαδίκτυο.

Το πόσο επιτυχημένοι φαίνονται.

Το πόσο ευτυχισμένοι φαίνονται.

Το πόσο δημοφιλείς φαίνονται.

Το τι σκέφτονται οι άλλοι γι’ αυτούς.

Οι άνθρωποι μπορεί να παρουσιάζουν εξιδανικευμένες εκδοχές του εαυτού τους ενώ κρύβουν την πραγματικότητα.

Τα ψεύτικα χαμόγελα μπορούν να αντικαταστήσουν τη γνήσια ευεξία.

Η επιδεικνυόμενη επιτυχία μπορεί να αντικαταστήσει την αλήθεια.

Η διαδικτυακή ταυτότητα μπορεί να αντικαταστήσει την αυθεντικότητα.

Η εικόνα μπορεί να γίνει σημαντικότερη από την κατανόηση.

Οι άνθρωποι μπορούν να φαίνονται συνδεδεμένοι ενώ αισθάνονται απομονωμένοι.

Οι άνθρωποι μπορούν να φαίνονται ευτυχισμένοι ενώ αισθάνονται δυστυχισμένοι.

Οι άνθρωποι μπορούν να φαίνονται επιτυχημένοι ενώ αγωνίζονται ιδιωτικά.

Όταν η εμφάνιση γίνεται σημαντικότερη από την αλήθεια, μπορούν να αναπτυχθούν επιφανειακά περιβάλλοντα.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΚΥΡΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΣΗ

Οι άνθρωποι μπορεί να μετρούν τον εαυτό τους σε σύγκριση με άλλους.

Περισσότερα χρήματα.

Περισσότερα αποκτήματα.

Περισσότεροι ακόλουθοι.

Περισσότερο κύρος.

Περισσότερη προσοχή.

Περισσότερη αναγνώριση.

Αυτό μπορεί να δημιουργήσει ατελείωτους κύκλους σύγκρισης χωρίς κατανόηση.

Η δημοτικότητα δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η προσοχή δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Οι ακόλουθοι δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το κύρος δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το ότι κάτι είναι ευρέως ορατό δεν το καθιστά αυτόματα αληθινό.

Οι άνθρωποι μπορούν να εκλάβουν την ορατότητα ως αλήθεια, τη δημοτικότητα ως ορθότητα και την επιρροή ως αξιοπιστία.

ΦΟΒΟΣ, ΣΙΩΠΗ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΗΚΕΙΝ

Οι άνθρωποι μπορεί να αποφεύγουν να θέτουν ερωτήματα επειδή η υποβολή ερωτημάτων μπορεί να απειλήσει την αίσθηση του ανήκειν.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται:

Κριτική.

Χλευασμό.

Απόρριψη.

Αποκλεισμό.

Ντροπή.

Απομόνωση.

Απώλεια ευκαιριών.

Το να στέκονται μόνοι.

Ο φόβος μπορεί να ενθαρρύνει τη σιωπή.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύει την επανάληψη.

Η επανάληψη μπορεί να κανονικοποιηθεί.

Η κανονικοποιημένη συμπεριφορά μπορεί να κληρονομηθεί από μελλοντικές γενιές.

Ο κύκλος μπορεί να συνεχιστεί χωρίς οι άνθρωποι να κατανοούν πλήρως σε τι συμβάλλουν.

Οι άνθρωποι πρέπει επίσης να κατανοήσουν ότι τα κίνητρα μπορούν να γίνουν ισχυρότερα από την αλήθεια.

Οι άνθρωποι μπορούν να γνωρίζουν ότι κάτι πρέπει να εξεταστεί με ερωτήματα και παρ' όλα αυτά να συνεχίζουν επειδή τα κίνητρα προστατεύουν τη συμπεριφορά.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η εκπαίδευση είναι ένα από τα σαφέστερα παραδείγματα του Κινήτρου και Οφέλους.

Οι εκπαιδευτικοί είναι συχνά προϊόντα του ίδιου εκπαιδευτικού συστήματος μέσα στο οποίο διδάχθηκαν.

Εκπαιδεύτηκαν μέσα σε αυτό.

Καταρτίστηκαν μέσα σε αυτό.

Πληρώνονται μέσα σε αυτό.

Αξιολογούνται μέσα σε αυτό.

Τοποθετούνται σε ρόλους μέσα σε αυτό.

Αναμένεται από αυτούς να διδάσκουν μέσα σε αυτό.

Αναμένεται από αυτούς να μεταδίδουν πληροφορίες μέσα σε αυτό.

Αναμένεται από αυτούς να αξιολογούν πληροφορίες μέσα σε αυτό.

Αλλά δεν διδάσκονται να διδάσκουν στα παιδιά τη δομημένη, βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία διαδρομή για να θέτουν ερωτήματα στο ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.

Αυτό δεν αφορά επίθεση στους εκπαιδευτικούς.

Αφορά την κατανόηση του συστήματος.

Οι εκπαιδευτικοί μπορούν να γίνουν συντελεστές στην επανάληψη του ίδιου κόσμου επειδή λειτουργούν μέσα στο ίδιο περιβάλλον που καθοδηγείται από κίνητρα.

Η εκπαίδευση μπορεί να αναδημιουργεί επανειλημμένα τον ίδιο κόσμο χωρίς ποτέ να το προτίθεται.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι επιβραβεύει η εκπαίδευση;

Τι επαναλαμβάνει η εκπαίδευση;

Τι προστατεύει η εκπαίδευση;

Τι αποφεύγει η εκπαίδευση;

Τι αποτυγχάνει να διδάξει η εκπαίδευση;

Τι συμβαίνει αν αλλάξει η εκπαίδευση;

Τι συμβαίνει αν τα παιδιά μάθουν να θέτουν ερωτήματα στο ίδιο το περιβάλλον του κόσμου;

ΓΙΑΤΙ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΤΡΟ ΚΑΙ ΟΦΕΛΟΣ

Το Κίνητρο και Όφελος έχει σημασία επειδή οι άνθρωποι δεν μπορούν να κατανοήσουν σωστά γιατί η ανθρωπότητα επαναλαμβάνει τον ίδιο κόσμο μέχρι να κατανοήσουν τι επιβραβεύει αυτή την επανάληψη.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά:

Ποιος ωφελείται;

Ποιος εξαρτάται;

Ποιος προστατεύει;

Ποιος χάνει;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί αυτό το κίνητρο;

Στην αναδημιουργία ποιου περιβάλλοντος του κόσμου συμβάλλει αυτή η συμπεριφορά;

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να βλέπουν τους μηχανισμούς που λειτουργούν κάτω από το περιβάλλον του κόσμου.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την πεποίθηση στην εξέταση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την εξέταση στο να βλέπουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να βλέπουν στην κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την κατανόηση στη μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από τη μάθηση στην ανεξάρτητη σκέψη.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι συνεχίζουν να κάνουν ό,τι έκαναν οι άνθρωποι πριν από αυτούς χωρίς να κατανοούν σε τι συμβάλλουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να γίνονται προϊόντα συστημάτων που καθοδηγούνται από κίνητρα στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΚΙΝΗΤΡΟ ΚΑΙ ΟΦΕΛΟΣ

ΚΙΝΗΤΡΟ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΔΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Το πρώτο μέρος αυτής της ενότητας εξήγησε ότι οι άνθρωποι δεν ζουν μόνο μέσα στο περιβάλλον του κόσμου.

Μέσω συμπεριφοράς που διαμορφώνεται από κίνητρα, βοηθούν να το αναδημιουργούν.

Αυτό το μέρος περνά τώρα στο πώς τα κίνητρα συνεχίζονται με την πάροδο του χρόνου.

Οι άνθρωποι δεν αποκαλύπτουν πάντα αμέσως τα κίνητρά τους.

Η συμπεριφορά με την πάροδο του χρόνου συχνά τα αποκαλύπτει.

Ένα άτομο μπορεί να λέει ένα πράγμα αλλά επανειλημμένα να συμπεριφέρεται διαφορετικά.

Ένα σύστημα μπορεί να λέει ότι υπάρχει για έναν σκοπό αλλά επανειλημμένα να προστατεύει κάτι άλλο.

Ένας οργανισμός μπορεί να ισχυρίζεται ουδετερότητα αλλά επανειλημμένα να παράγει τα ίδια αποτελέσματα.

Ένας ρόλος μπορεί να επικαλείται καθήκον ενώ επανειλημμένα παράγει συμμόρφωση.

Μια αμειβόμενη θέση μπορεί να επικαλείται την αλήθεια ενώ επανειλημμένα προστατεύει το σύστημα από το οποίο εξαρτάται.

Το κίνητρο με την πάροδο του χρόνου βοηθά τους ανθρώπους να βλέπουν μοτίβα που μπορούν να κρύβουν οι μεμονωμένες στιγμές.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά έχει επαναληφθεί με την πάροδο του χρόνου;

Ποια αποτελέσματα έχουν επαναληφθεί;

Ποια κίνητρα παραμένουν προστατευμένα;

Ποια κίνητρα παραμένουν κρυφά;

Ποιος ωφελείται επανειλημμένα;

Ποιος αποφεύγει επανειλημμένα την απώλεια;

Ποιος κερδίζει επανειλημμένα χρήματα;

Ποιος κερδίζει επανειλημμένα κύρος;

Ποιος διατηρεί επανειλημμένα τη θέση του;

Ποιος αποφεύγει επανειλημμένα τη λογοδοσία;

Ποιος συμβάλλει επανειλημμένα στη συνέχιση του ίδιου περιβάλλοντος;

Τα μοτίβα με την πάροδο του χρόνου μπορούν να αποκαλύψουν κίνητρα που οι δηλώσεις από μόνες τους δεν μπορούν να εξηγήσουν.

Αυτό συνδέεται άμεσα με το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν η συμπεριφορά υποστηρίζει όσα ισχυρίζονται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά ποιο κίνητρο διαμορφώνει αυτή τη συμπεριφορά.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΜΕΝΟΙ ΡΟΛΟΙ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗ ΣΥΜΒΟΛΗ

Τα κίνητρα μπορούν να κληρονομούνται μέσω ρόλων.

Ένα άτομο μπορεί να εισέλθει σε έναν ρόλο αφού κάποιος άλλος φύγει, συνταξιοδοτηθεί, πεθάνει ή αντικατασταθεί.

Το άτομο μπορεί να πιστεύει ότι απλώς αναλαμβάνει μια δουλειά.

Αλλά ο ρόλος μπορεί ήδη να φέρει ένα μοτίβο.

Μπορεί να φέρει επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά.

Μπορεί να φέρει επαναλαμβανόμενη σιωπή.

Μπορεί να φέρει επαναλαμβανόμενη προστασία.

Μπορεί να φέρει επαναλαμβανόμενη επιβολή.

Μπορεί να φέρει επαναλαμβανόμενη υπακοή.

Μπορεί να φέρει επαναλαμβανόμενη διδασκαλία.

Μπορεί να φέρει επαναλαμβανόμενη συμμόρφωση.

Το άτομο που εισέρχεται στον ρόλο μπορεί τότε να συνεχίσει όσα συνέχιζαν οι προηγούμενοι άνθρωποι.

Έτσι το περιβάλλον του κόσμου μπορεί να επαναλαμβάνεται μέσα από γενιές.

Οι άνθρωποι δεν χρειάζεται να δημιουργήσουν τον αρχικό μηχανισμό για να συμβάλουν σε αυτόν.

Μπορούν να κληρονομήσουν έναν ρόλο και να βοηθήσουν να συνεχιστεί ο μηχανισμός.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά παρήγαγε αυτός ο ρόλος πριν εισέλθει σε αυτόν αυτό το άτομο;

Ποια συμπεριφορά απαιτεί αυτός ο ρόλος τώρα;

Ποια συμπεριφορά θα συνεχίσει αυτός ο ρόλος αφού φύγει από αυτόν αυτό το άτομο;

Τι προστατεύει ο ρόλος;

Τι επαναλαμβάνει ο ρόλος;

Τι αποθαρρύνει ο ρόλος;

Τι εμποδίζει ο ρόλος τους ανθρώπους να εξετάζουν με ερωτήματα;

Τι κανονικοποιεί ο ρόλος;

Αυτό έχει σημασία επειδή οι άνθρωποι μπορούν να συμβάλλουν σε επαναλαμβανόμενη βλάβη, επαναλαμβανόμενη σιωπή, επαναλαμβανόμενη συμμόρφωση και επαναλαμβανόμενη προστασία του συστήματος ενώ πιστεύουν ότι απλώς κάνουν ό,τι έκαναν οι άνθρωποι πριν από αυτούς.

ΣΙΩΠΗ, ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΡΟ

Η σιωπή μπορεί να είναι ένας από τους ισχυρότερους δείκτες κινήτρου.

Οι άνθρωποι συχνά πιστεύουν ότι η σιωπή δεν σημαίνει τίποτα.

Αλλά η σιωπή μπορεί να γίνει συμπεριφορά.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύει συστήματα.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύει χρήματα.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύει εξουσία.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύει εξάρτηση.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύει φήμη.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύει θέσεις.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύει αφηγήματα.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύει αδικοπραγίες.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιος παραμένει σιωπηλός;

Τι προστατεύεται από τη σιωπή;

Ποιος ωφελείται από τη σιωπή;

Ποιος χάνει αν τελειώσει η σιωπή;

Τι συμβαίνει αν κάποιος μιλήσει;

Ποιες συνέπειες μπορεί να αντιμετωπίσει;

Ποια κίνητρα ενθαρρύνουν τους ανθρώπους να παραμένουν σιωπηλοί;

Τι έχει επιτρέψει η σιωπή να συνεχίζεται;

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή το να μιλήσουν απειλεί αυτά από τα οποία εξαρτώνται.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή το να μιλήσουν απειλεί το εισόδημά τους.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή το να μιλήσουν απειλεί τη φήμη τους.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή το να μιλήσουν απειλεί τη θέση τους μέσα σε ένα σύστημα.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή το να μιλήσουν απειλεί τον ρόλο που κληρονόμησαν.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή η κανονικοποίηση τους έχει διδάξει να μην θέτουν ερωτήματα.

Η σιωπή επομένως γίνεται συμπεριφορά στην οποία πρέπει να τίθενται ερωτήματα.

ΦΟΒΟΣ ΑΠΩΛΕΙΑΣ

Οι άνθρωποι δεν ενεργούν μόνο λόγω όσων κερδίζουν.

Οι άνθρωποι ενεργούν επίσης λόγω όσων φοβούνται ότι θα χάσουν.

Ο φόβος της απώλειας μπορεί να διαμορφώσει τη συμπεριφορά τόσο ισχυρά όσο και το ίδιο το όφελος.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται ότι θα χάσουν:

Χρήματα.

Απασχόληση.

Κύρος.

Θέση.

Αίσθηση του ανήκειν.

Έγκριση.

Προστασία.

Εξουσία.

Επιρροή.

Ασφάλεια.

Φήμη.

Ένα μέλλον.

Ο φόβος της απώλειας μπορεί να σταματήσει την υποβολή ερωτημάτων πριν καν αρχίσει.

Ο φόβος της απώλειας μπορεί να δημιουργήσει σιωπή.

Ο φόβος της απώλειας μπορεί να δημιουργήσει ακολούθηση.

Ο φόβος της απώλειας μπορεί να δημιουργήσει υπακοή.

Ο φόβος της απώλειας μπορεί να δημιουργήσει συμμετοχή σε πράγματα με τα οποία οι άνθρωποι μπορεί να μην συμφωνούν πλήρως.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι φοβάται αυτό το άτομο ότι θα χάσει;

Τι φοβάται αυτός ο ρόλος ότι θα χάσει;

Τι φοβάται αυτό το σύστημα ότι θα χάσει;

Τι αλλάζει αν οι άνθρωποι σταματήσουν να πιστεύουν;

Τι αλλάζει αν οι άνθρωποι σταματήσουν να συμμορφώνονται;

Τι αλλάζει αν οι άνθρωποι αρχίσουν να θέτουν ερωτήματα;

Τι αλλάζει αν οι άνθρωποι σταματήσουν να κάνουν ό,τι έκαναν οι άνθρωποι πριν από αυτούς;

Ο φόβος της απώλειας μπορεί να δημιουργήσει συμμόρφωση πολύ πριν χρειαστεί ποτέ δύναμη.

Οι άνθρωποι πρέπει επίσης να κατανοήσουν ότι η αλήθεια δεν είναι πάντα αρκετά ισχυρή για να υπερνικήσει τα κίνητρα.

Οι άνθρωποι μπορούν να γνωρίζουν ότι κάτι πρέπει να εξεταστεί με ερωτήματα και παρ' όλα αυτά να συνεχίζουν επειδή ο φόβος της απώλειας προστατεύει τη συμπεριφορά.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΚΑΙ Ο ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Το περιβάλλον του κόσμου συνήθως δεν διατηρείται από ένα άτομο.

Διατηρείται από εκατομμύρια ανθρώπους που συνεισφέρουν μικρά μέρη στον ίδιο μηχανισμό.

Ένα άτομο διδάσκει.

Ένα άτομο επιβάλλει.

Ένα άτομο επαναλαμβάνει.

Ένα άτομο εγκρίνει.

Ένα άτομο γράφει.

Ένα άτομο παραμένει σιωπηλό.

Ένα άτομο ακολουθεί.

Ένα άτομο προστατεύει.

Μεμονωμένα αυτές οι συμπεριφορές μπορεί να φαίνονται ακίνδυνες.

Συλλογικά μπορούν να αναδημιουργήσουν ένα ολόκληρο περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν μόνο:

Τον δικό τους ρόλο.

Το δικό τους καθήκον.

Τον δικό τους μισθό.

Τη δική τους οδηγία.

Τη δική τους ευθύνη.

Τη δική τους επιβίωση.

Αλλά το περιβάλλον του κόσμου χτίζεται από τη συνδυασμένη συμβολή πολλών ανθρώπων που επαναλαμβάνουν μικρά μέρη του ίδιου μηχανισμού.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Σε τι συμβάλλω;

Ποιο επαναλαμβανόμενο μοτίβο βοηθώ να συνεχίζεται;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά η συμπεριφορά μου να αναδημιουργηθεί;

Τι θα συμβεί αν εκατομμύρια άνθρωποι συνεχίσουν να κάνουν το ίδιο πράγμα;

Αυτό είναι ένα από τα σημαντικότερα μέρη του Κινήτρου και Οφέλους.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΡΟ

Η εκπαίδευση πρέπει να εξετάζεται μέσω του Κινήτρου και Οφέλους επειδή η εκπαίδευση διαμορφώνει την επόμενη γενιά.

Οι εκπαιδευτικοί είναι προϊόντα του ίδιου συστήματος που καθοδηγείται από κίνητρα.

Εκπαιδεύτηκαν μέσα σε αυτό.

Καταρτίστηκαν μέσα σε αυτό.

Πληρώνονται μέσα σε αυτό.

Αξιολογούνται μέσα σε αυτό.

Τοποθετούνται σε ρόλους μέσα σε αυτό.

Αναμένεται από αυτούς να μεταδίδουν πληροφορίες μέσα σε αυτό.

Αναμένεται από αυτούς να αξιολογούν πληροφορίες μέσα σε αυτό.

Αναμένεται από αυτούς να βοηθούν τα παιδιά να λειτουργούν μέσα σε αυτό.

Αλλά δεν τους δίνεται η δομημένη εκπαιδευτική διαδρομή βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία για να διδάξουν στα παιδιά να θέτουν ερωτήματα στο πραγματικό περιβάλλον του κόσμου.

Αυτό έχει σημασία επειδή οι εκπαιδευτικοί γίνονται πηγές πληροφοριών για τα παιδιά.

Γίνονται επίσης μέρος της δομής κινήτρων που διαμορφώνει τι διδάσκονται τα παιδιά, τι επαναλαμβάνουν τα παιδιά, για τι επιβραβεύονται τα παιδιά και σε τι αποθαρρύνονται να θέτουν ερωτήματα.

Αυτό δεν αφορά επίθεση στους εκπαιδευτικούς.

Αφορά την κατανόηση του συστήματος που καθοδηγείται από κίνητρα μέσα στο οποίο λειτουργούν.

Επομένως, η εκπαίδευση μπορεί να αναδημιουργεί επανειλημμένα τον ίδιο κόσμο χωρίς ποτέ να το προτίθεται.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι επιβραβεύει η εκπαίδευση;

Τι επαναλαμβάνει η εκπαίδευση;

Τι προστατεύει η εκπαίδευση;

Τι κανονικοποιεί η εκπαίδευση;

Τι αποθαρρύνει η εκπαίδευση;

Σε τι αποτυγχάνει η εκπαίδευση να θέσει ερωτήματα;

Τι πληρώνονται οι εκπαιδευτικοί για να μεταδίδουν;

Τι εκπαιδεύονται οι εκπαιδευτικοί να αξιολογούν;

Μέσα σε τι προετοιμάζονται τα παιδιά να λειτουργήσουν;

Τι συμβαίνει αν οι εκπαιδευτικοί θέσουν ερωτήματα στο ίδιο το σύστημα;

Τι συμβαίνει αν τα παιδιά διδαχθούν να θέτουν ερωτήματα στο ίδιο το περιβάλλον του κόσμου;

Η εκπαίδευση δεν μπορεί να βελτιωθεί σωστά αν δεν εξεταστούν με ερωτήματα τα κίνητρα μέσα στην εκπαίδευση.

Αν οι εκπαιδευτικοί πληρώνονται, εκπαιδεύονται, αξιολογούνται και τοποθετούνται σε ρόλους που επαναλαμβάνουν το ίδιο σύστημα, τότε η εκπαίδευση μπορεί να συνεχίσει να παράγει ανθρώπους που είναι προετοιμασμένοι να λειτουργούν μέσα στο περιβάλλον του κόσμου αντί να μαθαίνουν από αυτό.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ, ΚΙΝΗΤΡΟ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Τα συστήματα μπορούν να επιβιώνουν για μεγάλα χρονικά διαστήματα επειδή τα κίνητρα είναι ενσωματωμένα μέσα τους.

Οι άνθρωποι μπορεί να εισέρχονται σε συστήματα πιστεύοντας ότι είναι ανεξάρτητοι.

Αλλά τα συστήματα μπορούν σταδιακά να διαμορφώνουν τη συμπεριφορά μέσω της εξάρτησης.

Όσο περισσότερο τα κίνητρα παραμένουν χωρίς να εξετάζονται με ερωτήματα, τόσο πιο φυσιολογικά μπορούν να φαίνονται.

Τα συστήματα μπορούν να επιβραβεύουν τη σιωπή.

Τα συστήματα μπορούν να επιβραβεύουν τη συμμόρφωση.

Τα συστήματα μπορούν να επιβραβεύουν την αφοσίωση.

Τα συστήματα μπορούν να επιβραβεύουν την επανάληψη.

Τα συστήματα μπορούν να επιβραβεύουν την επιβολή.

Τα συστήματα μπορούν να επιβραβεύουν την προστασία του ίδιου του συστήματος.

Τα συστήματα μπορούν να τιμωρούν την υποβολή ερωτημάτων.

Τα συστήματα μπορούν να τιμωρούν την αποκάλυψη.

Τα συστήματα μπορούν να τιμωρούν την αλήθεια.

Τα συστήματα μπορούν να τιμωρούν την άρνηση.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά επιβραβεύει το σύστημα;

Ποια συμπεριφορά αποθαρρύνει το σύστημα;

Ποια συμπεριφορά τιμωρεί το σύστημα;

Ποια συμπεριφορά προστατεύει το σύστημα;

Ποια αποτελέσματα δημιουργεί επανειλημμένα το σύστημα;

Ποια επαναλαμβανόμενα προβλήματα συνεχίζουν να εμφανίζονται;

Ποια κίνητρα προκαλούν αυτά τα αποτελέσματα;

Οι άνθρωποι συχνά προσπαθούν να διορθώσουν τα αποτελέσματα χωρίς να θέτουν ερωτήματα στα κίνητρα.

Αν τα κίνητρα παραμένουν αμετάβλητα, η συμπεριφορά συχνά παραμένει αμετάβλητη.

Αν η συμπεριφορά παραμένει αμετάβλητη, τα αποτελέσματα συχνά παραμένουν αμετάβλητα.

Η ανθρωπότητα μπορεί επομένως να επαναλαμβάνει τον ίδιο κόσμο ενώ πιστεύει ότι προσπαθεί να τον βελτιώσει.

ΚΙΝΗΤΡΟ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Το Κίνητρο και Όφελος αποτελεί μέρος της Διαδρομής που Λείπει προς την Ανθρώπινη Πρόοδο.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα κίνητρα παραμένουν αόρατα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι συνεχίζουν να κάνουν ό,τι έκαναν οι άνθρωποι πριν από αυτούς χωρίς να κατανοούν σε τι συμβάλλουν.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η αίσθηση του ανήκειν γίνεται ισχυρότερη από την αλήθεια.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η δημοτικότητα αντικαθιστά την κατανόηση.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα επιφανειακά περιβάλλοντα αντικαθιστούν την αυθεντικότητα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο ο φόβος του αποκλεισμού σταματά την υποβολή ερωτημάτων.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η κανονικοποίηση μετατρέπει την επανάληψη σε αποδεκτή πραγματικότητα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα συστήματα επιβραβεύουν την επανάληψη αντί για την κατανόηση.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η εκπαίδευση προετοιμάζει τα παιδιά να λειτουργούν μέσα στο περιβάλλον του κόσμου χωρίς να τους διδάσκει πώς να του θέτουν σωστά ερωτήματα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι υπερασπίζονται ό,τι τους βλάπτει επειδή εξαρτώνται από αυτό.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά:

Ποιος ωφελείται;

Ποιος εξαρτάται;

Ποιος προστατεύει;

Ποιος χάνει;

Ποιος πληρώνεται;

Ποιος παραμένει σιωπηλός;

Ποιος ακολουθεί;

Ποιος κανονικοποιεί;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί αυτό το κίνητρο;

Στην αναδημιουργία ποιου περιβάλλοντος του κόσμου συμβάλλει αυτή η συμπεριφορά;

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να βλέπουν τους μηχανισμούς που λειτουργούν κάτω από το περιβάλλον του κόσμου.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την πεποίθηση στην εξέταση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την εξέταση στο να βλέπουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να βλέπουν στην κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την κατανόηση στη μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από τη μάθηση στην ανεξάρτητη σκέψη.

Όταν τα κίνητρα γίνονται ορατά, η συμπεριφορά γίνεται ορατή.

Όταν η συμπεριφορά γίνεται ορατή, η συμβολή γίνεται ορατή.

Όταν η συμβολή γίνεται ορατή, η κατανόηση γίνεται δυνατή.

Όταν η κατανόηση γίνεται δυνατή, η ανθρωπότητα μπορεί να αρχίσει να σταματά να επαναλαμβάνει τον ίδιο κόσμο.

ΕΝΟΤΗΤΑ 4 - ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΠΕΙΑ

Η Ενότητα 1 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν να βλέπουν το περιβάλλον του κόσμου αντί απλώς να γίνονται προϊόντα του.

Η Ενότητα 2 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να εξετάζουν αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Η Ενότητα 3 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να κατανοούν ποια κίνητρα επιβραβεύουν, προστατεύουν και επαναλαμβάνουν συμπεριφορά.

Η Ενότητα 4 περνά τώρα στον Χαρακτήρα και τη Συνέπεια.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια υπάρχει επειδή οι άνθρωποι δεν μπορούν να κατανοήσουν σωστά ανθρώπους, συστήματα, οργανισμούς, περιβάλλοντα ή τον ίδιο τον κόσμο μέχρι να κατανοήσουν ποια συμπεριφορά παρουσιάζεται επανειλημμένα με την πάροδο του χρόνου.

Οι άνθρωποι συχνά διδάσκονται να ακούν τις λέξεις.

Δεν διδάσκονται σωστά να μελετούν τη συμπεριφορά.

Οι άνθρωποι διδάσκονται να εμπιστεύονται τίτλους.

Δεν διδάσκονται σωστά να εξετάζουν τη συνέπεια.

Οι άνθρωποι συχνά διδάσκονται να πιστεύουν υποσχέσεις.

Δεν διδάσκονται σωστά να θέτουν ερωτήματα στα μοτίβα.

Οι άνθρωποι συχνά διδάσκονται να κρίνουν απομονωμένες στιγμές.

Δεν διδάσκονται να μαθαίνουν από επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια διδάσκει στους ανθρώπους να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά παρουσιάζεται επανειλημμένα;

Ποια συμπεριφορά επιβραβεύεται επανειλημμένα;

Ποια συμπεριφορά προστατεύεται επανειλημμένα;

Ποια συμπεριφορά αποφεύγεται επανειλημμένα;

Ποια συμπεριφορά παραμένει συνεπής με την πάροδο του χρόνου;

Ποια συμπεριφορά αλλάζει ανάλογα με τις περιστάσεις;

Ποια συμπεριφορά βοηθά να αναδημιουργηθεί το περιβάλλον του κόσμου;

Ο χαρακτήρας δεν είναι μία στιγμή.

Ο χαρακτήρας είναι συμπεριφορά που παρουσιάζεται επανειλημμένα με την πάροδο του χρόνου.

Η συνέπεια δεν είναι μία δήλωση.

Η συνέπεια είναι η επαναλαμβανόμενη ευθυγράμμιση μεταξύ λέξεων, συμπεριφοράς και αποτελεσμάτων με την πάροδο του χρόνου.

Ο χαρακτήρας είναι ένα από τα μεγαλύτερα μαθησιακά εργαλεία της ανθρωπότητας επειδή η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά αποκαλύπτει όσα οι λέξεις, η εικόνα, η φήμη και η παρουσίαση συχνά κρύβουν.

Αυτό έχει σημασία επειδή η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά συχνά αποκαλύπτει περισσότερα απ' όσα θα μπορούσαν ποτέ οι απομονωμένες στιγμές.

ΤΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ

Το περιβάλλον του κόσμου ήδη δείχνει στην ανθρωπότητα πώς λειτουργεί.

Το πρόβλημα δεν είναι πάντα ότι τίποτα δεν παρουσιάζεται.

Το πρόβλημα είναι ότι οι άνθρωποι δεν έχουν διδαχθεί σωστά πώς να θέτουν ερωτήματα, να βλέπουν, να κατανοούν και να μαθαίνουν από όσα παρουσιάζονται.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν ψέματα.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν αντίφαση.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν σιωπή.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν εξάρτηση.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν φόβο.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν τα χρήματα να διαμορφώνουν τη συμπεριφορά.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν συστήματα να προστατεύουν τον εαυτό τους.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν τα μέσα ενημέρωσης να επαναλαμβάνουν αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν την εξουσία να αποφεύγει αποδεικτικά στοιχεία.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν ανθρώπους να ακολουθούν.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν επαναλαμβανόμενα μοτίβα να συνεχίζονται.

Αλλά χωρίς το σωστό πλαίσιο ερωτήσεων, οι άνθρωποι μπορούν και πάλι να φτάσουν σε λανθασμένη κατανόηση.

Οι άνθρωποι συχνά φτάνουν σε λανθασμένες κατανοήσεις επειδή δεν έχουν διδαχθεί σωστά πώς να θέτουν ερωτήματα, να βλέπουν, να κατανοούν και να μαθαίνουν από όσα παρουσιάζονται.

Οι άνθρωποι μπορούν να βλέπουν όσα παρουσιάζονται και παρ' όλα αυτά να μην κατανοούν τι σημαίνουν.

Μπορούν να βλέπουν συμπεριφορά και να εστιάζουν μόνο σε άτομα.

Μπορούν να βλέπουν αντίφαση και να σταματούν στον θυμό.

Μπορούν να βλέπουν ψέματα και να σταματούν στην επίρριψη ευθύνης.

Μπορούν να βλέπουν συστήματα και να σταματούν σε επιφανειακές εξηγήσεις.

Μπορούν να βλέπουν επαναλαμβανόμενα προβλήματα και να μην κατανοούν ακόμη τους μηχανισμούς που τα δημιουργούν.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια διδάσκει στους ανθρώπους να θέτουν ερωτήματα σε όσα παρουσιάζονται μέσω επαναλαμβανόμενης συμπεριφοράς.

Ζητά από τους ανθρώπους όχι μόνο να ρωτούν:

Τι συνέβη;

Αλλά επίσης:

Τι δείχνει αυτό;

Ποια συμπεριφορά αποκαλύπτεται;

Ποιο μοτίβο αποκαλύπτεται;

Ποια αντίφαση παρουσιάζεται;

Τι διδάσκει αυτό για το περιβάλλον του κόσμου;

Τι μπορεί να μάθει η ανθρωπότητα από αυτό;

Ο κόσμος είναι το πραγματικό σχολείο επειδή το περιβάλλον του κόσμου παρουσιάζει συνεχώς συμπεριφορά, αντίφαση, επανάληψη, κίνητρο, σιωπή, εξάρτηση, εξουσία, φόβο και συνέπεια.

Οι άνθρωποι δεν μπορούν να μάθουν από ό,τι δεν μπορούν να δουν.

Αλλά οι άνθρωποι επίσης δεν μπορούν να μάθουν από ό,τι δεν έχουν διδαχθεί πώς να εξετάζουν με ερωτήματα.

ΛΕΞΕΙΣ, ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΚΑΙ ΜΟΤΙΒΑ

Οι άνθρωποι συχνά κρίνουν όσα λένε οι άνθρωποι.

Αλλά η συμπεριφορά μπορεί να αποκαλύπτει όσα κρύβουν οι λέξεις.

Οι λέξεις μπορούν να είναι προβαρισμένες.

Οι λέξεις μπορούν να είναι επιλεγμένες.

Οι λέξεις μπορούν να επαναλαμβάνονται.

Οι λέξεις μπορούν να προστατεύονται.

Οι λέξεις μπορούν να παρουσιάζονται.

Η συμπεριφορά είναι συχνά δυσκολότερο να κρυφτεί σε μεγάλα χρονικά διαστήματα.

Οι πληροφορίες μπορούν να πουν στους ανθρώπους τι συνέβη.

Η συμπεριφορά μπορεί να διδάξει στους ανθρώπους γιατί συνέβη.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ταιριάζουν οι λέξεις με τη συμπεριφορά;

Ταιριάζουν οι πράξεις με τους ισχυρισμούς;

Ταιριάζουν τα αποτελέσματα με τις υποσχέσεις;

Παραμένει η συμπεριφορά ίδια με την πάροδο του χρόνου;

Αλλάζει η συμπεριφορά ανάλογα με το ποιος παρακολουθεί;

Αλλάζει η συμπεριφορά ανάλογα με το ποιος ωφελείται;

Η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά μπορεί να αποκαλύψει αντιφάσεις που οι απομονωμένες δηλώσεις δεν μπορούν.

Τα μοτίβα συχνά αποκαλύπτουν περισσότερα από τις υποσχέσεις.

Η συνέπεια συχνά αποκαλύπτει περισσότερα από τη φήμη.

Η συμπεριφορά συχνά αποκαλύπτει περισσότερα από τους τίτλους.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να μάθουν να μελετούν μοτίβα αντί για απομονωμένες στιγμές.

Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΟΤΕ ΑΠΟΜΟΝΩΜΕΝΑ

Η συμπεριφορά δεν υπάρχει απομονωμένα.

Οι άνθρωποι επηρεάζουν ανθρώπους.

Τα συστήματα επηρεάζουν ανθρώπους.

Οι άνθρωποι επηρεάζουν συστήματα.

Οι ενήλικες επηρεάζουν τα παιδιά.

Τα παιδιά γίνονται ενήλικες.

Οι μελλοντικές γενιές κληρονομούν συμπεριφορές.

Οι μελλοντικές γενιές στη συνέχεια βοηθούν να αναδημιουργηθεί το περιβάλλον του κόσμου.

Κάθε επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά έχει συνέπειες πέρα από το άτομο.

Μια επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά μπορεί να γίνει φυσιολογική.

Η κανονικοποίηση μπορεί να γίνει κληρονομιά.

Η κληρονομιά μπορεί να γίνει αποδεκτή πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί αυτό;

Ποιος μαθαίνει από αυτή τη συμπεριφορά;

Ποιος θα κληρονομήσει αυτή τη συμπεριφορά;

Ποιο μελλοντικό περιβάλλον του κόσμου θα βοηθήσει αυτή η συμπεριφορά να αναδημιουργηθεί;

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια διδάσκει στους ανθρώπους να σκέφτονται πέρα από το άτομο και να αρχίζουν να μαθαίνουν από το ευρύτερο περιβάλλον.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗ ΦΗΜΗ

Οι άνθρωποι συχνά διδάσκονται να εμπιστεύονται τη φήμη.

Αλλά η φήμη δεν είναι αυτόματα χαρακτήρας.

Η φήμη μπορεί να δημιουργηθεί.

Η φήμη μπορεί να προστατευτεί.

Η φήμη μπορεί να επαναλαμβάνεται.

Η φήμη μπορεί να προωθείται.

Η φήμη μπορεί να κληρονομείται.

Ο χαρακτήρας είναι διαφορετικός.

Ο χαρακτήρας παρουσιάζεται επανειλημμένα μέσω της συμπεριφοράς.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά παρουσιάζεται επανειλημμένα;

Τι συμβαίνει όταν εμφανίζεται πίεση;

Τι συμβαίνει όταν κανείς δεν παρακολουθεί;

Τι συμβαίνει όταν υπάρχει κάτι να κερδηθεί;

Τι συμβαίνει όταν υπάρχει κάτι να χαθεί;

Τι συμβαίνει όταν η αλήθεια συγκρούεται με το κίνητρο;

Ο χαρακτήρας συχνά γίνεται πιο ορατός όταν εμπλέκονται κίνητρα.

Γι' αυτό ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια συνδέεται άμεσα με το Κίνητρο και Όφελος.

ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΔΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Η συνέπεια δεν μπορεί να κριθεί από ένα γεγονός.

Η συνέπεια πρέπει να εξετάζεται με την πάροδο του χρόνου.

Οι άνθρωποι μπορεί να λένε ότι εκτιμούν την αλήθεια.

Οι άνθρωποι μπορεί να λένε ότι εκτιμούν τη μάθηση.

Οι άνθρωποι μπορεί να λένε ότι εκτιμούν τη δικαιοσύνη.

Οι άνθρωποι μπορεί να λένε ότι εκτιμούν την υποβολή ερωτημάτων.

Αλλά η συνέπεια ρωτά αν η συμπεριφορά υποστηρίζει επανειλημμένα αυτούς τους ισχυρισμούς.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά έχει παρουσιαστεί με την πάροδο του χρόνου;

Ποια μοτίβα έχουν επαναληφθεί;

Ποιες αντιφάσεις έχουν εμφανιστεί;

Ποιες συμπεριφορές έχουν παραμείνει αμετάβλητες;

Ποιες συμπεριφορές εξαφανίζονται όταν αλλάζουν οι περιστάσεις;

Η συνέπεια συχνά γίνεται μία από τις ισχυρότερες διαδρομές αποδεικτικών στοιχείων επειδή οι άνθρωποι τελικά δείχνουν τι κάνουν επανειλημμένα.

Αυτό συνδέεται άμεσα με το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν η συμπεριφορά υποστηρίζει όσα ισχυρίζονται.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά αν η συμπεριφορά παραμένει επανειλημμένα ευθυγραμμισμένη με την πάροδο του χρόνου.

ΕΙΚΟΝΑ ΕΝΑΝΤΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν ικανοί στη διαχείριση της εικόνας.

Η εικόνα είναι αυτό που οι άνθρωποι θέλουν να βλέπουν οι άλλοι.

Ο χαρακτήρας είναι αυτό που δείχνει επανειλημμένα η συμπεριφορά.

Η εικόνα μπορεί να δημιουργηθεί.

Η εικόνα μπορεί να προστατευτεί.

Η εικόνα μπορεί να παρουσιαστεί.

Η εικόνα μπορεί να προωθηθεί.

Η εικόνα μπορεί να επιβραβευτεί.

Αλλά η εικόνα δεν είναι αυτόματα χαρακτήρας.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Βλέπω εικόνα;

Ή βλέπω συμπεριφορά;

Βλέπω παρουσίαση;

Ή βλέπω συνέπεια;

Ποια συμπεριφορά παρουσιάζεται επανειλημμένα;

Ποια συμπεριφορά κρύβεται επανειλημμένα;

Ποια συμπεριφορά εμφανίζεται όταν αφαιρείται η πίεση;

Ποια συμπεριφορά εμφανίζεται όταν προστίθεται πίεση;

Οι άνθρωποι μπορούν να περνούν χρόνια προστατεύοντας μια εικόνα ενώ η συμπεριφορά τους αποκαλύπτει επανειλημμένα κάτι διαφορετικό.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια δεν εφαρμόζεται μόνο σε άτομα.

Εφαρμόζεται σε όλα όσα λειτουργούν μέσα στο περιβάλλον του κόσμου.

Εφαρμόζεται σε:

Ανθρώπους.

Εκπαιδευτικούς.

Γονείς.

Σχολεία.

Κυβερνήσεις.

Μέσα ενημέρωσης.

Θεσμούς.

Συστήματα.

Οργανισμούς.

Κοινότητες.

Περιβάλλοντα.

Οι άνθρωποι συχνά εξετάζουν τι λένε αυτά τα πράγματα.

Δεν εξετάζουν σωστά τι κάνουν επανειλημμένα αυτά τα πράγματα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά παρουσιάζεται επανειλημμένα;

Ποια συμπεριφορά προστατεύεται επανειλημμένα;

Ποια συμπεριφορά αποφεύγεται επανειλημμένα;

Ποια συμπεριφορά επιβραβεύεται επανειλημμένα;

Ποια συμπεριφορά κανονικοποιείται επανειλημμένα;

Ποια συμπεριφορά κληρονομείται επανειλημμένα;

Ποια συμπεριφορά παρουσιάζεται στην ανθρωπότητα ως κάτι από το οποίο πρέπει να μάθει;

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια πρέπει να εφαρμόζεται παντού.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

Η εκπαίδευση πρέπει επίσης να εξετάζεται μέσω του Χαρακτήρα και της Συνέπειας.

Οι εκπαιδευτικοί γίνονται πηγές πληροφοριών για τα παιδιά.

Τα παιδιά δεν μαθαίνουν μόνο από πληροφορίες.

Μαθαίνουν επίσης από τη συμπεριφορά.

Τα παιδιά παρατηρούν:

Τι κάνουν οι ενήλικες.

Τι κάνουν οι εκπαιδευτικοί.

Τι επιβραβεύουν τα συστήματα.

Τι αποφεύγουν τα συστήματα.

Τι προστατεύουν τα συστήματα.

Τι επαναλαμβάνουν τα συστήματα.

Τι παρουσιάζουν τα συστήματα ως φυσιολογικό.

Αυτό δεν αφορά επίθεση στους εκπαιδευτικούς.

Αφορά την κατανόηση του περιβάλλοντος μέσα στο οποίο λειτουργούν.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιες συμπεριφορές βλέπουν επανειλημμένα τα παιδιά;

Για ποιες συμπεριφορές επιβραβεύονται επανειλημμένα τα παιδιά;

Σε ποιες συμπεριφορές αποθαρρύνονται επανειλημμένα τα παιδιά να θέτουν ερωτήματα;

Προετοιμάζονται τα παιδιά να επαναλάβουν το περιβάλλον του κόσμου;

Ή προετοιμάζονται τα παιδιά να μάθουν από αυτό;

Αν τα παιδιά δεν διδάσκονται πώς να θέτουν ερωτήματα στη συμπεριφορά, την αντίφαση, το κίνητρο, τη σιωπή και τα επαναλαμβανόμενα μοτίβα, μπορούν να κληρονομήσουν το ίδιο περιβάλλον του κόσμου χωρίς να κατανοούν τι τους παρουσιάζεται.

ΓΙΑΤΙ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΠΕΙΑ

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια έχει σημασία επειδή οι άνθρωποι δεν μπορούν να κατανοήσουν σωστά το περιβάλλον του κόσμου μέχρι να κατανοήσουν την επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά.

Ο σκοπός δεν είναι να παγιδευτούν μέσα σε θυμό, επίρριψη ευθύνης, φόβο ή ατελείωτη αντίθεση.

Ο σκοπός είναι να μάθουν από όσα ήδη παρουσιάζει το περιβάλλον του κόσμου.

Το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου γίνεται εκπαιδευτικό περιβάλλον.

Η συμπεριφορά γίνεται το μάθημα.

Η αντίφαση γίνεται το μάθημα.

Η επανάληψη γίνεται το μάθημα.

Το ίδιο το περιβάλλον γίνεται ο δάσκαλος.

Η ανθρώπινη συνείδηση προοδεύει όταν οι άνθρωποι σταματούν να αντιδρούν σε όσα τους παρουσιάζονται και αρχίζουν να μαθαίνουν από όσα τους παρουσιάζονται.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά τι επιβραβεύει τη συμπεριφορά.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά:

Ευθυγραμμίζεται επανειλημμένα η συμπεριφορά με όσα ισχυρίζονται;

Τι δείχνει η συμπεριφορά;

Τι διδάσκει η αντίφαση;

Τι αποκαλύπτει το επαναλαμβανόμενο μοτίβο;

Τι μπορεί να μάθει η ανθρωπότητα από όσα παρουσιάζονται;

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να προχωρούν πέρα από τις απομονωμένες στιγμές.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν μοτίβα.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν αντιφάσεις.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν συνέπεια.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να μαθαίνουν από όσα ήδη παρουσιάζει το περιβάλλον του κόσμου.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την πεποίθηση στην εξέταση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την εξέταση στο να βλέπουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να βλέπουν στην κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την κατανόηση στη μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από τη μάθηση στην ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να γίνονται προϊόντα του περιβάλλοντος του κόσμου στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΔΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Το πρώτο μέρος αυτής της ενότητας εξήγησε ότι ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια δεν αφορά απομονωμένες στιγμές.

Αφορά την κατανόηση της επαναλαμβανόμενης συμπεριφοράς με την πάροδο του χρόνου.

Αυτό το μέρος περνά τώρα στο πώς λειτουργούν ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια με την πάροδο του χρόνου.

Οι άνθρωποι δεν αποκαλύπτουν πάντα αμέσως τον χαρακτήρα τους.

Η συμπεριφορά με την πάροδο του χρόνου συχνά τον αποκαλύπτει.

Ένα άτομο μπορεί να λέει ένα πράγμα αλλά επανειλημμένα να κάνει άλλο.

Ένα σύστημα μπορεί να ισχυρίζεται έναν σκοπό αλλά επανειλημμένα να παράγει διαφορετικά αποτελέσματα.

Ένας οργανισμός μπορεί να ισχυρίζεται ουδετερότητα αλλά επανειλημμένα να προστατεύει συγκεκριμένες συμπεριφορές.

Ένας θεσμός μπορεί να ισχυρίζεται δικαιοσύνη αλλά επανειλημμένα να αποφεύγει δύσκολες ερωτήσεις.

Ένας ρόλος μπορεί να επικαλείται καθήκον αλλά επανειλημμένα να παράγει συμμόρφωση.

Ο χαρακτήρας με την πάροδο του χρόνου βοηθά τους ανθρώπους να βλέπουν μοτίβα που μπορούν να κρύψουν οι απομονωμένες στιγμές.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά έχει παρουσιαστεί επανειλημμένα;

Ποια αποτελέσματα έχουν παραχθεί επανειλημμένα;

Ποια μοτίβα συνεχίζουν να εμφανίζονται;

Ποιες αντιφάσεις συνεχίζουν να εμφανίζονται;

Ποια συμπεριφορά παραμένει αμετάβλητη;

Ποια συμπεριφορά αλλάζει ανάλογα με τις περιστάσεις;

Ποια συμπεριφορά αλλάζει ανάλογα με το ποιος παρακολουθεί;

Τα μοτίβα με την πάροδο του χρόνου συχνά αποκαλύπτουν τον χαρακτήρα ακριβέστερα από τις δηλώσεις μόνες τους.

ΑΝΤΙΦΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Η αντίφαση μπορεί να γίνει μία από τις ισχυρότερες διαδρομές προς την κατανόηση του χαρακτήρα.

Οι άνθρωποι μπορούν να λένε ότι εκτιμούν την αλήθεια ενώ αποφεύγουν δύσκολες αλήθειες.

Οι άνθρωποι μπορούν να λένε ότι εκτιμούν την υποβολή ερωτημάτων ενώ αποθαρρύνουν τις ερωτήσεις.

Οι άνθρωποι μπορούν να λένε ότι εκτιμούν τη μάθηση ενώ προστατεύουν την επανάληψη.

Οι άνθρωποι μπορούν να λένε ότι εκτιμούν τη δικαιοσύνη ενώ επανειλημμένα παράγουν άδικα αποτελέσματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να λένε ότι εκτιμούν την ανεξάρτητη σκέψη ενώ επιβραβεύουν την κοινωνική συμμόρφωση.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Πού διαχωρίζονται οι λέξεις και η συμπεριφορά;

Ποιες αντιφάσεις εμφανίζονται επανειλημμένα;

Ποια μοτίβα συνεχίζονται παρά την αντίφαση;

Ποιος ωφελείται από τη συνέχιση της αντίφασης;

Ποια κίνητρα προστατεύουν την αντίφαση;

Η αντίφαση δεν αποτελεί αυτόματα απόδειξη κακής πρόθεσης.

Αλλά η επαναλαμβανόμενη αντίφαση πρέπει να εξετάζεται με ερωτήματα.

Η επαναλαμβανόμενη αντίφαση μπορεί να αποκαλύψει μηχανισμούς που λειτουργούν κάτω από την επιφάνεια.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΗΔΗ ΔΕΙΧΝΕΙ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Το περιβάλλον του κόσμου ήδη δείχνει στην ανθρωπότητα πώς λειτουργεί.

Το πρόβλημα δεν είναι πάντα ότι τίποτα δεν παρουσιάζεται.

Το πρόβλημα είναι ότι η ανθρωπότητα δεν έχει διδαχθεί σωστά πώς να μαθαίνει από όσα παρουσιάζονται.

Οι άνθρωποι μπορούν να βλέπουν αντίφαση και να σταματούν στην επίρριψη ευθύνης.

Οι άνθρωποι μπορούν να βλέπουν ψέματα και να σταματούν στον θυμό.

Οι άνθρωποι μπορούν να βλέπουν συστήματα και να σταματούν σε επιφανειακές εξηγήσεις.

Οι άνθρωποι μπορούν να βλέπουν επαναλαμβανόμενα προβλήματα και να σταματούν στην απογοήτευση.

Οι άνθρωποι μπορούν να βλέπουν επαναλαμβανόμενες συμπεριφορές και να σταματούν σε συναισθηματικές αντιδράσεις.

Οι άνθρωποι μπορούν να βλέπουν ορατά γεγονότα και παρ’ όλα αυτά να μην κατανοούν τους μηχανισμούς που τα δημιουργούν.

Οι άνθρωποι συχνά φτάνουν σε λανθασμένες κατανοήσεις επειδή δεν διαθέτουν ακόμη επαρκή γνώση, κατανόηση ή ικανότητες υποβολής ερωτημάτων.

Οι άνθρωποι μπορεί να βλέπουν:

Ένα γεγονός.

Ένα άτομο.

Ένα σύστημα.

Ένα ψέμα.

Μία αντίφαση.

Ένα αποτέλεσμα.

Και μετά να σταματούν εκεί.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια διδάσκει στους ανθρώπους να συνεχίζουν.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά αποκαλύπτει αυτό;

Ποιον μηχανισμό αποκαλύπτει αυτό;

Ποιο επαναλαμβανόμενο μοτίβο δείχνει αυτό;

Ποια αντίφαση παρουσιάζει αυτό;

Τι μπορεί να μάθει η ανθρωπότητα από αυτό;

Ο σκοπός δεν είναι η ατελείωτη υποβολή ερωτημάτων.

Ο σκοπός είναι η κατανόηση.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙ ΜΑΘΗΣΗΣ

Ένας από τους μεγαλύτερους περιορισμούς στην ανθρώπινη πρόοδο είναι ότι οι άνθρωποι συχνά αντιδρούν σε όσα τους παρουσιάζονται αντί να μαθαίνουν από όσα τους παρουσιάζονται.

Η αντίδραση μπορεί να σταματήσει την πρόοδο.

Οι άνθρωποι θυμώνουν.

Οι άνθρωποι φοβούνται.

Οι άνθρωποι επιλέγουν πλευρές.

Οι άνθρωποι υπερασπίζονται θέσεις.

Οι άνθρωποι επιτίθενται σε θέσεις.

Οι άνθρωποι παγιδεύονται μέσα σε αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να ξοδεύουν τεράστια ποσά ενέργειας αντιδρώντας χωρίς να κατανοούν σε τι αντιδρούν.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια διδάσκει στους ανθρώπους να προχωρούν πέρα από την αντίδραση.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι δείχνει αυτό;

Τι διδάσκει αυτό;

Ποια συμπεριφορά αποκαλύπτεται;

Ποιο επαναλαμβανόμενο μοτίβο αποκαλύπτεται;

Ποιος μηχανισμός λειτουργεί;

Τι μπορεί να μάθει η ανθρωπότητα από αυτό;

Ο προορισμός δεν είναι η αντίδραση.

Ο προορισμός είναι η κατανόηση.

ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΣΚΕΨΗ

Οι άνθρωποι δεν συμπεριφέρονται πάντα με συνέπεια.

Οι άνθρωποι μπορεί να συμπεριφέρονται διαφορετικά ανάλογα με:

Χρήματα.

Κύρος.

Ακροατήριο.

Εξουσία.

Έγκριση.

Δημοτικότητα.

Φόβο.

Όφελος.

Απώλεια.

Οι άνθρωποι μπορεί να φαίνονται ειλικρινείς σε ένα περιβάλλον και να αποφεύγουν την αλήθεια σε άλλο.

Οι άνθρωποι μπορεί να θέτουν ερωτήματα σε ένα θέμα ενώ προστατεύουν άλλο.

Οι άνθρωποι μπορεί να αμφισβητούν ένα σύστημα ενώ υπερασπίζονται άλλο.

Οι άνθρωποι μπορεί να εφαρμόζουν αρχές επιλεκτικά.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Παραμένει αυτή η συμπεριφορά συνεπής παντού;

Ή εμφανίζεται μόνο υπό ορισμένες περιστάσεις;

Τι αλλάζει όταν εμφανίζονται κίνητρα;

Τι αλλάζει όταν εμφανίζεται πίεση;

Τι αλλάζει όταν κάτι πολύτιμο βρίσκεται σε κίνδυνο;

Ο χαρακτήρας συχνά γίνεται πιο ορατός όταν τα κίνητρα και η πίεση συγκρούονται.

ΣΙΩΠΗ, ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Ο χαρακτήρας δεν αποκαλύπτεται μόνο μέσω της πράξης.

Ο χαρακτήρας μπορεί επίσης να αποκαλύπτεται μέσω της σιωπής.

Η σιωπή μπορεί να γίνει συμπεριφορά.

Η σιωπή μπορεί να γίνει προστασία.

Η σιωπή μπορεί να γίνει συμμετοχή.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιος παραμένει σιωπηλός;

Τι προστατεύεται;

Ποια επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά επιτρέπεται να συνεχίζεται;

Ποια αλήθεια αποφεύγεται;

Ποια αντίφαση αγνοείται;

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή το να μιλήσουν απειλεί αυτά από τα οποία εξαρτώνται.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή το να μιλήσουν απειλεί τη θέση τους.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή το να μιλήσουν απειλεί την αίσθηση του ανήκειν.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή το να μιλήσουν απειλεί την έγκριση.

Ο χαρακτήρας επομένως περιλαμβάνει και όσα οι άνθρωποι επιλέγουν επανειλημμένα να μην κάνουν.

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ, ΕΠΙΡΡΟΗ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΓΕΝΙΕΣ

Η συμπεριφορά δεν υπάρχει ποτέ απομονωμένα.

Οι άνθρωποι επηρεάζουν ανθρώπους.

Τα συστήματα επηρεάζουν ανθρώπους.

Οι άνθρωποι επηρεάζουν συστήματα.

Οι ενήλικες επηρεάζουν τα παιδιά.

Τα παιδιά γίνονται ενήλικες.

Οι μελλοντικές γενιές κληρονομούν συμπεριφορές.

Οι μελλοντικές γενιές στη συνέχεια βοηθούν να αναδημιουργηθεί το περιβάλλον του κόσμου.

Κάθε επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά έχει συνέπειες πέρα από το άτομο.

Οι άνθρωποι μπορεί να πιστεύουν ότι παίρνουν μόνο μια μικρή απόφαση.

Αλλά εκατομμύρια επαναλαμβανόμενες συμπεριφορές μπορούν να αναδημιουργήσουν ένα ολόκληρο περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Σε ποια συμπεριφορά συμβάλλω;

Ποια συμπεριφορά βοηθώ να κανονικοποιηθεί;

Ποια συμπεριφορά θα κληρονομήσουν οι μελλοντικές γενιές;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου θα βοηθήσει αυτή η συμπεριφορά να αναδημιουργηθεί;

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

Η εκπαίδευση πρέπει επίσης να εξετάζεται μέσω του Χαρακτήρα και της Συνέπειας.

Τα παιδιά δεν κληρονομούν μόνο πληροφορίες.

Τα παιδιά κληρονομούν συμπεριφορά.

Τα παιδιά παρατηρούν:

Πώς συμπεριφέρονται οι ενήλικες.

Πώς συμπεριφέρονται οι εκπαιδευτικοί.

Πώς συμπεριφέρεται η εξουσία.

Πώς συμπεριφέρονται τα συστήματα.

Πώς αντιδρούν οι άνθρωποι.

Πώς παραμένουν σιωπηλοί οι άνθρωποι.

Πώς θέτουν ερωτήματα οι άνθρωποι.

Πώς αποφεύγουν οι άνθρωποι να θέτουν ερωτήματα.

Τα παιδιά μπορούν σταδιακά να κληρονομήσουν και τα ίδια αυτές τις συμπεριφορές.

Αυτό δεν αφορά επίθεση στους εκπαιδευτικούς.

Αφορά την κατανόηση του περιβάλλοντος που τους διαμορφώνει.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιες συμπεριφορές βλέπουν επανειλημμένα τα παιδιά;

Ποιες συμπεριφορές κληρονομούν επανειλημμένα τα παιδιά;

Για ποιες συμπεριφορές επιβραβεύονται επανειλημμένα τα παιδιά;

Σε ποιες συμπεριφορές αποθαρρύνονται επανειλημμένα τα παιδιά να θέτουν ερωτήματα;

Η εκπαίδευση δεν μπορεί να βελτιωθεί σωστά αν η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά παραμένει αόρατη.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μία από τις μεγαλύτερες διαδρομές που λείπουν από την ανθρώπινη πρόοδο είναι η μάθηση από ό,τι είναι ήδη ορατό.

Η ανθρωπότητα βλέπει συνεχώς:

Αντίφαση.

Εξάρτηση.

Σιωπή.

Εξουσία.

Φόβο.

Ακολούθηση.

Κανονικοποίηση.

Κίνητρα.

Επανάληψη.

Συμπεριφορά.

Αλλά η ανθρωπότητα δεν έχει διδαχθεί σωστά πώς να μαθαίνει από αυτούς τους μηχανισμούς.

Οι άνθρωποι συχνά περιμένουν να διδαχθούν ενώ ήδη στέκονται μέσα στο μεγαλύτερο μαθησιακό περιβάλλον που υπάρχει.

Το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου είναι το μάθημα.

Το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου είναι το αποδεικτικό στοιχείο.

Το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου είναι η ευκαιρία για μάθηση.

Το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου είναι ο δάσκαλος.

Η ανθρώπινη συνείδηση προοδεύει όταν οι άνθρωποι σταματούν να αντιδρούν σε όσα τους παρουσιάζονται και αρχίζουν να μαθαίνουν από όσα τους παρουσιάζονται.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Τι δείχνει αυτό;

Τι διδάσκει αυτό;

Τι μπορεί να μάθει η ανθρωπότητα από αυτό;

Ποιο επαναλαμβανόμενο μοτίβο αποκαλύπτεται;

Ποια συμπεριφορά αποκαλύπτεται;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου αναδημιουργείται;

Όταν οι άνθρωποι μαθαίνουν να κάνουν αυτές τις ερωτήσεις, αρχίζουν να μετακινούνται πέρα από την αντίδραση και προς την κατανόηση.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια αποτελεί μέρος της Διαδρομής που Λείπει προς την Ανθρώπινη Πρόοδο.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι επαναλαμβανόμενες αντιφάσεις παραμένουν αόρατες.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι λένε ένα πράγμα και επανειλημμένα κάνουν άλλο.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η εικόνα γίνεται σημαντικότερη από τη συμπεριφορά.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η φήμη γίνεται σημαντικότερη από τη συνέπεια.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα διπλά πρότυπα παραμένουν κανονικοποιημένα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα κίνητρα υπερισχύουν επανειλημμένα των αρχών.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο επαναλαμβανόμενες συμπεριφορές κληρονομούνται χωρίς εξέταση.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα παιδιά κληρονομούν συμπεριφορές χωρίς να διδάσκονται πώς να τους θέτουν ερωτήματα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι αντιδρούν σε όσα παρουσιάζονται αντί να μαθαίνουν από όσα παρουσιάζονται.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά τι επιβραβεύει και προστατεύει τη συμπεριφορά.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά:

Ευθυγραμμίζεται επανειλημμένα η συμπεριφορά με όσα ισχυρίζονται;

Τι δείχνει η συμπεριφορά;

Τι διδάσκει η αντίφαση;

Τι αποκαλύπτει το επαναλαμβανόμενο μοτίβο;

Τι μπορεί να μάθει η ανθρωπότητα από όσα παρουσιάζονται;

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν μοτίβα.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν αντιφάσεις.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν συνέπεια.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να μαθαίνουν από όσα ήδη παρουσιάζει το περιβάλλον του κόσμου.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την πεποίθηση στην εξέταση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την εξέταση στο να βλέπουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να βλέπουν στην κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την κατανόηση στη μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από τη μάθηση στην ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να γίνονται προϊόντα του περιβάλλοντος του κόσμου στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΕΝΟΤΗΤΑ 5 - ΑΔΕΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Η ΑΔΕΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Η Ενότητα 1 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν να βλέπουν το περιβάλλον του κόσμου αντί απλώς να γίνονται προϊόντα του.

Η Ενότητα 2 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να εξετάζουν αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Η Ενότητα 3 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να κατανοούν ποια κίνητρα επιβραβεύουν, προστατεύουν και επαναλαμβάνουν συμπεριφορά.

Η Ενότητα 4 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να μαθαίνουν από όσα η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά ήδη δείχνει στην ανθρωπότητα.

Η Ενότητα 5 περνά τώρα στην Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων υπάρχει επειδή οι άνθρωποι διαμορφώνονται από περιβάλλοντα που τους διδάσκουν να αποδέχονται, να ακολουθούν, να επαναλαμβάνουν, να υπακούν και να παραμένουν σιωπηλοί, και δεν διδάσκονται πώς να θέτουν ερωτήματα σε αυτό.

Οι άνθρωποι διδάσκονται τι να σκέφτονται χωρίς να διδάσκονται πώς να θέτουν σωστά ερωτήματα στην ίδια τη σκέψη.

Οι άνθρωποι διδάσκονται τι να πιστεύουν και δεν διδάσκονται πώς διαμορφώθηκε η πεποίθηση.

Οι άνθρωποι διδάσκονται τι να επαναλαμβάνουν και δεν διδάσκονται πώς να εξετάζουν όσα επαναλαμβάνονται.

Οι άνθρωποι διδάσκονται ποιον να εμπιστεύονται και δεν διδάσκονται πώς να θέτουν ερωτήματα στην εμπιστοσύνη.

Οι άνθρωποι διδάσκονται ποια εξουσία να αποδέχονται και δεν διδάσκονται πώς να θέτουν ερωτήματα στην εξουσία.

Οι άνθρωποι διδάσκονται πώς να λειτουργούν μέσα σε συστήματα και δεν διδάσκονται πώς να θέτουν ερωτήματα στα συστήματα.

Αυτό δημιουργεί ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια στην ανθρώπινη πρόοδο.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να αισθάνονται ότι η υποβολή ερωτημάτων απαιτεί άδεια.

Άδεια από την εξουσία.

Άδεια από τα συστήματα.

Άδεια από τους εκπαιδευτικούς.

Άδεια από τους γονείς.

Άδεια από τους εργοδότες.

Άδεια από την κυβέρνηση.

Άδεια από τα μέσα ενημέρωσης.

Άδεια από τους ειδικούς.

Άδεια από τις ομάδες.

Άδεια από τη δημοτικότητα.

Άδεια από την κοινωνική αποδοχή.

Άδεια από το περιβάλλον του κόσμου γύρω τους.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων διδάσκει στους ανθρώπους να ρωτούν:

Μου επιτρέπεται να θέσω ερωτήματα σε αυτό;

Ποιος με δίδαξε ότι χρειαζόμουν άδεια;

Τι φοβάμαι ότι θα συμβεί αν θέσω ερωτήματα;

Ποιος ωφελείται αν δεν θέσω ερωτήματα;

Ποια συμπεριφορά προστατεύεται όταν αποθαρρύνεται η υποβολή ερωτημάτων;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου αναδημιουργείται όταν οι άνθρωποι περιμένουν άδεια για να θέσουν ερωτήματα;

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων δεν αφορά μόνο το να κάνεις ερωτήσεις.

Αφορά την κατανόηση του γιατί οι άνθρωποι σταματούν οι ίδιοι να θέτουν ερωτήματα εξαρχής.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων διδάσκει επίσης στους ανθρώπους να θέτουν ερωτήματα στην ίδια την άδεια.

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΔΟΜΕΣ ΑΔΕΙΑΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΖΩΗ

Οι άνθρωποι συχνά διαμορφώνονται ώστε να ζητούν άδεια σε όλη τους τη ζωή.

Τα παιδιά μπορεί να ζητούν άδεια από ενήλικες.

Οι μαθητές μπορεί να ζητούν άδεια από εκπαιδευτικούς.

Οι εργαζόμενοι μπορεί να ζητούν άδεια από εργοδότες.

Οι άνθρωποι μπορεί να ζητούν άδεια από συστήματα.

Οι άνθρωποι μπορεί να ζητούν άδεια από ομάδες.

Οι άνθρωποι μπορεί να ζητούν άδεια από την εξουσία.

Οι άνθρωποι μπορεί να ζητούν άδεια από την ίδια την κοινωνία.

Με την πάροδο του χρόνου, αυτή η συμπεριφορά μπορεί να γίνει φυσιολογική.

Οι άνθρωποι μπορούν σταδιακά να σταματήσουν να εμπιστεύονται τις δικές τους παρατηρήσεις.

Μπορούν σταδιακά να σταματήσουν να εμπιστεύονται τη δική τους ικανότητα να μαθαίνουν.

Μπορούν σταδιακά να σταματήσουν να θέτουν ερωτήματα σε όσα παρουσιάζονται.

Οι άνθρωποι μπορούν να συνηθίσουν τόσο πολύ να ζητούν άδεια ώστε να μην αναγνωρίζουν πλέον ότι το κάνουν.

Οι δομές άδειας μπορούν τελικά να γίνουν αόρατες.

Οι άνθρωποι μπορεί να μην αντιλαμβάνονται πλέον ότι λειτουργούν μέσα σε αυτές.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιος με δίδαξε να ζητώ άδεια;

Πότε άρχισα να ζητώ άδεια;

Ποιες δομές άδειας έχω κληρονομήσει;

Εμπιστεύομαι τη δική μου ικανότητα να μαθαίνω;

Ή περιμένω έγκριση πριν μάθω;

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΙΣ

Οι άνθρωποι συχνά περιμένουν να διδαχθούν ενώ ήδη στέκονται μέσα στο μεγαλύτερο μαθησιακό περιβάλλον που υπάρχει.

Το περιβάλλον του κόσμου ήδη παρουσιάζει συμπεριφορά, αντίφαση, επανάληψη, εξάρτηση, σιωπή, εξουσία, κίνητρο, φόβο, συνέπεια και επαναλαμβανόμενα μοτίβα.

Αλλά οι άνθρωποι μπορεί ακόμη να περιμένουν κάποιον άλλο να τους πει τι είναι σημαντικό.

Μπορεί να περιμένουν την εξουσία να το εγκρίνει.

Μπορεί να περιμένουν τα μέσα ενημέρωσης να το δείξουν.

Μπορεί να περιμένουν τους ειδικούς να το εξηγήσουν.

Μπορεί να περιμένουν τους εκπαιδευτικούς να το διδάξουν.

Μπορεί να περιμένουν τις ομάδες να το αποδεχθούν.

Μπορεί να περιμένουν τη δημοτικότητα πριν το εξετάσουν.

Μπορεί να περιμένουν άδεια πριν μάθουν.

Η ανθρωπότητα συχνά περιμένει άδεια για να μάθει από έναν κόσμο που είναι ήδη ορατός.

Αυτό σημαίνει ότι οι άνθρωποι μπορούν να ζουν μέσα στο περιβάλλον του κόσμου χωρίς να μαθαίνουν από αυτό.

Μπορούν να βλέπουν όσα παρουσιάζονται και παρ' όλα αυτά να μην θέτουν ερωτήματα σε αυτά.

Μπορούν να βλέπουν αντίφαση και παρ' όλα αυτά να περιμένουν κάποιον άλλο να την εξηγήσει.

Μπορούν να βλέπουν επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά και παρ' όλα αυτά να περιμένουν κάποιον άλλο να εγκρίνει την υποβολή ερωτημάτων γι' αυτή.

Μπορούν να βλέπουν συστήματα να επαναλαμβάνουν τα ίδια μοτίβα και παρ' όλα αυτά να περιμένουν κάποιον άλλο να τους πει ότι έχει σημασία.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Μαθαίνω από το περιβάλλον του κόσμου;

Ή περιμένω άδεια για να μάθω από αυτό;

Θέτω ερωτήματα σε όσα παρουσιάζονται;

Ή περιμένω κάποιον άλλο να θέσει ερωτήματα πρώτος;

Χρησιμοποιώ τον δικό μου νου;

Ή περιμένω μια άλλη πηγή να αποφασίσει τι αξίζει την προσοχή μου;

Ο κόσμος είναι το πραγματικό σχολείο.

Αλλά οι άνθρωποι δεν μπορούν να μάθουν από τον κόσμο αν περιμένουν άδεια για να του θέσουν ερωτήματα.

ΕΞΟΥΣΙΑ, ΕΓΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΤΕΘΕΙΣΑ ΣΚΕΨΗ

Οι άνθρωποι διδάσκονται να εμπιστεύονται την εξουσία χωρίς να διδάσκονται σωστά να θέτουν ερωτήματα στην εξουσία.

Διδάσκονται να εμπιστεύονται τίτλους.

Διδάσκονται να εμπιστεύονται ρόλους.

Διδάσκονται να εμπιστεύονται θέσεις.

Διδάσκονται να εμπιστεύονται συστήματα.

Διδάσκονται να εμπιστεύονται επίσημες δηλώσεις.

Διδάσκονται να εμπιστεύονται εγκεκριμένες πηγές.

Διδάσκονται να εμπιστεύονται ό,τι παρουσιάζεται ως αποδεκτό.

Αυτό μπορεί να δημιουργήσει ανατεθειμένη σκέψη.

Η ανατεθειμένη σκέψη συμβαίνει όταν οι άνθρωποι επιτρέπουν σε άλλο πρόσωπο, ρόλο, σύστημα, πηγή, ομάδα ή εξουσία να αποφασίζει σε τι επιτρέπεται να θέτουν ερωτήματα, τι να πιστεύουν, να αποδέχονται, να επαναλαμβάνουν ή να απορρίπτουν.

Οι άνθρωποι μπορεί να πιστεύουν ότι σκέφτονται ανεξάρτητα ενώ εξακολουθούν να σκέφτονται μέσα σε όρια που δημιούργησαν άλλοι.

Μπορεί να θέτουν ερωτήματα σε ένα πράγμα αφήνοντας το ευρύτερο πλαίσιο χωρίς να το θέτουν υπό ερώτηση.

Μπορεί να απορρίπτουν μια εξουσία ενώ αποδέχονται άλλη.

Μπορεί να εγκαταλείπουν ένα αφήγημα και να εισέρχονται σε άλλο.

Μπορεί να σταματούν σε ένα συμπέρασμα επειδή έχει εγκριθεί από κάποιον που ήδη εμπιστεύονται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων διδάσκει στους ανθρώπους να ρωτούν:

Σκέφτομαι για τον εαυτό μου;

Ή αφήνω μια άλλη πηγή να σκέφτεται για μένα;

Θέτω ερωτήματα στο ίδιο το πλαίσιο;

Ή θέτω ερωτήματα μόνο μέσα στο πλαίσιο που μου έχει δοθεί;

Εμπιστεύομαι αποδεικτικά στοιχεία;

Ή εμπιστεύομαι την έγκριση;

Ακολουθώ την κατανόηση;

Ή ακολουθώ την εξουσία;

Η ανεξάρτητη σκέψη δεν μπορεί να αναπτυχθεί αν οι άνθρωποι αναθέτουν την υποβολή ερωτημάτων σε άλλους.

ΦΟΒΟΣ, ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΗΚΕΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ

Οι άνθρωποι συχνά σταματούν οι ίδιοι να θέτουν ερωτήματα επειδή η υποβολή ερωτημάτων μπορεί να απειλήσει την αίσθηση του ανήκειν.

Μπορεί να φοβούνται την απόρριψη.

Μπορεί να φοβούνται την κριτική.

Μπορεί να φοβούνται τη γελοιοποίηση.

Μπορεί να φοβούνται την απομόνωση.

Μπορεί να φοβούνται ότι θα χάσουν την έγκριση.

Μπορεί να φοβούνται ότι θα χάσουν το κύρος.

Μπορεί να φοβούνται ότι θα χάσουν την εργασία τους.

Μπορεί να φοβούνται ότι θα χάσουν σχέσεις.

Μπορεί να φοβούνται να σταθούν μόνοι.

Η αίσθηση του ανήκειν μπορεί να γίνει ισχυρότερη από την υποβολή ερωτημάτων.

Η έγκριση μπορεί να γίνει ισχυρότερη από την αλήθεια.

Ο φόβος μπορεί να γίνει ισχυρότερος από την κατανόηση.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή θέλουν να ταιριάξουν.

Οι άνθρωποι μπορεί να επαναλαμβάνουν ό,τι επαναλαμβάνουν οι άλλοι επειδή θέλουν να ανήκουν.

Οι άνθρωποι μπορεί να υπερασπίζονται ό,τι υπερασπίζονται οι άλλοι επειδή φοβούνται τον αποκλεισμό.

Οι άνθρωποι μπορεί να αποφεύγουν να κάνουν ερωτήσεις επειδή δεν θέλουν να φαίνονται διαφορετικοί.

Οι άνθρωποι μπορεί να ακολουθούν τη συμπεριφορά άλλων πριν κατανοήσουν τι ακολουθούν.

Αυτό συνδέεται άμεσα με το Κίνητρο και Όφελος.

Οι άνθρωποι μπορεί να μην αποφεύγουν την υποβολή ερωτημάτων μόνο επειδή πιστεύουν ότι κάτι είναι αληθινό.

Μπορεί να αποφεύγουν την υποβολή ερωτημάτων επειδή αυτή απειλεί αυτά από τα οποία εξαρτώνται, αυτά στα οποία ανήκουν ή όσα φοβούνται ότι θα χάσουν.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι φοβάμαι ότι θα χάσω αν θέσω ερωτήματα σε αυτό;

Παραμένω σιωπηλός επειδή κατανοώ;

Ή παραμένω σιωπηλός επειδή φοβάμαι τον αποκλεισμό;

Συμφωνώ επειδή το έχω εξετάσει;

Ή συμφωνώ επειδή θέλω να ανήκω;

Το επαναλαμβάνω επειδή είναι αληθινό;

Ή το επαναλαμβάνω επειδή το επαναλαμβάνουν άλλοι;

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων διδάσκει στους ανθρώπους να διαχωρίζουν την αλήθεια από την αίσθηση του ανήκειν.

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΧΗ

Τα ανθρώπινα περιβάλλοντα συχνά επιβραβεύουν την ακολούθηση.

Οι άνθρωποι μπορούν να επιβραβεύονται επειδή συμφωνούν.

Οι άνθρωποι μπορούν να επιβραβεύονται επειδή επαναλαμβάνουν.

Οι άνθρωποι μπορούν να επιβραβεύονται επειδή συμμορφώνονται.

Οι άνθρωποι μπορούν να επιβραβεύονται επειδή παραμένουν μέσα σε αποδεκτά όρια.

Οι άνθρωποι μπορούν να επιβραβεύονται επειδή δεν θέτουν ερωτήματα σε όσα αποδέχονται οι άλλοι.

Η κοινωνική συμμόρφωση μπορεί να γίνει φυσιολογική.

Η κανονικοποίηση μπορεί να κληρονομηθεί.

Η κληρονομημένη συμπεριφορά μπορεί να γίνει αποδεκτή πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν τότε να εκλάβουν την κοινωνική αποδοχή ως αλήθεια.

Μπορεί να πιστεύουν ότι κάτι είναι σωστό επειδή πολλοί άνθρωποι το αποδέχονται.

Μπορεί να πιστεύουν ότι κάτι είναι ασφαλές επειδή πολλοί άνθρωποι το ακολουθούν.

Μπορεί να πιστεύουν ότι είναι λάθος να θέτουν ερωτήματα σε κάτι επειδή λίγοι άνθρωποι το κάνουν.

Μπορεί να πιστεύουν ότι κάτι δεν είναι σημαντικό επειδή δεν του έχει δοθεί έγκριση, εμβέλεια, κύρος ή δημοτικότητα.

Οι άνθρωποι μπορεί επίσης να φοβούνται να είναι διαφορετικοί.

Μπορεί να φοβούνται να ξεχωρίζουν.

Μπορεί να φοβούνται ότι δεν θα ταιριάξουν.

Μπορεί να φοβούνται ότι θα φαίνονται λάθος.

Μπορεί να φοβούνται να είναι μόνοι.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ακολουθώ επειδή κατανοώ;

Ή ακολουθώ επειδή ακολουθούν οι άλλοι;

Αποδέχομαι επειδή τα αποδεικτικά στοιχεία το υποστηρίζουν;

Ή αποδέχομαι επειδή είναι κοινωνικά αποδεκτό;

Αποφεύγω να θέσω ερωτήματα επειδή το έχω εξετάσει;

Ή επειδή το να του θέσω ερωτήματα θα με έκανε να ξεχωρίσω;

Η ακολούθηση δεν είναι κατανόηση.

Η κοινωνική συμμόρφωση δεν είναι αλήθεια.

Η κοινωνική αποδοχή δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Οι δομές άδειας μπορούν να γίνουν ένας από τους μεγαλύτερους μηχανισμούς που επιτρέπουν στα επαναλαμβανόμενα προβλήματα του κόσμου να συνεχίζονται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων έχει σημασία επειδή οι άνθρωποι δεν μπορούν να γίνουν ανεξάρτητοι στοχαστές όσο εξαρτώνται από την κοινωνική έγκριση για να αποφασίζουν σε τι μπορούν να θέτουν ερωτήματα.

ΠΑΙΔΙΑ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΝΑ ΘΕΤΟΥΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Τα παιδιά κάνουν φυσικά ερωτήσεις.

Τα παιδιά συχνά θέλουν να ξέρουν γιατί.

Ρωτούν γιατί συμβαίνουν τα πράγματα.

Ρωτούν γιατί οι άνθρωποι συμπεριφέρονται με ορισμένους τρόπους.

Ρωτούν γιατί υπάρχουν κανόνες.

Ρωτούν γιατί οι ενήλικες λένε ένα πράγμα και κάνουν άλλο.

Ρωτούν επειδή προσπαθούν να κατανοήσουν.

Αλλά το περιβάλλον του κόσμου μπορεί σταδιακά να εκπαιδεύσει τα παιδιά ώστε να απομακρύνονται από την υποβολή ερωτημάτων.

Τα παιδιά μπορεί να διδαχθούν να σωπαίνουν.

Τα παιδιά μπορεί να διδαχθούν να αποδέχονται.

Τα παιδιά μπορεί να διδαχθούν να επαναλαμβάνουν.

Τα παιδιά μπορεί να διδαχθούν να υπακούν.

Τα παιδιά μπορεί να διδαχθούν να σταματήσουν να ρωτούν γιατί.

Τα παιδιά μπορεί να διδαχθούν ότι η υποβολή ερωτημάτων είναι αγένεια.

Τα παιδιά μπορεί να διδαχθούν ότι είναι λάθος να θέτουν ερωτήματα στην εξουσία.

Τα παιδιά μπορεί να διδαχθούν ότι οι σωστές απαντήσεις έχουν μεγαλύτερη σημασία από καλύτερες ερωτήσεις.

Τα παιδιά μπορεί να διδαχθούν ότι η έγκριση έχει μεγαλύτερη σημασία από την κατανόηση.

Τα παιδιά μπορεί ακόμη να χαρακτηριστούν δύσκολα, διαταρακτικά, προβληματικά ή ταραχοποιά απλώς επειδή κάνουν ερωτήσεις που αμφισβητούν αποδεκτά όρια.

Η εκπαίδευση συχνά επιβραβεύει τις απαντήσεις περισσότερο από την υποβολή ερωτημάτων.

Συχνά επιβραβεύει την επανάληψη περισσότερο από την εξέταση.

Συχνά επιβραβεύει την υπακοή περισσότερο από την ανεξάρτητη σκέψη.

Συχνά προετοιμάζει τα παιδιά να λειτουργούν μέσα στο περιβάλλον του κόσμου χωρίς να τους διδάσκει πώς να του θέτουν σωστά ερωτήματα.

Γι’ αυτό η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων είναι κρίσιμη για την εκπαίδευση.

Αν τα παιδιά χάσουν την ικανότητα να θέτουν ερωτήματα, μπορούν να κληρονομήσουν το περιβάλλον του κόσμου χωρίς να κατανοούν τι το διαμορφώνει.

Αν τα παιδιά δεν διδαχθούν πώς να θέτουν ερωτήματα με ασφάλεια και σωστά, μπορούν να γίνουν προϊόντα των ίδιων επαναλαμβανόμενων μοτίβων μέσα στα οποία γεννήθηκαν.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Διδάσκονται τα παιδιά πώς να θέτουν ερωτήματα;

Ή διδάσκονται μόνο πώς να απαντούν;

Διδάσκονται τα παιδιά πώς να εξετάζουν;

Ή διδάσκονται μόνο πώς να επαναλαμβάνουν;

Διδάσκονται τα παιδιά πώς να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου;

Ή προετοιμάζονται να λειτουργούν μέσα σε αυτό;

Τα παιδιά χρειάζονται άδεια για να θέτουν ερωτήματα επειδή η υποβολή ερωτημάτων είναι μία από τις διαδρομές προς το να βλέπουν, να κατανοούν, να μαθαίνουν και να σκέφτονται ανεξάρτητα.

ΓΙΑΤΙ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ Η ΑΔΕΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων έχει σημασία επειδή οι άνθρωποι δεν μπορούν να μάθουν από έναν κόσμο που δεν αισθάνονται ότι τους επιτρέπεται να εξετάσουν με ερωτήματα.

Οι αόρατες δομές άδειας μπορούν να γίνουν ψυχολογικά όρια που οι άνθρωποι σταματούν να βλέπουν.

Οι άνθρωποι μπορεί να είναι σωματικά ελεύθεροι ενώ νοητικά λειτουργούν μέσα σε όρια που έχουν κληρονομήσει.

Οι άνθρωποι μπορούν να περάσουν τη ζωή τους περιμένοντας κάποιον άλλο να λύσει προβλήματα στα οποία οι ίδιοι συμβάλλουν.

Μπορούν να περιμένουν ηγέτες.

Μπορούν να περιμένουν συστήματα.

Μπορούν να περιμένουν ειδικούς.

Μπορούν να περιμένουν την εξουσία.

Μπορούν να περιμένουν κάποιον άλλο να ενεργήσει.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να γίνει κοινότητα ανεξάρτητων στοχαστών ενώ περιμένει άδεια να σκέφτεται ανεξάρτητα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει ενώ οι άνθρωποι περιμένουν άδεια να γίνουν μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά τι επιβραβεύει και προστατεύει τη συμπεριφορά.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά αν η συμπεριφορά ευθυγραμμίζεται επανειλημμένα με όσα ισχυρίζονται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων ρωτά:

Ποιος ή τι έκανε τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι η υποβολή ερωτημάτων απαιτεί άδεια;

Τι συμβαίνει όταν οι άνθρωποι θέτουν ερωτήματα;

Τι συμβαίνει όταν οι άνθρωποι δεν θέτουν ερωτήματα;

Ποια συμπεριφορά προστατεύεται όταν αποθαρρύνεται η υποβολή ερωτημάτων;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου αναδημιουργείται όταν οι άνθρωποι περιμένουν άδεια για να θέσουν ερωτήματα;

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να βλέπουν τα αόρατα όρια γύρω από τη δική τους σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν την ανατεθειμένη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν τη σιωπή που βασίζεται στον φόβο.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν την κοινωνική συμμόρφωση.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν την κοινωνική έγκριση ως μηχανισμό.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την αποδοχή στην υποβολή ερωτημάτων.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την υποβολή ερωτημάτων στο να βλέπουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να βλέπουν στην κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την κατανόηση στη μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από τη μάθηση στην ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να γίνονται προϊόντα του περιβάλλοντος του κόσμου στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΑΥΤΟΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΔΕΙΑ

Το πρώτο μέρος αυτής της ενότητας εξήγησε ότι οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να αισθάνονται ότι η υποβολή ερωτημάτων απαιτεί άδεια.

Αυτό το μέρος περνά τώρα σε έναν από τους μεγαλύτερους αόρατους μηχανισμούς που λειτουργούν μέσα στο περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι συχνά σταματούν οι ίδιοι να θέτουν ερωτήματα πριν το κάνει οποιοσδήποτε άλλος.

Λογοκρίνουν τον εαυτό τους.

Σιωπούν τον εαυτό τους.

Απορρίπτουν τις δικές τους παρατηρήσεις.

Αγνοούν αντιφάσεις.

Αποφεύγουν δύσκολες ερωτήσεις.

Καταπνίγουν την περιέργεια.

Σταματούν οι ίδιοι να μιλούν.

Οι άνθρωποι μπορεί να σκέφτονται:

Δεν πρέπει να θέσω ερωτήματα σε αυτό.

Δεν πρέπει να το πω αυτό.

Δεν πρέπει να ρωτήσω.

Πρέπει να το αφήσω ήσυχο.

Δεν πρέπει να το αμφισβητήσω αυτό.

Δεν πρέπει να ξεχωρίσω.

Οι άνθρωποι μπορούν σταδιακά να γίνουν το δικό τους εμπόδιο στη μάθηση.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Γιατί σταματώ τον εαυτό μου;

Τι φοβάμαι;

Ποιος με δίδαξε να φοβάμαι την υποβολή ερωτημάτων;

Ποιες συνέπειες φαντάζομαι;

Προστατεύω την αλήθεια;

Ή προστατεύω την άνεση, την έγκριση, την αίσθηση του ανήκειν ή την εξάρτηση;

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων διδάσκει στους ανθρώπους να αναγνωρίζουν εσωτερικά εμπόδια που σταματούν τη μάθηση πριν καν αρχίσει.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων διδάσκει επίσης στους ανθρώπους να θέτουν ερωτήματα στην ίδια την άδεια.

ΑΟΡΑΤΕΣ ΔΟΜΕΣ ΑΔΕΙΑΣ

Οι δομές άδειας μπορούν τελικά να γίνουν αόρατες.

Οι άνθρωποι μπορεί να μην αντιλαμβάνονται πλέον ότι λειτουργούν μέσα σε αυτές.

Οι άνθρωποι μπορεί να πιστεύουν ότι είναι ελεύθεροι στοχαστές ενώ εξακολουθούν να λειτουργούν μέσα σε κληρονομημένα όρια.

Οι άνθρωποι μπορεί να πιστεύουν ότι θέτουν ερωτήματα ενώ εξακολουθούν να παραμένουν μέσα σε εγκεκριμένα πεδία υποβολής ερωτημάτων.

Οι άνθρωποι μπορεί να πιστεύουν ότι είναι ανεξάρτητοι ενώ εξακολουθούν να ζητούν έγκριση από άλλους.

Οι άνθρωποι μπορεί να είναι σωματικά ελεύθεροι ενώ ψυχολογικά περιορισμένοι.

Όχι επειδή κάποιος τους σταματά σωματικά, αλλά επειδή οι αόρατες δομές άδειας έχουν κανονικοποιηθεί.

Οι άνθρωποι μπορούν να συνηθίσουν τόσο πολύ να ζητούν άδεια ώστε να μην αναγνωρίζουν πλέον ότι το κάνουν.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Σε τι μου επιτρέπεται να θέτω ερωτήματα;

Ποιος αποφάσισε αυτά τα όρια;

Σε τι δεν έχω θέσει ποτέ ερωτήματα;

Σε τι έχω διδαχθεί να μην θέτω ερωτήματα;

Τι μου φαίνεται άβολο να εξετάσω με ερωτήματα;

Τι φοβάμαι ότι θα συμβεί αν του θέσω ερωτήματα;

Οι αόρατες δομές άδειας μπορούν να γίνουν ψυχολογικά όρια που οι άνθρωποι σταματούν να βλέπουν.

ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΑΔΕΙΑ

Οι άνθρωποι είναι κοινωνικοί μαθητές.

Οι άνθρωποι συχνά μαθαίνουν από τη συμπεριφορά άλλων.

Οι άνθρωποι παρατηρούν ομάδες.

Οι άνθρωποι αντιγράφουν ομάδες.

Οι άνθρωποι επαναλαμβάνουν τις ομάδες.

Οι άνθρωποι ακολουθούν ομάδες.

Οι άνθρωποι υπερασπίζονται ομάδες.

Οι άνθρωποι ζητούν αποδοχή από ομάδες.

Οι ομάδες μπορούν επομένως να δημιουργήσουν συλλογικές δομές άδειας.

Οι άνθρωποι μπορεί να αισθάνονται ασφαλείς να θέτουν ερωτήματα όταν θέτουν και οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί όταν παραμένουν σιωπηλοί και οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να ακολουθούν όταν ακολουθούν και οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να επαναλαμβάνουν όταν επαναλαμβάνουν και οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να αποφεύγουν να θέτουν ερωτήματα απλώς επειδή κανείς άλλος δεν θέτει ερωτήματα.

Η συλλογική συμπεριφορά μπορεί να γίνει ισχυρότερη από την ατομική κατανόηση.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά επιβραβεύει αυτή η ομάδα;

Ποια συμπεριφορά αποθαρρύνει αυτή η ομάδα;

Ποια συμπεριφορά κανονικοποιεί αυτή η ομάδα;

Ποια συμπεριφορά προστατεύει αυτή η ομάδα;

Σκέφτομαι ανεξάρτητα;

Ή αντιγράφω τη συμπεριφορά της ομάδας;

Οι ομάδες δεν δημιουργούν αυτόματα κατανόηση.

Οι ομάδες μπορούν επίσης να αναδημιουργούν επανάληψη.

ΣΙΩΠΗ, ΥΠΑΚΟΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Η σιωπή είναι ένας από τους ισχυρότερους μηχανισμούς άδειας που λειτουργούν μέσα στο περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι συχνά πιστεύουν ότι η σιωπή δεν σημαίνει τίποτα.

Αλλά η σιωπή μπορεί να γίνει συμμετοχή.

Η σιωπή μπορεί να γίνει προστασία.

Η σιωπή μπορεί να γίνει συμβολή.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή φοβούνται συνέπειες.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή εξαρτώνται από συστήματα.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή φοβούνται να ξεχωρίσουν.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή έχουν κληρονομήσει τη σιωπή ως φυσιολογική συμπεριφορά.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή έχουν μάθει ότι η υπακοή επιβραβεύεται.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιος ωφελείται από τη σιωπή;

Ποια συμπεριφορά προστατεύεται;

Ποια αντίφαση επιτρέπεται να συνεχίζεται;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου αναδημιουργείται;

Οι άνθρωποι πρέπει να κατανοήσουν ότι η υπακοή δεν είναι αυτόματα κατανόηση.

Η υπακοή δεν είναι αυτόματα αλήθεια.

Η συμμετοχή δεν είναι πάντα ενεργή.

Οι άνθρωποι μπορούν να συμβάλλουν απλώς συνεχίζοντας συμπεριφορές που δεν έχουν ποτέ εξετάσει.

Οι δομές άδειας μπορούν να γίνουν ένας από τους μεγαλύτερους μηχανισμούς που επιτρέπουν στα επαναλαμβανόμενα προβλήματα του κόσμου να συνεχίζονται.

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΟΤΗΤΑ, ΕΙΚΟΝΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΧΗ

Οι άνθρωποι συχνά μαθαίνουν να διαχειρίζονται την εικόνα πριν μάθουν να αναπτύσσουν κατανόηση.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν ικανοί στο να φαίνονται επιτυχημένοι.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν ικανοί στο να φαίνονται ευτυχισμένοι.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν ικανοί στο να φαίνονται γνώστες.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν ικανοί στο να φαίνονται σημαντικοί.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν ικανοί στο να φαίνονται αποδεκτοί.

Τα κοινωνικά περιβάλλοντα μπορούν να επιβραβεύουν την παρουσίαση.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν τα λόγια άλλων.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν τη συμπεριφορά άλλων.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν την εμφάνιση άλλων.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν ό,τι πιστεύουν ότι είναι δημοφιλές.

Οι άνθρωποι μπορεί να κρύβουν πώς πραγματικά αισθάνονται.

Οι άνθρωποι μπορεί να παρουσιάζουν ζωές που δεν αντανακλούν την πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι μπορεί να προστατεύουν την εικόνα αντί για την αλήθεια.

Οι άνθρωποι μπορεί να περνούν χρόνια προσποιούμενοι ότι είναι ευτυχισμένοι ενώ κρύβουν πώς πραγματικά αισθάνονται.

Οι άνθρωποι μπορεί να παγιδευτούν στη διατήρηση μιας εικόνας στην οποία δεν αναγνωρίζουν πλέον τον εαυτό τους.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι προσπαθώ να προστατεύσω;

Παρουσιάζω την πραγματικότητα;

Ή παρουσιάζω μια εικόνα;

Σκέφτομαι ανεξάρτητα;

Ή αντιγράφω ό,τι φαίνεται επιτυχημένο;

Μαθαίνω από το περιβάλλον του κόσμου;

Ή μαθαίνω πώς να ταιριάζω μέσα σε αυτό;

Η επιφανειακότητα μπορεί να γίνει άλλος ένας μηχανισμός που εμποδίζει τους ανθρώπους να θέτουν ερωτήματα.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται ότι θα χάσουν μια εικόνα που έχτισαν επί χρόνια.

ΑΔΕΙΑ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΣ

Ένα από τα μεγαλύτερα αόρατα εμπόδια στην υποβολή ερωτημάτων είναι ο φόβος του να είσαι διαφορετικός.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται να ξεχωρίσουν.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται τη διαφωνία.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται ότι θα φαίνονται λάθος.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται ότι θα κριθούν.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται να είναι μόνοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται ότι θα χάσουν την αποδοχή.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται ότι θα χάσουν την αίσθηση του ανήκειν.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται ότι θα γίνουν ξένοι.

Αυτό μπορεί να δημιουργήσει τεράστια πίεση για συμμόρφωση.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να μάθουν ότι το να ταιριάζουν είναι ασφαλέστερο από το να κατανοούν.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Προσπαθώ να κατανοήσω;

Ή προσπαθώ να ταιριάξω;

Προστατεύω την αλήθεια;

Ή προστατεύω την αίσθηση του ανήκειν;

Ακολουθώ την κατανόηση;

Ή ακολουθώ την αποδοχή;

Η ανθρώπινη πρόοδος συχνά αρχίζει όταν οι άνθρωποι σταματούν να φοβούνται να είναι διαφορετικοί.

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΑΛΛΟΥΣ ΝΑ ΛΥΣΟΥΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Οι άνθρωποι συχνά περιμένουν κάποιον άλλο να λύσει προβλήματα στα οποία οι ίδιοι συμβάλλουν.

Μπορεί να περιμένουν ηγέτες.

Μπορεί να περιμένουν συστήματα.

Μπορεί να περιμένουν ειδικούς.

Μπορεί να περιμένουν την εξουσία.

Μπορεί να περιμένουν κάποιον άλλο να ενεργήσει.

Αλλά το περιβάλλον του κόσμου αναδημιουργείται συλλογικά από εκατομμύρια ατομικές συμβολές.

Ένα άτομο διδάσκει.

Ένα άτομο επαναλαμβάνει.

Ένα άτομο επιβάλλει.

Ένα άτομο εγκρίνει.

Ένα άτομο προστατεύει.

Ένα άτομο παραμένει σιωπηλό.

Ένα άτομο ακολουθεί.

Μεμονωμένα αυτές οι συμπεριφορές μπορεί να φαίνονται μικρές.

Συλλογικά μπορούν να αναδημιουργήσουν ένα ολόκληρο περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Σε τι συμβάλλω;

Τι βοηθώ να αναδημιουργηθεί;

Ποια συμπεριφορά επαναλαμβάνω;

Ποια συμπεριφορά προστατεύω;

Ποια συμπεριφορά κανονικοποιώ;

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να λύσει επαναλαμβανόμενα προβλήματα ενώ περιμένει κάποιον άλλο να τα λύσει.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΚΑΙ ΑΔΕΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Η ανθρώπινη συνείδηση προοδεύει όταν οι άνθρωποι σταματούν να περιμένουν άδεια για να μάθουν.

Οι άνθρωποι συχνά περιμένουν να διδαχθούν ενώ ήδη στέκονται μέσα στο μεγαλύτερο μαθησιακό περιβάλλον που υπάρχει.

Το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου είναι το μάθημα.

Το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου είναι το αποδεικτικό στοιχείο.

Το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου είναι η ευκαιρία για μάθηση.

Το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου είναι ο δάσκαλος.

Οι άνθρωποι δεν χρειάζονται άδεια για να μάθουν από ό,τι είναι ήδη ορατό.

Χρειάζονται τα εργαλεία για να το κατανοήσουν.

Η ανθρωπότητα συχνά περιμένει άδεια για να μάθει από έναν κόσμο που είναι ήδη ορατός.

Γι' αυτό έχει σημασία η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων.

Αφαιρεί αόρατα εμπόδια που σταματούν τη μάθηση.

ΑΔΕΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων αποτελεί μέρος της Διαδρομής που Λείπει προς την Ανθρώπινη Πρόοδο.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι περιμένουν άδεια για να θέσουν ερωτήματα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η ανατεθειμένη σκέψη αντικαθιστά την ανεξάρτητη σκέψη.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η αίσθηση του ανήκειν γίνεται ισχυρότερη από την αλήθεια.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο ο φόβος γίνεται ισχυρότερος από την κατανόηση.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η κοινωνική αποδοχή ελέγχει τη συμπεριφορά.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η επιφανειακότητα γίνεται φυσιολογική.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα παιδιά χάνουν την ικανότητα να θέτουν ερωτήματα και μεγαλώνουν σε ενήλικες που συνεχίζουν να ζητούν άδεια πριν μάθουν.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι σταματούν οι ίδιοι να μαθαίνουν πριν καν αρχίσει η μάθηση.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να γίνει κοινότητα ανεξάρτητων στοχαστών ενώ περιμένει άδεια να σκέφτεται ανεξάρτητα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει ενώ οι άνθρωποι περιμένουν άδεια να γίνουν μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά τι επιβραβεύει και προστατεύει τη συμπεριφορά.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά αν η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά ευθυγραμμίζεται με όσα ισχυρίζονται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων ρωτά:

Ποιος ή τι ελέγχει την άδεια;

Τι εμποδίζει τους ανθρώπους να θέτουν ερωτήματα;

Ποια συμπεριφορά προστατεύεται όταν αποθαρρύνεται η υποβολή ερωτημάτων;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου αναδημιουργείται όταν οι άνθρωποι περιμένουν άδεια;

Τι συμβαίνει όταν οι άνθρωποι σταματούν να περιμένουν άδεια για να μάθουν;

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν αόρατα εμπόδια γύρω από τη δική τους σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν την αυτολογοκρισία.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν την ομαδική συμπεριφορά.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν τη σιωπή που βασίζεται στον φόβο.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν την επιφανειακότητα.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την αποδοχή στην υποβολή ερωτημάτων.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την υποβολή ερωτημάτων στο να βλέπουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να βλέπουν στην κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την κατανόηση στη μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από τη μάθηση στην ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να γίνονται προϊόντα του περιβάλλοντος του κόσμου στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΕΝΟΤΗΤΑ 6 - ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Η ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ

Η Ενότητα 1 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν να βλέπουν το περιβάλλον του κόσμου αντί απλώς να γίνονται προϊόντα του.

Η Ενότητα 2 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να εξετάζουν αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Η Ενότητα 3 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να κατανοούν ποια κίνητρα επιβραβεύουν, προστατεύουν και επαναλαμβάνουν συμπεριφορά.

Η Ενότητα 4 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να μαθαίνουν από όσα η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά ήδη δείχνει στην ανθρωπότητα.

Η Ενότητα 5 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να κατανοούν γιατί μπορεί να σταματούν οι ίδιοι να θέτουν ερωτήματα πριν καν αρχίσει η μάθηση.

Η Ενότητα 6 περνά τώρα στη Συναισθηματική Επιρροή.

Η Συναισθηματική Επιρροή υπάρχει επειδή οι άνθρωποι δεν μπορούν να κατανοήσουν σωστά την ανθρώπινη συμπεριφορά, την πεποίθηση, την εμπιστοσύνη, τη σιωπή, την αντίδραση, την επανάληψη ή τη μάθηση μέχρι να κατανοήσουν πώς το συναίσθημα μπορεί να διαμορφώσει τον νου πριν αναπτυχθεί η κατανόηση.

Οι άνθρωποι είναι συναισθηματικά όντα πριν γίνουν πλήρως ανεξάρτητοι στοχαστές.

Οι άνθρωποι μπορούν να αντιδράσουν πριν κατανοήσουν.

Οι άνθρωποι μπορούν να φοβηθούν πριν εξετάσουν.

Οι άνθρωποι μπορούν να υπερασπιστούν πριν θέσουν ερωτήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να πιστέψουν πριν ελέγξουν τα αποδεικτικά στοιχεία.

Οι άνθρωποι μπορούν να επιλέξουν πλευρές πριν μάθουν.

Οι άνθρωποι μπορούν να δεθούν συναισθηματικά πριν κατανοήσουν τι διαμόρφωσε τον δεσμό.

Αυτό δημιουργεί ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια στην ανθρώπινη πρόοδο.

Το συναίσθημα μπορεί να επηρεάσει τι αποδέχονται οι άνθρωποι.

Το συναίσθημα μπορεί να επηρεάσει τι απορρίπτουν οι άνθρωποι.

Το συναίσθημα μπορεί να επηρεάσει ποιον εμπιστεύονται οι άνθρωποι.

Το συναίσθημα μπορεί να επηρεάσει τι φοβούνται οι άνθρωποι.

Το συναίσθημα μπορεί να επηρεάσει τι υπερασπίζονται οι άνθρωποι.

Το συναίσθημα μπορεί να επηρεάσει τι αποφεύγουν οι άνθρωποι.

Το συναίσθημα μπορεί να επηρεάσει για τι παραμένουν σιωπηλοί οι άνθρωποι.

Το συναίσθημα μπορεί να επηρεάσει τι επαναλαμβάνουν οι άνθρωποι.

Το συναίσθημα μπορεί να επηρεάσει σε τι αρνούνται οι άνθρωποι να θέσουν ερωτήματα.

Η Συναισθηματική Επιρροή διδάσκει στους ανθρώπους να ρωτούν:

Ποιο συναίσθημα ενεργοποιείται;

Ποια αντίδραση δημιουργείται;

Ποιος φόβος πυροδοτείται;

Ποιος θυμός χρησιμοποιείται;

Ποιος δεσμός προστατεύεται;

Ποια πεποίθηση υπερασπίζεται;

Ποια συμπεριφορά παράγει αυτό το συναίσθημα;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά αυτή η συναισθηματική αντίδραση να αναδημιουργηθεί;

Η Συναισθηματική Επιρροή δεν αφορά την αφαίρεση του συναισθήματος από την ανθρωπότητα.

Αφορά το να μαθαίνουμε πώς το συναίσθημα διαμορφώνει την ανθρωπότητα πριν αναπτυχθεί η κατανόηση.

ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ

Το συναίσθημα δεν είναι ο εχθρός.

Το συναίσθημα είναι μέρος του να είσαι άνθρωπος.

Το συναίσθημα μπορεί να δείξει ότι κάτι έχει σημασία.

Το συναίσθημα μπορεί να ειδοποιήσει τους ανθρώπους για κίνδυνο.

Το συναίσθημα μπορεί να αποκαλύψει πόνο.

Το συναίσθημα μπορεί να αποκαλύψει φροντίδα.

Το συναίσθημα μπορεί να αποκαλύψει φόβο.

Το συναίσθημα μπορεί να αποκαλύψει δεσμό.

Το συναίσθημα μπορεί να αποκαλύψει τι εκτιμούν οι άνθρωποι.

Αλλά το συναίσθημα δεν είναι αυτόματα αλήθεια.

Ο φόβος δεν είναι αυτόματα αλήθεια.

Ο θυμός δεν είναι αυτόματα αλήθεια.

Η αγανάκτηση δεν είναι αυτόματα αλήθεια.

Ο ενθουσιασμός δεν είναι αυτόματα αλήθεια.

Η θλίψη δεν είναι αυτόματα αλήθεια.

Η ευτυχία δεν είναι αυτόματα αλήθεια.

Το επείγον δεν είναι αυτόματα αλήθεια.

Η αυτοπεποίθηση δεν είναι αυτόματα αλήθεια.

Οι άνθρωποι μπορούν να αισθάνονται κάτι έντονα και παρ’ όλα αυτά να παρερμηνεύουν όσα παρουσιάζονται.

Οι άνθρωποι μπορούν να αισθάνονται βέβαιοι και παρ’ όλα αυτά να κάνουν λάθος.

Οι άνθρωποι μπορούν να αισθάνονται φόβο και παρ’ όλα αυτά να μην κατανοούν τι δημιούργησε τον φόβο.

Οι άνθρωποι μπορούν να αισθάνονται θυμό και παρ’ όλα αυτά να μην κατανοούν τον μηχανισμό κάτω από τον θυμό.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι αισθάνομαι;

Γιατί το αισθάνομαι;

Τι δημιούργησε αυτό το συναίσθημα;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτό που αισθάνομαι;

Προς ποια συμπεριφορά με ωθεί αυτό το συναίσθημα;

Με βοηθά αυτό το συναίσθημα να κατανοήσω;

Ή με εμποδίζει αυτό το συναίσθημα να μάθω;

Στο συναίσθημα πρέπει να τίθενται ερωτήματα, όχι να υπακούεται τυφλά.

Η ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

Η συναισθηματική παρουσίαση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το να ακούγεται ένα άτομο ευγενικό δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το να ακούγεται ένα άτομο παθιασμένο δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το να ακούγεται ένα άτομο θυμωμένο δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το να ακούγεται ένα άτομο ειλικρινές δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το να ακούγεται ένα άτομο με αυτοπεποίθηση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το να ακούγεται ένα άτομο ήρεμο δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το να ακούγεται ένα άτομο σαν να νοιάζεται δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το ότι ένα άτομο έχει έναν τίτλο δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το ότι ένα άτομο αποκαλείται ειδικός δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Οι άνθρωποι μπορούν να επηρεάζονται από τη συναισθηματική παρουσίαση πριν εξετάσουν αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Ένα άτομο μπορεί να μιλά απαλά και παρ’ όλα αυτά να παραπλανεί.

Ένα άτομο μπορεί να ακούγεται ευγενικό και παρ’ όλα αυτά να εξαπατά.

Ένα άτομο μπορεί να ακούγεται παθιασμένο και παρ’ όλα αυτά να κάνει λάθος.

Ένα άτομο μπορεί να ακούγεται θυμωμένο και παρ’ όλα αυτά να χειραγωγεί.

Ένα άτομο μπορεί να ακούγεται ειλικρινές και παρ’ όλα αυτά να υποκρίνεται.

Ένα άτομο μπορεί να ακούγεται με αυτοπεποίθηση και παρ’ όλα αυτά να μην διαθέτει αποδεικτικά στοιχεία.

Ένα άτομο μπορεί να χρησιμοποιεί έναν τίτλο για να δημιουργήσει εμπιστοσύνη πριν εξεταστεί η αλήθεια.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Εμπιστεύομαι αποδεικτικά στοιχεία;

Ή εμπιστεύομαι την παρουσίαση;

Ακούω αλήθεια;

Ή ανταποκρίνομαι στο συναίσθημα;

Μου παρουσιάζονται αποδεικτικά στοιχεία;

Ή επηρεάζομαι συναισθηματικά ώστε να αποδεχθώ;

Αυτό συνδέεται άμεσα με το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Η Συναισθηματική Επιρροή ρωτά αν το συναίσθημα χρησιμοποιείται για να κάνει τους ανθρώπους να αποδεχθούν πριν εξεταστούν τα αποδεικτικά στοιχεία.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΨΕΥΔΗΣ ΕΙΚΟΝΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Η συναισθηματική παράσταση μπορεί να δημιουργήσει με την πάροδο του χρόνου μια ψευδή εικόνα χαρακτήρα.

Ένα άτομο μπορεί επανειλημμένα να υποδύεται την ευγένεια.

Ένα άτομο μπορεί επανειλημμένα να υποδύεται την ειλικρίνεια.

Ένα άτομο μπορεί επανειλημμένα να υποδύεται την αυτοπεποίθηση.

Ένα άτομο μπορεί επανειλημμένα να υποδύεται την ηρεμία.

Ένα άτομο μπορεί επανειλημμένα να υποδύεται το ενδιαφέρον.

Ένα άτομο μπορεί επανειλημμένα να υποδύεται την εξουσία.

Ένα άτομο μπορεί επανειλημμένα να υποδύεται την εμπειρογνωμοσύνη.

Με την πάροδο του χρόνου, η επαναλαμβανόμενη συναισθηματική παράσταση μπορεί να δημιουργήσει μια δημόσια εικόνα που οι άνθρωποι εκλαμβάνουν ως χαρακτήρα.

Αυτό συνδέεται άμεσα με τον Χαρακτήρα και τη Συνέπεια.

Ο χαρακτήρας δεν είναι αυτό που υποδύεται συναισθηματικά ένα άτομο.

Ο χαρακτήρας είναι αυτό που δείχνει επανειλημμένα η συμπεριφορά με την πάροδο του χρόνου.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά υποστηρίζει αυτή τη συναισθηματική παρουσίαση;

Ποια συνέπεια υποστηρίζει αυτή την εικόνα;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτή την εμπιστοσύνη;

Ποιο κίνητρο μπορεί να διαμορφώνει αυτή την παράσταση;

Τι συμβαίνει όταν τίθενται ερωτήματα σε αυτή τη συναισθηματική εικόνα;

Στη συναισθηματική παράσταση πρέπει να τίθενται ερωτήματα επειδή μια ψευδής εικόνα χαρακτήρα μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να εμπιστεύονται πριν εξετάσουν.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ

Ένας από τους μεγαλύτερους περιορισμούς στην ανθρώπινη μάθηση είναι ότι οι άνθρωποι συχνά αντιδρούν πριν κατανοήσουν.

Η αντίδραση μπορεί να συμβεί γρήγορα.

Η κατανόηση απαιτεί δουλειά.

Η αντίδραση μπορεί να φαίνεται άμεση.

Η κατανόηση απαιτεί υποβολή ερωτημάτων.

Η αντίδραση μπορεί να φαίνεται βέβαιη.

Η κατανόηση απαιτεί εξέταση.

Η αντίδραση μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι ήδη γνωρίζουν.

Η κατανόηση απαιτεί από τους ανθρώπους να επιβραδύνουν και να μάθουν.

Οι άνθρωποι μπορεί να δουν κάτι και αμέσως να θυμώσουν.

Μπορεί να ακούσουν κάτι και αμέσως να φοβηθούν.

Μπορεί να διαβάσουν κάτι και αμέσως να επιλέξουν πλευρά.

Μπορεί να παρακολουθήσουν κάτι και αμέσως να υπερασπιστούν μια θέση.

Μπορεί να βιώσουν κάτι και αμέσως να αποδεχθούν ένα συμπέρασμα.

Αλλά η αντίδραση δεν είναι κατανόηση.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Αντιδρώ;

Ή μαθαίνω;

Υπερασπίζομαι;

Ή εξετάζω;

Επιλέγω πλευρά;

Ή προσπαθώ να κατανοήσω;

Με μετακινεί συναισθηματικά κάτι;

Ή βλέπω καθαρά;

Ο προορισμός δεν είναι η αντίδραση.

Ο προορισμός είναι η κατανόηση.

Ο ΦΟΒΟΣ ΩΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ

Ο φόβος είναι ένας από τους ισχυρότερους συναισθηματικούς μηχανισμούς που λειτουργούν μέσα στο περιβάλλον του κόσμου.

Ο φόβος μπορεί να σταματήσει την υποβολή ερωτημάτων.

Ο φόβος μπορεί να σταματήσει την ομιλία.

Ο φόβος μπορεί να σταματήσει την αποκάλυψη.

Ο φόβος μπορεί να σταματήσει τη μάθηση.

Ο φόβος μπορεί να σταματήσει την αλήθεια.

Ο φόβος μπορεί να σταματήσει την ανεξάρτητη σκέψη.

Ο φόβος μπορεί να δημιουργήσει συμμόρφωση.

Ο φόβος μπορεί να δημιουργήσει σιωπή.

Ο φόβος μπορεί να δημιουργήσει υπακοή.

Ο φόβος μπορεί να δημιουργήσει επανάληψη.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται την εξουσία.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται τα συστήματα.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται ότι θα χάσουν χρήματα.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται ότι θα χάσουν την εργασία τους.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται ότι θα χάσουν την αίσθηση του ανήκειν.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται ότι θα χάσουν την έγκριση.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται ότι κάνουν λάθος.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται να είναι μόνοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται να ξεχωρίσουν.

Ο φόβος μπορεί να γίνει ισχυρότερος από την υποβολή ερωτημάτων.

Ο φόβος μπορεί να γίνει ισχυρότερος από τα αποδεικτικά στοιχεία.

Ο φόβος μπορεί να γίνει ισχυρότερος από τη συνέπεια.

Ο φόβος μπορεί να γίνει ισχυρότερος από την αλήθεια.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιος φόβος λειτουργεί;

Ποιος ωφελείται από αυτόν τον φόβο;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί αυτός ο φόβος;

Σε τι με εμποδίζει αυτός ο φόβος να θέσω ερωτήματα;

Τι με εμποδίζει αυτός ο φόβος να μάθω;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά αυτός ο φόβος να αναδημιουργηθεί;

Ο φόβος δεν πρέπει να ελέγχει αυτόματα τη συμπεριφορά.

Στον φόβο πρέπει να τίθενται ερωτήματα.

ΘΥΜΟΣ, ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ

Ο θυμός μπορεί να αποκαλύψει ότι κάτι έχει σημασία.

Αλλά ο θυμός μπορεί επίσης να σταματήσει τη μάθηση.

Η αγανάκτηση μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να αισθάνονται ισχυροί ενώ εμποδίζει την κατανόηση.

Οι άνθρωποι μπορούν να αιχμαλωτιστούν συναισθηματικά από τον θυμό.

Μπορούν να επιτεθούν πριν εξετάσουν.

Μπορούν να κατηγορήσουν πριν κατανοήσουν.

Μπορούν να επαναλάβουν πριν θέσουν ερωτήματα.

Μπορούν να υπερασπιστούν πριν μάθουν.

Μπορούν να παγιδευτούν μέσα στη συναισθηματική αντίδραση.

Ο θυμός μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί από αφηγήματα, συστήματα, ομάδες, μέσα ενημέρωσης και κοινωνικά περιβάλλοντα για να κρατά τους ανθρώπους να αντιδρούν αντί να κατανοούν.

Οι άνθρωποι μπορεί επίσης να εκλάβουν τον θυμό ως αλήθεια.

Μπορεί να πιστεύουν ένα άτομο επειδή ακούγεται θυμωμένο.

Μπορεί να πιστεύουν ένα άτομο επειδή φαίνεται παθιασμένο.

Μπορεί να πιστεύουν ένα άτομο επειδή μιλά με συναισθηματική δύναμη.

Αλλά ο θυμός δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Το πάθος δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η συναισθηματική δύναμη δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι δείχνει αυτός ο θυμός;

Τι κρύβει αυτός ο θυμός;

Τι με ωθεί να κάνω αυτός ο θυμός;

Ποιος ωφελείται από αυτόν τον θυμό;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί αυτή η αγανάκτηση;

Με βοηθά αυτός ο θυμός να μάθω;

Ή με παγιδεύει μέσα στην αντίδραση;

Ο θυμός δεν πρέπει να γίνει το τέλος της μάθησης.

Ο θυμός πρέπει να γίνει κάτι από το οποίο οι άνθρωποι μαθαίνουν.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗ

Η εμπιστοσύνη μπορεί να κατασκευαστεί συναισθηματικά.

Οι άνθρωποι μπορούν να επηρεαστούν ώστε να εμπιστευτούν πριν εξεταστούν τα αποδεικτικά στοιχεία.

Μπορεί να εμπιστεύονται ένα άτομο επειδή φαίνεται ευγενικό.

Μπορεί να εμπιστεύονται ένα άτομο επειδή φαίνεται ήρεμο.

Μπορεί να εμπιστεύονται ένα άτομο επειδή φαίνεται ειλικρινές.

Μπορεί να εμπιστεύονται ένα άτομο επειδή φαίνεται να έχει αυτοπεποίθηση.

Μπορεί να εμπιστεύονται ένα άτομο επειδή φαίνεται ότι νοιάζεται.

Μπορεί να εμπιστεύονται ένα άτομο επειδή φαίνεται επαγγελματικό.

Μπορεί να εμπιστεύονται ένα άτομο επειδή χρησιμοποιεί έναν τίτλο.

Μπορεί να εμπιστεύονται ένα άτομο επειδή παρουσιάζεται ως ειδικός.

Μπορεί να εμπιστεύονται ένα άτομο επειδή αφηγείται μια συναισθηματική ιστορία.

Αλλά η εμφάνιση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η ευγένεια δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η ηρεμία δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η ειλικρίνεια δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η αυτοπεποίθηση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η επαγγελματική εμφάνιση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η ιδιότητα του ειδικού δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Μια συναισθηματική ιστορία δεν είναι από μόνη της αποδεικτικό στοιχείο.

Οι άνθρωποι μπορούν να εξαπατηθούν από συναισθηματική παράσταση.

Ένα άτομο μπορεί να υποδύεται την ευγένεια.

Ένα άτομο μπορεί να υποδύεται την ειλικρίνεια.

Ένα άτομο μπορεί να υποδύεται την αυτοπεποίθηση.

Ένα άτομο μπορεί να υποδύεται το ενδιαφέρον.

Ένα άτομο μπορεί να υποδύεται την εξουσία.

Ένα άτομο μπορεί να υποδύεται την εμπειρογνωμοσύνη.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτή την εμπιστοσύνη;

Ποια συμπεριφορά υποστηρίζει αυτή την εμπιστοσύνη;

Ποια συνέπεια υποστηρίζει αυτή την εμπιστοσύνη;

Ποιο κίνητρο μπορεί να διαμορφώνει αυτή την παρουσίαση;

Με βοηθούν να κατανοήσω;

Ή με μετακινούν συναισθηματικά ώστε να πιστέψω;

Στην κατασκευασμένη εμπιστοσύνη πρέπει να τίθενται ερωτήματα επειδή η συναισθηματική εξαπάτηση μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν πριν εξεταστούν τα αποδεικτικά στοιχεία.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟΣ ΔΕΣΜΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ

Οι άνθρωποι μπορούν να δεθούν συναισθηματικά με πεποιθήσεις.

Μπορούν να δεθούν με αφηγήματα.

Μπορούν να δεθούν με ομάδες.

Μπορούν να δεθούν με ταυτότητες.

Μπορούν να δεθούν με συστήματα.

Μπορούν να δεθούν με την εξουσία.

Μπορούν να δεθούν με ψέματα.

Μπορούν να δεθούν με ό,τι κληρονόμησαν.

Μόλις σχηματιστεί συναισθηματικός δεσμός, η υποβολή ερωτημάτων μπορεί να μοιάζει με επίθεση.

Το να θέτεις ερωτήματα στην πεποίθηση μπορεί να μοιάζει σαν να θέτεις ερωτήματα στο ίδιο το πρόσωπο.

Το να θέτεις ερωτήματα στην ομάδα μπορεί να μοιάζει με προδοσία.

Το να θέτεις ερωτήματα στο σύστημα μπορεί να μοιάζει με κίνδυνο.

Το να θέτεις ερωτήματα στο αφήγημα μπορεί να μοιάζει με απώλεια.

Αυτό μπορεί να σταματήσει τους ανθρώπους από το να μαθαίνουν.

Οι άνθρωποι μπορεί να υπερασπίζονται πεποιθήσεις που δεν έχουν ποτέ εξετάσει επειδή αυτές οι πεποιθήσεις έχουν γίνει μέρος αυτού που νομίζουν ότι είναι.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Υπερασπίζομαι την αλήθεια;

Ή υπερασπίζομαι τον δεσμό;

Προστατεύω αποδεικτικά στοιχεία;

Ή προστατεύω την ταυτότητα;

Το εξετάζω αυτό;

Ή το προστατεύω συναισθηματικά;

Τι θα συνέβαινε αν αυτή η πεποίθηση ήταν λάθος;

Τι θα έχανα αν της έθετα ερωτήματα;

Ο συναισθηματικός δεσμός μπορεί να γίνει ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια στην ανεξάρτητη σκέψη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ

Τα σύγχρονα περιβάλλοντα μπορούν να ενεργοποιούν συνεχώς το συναίσθημα.

Στους ανθρώπους παρουσιάζεται φόβος.

Στους ανθρώπους παρουσιάζεται αγανάκτηση.

Στους ανθρώπους παρουσιάζεται σύγκρουση.

Στους ανθρώπους παρουσιάζεται σύγκριση.

Στους ανθρώπους παρουσιάζεται δημοτικότητα.

Στους ανθρώπους παρουσιάζεται κύρος.

Στους ανθρώπους παρουσιάζεται φθόνος.

Στους ανθρώπους παρουσιάζεται ζήλια.

Στους ανθρώπους παρουσιάζεται επείγον.

Στους ανθρώπους παρουσιάζεται επιφανειακότητα.

Αυτά τα συναισθηματικά περιβάλλοντα μπορούν να διαμορφώνουν τη συμπεριφορά.

Μπορούν να κάνουν τους ανθρώπους να αντιδρούν.

Μπορούν να κάνουν τους ανθρώπους να συγκρίνονται.

Μπορούν να κάνουν τους ανθρώπους να αντιγράφουν.

Μπορούν να κάνουν τους ανθρώπους να υπερασπίζονται.

Μπορούν να κάνουν τους ανθρώπους να αισθάνονται ανεπαρκείς.

Μπορούν να κάνουν τους ανθρώπους να ζητούν έγκριση.

Μπορούν να κάνουν τους ανθρώπους να φοβούνται τον αποκλεισμό.

Μπορούν να κάνουν τους ανθρώπους να εκλαμβάνουν την ορατότητα ως σημασία.

Μπορούν επίσης να κάνουν τους ανθρώπους να συγχέουν τη συναισθηματική παράσταση με την αλήθεια.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιο συναίσθημα δημιουργεί αυτό το περιβάλλον;

Ποια συμπεριφορά επιβραβεύει αυτό το περιβάλλον;

Ποια σύγκριση ενθαρρύνεται;

Ποια αντίδραση παράγεται;

Ποια συναισθηματική παρουσίαση εμπιστεύονται;

Ποια κατανόηση εμποδίζεται;

Τα κοινωνικά περιβάλλοντα μπορούν να γίνουν συναισθηματικές αίθουσες διδασκαλίας.

Αλλά αν οι άνθρωποι δεν διδαχθούν πώς να θέτουν ερωτήματα στη συναισθηματική επιρροή, αυτές οι αίθουσες μπορούν να διδάξουν αντίδραση αντί για κατανόηση.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ

Η εκπαίδευση πρέπει επίσης να διδάσκει στα παιδιά να θέτουν ερωτήματα στη συναισθηματική επιρροή.

Τα παιδιά δεν χρειάζονται μόνο πληροφορίες.

Τα παιδιά πρέπει να κατανοούν πώς μπορεί να διαμορφωθεί ο νους τους.

Πρέπει να κατανοούν πώς το συναίσθημα μπορεί να επηρεάσει την εμπιστοσύνη, τον φόβο, την πεποίθηση, την αντίδραση, τη σιωπή, την αίσθηση του ανήκειν και τη συμπεριφορά.

Μπορεί να προκαλείται φόβος στα παιδιά.

Μπορεί να προκαλείται θυμός στα παιδιά.

Μπορεί να προκαλείται ντροπή στα παιδιά.

Μπορεί να προκαλείται αμηχανία στα παιδιά.

Τα παιδιά μπορεί να οδηγούνται να αισθάνονται αποκλεισμένα.

Τα παιδιά μπορεί να οδηγούνται να αισθάνονται ότι κάνουν λάθος επειδή θέτουν ερωτήματα.

Τα παιδιά μπορεί να μάθουν να παραμένουν σιωπηλά επειδή το συναίσθημα τους δίδαξε ότι η υποβολή ερωτημάτων δημιουργεί δυσφορία.

Τα παιδιά μπορεί επίσης να μάθουν να εμπιστεύονται τη συναισθηματική παρουσίαση.

Μπορεί να πιστεύουν κάποιον επειδή ακούγεται ευγενικός.

Μπορεί να πιστεύουν κάποιον επειδή ακούγεται βέβαιος.

Μπορεί να πιστεύουν κάποιον επειδή ακούγεται παθιασμένος.

Μπορεί να πιστεύουν κάποιον επειδή φέρει έναν τίτλο.

Μπορεί να πιστεύουν κάποιον επειδή παρουσιάζεται ως ειδικός.

Αυτό δεν αφορά την αφαίρεση του συναισθήματος από τα παιδιά.

Αφορά το να βοηθηθούν τα παιδιά να κατανοήσουν το συναίσθημα.

Τα παιδιά πρέπει να μάθουν ότι το να φαίνεται κάποιος ευγενικός, θυμωμένος, με αυτοπεποίθηση, ειλικρινής, ειδικός ή αυθεντία δεν αφαιρεί την ανάγκη να τίθενται ερωτήματα στα αποδεικτικά στοιχεία, τη συμπεριφορά, τη συνέπεια και το κίνητρο.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Διδάσκονται τα παιδιά πώς το συναίσθημα διαμορφώνει τη συμπεριφορά;

Διδάσκονται τα παιδιά πώς ο φόβος μπορεί να σταματήσει την υποβολή ερωτημάτων;

Διδάσκονται τα παιδιά πώς ο θυμός μπορεί να σταματήσει τη μάθηση;

Διδάσκονται τα παιδιά πώς η αίσθηση του ανήκειν μπορεί να διαμορφώσει την πεποίθηση;

Διδάσκονται τα παιδιά πώς η ντροπή μπορεί να δημιουργήσει σιωπή;

Διδάσκονται τα παιδιά πώς η συναισθηματική παρουσίαση μπορεί να δημιουργήσει εμπιστοσύνη πριν εξεταστούν τα αποδεικτικά στοιχεία;

Διδάσκονται τα παιδιά πώς να θέτουν με ασφάλεια ερωτήματα στη συναισθηματική επιρροή;

Αν τα παιδιά δεν διδαχθούν πώς να θέτουν ερωτήματα στη συναισθηματική επιρροή, μπορούν να γίνουν προϊόντα συναισθηματικών περιβαλλόντων που δεν κατανοούν.

ΓΙΑΤΙ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ Η ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ

Η Συναισθηματική Επιρροή έχει σημασία επειδή η ανθρωπότητα δεν μπορεί να μαθαίνει σωστά από το περιβάλλον του κόσμου όσο το συναίσθημα υπερισχύει επανειλημμένα της κατανόησης.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν όσα ισχυρίζονται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά τι επιβραβεύει και προστατεύει τη συμπεριφορά.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά αν η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά ευθυγραμμίζεται με όσα ισχυρίζονται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων ρωτά ποιος ή τι ελέγχει την άδεια.

Η Συναισθηματική Επιρροή ρωτά:

Ποιο συναίσθημα διαμορφώνει αυτό;

Ποια αντίδραση δημιουργείται;

Ποιος φόβος χρησιμοποιείται;

Ποιος θυμός χρησιμοποιείται;

Ποια εμπιστοσύνη κατασκευάζεται;

Ποιος δεσμός προστατεύεται;

Ποια συμπεριφορά παράγει αυτό το συναίσθημα;

Ποια κατανόηση εμποδίζει αυτό το συναίσθημα;

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν τη συναισθηματική επιρροή.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν την αντίδραση.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν τον συναισθηματικό δεσμό.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν την κατασκευασμένη εμπιστοσύνη.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν τη συναισθηματική εξαπάτηση.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν συμπεριφορά που βασίζεται στον φόβο.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την αντίδραση στην υποβολή ερωτημάτων.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την υποβολή ερωτημάτων στο να βλέπουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να βλέπουν στην κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την κατανόηση στη μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από τη μάθηση στην ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να γίνονται προϊόντα συναισθηματικών περιβαλλόντων στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΔΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Το πρώτο μέρος αυτής της ενότητας εξήγησε ότι το συναίσθημα δεν είναι ο εχθρός, αλλά το συναίσθημα δεν είναι αυτόματα αλήθεια.

Εξήγησε επίσης ότι η συναισθηματική παρουσίαση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο, ότι η εμπιστοσύνη μπορεί να κατασκευαστεί συναισθηματικά πριν εξεταστούν τα αποδεικτικά στοιχεία και ότι η επαναλαμβανόμενη συναισθηματική παράσταση μπορεί να δημιουργήσει με την πάροδο του χρόνου μια ψευδή εικόνα χαρακτήρα.

Αυτό το μέρος περνά τώρα στο πώς λειτουργεί η Συναισθηματική Επιρροή με την πάροδο του χρόνου.

Η συναισθηματική επιρροή δεν συμβαίνει μόνο σε μία στιγμή.

Μπορεί να επαναλαμβάνεται.

Μπορεί να κανονικοποιείται.

Μπορεί να κληρονομείται.

Μπορεί να γίνει μέρος του περιβάλλοντος του κόσμου.

Οι άνθρωποι μπορεί επανειλημμένα να αντιδρούν πριν κατανοήσουν.

Μπορεί επανειλημμένα να φοβούνται πριν εξετάσουν.

Μπορεί επανειλημμένα να υπερασπίζονται πριν θέσουν ερωτήματα.

Μπορεί επανειλημμένα να προστατεύουν πεποιθήσεις πριν ελέγξουν τα αποδεικτικά στοιχεία.

Μπορεί επανειλημμένα να ακολουθούν το συναίσθημα πριν μάθουν.

Μπορεί επανειλημμένα να εμπιστεύονται την παρουσίαση πριν εξετάσουν τα αποδεικτικά στοιχεία.

Με την πάροδο του χρόνου, οι συναισθηματικές αντιδράσεις μπορούν να γίνουν μοτίβα.

Τα συναισθηματικά μοτίβα μπορούν να γίνουν συμπεριφορά.

Η συμπεριφορά μπορεί να βοηθήσει να αναδημιουργηθεί το περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια συναισθηματική αντίδραση έχει επαναληφθεί με την πάροδο του χρόνου;

Ποιος φόβος έχει επαναληφθεί;

Ποιος θυμός έχει επαναληφθεί;

Ποιος δεσμός έχει προστατευτεί;

Ποια συναισθηματική παρουσίαση έχει εμπιστευθεί επανειλημμένα;

Ποια συναισθηματική παράσταση έχει δημιουργήσει επανειλημμένα εμπιστοσύνη;

Ποιο συναισθηματικό μοτίβο συνεχίζει να εμφανίζεται;

Ποια συμπεριφορά έχει παράγει επανειλημμένα αυτό το συναίσθημα;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου έχει βοηθήσει αυτό το συναισθηματικό μοτίβο να αναδημιουργηθεί;

Η Συναισθηματική Επιρροή με την πάροδο του χρόνου βοηθά τους ανθρώπους να βλέπουν ότι οι αντιδράσεις δεν είναι πάντα απομονωμένες.

Μπορούν να γίνουν επαναλαμβανόμενη ανθρώπινη συμπεριφορά.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ

Οι άνθρωποι μπορούν να διαμορφωθούν συναισθηματικά από το περιβάλλον του κόσμου.

Μπορούν να διαμορφωθούν ώστε να φοβούνται ορισμένες ερωτήσεις.

Μπορούν να διαμορφωθούν ώστε να νιώθουν ντροπή επειδή θέτουν ερωτήματα.

Μπορούν να διαμορφωθούν ώστε να νιώθουν ενοχή επειδή ξεχωρίζουν.

Μπορούν να διαμορφωθούν ώστε να νιώθουν θυμό πριν κατανοήσουν.

Μπορούν να διαμορφωθούν ώστε να νιώθουν αφοσίωση πριν εξετάσουν.

Μπορούν να διαμορφωθούν ώστε να νιώθουν απειλή όταν τίθενται ερωτήματα στις πεποιθήσεις.

Μπορούν να διαμορφωθούν ώστε να νιώθουν ασφαλείς όταν συμμορφώνονται.

Μπορούν επίσης να διαμορφωθούν ώστε να εμπιστεύονται τη συναισθηματική παρουσίαση.

Μπορεί να μάθουν να εμπιστεύονται την αυτοπεποίθηση.

Μπορεί να μάθουν να εμπιστεύονται το πάθος.

Μπορεί να μάθουν να εμπιστεύονται την απαλότητα.

Μπορεί να μάθουν να εμπιστεύονται την ευγένεια.

Μπορεί να μάθουν να εμπιστεύονται τίτλους.

Μπορεί να μάθουν να εμπιστεύονται την παρουσίαση ειδικού.

Μπορεί να μάθουν να εμπιστεύονται συναισθηματικές ιστορίες.

Μπορεί να μάθουν να εμπιστεύονται ανθρώπους που φαίνονται ειλικρινείς.

Αυτή η συναισθηματική διαμόρφωση μπορεί να αρχίσει νωρίς στη ζωή.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν τι δημιουργεί έγκριση.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν τι δημιουργεί απόρριψη.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν τι δημιουργεί αμηχανία.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν τι δημιουργεί τιμωρία.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν τι δημιουργεί αίσθηση του ανήκειν.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν ποια συναισθηματική παρουσίαση κερδίζει εμπιστοσύνη.

Τα παιδιά μπορούν έπειτα να μεγαλώσουν σε ενήλικες που φέρουν συναισθηματικά μοτίβα στα οποία δεν έχουν ποτέ θέσει ερωτήματα.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιες συναισθηματικές αντιδράσεις έχω κληρονομήσει;

Ποιες συναισθηματικές αντιδράσεις μου διδάχθηκαν;

Ποιες συναισθηματικές αντιδράσεις επιβραβεύτηκαν;

Ποιες συναισθηματικές αντιδράσεις τιμωρήθηκαν;

Ποιες συναισθηματικές παρουσιάσεις έχω διδαχθεί να εμπιστεύομαι;

Ποια θέματα με κάνουν συναισθηματικά αμυντικό;

Ποιες ερωτήσεις με κάνουν να νιώθω άβολα;

Ποια συναισθήματα με εμποδίζουν να εξετάζω σωστά;

Η συναισθηματική διαμόρφωση μπορεί να γίνει ένας από τους κρυφούς μηχανισμούς που διαμορφώνουν την ανθρώπινη συμπεριφορά.

ΦΟΒΟΣ, ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΥΠΑΚΟΗ

Ο φόβος μπορεί να συνδεθεί έντονα με την εξουσία.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται να θέτουν ερωτήματα στην εξουσία.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται να αμφισβητούν συστήματα.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται να διαφωνούν με εκπαιδευτικούς.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται να θέτουν ερωτήματα στην κυβέρνηση.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται να θέτουν ερωτήματα στα μέσα ενημέρωσης.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται να θέτουν ερωτήματα στους ειδικούς.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται να θέτουν ερωτήματα στους εργοδότες.

Οι άνθρωποι μπορεί να φοβούνται συνέπειες.

Ο φόβος μπορεί τότε να δημιουργήσει υπακοή πριν αναπτυχθεί η κατανόηση.

Οι άνθρωποι μπορεί να υπακούν επειδή κατανοούν.

Αλλά οι άνθρωποι μπορεί επίσης να υπακούν επειδή φοβούνται τι θα συμβεί αν δεν το κάνουν.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Υπακούω επειδή κατανοώ;

Ή υπακούω επειδή φοβάμαι;

Αποδέχομαι επειδή τα αποδεικτικά στοιχεία το υποστηρίζουν;

Ή αποδέχομαι επειδή η εξουσία δημιουργεί φόβο;

Παραμένω σιωπηλός επειδή συμφωνώ;

Ή παραμένω σιωπηλός επειδή φοβάμαι συνέπειες;

Η υπακοή που βασίζεται στον φόβο μπορεί να διατηρεί επαναλαμβανόμενα προβλήματα του κόσμου επειδή οι άνθρωποι μπορεί να σταματούν να θέτουν ερωτήματα πριν εξεταστεί η αλήθεια.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟΣ ΔΕΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Οι άνθρωποι μπορούν να δεθούν συναισθηματικά με αυτό που πιστεύουν ότι είναι.

Μπορούν να δεθούν με την ταυτότητά τους.

Την ομάδα τους.

Τον ρόλο τους.

Το κύρος τους.

Τις πεποιθήσεις τους.

Τις απόψεις τους.

Την ιστορία τους.

Την εικόνα τους.

Τη φήμη τους.

Την εξουσία τους.

Το σύστημά τους.

Όταν η ταυτότητα δένεται συναισθηματικά με την πεποίθηση, η υποβολή ερωτημάτων μπορεί να μοιάζει προσωπική.

Μια ερώτηση μπορεί να μοιάζει με επίθεση.

Τα αποδεικτικά στοιχεία μπορεί να μοιάζουν με απειλή.

Η αντίφαση μπορεί να μοιάζει με ταπείνωση.

Η διόρθωση μπορεί να μοιάζει με απόρριψη.

Η μάθηση μπορεί να μοιάζει με απώλεια.

Οι άνθρωποι μπορεί τότε να υπερασπίζονται την ταυτότητα αντί να αναζητούν την αλήθεια.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιο μέρος μου αισθάνεται ότι απειλείται;

Ποια ταυτότητα προστατεύω;

Ποια πεποίθηση μοιάζει υπερβολικά επώδυνη για να εξεταστεί με ερωτήματα;

Τι θα έχανα αν άλλαζα την κατανόησή μου;

Προστατεύω την αλήθεια;

Ή προστατεύω αυτό που πιστεύω ότι είμαι;

Η ανθρώπινη πρόοδος απαιτεί οι άνθρωποι να γίνουν ικανοί να μαθαίνουν χωρίς να αντιμετωπίζουν κάθε αμφισβήτηση ως προσωπική καταστροφή.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Το συναίσθημα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να διαμορφώσει το πώς γίνονται δεκτές οι πληροφορίες.

Οι πληροφορίες μπορούν να παρουσιαστούν με φόβο.

Μπορούν να παρουσιαστούν με επείγον.

Μπορούν να παρουσιαστούν με αγανάκτηση.

Μπορούν να παρουσιαστούν με συμπάθεια.

Μπορούν να παρουσιαστούν με ντροπή.

Μπορούν να παρουσιαστούν με ενοχή.

Μπορούν να παρουσιαστούν με υπερηφάνεια.

Μπορούν να παρουσιαστούν με αίσθηση του ανήκειν.

Μπορούν να παρουσιαστούν με απειλή.

Μπορούν να παρουσιαστούν με ευγένεια.

Μπορούν να παρουσιαστούν με ηρεμία.

Μπορούν να παρουσιαστούν με ειλικρίνεια.

Μπορούν να παρουσιαστούν με αυτοπεποίθηση.

Μπορούν να παρουσιαστούν μέσω ταυτότητας ειδικού.

Μπορούν να παρουσιαστούν μέσω επαγγελματικού κύρους.

Αυτή η παρουσίαση μπορεί να επηρεάσει τους ανθρώπους πριν εξεταστούν τα αποδεικτικά στοιχεία.

Οι άνθρωποι μπορεί να αποδέχονται επειδή φοβούνται.

Μπορεί να επαναλαμβάνουν επειδή είναι θυμωμένοι.

Μπορεί να υπερασπίζονται επειδή αισθάνονται αφοσίωση.

Μπορεί να συμμορφώνονται επειδή αισθάνονται ενοχές.

Μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή αισθάνονται ντροπή.

Μπορεί να εμπιστεύονται επειδή κάποιος ακούγεται ευγενικός.

Μπορεί να εμπιστεύονται επειδή κάποιος ακούγεται ειλικρινής.

Μπορεί να εμπιστεύονται επειδή κάποιος ακούγεται σίγουρος.

Μπορεί να εμπιστεύονται επειδή κάποιος ακούγεται ήρεμος.

Μπορεί να εμπιστεύονται επειδή κάποιος ακούγεται επαγγελματίας.

Μπορεί να εμπιστεύονται επειδή κάποιος παρουσιάζεται ως ειδικός.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιο συναίσθημα συνδέεται με αυτές τις πληροφορίες;

Χρησιμοποιείται το συναίσθημα για να βοηθήσει την κατανόηση;

Ή χρησιμοποιείται το συναίσθημα για να σταματήσει την υποβολή ερωτημάτων;

Παρουσιάζονται αποδεικτικά στοιχεία;

Ή χρησιμοποιείται συναισθηματική πίεση στη θέση των αποδεικτικών στοιχείων;

Κερδίζεται η εμπιστοσύνη μέσω αποδεικτικών στοιχείων;

Ή κατασκευάζεται η εμπιστοσύνη μέσω της παρουσίασης;

Αυτό συνδέεται άμεσα με το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων.

Ο φόβος δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η αγανάκτηση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η αίσθηση επείγοντος δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η συναισθηματική πίεση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η καλοσύνη δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η ειλικρίνεια δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η αυτοπεποίθηση δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

Η παρουσίαση κάποιου ως ειδικού δεν είναι αποδεικτικό στοιχείο.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ

Οι ιστορίες μπορούν να δημιουργήσουν συναισθηματική πεποίθηση.

Μια ιστορία μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να αισθανθούν συμπάθεια.

Μια ιστορία μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να αισθανθούν θυμό.

Μια ιστορία μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να αισθανθούν φόβο.

Μια ιστορία μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να αισθανθούν αφοσίωση.

Μια ιστορία μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να αισθανθούν ενοχή.

Μια ιστορία μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να αισθανθούν ευθύνη.

Μια ιστορία μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να διαλέξουν πλευρά.

Μια ιστορία μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να αποδεχτούν πριν εξετάσουν.

Οι ιστορίες μπορούν να είναι αληθινές.

Οι ιστορίες μπορούν επίσης να είναι επιλεγμένες.

Οι ιστορίες μπορούν να διαμορφωθούν.

Οι ιστορίες μπορούν να παρουσιαστούν ως παράσταση.

Οι ιστορίες μπορούν να επαναλαμβάνονται.

Οι ιστορίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να κατευθύνουν τη συναισθηματική αντίδραση.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιο συναίσθημα δημιουργεί αυτή η ιστορία;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν την ιστορία;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία λείπουν;

Ποια οπτική γωνία επιλέγεται;

Ποια συμπεριφορά παράγει αυτή η ιστορία;

Ποιος ωφελείται από το να πιστεύουν οι άνθρωποι αυτή την ιστορία;

Βοηθά αυτή η ιστορία τους ανθρώπους να κατανοήσουν;

Ή κατευθύνει συναισθηματικά τους ανθρώπους αυτή η ιστορία;

Οι συναισθηματικές ιστορίες πρέπει να τίθενται υπό ερώτηση επειδή μπορούν να κάνουν τους ανθρώπους να αισθανθούν πριν εξετάσουν.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ, ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΛΕΥΡΑΣ

Η Συναισθηματική Επιρροή συνδέεται επίσης με τα αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να παρασυρθούν συναισθηματικά μέσα σε ιστορίες.

Μπορούν να ενθαρρυνθούν να διαλέξουν πλευρά.

Μπορούν να ενθαρρυνθούν να υπερασπιστούν μία ομάδα και να επιτεθούν σε μια άλλη.

Μπορούν να ενθαρρυνθούν να βλέπουν ήρωες και κακούς πριν κατανοήσουν τους μηχανισμούς.

Μπορούν να ενθαρρυνθούν να αντιδρούν συναισθηματικά πριν εξεταστούν τα αποδεικτικά στοιχεία.

Τα αφηγήματα μπορούν να γίνουν ισχυρά όταν συνδέονται με συναίσθημα.

Οι άνθρωποι μπορεί να υπερασπίζονται το αφήγημα επειδή τους δίνει την αίσθηση ότι ανήκουν κάπου.

Μπορεί να το υπερασπίζονται επειδή τους δίνει ταυτότητα.

Μπορεί να το υπερασπίζονται επειδή τους δίνει βεβαιότητα.

Μπορεί να το υπερασπίζονται επειδή τους δίνει έναν εχθρό.

Αλλά το να διαλέγεις πλευρά δεν είναι το ίδιο με το να κατανοείς.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Σε ποια ιστορία παρασύρομαι;

Ποιο συναίσθημα δημιουργεί αυτή η ιστορία;

Ποιος ωφελείται από το να διαλέγουν οι άνθρωποι πλευρές;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία αγνοούνται;

Ποιος μηχανισμός αποκρύπτεται;

Ποια κατανόηση εμποδίζεται;

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει αν το συναίσθημα κρατά τους ανθρώπους παγιδευμένους μέσα σε αφηγήματα αντί να τους βοηθά να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ, ΣΙΩΠΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Το συναίσθημα μπορεί να δημιουργήσει σιωπή.

Οι άνθρωποι μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή φοβούνται.

Μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή αισθάνονται ντροπή.

Μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή αισθάνονται αμηχανία.

Μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή αισθάνονται ενοχές.

Μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή φοβούνται την απόρριψη.

Μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή φοβούνται ότι κάνουν λάθος.

Μπορεί να παραμένουν σιωπηλοί επειδή φοβούνται να σταθούν μόνοι.

Η σιωπή μπορεί τότε να προστατεύσει την επανάληψη.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύσει συστήματα.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύσει αφηγήματα.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύσει την εξάρτηση.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύσει παραπτώματα.

Η σιωπή μπορεί να προστατεύσει τη συνέχιση του περιβάλλοντος του κόσμου.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιο συναίσθημα δημιουργεί σιωπή;

Τι προστατεύεται από αυτή τη σιωπή;

Τι θα συνέβαινε αν τελείωνε η σιωπή;

Ποια αλήθεια εμποδίζει το συναίσθημα τους ανθρώπους να εκφράσουν;

Ποιο επαναλαμβανόμενο μοτίβο βοηθά η σιωπή να συνεχιστεί;

Η συναισθηματική σιωπή μπορεί να γίνει μια ισχυρή μορφή συμμετοχής.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Τα παιδιά χρειάζονται συναισθηματική ασφάλεια για να θέτουν σωστά ερωτήματα.

Αν τα παιδιά οδηγούνται να φοβούνται να θέτουν ερωτήματα, μπορεί να σταματήσουν να τα θέτουν.

Αν τα παιδιά ντροπιάζονται επειδή θέτουν ερωτήματα, μπορεί να σταματήσουν να τα θέτουν.

Αν τα παιδιά γελοιοποιούνται επειδή θέτουν ερωτήματα, μπορεί να σταματήσουν να τα θέτουν.

Αν τα παιδιά χαρακτηρίζονται δύσκολα επειδή θέτουν ερωτήματα, μπορεί να σταματήσουν να τα θέτουν.

Αν τα παιδιά αντιμετωπίζονται ως ταραχοποιοί επειδή θέτουν ερωτήματα, μπορεί να σταματήσουν να τα θέτουν.

Αν τα παιδιά τιμωρούνται συναισθηματικά επειδή θέτουν ερωτήματα, μπορεί να μάθουν ότι η σιωπή είναι ασφαλέστερη από την κατανόηση.

Αυτό έχει σημασία επειδή η υποβολή ερωτημάτων είναι μία από τις διαδρομές προς τη μάθηση.

Τα παιδιά χρειάζεται να μάθουν ότι τα ερωτήματα μπορούν να εξετάζονται με ασφάλεια.

Χρειάζεται να μάθουν ότι το συναίσθημα μπορεί να κατανοηθεί.

Χρειάζεται να μάθουν ότι η δυσφορία δεν σημαίνει αυτομάτως ότι ένα ερώτημα είναι λανθασμένο.

Χρειάζεται να μάθουν ότι ο φόβος δεν σημαίνει αυτομάτως ότι πρέπει να σταματήσουν.

Χρειάζεται να μάθουν ότι ο θυμός δεν σημαίνει αυτομάτως ότι κατανοούν.

Χρειάζεται επίσης να μάθουν ότι η συναισθηματική παρουσίαση μπορεί να παραπλανήσει.

Χρειάζεται να μάθουν ότι η καλοσύνη δεν είναι αυτομάτως αποδεικτικό στοιχείο.

Χρειάζεται να μάθουν ότι η αυτοπεποίθηση δεν είναι αυτομάτως αποδεικτικό στοιχείο.

Χρειάζεται να μάθουν ότι η ειλικρίνεια δεν είναι αυτομάτως αποδεικτικό στοιχείο.

Χρειάζεται να μάθουν ότι η παρουσίαση κάποιου ως ειδικού δεν είναι αυτομάτως αποδεικτικό στοιχείο.

Τα παιδιά πρέπει να μάθουν ότι το να φαίνεται κάποιος ευγενικός, θυμωμένος, σίγουρος, ειλικρινής, ειδικός ή αυθεντία δεν αφαιρεί την ανάγκη να εξετάζονται τα αποδεικτικά στοιχεία, η συμπεριφορά, η συνέπεια και το κίνητρο.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Είναι τα παιδιά συναισθηματικά ασφαλή ώστε να θέτουν ερωτήματα;

Διδάσκονται τα παιδιά να κατανοούν τις συναισθηματικές αντιδράσεις;

Διδάσκονται τα παιδιά ότι τα ερωτήματα αποτελούν μέρος της μάθησης;

Διδάσκονται τα παιδιά ότι η δυσφορία μπορεί να εξεταστεί;

Διδάσκονται τα παιδιά πώς το συναίσθημα μπορεί να διαμορφώσει την πεποίθηση, τη σιωπή και τη συμπεριφορά;

Διδάσκονται τα παιδιά πώς η συναισθηματική παρουσίαση μπορεί να δημιουργήσει εμπιστοσύνη πριν εξεταστούν τα αποδεικτικά στοιχεία;

Η εκπαίδευση δεν μπορεί να βελτιωθεί σωστά αν τα παιδιά εκπαιδεύονται συναισθηματικά ώστε να απομακρύνονται από την υποβολή ερωτημάτων.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Η ανθρώπινη συνείδηση προοδεύει όταν οι άνθρωποι μαθαίνουν να κατανοούν το συναίσθημα αντί να ελέγχονται από αυτό.

Αυτό δεν σημαίνει ότι οι άνθρωποι γίνονται χωρίς συναισθήματα.

Σημαίνει ότι τα συναισθήματα γίνονται μέρος της μάθησης.

Ο φόβος γίνεται κάτι που πρέπει να τεθεί υπό ερώτηση.

Ο θυμός γίνεται κάτι που πρέπει να κατανοηθεί.

Η προσκόλληση γίνεται κάτι που πρέπει να εξεταστεί.

Η ντροπή γίνεται κάτι που πρέπει να αναγνωριστεί.

Η σιωπή γίνεται κάτι από το οποίο πρέπει να μάθουμε.

Η αντίδραση γίνεται κάτι πέρα από το οποίο πρέπει να προχωρήσουμε.

Η συναισθηματική παρουσίαση γίνεται κάτι που πρέπει να τεθεί υπό ερώτηση.

Η κατασκευασμένη εμπιστοσύνη γίνεται κάτι που πρέπει να εξεταστεί.

Οι συναισθηματικές ιστορίες γίνονται κάτι που πρέπει να δοκιμαστεί.

Οι άνθρωποι δεν χρειάζεται να καταστρέψουν το συναίσθημα.

Χρειάζεται να κατανοήσουν τη συναισθηματική επιρροή.

Το περιβάλλον του κόσμου δείχνει συνεχώς συναισθηματική επιρροή.

Δείχνει φόβο.

Δείχνει θυμό.

Δείχνει αγανάκτηση.

Δείχνει την αίσθηση του ανήκειν.

Δείχνει ντροπή.

Δείχνει σύγκριση.

Δείχνει προσκόλληση.

Δείχνει σιωπή.

Δείχνει αντίδραση.

Δείχνει συναισθηματική παράσταση.

Δείχνει κατασκευασμένη εμπιστοσύνη.

Δείχνει συναισθηματική εξαπάτηση.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποια συναισθηματική επιρροή παρουσιάζεται;

Ποια συναισθηματική παρουσίαση εμπιστεύονται οι άνθρωποι;

Τι μπορεί να μάθει η ανθρωπότητα από αυτήν;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί το συναίσθημα;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά το συναίσθημα να αναδημιουργηθεί;

Όταν η συναισθηματική επιρροή γίνεται ορατή, η συμπεριφορά γίνεται ορατή.

Όταν η συμπεριφορά γίνεται ορατή, η κατανόηση γίνεται δυνατή.

Όταν η κατανόηση γίνεται δυνατή, η μάθηση μπορεί να προοδεύσει.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Η Συναισθηματική Επιρροή αποτελεί μέρος της Διαδρομής που Λείπει προς την Ανθρώπινη Πρόοδο.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο το συναίσθημα επανειλημμένα υπερισχύει της κατανόησης.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο ο φόβος σταματά την υποβολή ερωτημάτων.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο ο θυμός αντικαθιστά τη μάθηση.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η αγανάκτηση αντικαθιστά την εξέταση.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η συναισθηματική προσκόλληση προστατεύει κληρονομημένες πεποιθήσεις.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η ντροπή δημιουργεί σιωπή.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η συναισθηματική πίεση αντικαθιστά τα αποδεικτικά στοιχεία.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η συναισθηματική παρουσίαση δημιουργεί εμπιστοσύνη πριν εξεταστούν τα αποδεικτικά στοιχεία.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι συναισθηματικές ιστορίες δημιουργούν πεποίθηση πριν αναπτυχθεί η κατανόηση.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα παιδιά εκπαιδεύονται συναισθηματικά ώστε να απομακρύνονται από την υποβολή ερωτημάτων.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι αντιδρούν στο περιβάλλον του κόσμου αντί να μαθαίνουν από αυτό.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτό που υποστηρίζεται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά τι ανταμείβει και προστατεύει τη συμπεριφορά.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά αν η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά ευθυγραμμίζεται με αυτό που υποστηρίζεται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων ρωτά ποιος ή τι ελέγχει την άδεια.

Η Συναισθηματική Επιρροή ρωτά:

Ποιο συναίσθημα το διαμορφώνει αυτό;

Ποια αντίδραση δημιουργείται;

Ποιος φόβος χρησιμοποιείται;

Ποια προσκόλληση προστατεύεται;

Ποια σιωπή παράγεται;

Ποια συναισθηματική παρουσίαση εμπιστεύονται οι άνθρωποι;

Ποια εμπιστοσύνη κατασκευάζεται;

Ποια συναισθηματική ιστορία χρησιμοποιείται;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί αυτό το συναίσθημα;

Ποια κατανόηση εμποδίζει αυτό το συναίσθημα;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά αυτό το συναίσθημα να αναδημιουργηθεί;

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν τη συναισθηματική επιρροή.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν τη συναισθηματική διαμόρφωση.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν τη συναισθηματική χειραγώγηση.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν τη συναισθηματική παρουσίαση.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν την κατασκευασμένη εμπιστοσύνη.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν τις συναισθηματικές ιστορίες.

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να αναγνωρίζουν τη συναισθηματική σιωπή.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την αντίδραση προς την υποβολή ερωτημάτων.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την υποβολή ερωτημάτων προς το να βλέπουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να βλέπουν προς την κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την κατανόηση προς τη μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από τη μάθηση προς την ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να γίνονται προϊόντα συναισθηματικών περιβαλλόντων στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΕΝΟΤΗΤΑ 7 – ΑΦΗΓΗΜΑ ΕΝΑΝΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΟ ΑΦΗΓΗΜΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Η Ενότητα 1 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου αντί απλώς να γίνονται προϊόντα του.

Η Ενότητα 2 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να εξετάζουν αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτό που υποστηρίζεται, επαναλαμβάνεται, προστατεύεται, παρουσιάζεται ή επιβάλλεται.

Η Ενότητα 3 καθιέρωσε ότι η ανθρωπότητα αναδημιουργεί επανειλημμένα τον ίδιο κόσμο επειδή τα κίνητρα ανταμείβουν επανειλημμένα τους ανθρώπους για την αναδημιουργία του.

Η Ενότητα 4 καθιέρωσε ότι η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά συχνά αποκαλύπτει περισσότερα από τα λόγια.

Η Ενότητα 5 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι συχνά αποθαρρύνονται από το να θέτουν ερωτήματα πριν καν αρχίσει η μάθηση.

Η Ενότητα 6 καθιέρωσε ότι το συναίσθημα μπορεί να διαμορφώσει την εμπιστοσύνη, την πεποίθηση, τον φόβο, την αντίδραση, τη σιωπή και τη συμπεριφορά πριν αναπτυχθεί η κατανόηση.

Η Ενότητα 7 περνά τώρα στο Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας.

Το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας υπάρχει επειδή στους ανθρώπους παρουσιάζονται αφηγήματα χωρίς να διδάσκονται σωστά πώς να εξετάζουν την πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι γεννιούνται μέσα σε αφηγήματα.

Οι άνθρωποι διδάσκονται αφηγήματα.

Στους ανθρώπους παρουσιάζονται αφηγήματα.

Οι άνθρωποι κληρονομούν αφηγήματα.

Οι άνθρωποι υπερασπίζονται αφηγήματα.

Οι άνθρωποι συνδέονται συναισθηματικά με αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να μπερδέψουν τα αφηγήματα με την ίδια την πραγματικότητα.

Τα αφηγήματα είναι ένας από τους μεγαλύτερους μηχανισμούς που διαμορφώνουν την ανθρωπότητα.

Ένα αφήγημα δεν είναι αυτομάτως πραγματικότητα.

Ένα αφήγημα είναι μια ιστορία.

Ένα αφήγημα είναι μια εξήγηση.

Ένα αφήγημα είναι μια εκδοχή γεγονότων.

Ένα αφήγημα είναι ένα πλαίσιο που οι άνθρωποι ενθαρρύνονται να αποδεχτούν.

Ένα αφήγημα μπορεί να είναι αληθινό.

Ένα αφήγημα μπορεί να είναι εν μέρει αληθινό.

Ένα αφήγημα μπορεί να είναι ελλιπές.

Ένα αφήγημα μπορεί να χειραγωγηθεί.

Ένα αφήγημα μπορεί να επιλεγεί.

Ένα αφήγημα μπορεί να κατασκευαστεί.

Ένα αφήγημα μπορεί να προστατευτεί.

Ένα αφήγημα μπορεί να κληρονομηθεί.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποια ιστορία μου παρουσιάζεται;

Ποιος δημιούργησε αυτή την ιστορία;

Ποιος επαναλαμβάνει αυτή την ιστορία;

Ποιος προστατεύει αυτή την ιστορία;

Ποιος ωφελείται από το να πιστεύεται αυτή η ιστορία;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτή την ιστορία;

Ποια πραγματικότητα υποστηρίζει αυτή την ιστορία;

Τι έχει παραλειφθεί;

Τι έχει προστεθεί;

Τι αποκρύπτεται;

Το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας διδάσκει τους ανθρώπους να διαχωρίζουν αυτό που παρουσιάζεται από αυτό που πραγματικά παρουσιάζεται.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ

Η πραγματικότητα υπάρχει ανεξάρτητα από το τι πιστεύουν οι άνθρωποι γι' αυτήν.

Η πραγματικότητα δεν απαιτεί συμφωνία.

Η πραγματικότητα δεν απαιτεί δημοτικότητα.

Η πραγματικότητα δεν απαιτεί τίτλους.

Η πραγματικότητα δεν απαιτεί εξουσία.

Η πραγματικότητα δεν απαιτεί συναίσθημα.

Η πραγματικότητα δεν απαιτεί επανάληψη.

Η πραγματικότητα συνεχίζει να υπάρχει είτε οι άνθρωποι την αναγνωρίζουν είτε όχι.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρνούνται την πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να αγνοούν την πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να απορρίπτουν συναισθηματικά την πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να υπερασπίζονται αφηγήματα απέναντι στην πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν συλλογικά να αποφεύγουν την πραγματικότητα.

Αλλά η πραγματικότητα συνεχίζει να υπάρχει.

Αυτό είναι ένα από τα μεγαλύτερα μαθήματα που πρέπει να μάθει η ανθρωπότητα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Μαθαίνω από την πραγματικότητα;

Ή υπερασπίζομαι ένα αφήγημα;

Βλέπω αυτό που παρουσιάζεται;

Ή προστατεύω αυτό που κληρονόμησα;

Μαθαίνω από το περιβάλλον του κόσμου;

Ή μαθαίνω από μια ιστορία για το περιβάλλον του κόσμου;

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΖΕΙ ΜΕΣΑ ΣΕ ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ

Ένας από τους μεγαλύτερους περιορισμούς στην ανθρώπινη μάθηση είναι ότι οι άνθρωποι μπορούν να περάσουν ολόκληρη τη ζωή τους ζώντας μέσα σε αφηγήματα που ποτέ δεν εξέτασαν ανεξάρτητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να κληρονομούν ιστορίες.

Οι άνθρωποι μπορούν να κληρονομούν τίτλους.

Οι άνθρωποι μπορούν να κληρονομούν συστήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να κληρονομούν εξουσία.

Οι άνθρωποι μπορούν να κληρονομούν πεποιθήσεις.

Οι άνθρωποι μπορούν να κληρονομούν εξηγήσεις.

Οι άνθρωποι μπορούν να κληρονομούν φόβους.

Οι άνθρωποι μπορούν να κληρονομούν συμπεριφορές.

Οι άνθρωποι μπορούν να κληρονομούν επαναλαμβανόμενα μοτίβα.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να τα υπερασπίζονται όλα χωρίς να κατανοούν από πού προήλθαν αρχικά.

Οι άνθρωποι μπορούν τότε να μπερδέψουν τα κληρονομημένα αφηγήματα με την ίδια την πραγματικότητα.

Χωρίς υποβολή ερωτημάτων, οι άνθρωποι μπορούν να περάσουν ολόκληρη τη ζωή τους υπερασπιζόμενοι αυτό που δημιουργήθηκε για να το κληρονομήσουν.

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Η ανθρωπότητα διδάσκεται σε μεγάλο βαθμό από την ανθρωπότητα.

Οι άνθρωποι δημιουργούν συστήματα.

Οι άνθρωποι δημιουργούν αφηγήματα.

Οι άνθρωποι δημιουργούν ιστορίες.

Οι άνθρωποι δημιουργούν τίτλους.

Οι άνθρωποι δημιουργούν ρόλους.

Οι άνθρωποι δημιουργούν εξηγήσεις.

Οι άνθρωποι στη συνέχεια διδάσκουν στις μελλοντικές γενιές αυτό που δημιούργησαν οι προηγούμενες γενιές.

Οι μελλοντικές γενιές μπορούν τότε να μπερδέψουν τα κληρονομημένα αφηγήματα με την ίδια την πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να κληρονομήσουν αυτό που οι προηγούμενες γενιές αποδέχτηκαν χωρίς ποτέ να το εξετάσουν ανεξάρτητα.

Αυτός είναι ένας από τους μεγαλύτερους λόγους για τους οποίους ο ίδιος κόσμος επαναλαμβάνεται.

Η ανθρωπότητα μπορεί να δημιουργεί αφηγήματα, να κληρονομεί αφηγήματα, να υπερασπίζεται αφηγήματα και στη συνέχεια να μπερδεύει αυτά τα αφηγήματα με την ίδια την πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποιος το δημιούργησε αρχικά;

Ποιος το μετέδωσε;

Ποιος εξακολουθεί να το διδάσκει;

Ποιος εξακολουθεί να το προστατεύει;

Ποιος εξακολουθεί να ωφελείται από αυτό;

Ποια πραγματικότητα το υποστηρίζει;

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει σωστά όσο συνεχίζει να κληρονομεί αφηγήματα πριν μάθει πώς να τα θέτει υπό ερώτηση.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Τα αφηγήματα δεν εμφανίζονται από μόνα τους.

Οι άνθρωποι τα δημιουργούν.

Οι ιστορίες μπορούν να δημιουργηθούν.

Οι τίτλοι μπορούν να δημιουργηθούν.

Η εξουσία μπορεί να δημιουργηθεί.

Οι θέσεις μπορούν να δημιουργηθούν.

Οι ρόλοι μπορούν να δημιουργηθούν.

Τα συστήματα μπορούν να δημιουργηθούν.

Οι πεποιθήσεις μπορούν να δημιουργηθούν.

Τα αφηγήματα μπορούν στη συνέχεια να συνδεθούν με όλα αυτά.

Οι άνθρωποι μπορούν τότε να τα κληρονομήσουν.

Οι άνθρωποι μπορούν να τα επαναλαμβάνουν.

Οι άνθρωποι μπορούν να τα υπερασπίζονται.

Οι άνθρωποι μπορούν να συνδέονται συναισθηματικά με αυτά.

Οι μελλοντικές γενιές μπορούν τελικά να τα κληρονομήσουν ως πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποιος δημιούργησε αυτόν τον τίτλο;

Ποιος δημιούργησε αυτή την εξουσία;

Ποιος δημιούργησε αυτόν τον ρόλο;

Ποιος δημιούργησε αυτή την ιστορία;

Ποιος της έδωσε νομιμοποίηση;

Ποιος την προστατεύει;

Ποιος ωφελείται από τη συνέχισή της;

Ποια πραγματικότητα την υποστηρίζει;

Η ύπαρξη ενός τίτλου δεν είναι αυτομάτως πραγματικότητα.

Η ύπαρξη εξουσίας δεν είναι αυτομάτως πραγματικότητα.

Η ύπαρξη ενός ρόλου δεν είναι αυτομάτως πραγματικότητα.

Η ύπαρξη μιας ιστορίας δεν είναι αυτομάτως πραγματικότητα.

Η ύπαρξη ενός συστήματος δεν είναι αυτομάτως πραγματικότητα.

Η πραγματικότητα πρέπει πάντα να εξετάζεται ανεξάρτητα από το ίδιο το αφήγημα.

ΧΡΗΜΑ, ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΑΦΗΓΗΜΑΤΟΣ

Τα αφηγήματα μπορούν να γίνουν εξαιρετικά ισχυρά όταν εμπλέκεται το χρήμα.

Οι άνθρωποι μπορούν να πληρώνονται για να δημιουργούν αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να πληρώνονται για να επαναλαμβάνουν αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να πληρώνονται για να διδάσκουν αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να πληρώνονται για να επιβάλλουν αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να πληρώνονται για να προστατεύουν αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να πληρώνονται για να γράφουν αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να πληρώνονται για να διανέμουν αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να πληρώνονται για να υπερασπίζονται αφηγήματα.

Οι μελλοντικές γενιές μπορούν τότε να κληρονομήσουν το επαναλαμβανόμενο αφήγημα.

Αυτό δεν σημαίνει αυτομάτως ότι κάθε αφήγημα είναι ψευδές.

Σημαίνει ότι ο μηχανισμός πρέπει να τεθεί υπό ερώτηση.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποιος χρηματοδοτεί αυτό το αφήγημα;

Ποιος το επαναλαμβάνει;

Ποιος το διδάσκει;

Ποιος το προστατεύει;

Ποιος ωφελείται από αυτό;

Τι συμβαίνει αν αμφισβητηθεί;

Τι συμβαίνει αν αποκαλυφθεί;

Ποια πραγματικότητα το υποστηρίζει;

Τα αφηγήματα μπορούν τελικά να κανονικοποιηθούν τόσο πολύ ώστε οι άνθρωποι να πάψουν να αναγνωρίζουν ότι είναι αφηγήματα.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΜΕΝΗ ΑΠΟΔΟΧΗ

Οι άνθρωποι μπορούν να ενθαρρύνονται να πιστεύουν πράγματα που δεν μπορούν να εξετάσουν ανεξάρτητα.

Μπορούν τότε να υπερασπίζονται αυτές τις πεποιθήσεις.

Μπορούν να συνδέονται συναισθηματικά με αυτές τις πεποιθήσεις.

Μπορούν να επαναλαμβάνουν αυτές τις πεποιθήσεις.

Μπορούν να μεταδίδουν αυτές τις πεποιθήσεις στις μελλοντικές γενιές.

Οι μελλοντικές γενιές μπορούν τότε να κληρονομήσουν την πεποίθηση χωρίς ποτέ να εξετάσουν ανεξάρτητα την Πηγή και Προέλευσή της.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποιος δημιούργησε αυτή την πεποίθηση;

Ποιος ωφελείται από αυτή την πεποίθηση;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτή την πεποίθηση;

Ποια πραγματικότητα υποστηρίζει αυτή την πεποίθηση;

Τι συμβαίνει όταν τίθεται υπό ερώτηση;

Τι συμβαίνει αν οι άνθρωποι σταματήσουν να την πιστεύουν;

Η ίδια η πεποίθηση δεν είναι πραγματικότητα.

Η πραγματικότητα πρέπει πάντα να εξετάζεται ανεξάρτητα.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΔΕΙΧΝΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΤΑ ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ

Το περιβάλλον του κόσμου δείχνει συνεχώς στην ανθρωπότητα πώς λειτουργούν τα αφηγήματα.

Οι άνθρωποι απλώς δεν έχουν διδαχθεί σωστά πώς να μαθαίνουν από αυτό που παρουσιάζεται.

Ο κόσμος είναι το πραγματικό σχολείο.

Στην ανθρωπότητα παρουσιάζονται συνεχώς:

Επανάληψη.

Προστασία.

Τίτλοι.

Εξουσία.

Αίσθηση του ανήκειν.

Φόβος.

Εξάρτηση.

Σιωπή.

Κίνητρα.

Συναίσθημα.

Παράσταση.

Αφηγήματα.

Οι άνθρωποι συχνά αντιδρούν σε αυτούς τους μηχανισμούς αντί να μαθαίνουν από αυτούς.

Το πρόβλημα δεν είναι ότι τίποτα δεν είναι ορατό.

Το πρόβλημα είναι ότι οι άνθρωποι δεν έχουν διδαχθεί σωστά πώς να θέτουν ερωτήματα, να βλέπουν, να κατανοούν και να μαθαίνουν από αυτό που είναι ορατό.

ΤΑ ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ένας από τους μεγαλύτερους κινδύνους που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα είναι ότι τα αφηγήματα μπορούν να γίνουν ισχυρότερα από την ίδια την πραγματικότητα.

Η πραγματικότητα μπορεί να είναι ορατή.

Η πραγματικότητα μπορεί να τεκμηριωθεί.

Η πραγματικότητα μπορεί να παρουσιάζεται επανειλημμένα.

Η πραγματικότητα μπορεί να αποκαλύπτει αντίφαση.

Η πραγματικότητα μπορεί να αποκαλύπτει επαναλαμβανόμενα μοτίβα.

Η πραγματικότητα μπορεί να αποκαλύπτει ανθρώπινη συμπεριφορά.

Αλλά οι άνθρωποι μπορούν παρ' όλα αυτά να υπερασπίζονται αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να απορρίπτουν αυτό που παρουσιάζεται.

Οι άνθρωποι μπορούν να προστατεύουν αυτό που κληρονόμησαν.

Οι άνθρωποι μπορούν να συνδέονται συναισθηματικά με ιστορίες.

Οι άνθρωποι μπορούν να υπερασπίζονται συστήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να υπερασπίζονται την εξουσία.

Οι άνθρωποι μπορούν να υπερασπίζονται επαναλαμβανόμενες εξηγήσεις.

Οι άνθρωποι μπορούν να υπερασπίζονται αυτό από το οποίο εξαρτώνται.

Οι άνθρωποι μπορούν να υπερασπίζονται αυτό που τους κάνει να αισθάνονται ασφαλείς.

Οι άνθρωποι μπορούν να υπερασπίζονται αυτό που υπερασπίζονται όλοι οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορούν να υπερασπίζονται αφηγήματα ακόμη και όταν η πραγματικότητα δείχνει επανειλημμένα κάτι διαφορετικό.

ΤΑ ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Όσο περισσότερο υπάρχει ένα αφήγημα, τόσο πιο φυσιολογικό μπορεί να γίνει.

Όσο πιο φυσιολογικό γίνεται, τόσο λιγότερο μπορεί να τίθεται υπό ερώτηση.

Όσο λιγότερο τίθεται υπό ερώτηση, τόσο περισσότερο προστατεύεται.

Όσο περισσότερο προστατεύεται, τόσο περισσότερο το κληρονομούν οι μελλοντικές γενιές.

Τελικά, το αφήγημα μπορεί να γίνει μέρος του ίδιου του περιβάλλοντος του κόσμου.

Τα παιδιά μπορούν να το κληρονομήσουν.

Οι ενήλικες μπορούν να το κληρονομήσουν.

Οι εκπαιδευτικοί μπορούν να το κληρονομήσουν.

Τα συστήματα μπορούν να το κληρονομήσουν.

Οι θεσμοί μπορούν να το κληρονομήσουν.

Οι κοινωνίες μπορούν να το κληρονομήσουν.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να ξεχάσουν ότι δημιουργήθηκε ποτέ.

Το αφήγημα μπορεί τότε να γίνει αποδεκτό ως η ίδια η πραγματικότητα.

Η ανθρωπότητα μπορεί συλλογικά να δημιουργήσει μια ψευδή πραγματικότητα και στη συνέχεια να περάσει γενιές υπερασπιζόμενή την.

Αυτός είναι ένας από τους μεγαλύτερους λόγους για τους οποίους η ανθρωπότητα αναδημιουργεί επανειλημμένα τον ίδιο κόσμο.

ΓΙΑΤΙ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟ ΑΦΗΓΗΜΑ ΕΝΑΝΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας έχει σημασία επειδή η ανθρωπότητα δεν μπορεί να μάθει σωστά από το περιβάλλον του κόσμου όσο μπερδεύει τα αφηγήματα με την ίδια την πραγματικότητα.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτό που υποστηρίζεται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά ποιος ωφελείται από τη συνέχισή του.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά αν η συμπεριφορά ευθυγραμμίζεται με αυτό που υποστηρίζεται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων ρωτά τι σταματά την υποβολή ερωτημάτων.

Η Συναισθηματική Επιρροή ρωτά ποιο συναίσθημα διαμορφώνει την αποδοχή.

Το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας ρωτά τώρα:

Ποια ιστορία παρουσιάζεται;

Ποια πραγματικότητα την υποστηρίζει;

Ποια πραγματικότητα την αντικρούει;

Ποιος τη δημιούργησε;

Ποιος την προστατεύει;

Ποιος την επαναλαμβάνει;

Ποιος την κληρονομεί;

Ποιος ωφελείται από αυτήν;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά αυτό το αφήγημα να αναδημιουργηθεί;

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να μετακινούνται από την υπεράσπιση κληρονομημένων αφηγημάτων προς τη μάθηση από την ίδια την πραγματικότητα.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την πεποίθηση προς την εξέταση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την εξέταση προς το να βλέπουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να βλέπουν προς την κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την κατανόηση προς τη μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από τη μάθηση προς την ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να γίνονται προϊόντα κληρονομημένων αφηγημάτων στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι συνεχίζουν να υπερασπίζονται κληρονομημένα αφηγήματα αντί να μαθαίνουν από την ίδια την πραγματικότητα.

ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

Το πρώτο μέρος αυτής της ενότητας εξήγησε ότι τα αφηγήματα μπορούν να δημιουργούνται, να επαναλαμβάνονται, να κληρονομούνται, να προστατεύονται και τελικά να συγχέονται με την ίδια την πραγματικότητα.

Εξήγησε επίσης ότι η πραγματικότητα υπάρχει ανεξάρτητα από την πεποίθηση, τη δημοτικότητα, τους τίτλους, την εξουσία, το συναίσθημα και την επανάληψη.

Αυτό το μέρος περνά τώρα στο πώς τα αφηγήματα συνεχίζονται μέσα στον χρόνο.

Τα αφηγήματα συνήθως δεν γίνονται ισχυρά από τη μια μέρα στην άλλη.

Συχνά χτίζονται μέσα σε μεγάλα χρονικά διαστήματα.

Μια ιστορία μπορεί να δημιουργηθεί.

Η ιστορία μπορεί να επαναληφθεί.

Η ιστορία μπορεί να καταγραφεί γραπτώς.

Η ιστορία μπορεί να διανεμηθεί.

Η ιστορία μπορεί να προστατευτεί.

Η ιστορία μπορεί να διδαχθεί.

Η ιστορία μπορεί να κληρονομηθεί.

Η ιστορία μπορεί να γίνει αντικείμενο συναισθηματικής προσκόλλησης.

Η ιστορία μπορεί τότε να γίνει αποδεκτή ως πραγματικότητα.

Με τον χρόνο, οι άνθρωποι μπορούν να ξεχάσουν ότι υπήρξε ποτέ αφήγημα.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Πόσο καιρό υπάρχει αυτό το αφήγημα;

Ποιος το έχει επαναλάβει;

Ποιος το έχει προστατεύσει;

Ποιος το έχει κληρονομήσει;

Ποιος έχει ωφεληθεί από αυτό;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία το υποστηρίζουν;

Ποια πραγματικότητα το υποστηρίζει;

Ποιες αντιφάσεις υπάρχουν;

Τι έχει αλλάξει με τον χρόνο;

Τι έχει παραμείνει προστατευμένο;

Τα αφηγήματα μέσα στον χρόνο μπορούν να αποκαλύψουν πώς η ανθρωπότητα αναδημιουργεί επανειλημμένα τον ίδιο κόσμο.

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΜΠΟΡΕΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΙ ΜΙΑ ΨΕΥΔΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η ανθρωπότητα μπορεί συλλογικά να δημιουργήσει μια ψευδή πραγματικότητα την οποία η ίδια η ανθρωπότητα στη συνέχεια συγχέει με την πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι μπορεί να μη βλέπουν ολόκληρο τον μηχανισμό.

Μπορεί να βλέπουν μόνο:

Τον δικό τους ρόλο.

Τη δική τους εργασία.

Τη δική τους πεποίθηση.

Τη δική τους οδηγία.

Τη δική τους συμβολή.

Τη δική τους επιβίωση.

Αλλά το περιβάλλον του κόσμου συχνά χτίζεται από δισεκατομμύρια ανθρώπους που συμμετέχουν συλλογικά σε αφηγήματα που δεν δημιούργησαν.

Ένας άνθρωπος γράφει.

Ένας άνθρωπος διδάσκει.

Ένας άνθρωπος επαναλαμβάνει.

Ένας άνθρωπος επιβάλλει.

Ένας άνθρωπος προστατεύει.

Ένας άνθρωπος χρηματοδοτεί.

Ένας άνθρωπος δημοσιεύει.

Ένας άνθρωπος πιστεύει.

Ένας άνθρωπος παραμένει σιωπηλός.

Μεμονωμένα αυτές οι συμπεριφορές μπορεί να φαίνονται μικρές.

Συλλογικά μπορούν να αναδημιουργήσουν ένα ολόκληρο περιβάλλον του κόσμου.

Η ανθρωπότητα μπορεί τότε να περάσει γενιές υπερασπιζόμενη αυτό που η ίδια δημιούργησε.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Σε ποιο αφήγημα συμβάλλω;

Ποιο αφήγημα βοηθώ να επαναλαμβάνεται;

Ποιο αφήγημα βοηθώ να προστατεύεται;

Ποια πραγματικότητα βοηθώ να αντικατασταθεί;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά η συμβολή μου να αναδημιουργηθεί;

Αυτός είναι ένας από τους μεγαλύτερους μηχανισμούς μέσα στο Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας.

ΤΑ ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Τα αφηγήματα δεν διαμορφώνουν μόνο αυτό που σκέφτονται οι άνθρωποι.

Τα αφηγήματα μπορούν να διαμορφώσουν αυτό που κάνουν οι άνθρωποι.

Τα αφηγήματα μπορούν να διαμορφώσουν την εμπιστοσύνη.

Τα αφηγήματα μπορούν να διαμορφώσουν τον φόβο.

Τα αφηγήματα μπορούν να διαμορφώσουν την αίσθηση του ανήκειν.

Τα αφηγήματα μπορούν να διαμορφώσουν τη σιωπή.

Τα αφηγήματα μπορούν να διαμορφώσουν την υπακοή.

Τα αφηγήματα μπορούν να διαμορφώσουν την εξάρτηση.

Τα αφηγήματα μπορούν να διαμορφώσουν τη συναισθηματική προσκόλληση.

Τα αφηγήματα μπορούν να διαμορφώσουν την ταυτότητα.

Τα αφηγήματα μπορούν να διαμορφώσουν την ίδια τη συμπεριφορά.

Οι άνθρωποι μπορεί να μην αντιλαμβάνονται καν ότι διαμορφώνονται.

Μπορεί να πιστεύουν ότι ενεργούν ανεξάρτητα.

Αλλά η συμπεριφορά τους μπορεί να έχει ήδη επηρεαστεί από αφηγήματα που κληρονόμησαν.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί αυτό το αφήγημα;

Ποια συναισθήματα δημιουργεί αυτό το αφήγημα;

Ποιους φόβους δημιουργεί αυτό το αφήγημα;

Ποια σιωπή δημιουργεί αυτό το αφήγημα;

Ποια εξάρτηση δημιουργεί αυτό το αφήγημα;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά αυτό το αφήγημα να αναδημιουργηθεί;

Τα αφηγήματα γίνονται επικίνδυνα όταν οι άνθρωποι παύουν να αναγνωρίζουν ότι διαμορφώνονται από αυτά.

ΕΝΤΑΞΗ, ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΗΚΕΙΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ

Οι άνθρωποι είναι κοινωνικά όντα.

Πολλοί άνθρωποι θέλουν αποδοχή.

Πολλοί άνθρωποι θέλουν να ανήκουν.

Πολλοί άνθρωποι θέλουν επιδοκιμασία.

Πολλοί άνθρωποι θέλουν να εντάσσονται.

Αυτό μπορεί να γίνει ένας από τους μεγαλύτερους μηχανισμούς που ενισχύουν τα αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν αυτά που λένε οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν τον τρόπο που συμπεριφέρονται οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν τον τρόπο που ντύνονται οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν τον τρόπο που μιλούν οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν αυτά που προωθούν οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν αυτά που υπερασπίζονται οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν αυτά που πιστεύουν οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν αυτά που φοβούνται οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν αυτά που απορρίπτουν οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν αυτά που γιορτάζουν οι άλλοι.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να σταματήσουν να ρωτούν αν κάτι είναι αληθινό και αντί γι' αυτό να ρωτούν αν τους βοηθά να ανήκουν.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Μαθαίνω;

Ή προσπαθώ να ενταχθώ;

Θέτω ερωτήματα;

Ή αντιγράφω;

Σκέφτομαι ανεξάρτητα;

Ή ακολουθώ την ομάδα;

Μαθαίνω από την πραγματικότητα;

Ή μαθαίνω πώς να ανήκω;

Η αίσθηση του ανήκειν μπορεί να γίνει ισχυρότερη από την αλήθεια αν οι άνθρωποι δεν διδαχθούν πώς να τη θέτουν υπό ερώτηση.

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑ ΑΦΗΓΗΜΑΤΩΝ

Τα σύγχρονα περιβάλλοντα μπορούν να δημιουργούν και να διαδίδουν αφηγήματα γρήγορα.

Στους ανθρώπους μπορούν να παρουσιάζονται τρόποι ζωής.

Στους ανθρώπους μπορούν να παρουσιάζονται απόψεις.

Στους ανθρώπους μπορούν να παρουσιάζονται αντιδράσεις.

Στους ανθρώπους μπορεί να παρουσιάζεται αγανάκτηση.

Στους ανθρώπους μπορεί να παρουσιάζεται δημοτικότητα.

Στους ανθρώπους μπορεί να παρουσιάζεται επιτυχία.

Στους ανθρώπους μπορεί να παρουσιάζεται κύρος.

Στους ανθρώπους μπορεί να παρουσιάζεται εμφάνιση.

Στους ανθρώπους μπορούν να παρουσιάζονται συναισθηματικές ιστορίες.

Στους ανθρώπους μπορούν να παρουσιάζονται εκδοχές της ζωής που δεν αντανακλούν την πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν τότε να αντιγράφουν αυτό που παρουσιάζεται επανειλημμένα.

Μπορούν να αντιγράφουν λέξεις.

Μπορούν να αντιγράφουν προσωπικότητες.

Μπορούν να αντιγράφουν τρόπους ζωής.

Μπορούν να αντιγράφουν εμφανίσεις.

Μπορούν να αντιγράφουν συμπεριφορές.

Μπορούν να αντιγράφουν αυτό που φαίνεται δημοφιλές.

Μπορούν να αντιγράφουν αυτό που φαίνεται επιτυχημένο.

Μπορούν να υποδύονται την ευτυχία.

Μπορούν να υποδύονται την αίσθηση του ανήκειν.

Μπορούν να υποδύονται την τελειότητα.

Μπορούν να υποδύονται τη σπουδαιότητα.

Ένα σύγχρονο περιβάλλον αφηγημάτων μπορεί επομένως να δημιουργήσει μια ψευδή πραγματικότητα την οποία οι άνθρωποι μιμούνται συλλογικά.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιο αφήγημα δημιουργεί αυτό το περιβάλλον;

Ποια συμπεριφορά ανταμείβει αυτό το περιβάλλον;

Ποια παράσταση ενθαρρύνει αυτό το περιβάλλον;

Ποια πραγματικότητα αποκρύπτεται;

Ποια πραγματικότητα αντικαθίσταται;

Ποια κατανόηση εμποδίζεται;

Τα σύγχρονα περιβάλλοντα αφηγημάτων μπορούν να κάνουν τους ανθρώπους να ζουν μέσα σε μια παράσταση αντί μέσα στην πραγματικότητα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΖΩΗ ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΑΦΗΓΗΜΑ

Οι άνθρωποι μπορούν επίσης να αρχίσουν να παρουσιάζουν εκδοχές του εαυτού τους.

Μπορούν να υποδύονται την ευτυχία.

Μπορούν να υποδύονται την επιτυχία.

Μπορούν να υποδύονται την αυτοπεποίθηση.

Μπορούν να υποδύονται τη σπουδαιότητα.

Μπορούν να υποδύονται το κύρος.

Μπορούν να υποδύονται την τελειότητα.

Μπορούν να υποδύονται την αίσθηση του ανήκειν.

Οι άνθρωποι μπορεί να παρουσιάζουν μια ζωή που δεν αντανακλά την πραγματικότητα.

Άλλοι άνθρωποι μπορούν τότε να συγκρίνουν τον εαυτό τους με αυτή την παράσταση.

Η σύγκριση μπορεί τότε να δημιουργήσει περισσότερη παράσταση.

Η παράσταση μπορεί να δημιουργήσει περισσότερη μίμηση.

Η μίμηση μπορεί να δημιουργήσει περισσότερη επανάληψη.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να ζουν μέσα σε ένα συλλογικό αφήγημα αντί μέσα στην ίδια την πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι παρουσιάζεται;

Τι αποκρύπτεται;

Είναι αυτό πραγματικότητα;

Ή είναι παράσταση;

Συγκρίνω τον εαυτό μου με την πραγματικότητα;

Ή συγκρίνω τον εαυτό μου με ένα αφήγημα;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί αυτή η παράσταση;

Οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν ότι η παρουσίαση δεν είναι αυτομάτως πραγματικότητα.

ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ, ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΜΕΝΗ ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ

Τα παιδιά γεννιούνται μέσα σε αφηγήματα που δεν δημιούργησαν.

Τα παιδιά κληρονομούν ιστορίες.

Τα παιδιά κληρονομούν συστήματα.

Τα παιδιά κληρονομούν τίτλους.

Τα παιδιά κληρονομούν εξουσία.

Τα παιδιά κληρονομούν πεποιθήσεις.

Τα παιδιά κληρονομούν συμπεριφορές.

Τα παιδιά κληρονομούν φόβους.

Τα παιδιά κληρονομούν συναισθηματικές προσκολλήσεις.

Τα παιδιά κληρονομούν επαναλαμβανόμενα μοτίβα.

Τα παιδιά μπορούν τότε να μεγαλώσουν και να γίνουν ενήλικες που υπερασπίζονται αυτό που κληρονόμησαν.

Αυτός είναι ένας από τους μεγαλύτερους λόγους για τους οποίους η ανθρωπότητα επαναλαμβάνει τον ίδιο κόσμο.

Τα παιδιά πρέπει επομένως να μάθουν να ρωτούν:

Ποιος το δημιούργησε;

Γιατί δημιουργήθηκε;

Ποιος ωφελείται από αυτό;

Ποια αποδεικτικά στοιχεία το υποστηρίζουν;

Ποια πραγματικότητα το υποστηρίζει;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά να αναδημιουργηθεί;

Τα παιδιά δεν πρέπει απλώς να κληρονομούν αφηγήματα.

Τα παιδιά πρέπει να μάθουν πώς να τα θέτουν υπό ερώτηση με ασφάλεια.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ, ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τα αφηγήματα μπορούν να ενσωματωθούν μέσα σε συστήματα.

Τα συστήματα μπορούν να επαναλαμβάνουν αφηγήματα.

Τα συστήματα μπορούν να προστατεύουν αφηγήματα.

Τα συστήματα μπορούν να κανονικοποιούν αφηγήματα.

Τα συστήματα μπορούν να ανταμείβουν αφηγήματα.

Τα συστήματα μπορούν να αποθαρρύνουν την υποβολή ερωτημάτων.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να μπερδέψουν την επανάληψη του συστήματος με την αλήθεια.

Αλλά τα επαναλαμβανόμενα συστήματα δεν είναι αυτομάτως πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Ποιο αφήγημα επαναλαμβάνει αυτό το σύστημα;

Ποιο αφήγημα προστατεύει αυτό το σύστημα;

Ποιο αφήγημα ανταμείβει αυτό το σύστημα;

Ποιο αφήγημα αποθαρρύνει αυτό το σύστημα τους ανθρώπους να θέσουν υπό ερώτηση;

Ποια πραγματικότητα το υποστηρίζει;

Ποια πραγματικότητα το αντικρούει;

Τι θα συνέβαινε αν οι άνθρωποι σταματούσαν να το πιστεύουν;

Οι άνθρωποι συχνά προσπαθούν να διορθώσουν αποτελέσματα χωρίς να θέτουν υπό ερώτηση τα αφηγήματα που δημιουργούν τα αποτελέσματα.

Αυτό μπορεί να κάνει την ανθρωπότητα να επαναλαμβάνει τον ίδιο κόσμο.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΔΕΙΧΝΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΤΑ ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ

Το περιβάλλον του κόσμου δείχνει συνεχώς στην ανθρωπότητα πώς λειτουργούν τα αφηγήματα.

Οι άνθρωποι απλώς δεν έχουν διδαχθεί σωστά πώς να μαθαίνουν από αυτό που παρουσιάζεται.

Ο κόσμος είναι το πραγματικό σχολείο.

Στην ανθρωπότητα παρουσιάζονται συνεχώς:

Επανάληψη.

Προστασία.

Τίτλοι.

Εξουσία.

Αίσθηση του ανήκειν.

Φόβος.

Εξάρτηση.

Σιωπή.

Κίνητρα.

Συναίσθημα.

Παράσταση.

Αφηγήματα.

Το πρόβλημα δεν είναι ότι τίποτα δεν είναι ορατό.

Το πρόβλημα είναι ότι οι άνθρωποι δεν έχουν διδαχθεί σωστά πώς να θέτουν ερωτήματα, να βλέπουν, να κατανοούν και να μαθαίνουν από αυτό που είναι ορατό.

ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ, ΙΣΧΥΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Ένα από τα μεγαλύτερα μαθήματα που πρέπει να μάθει η ανθρωπότητα είναι ότι η ισχύς δεν υπάρχει μόνο μέσω της βίας.

Η ισχύς μπορεί να υπάρχει μέσω αφηγημάτων.

Αν οι άνθρωποι μπορούν να διαμορφώνουν αφηγήματα, μπορούν να διαμορφώνουν συμπεριφορά.

Αν μπορούν να διαμορφώνουν συμπεριφορά, μπορούν να διαμορφώνουν αποτελέσματα.

Αν μπορούν να διαμορφώνουν αποτελέσματα, μπορούν να διαμορφώνουν το περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι μπορεί να μη χρειάζεται να εξαναγκάσουν την ανθρωπότητα να επαναλαμβάνει τον ίδιο κόσμο αν η ανθρωπότητα τον επαναλαμβάνει πρόθυμα μόνη της.

Η ανθρωπότητα μπορεί να δημιουργεί αφηγήματα, να κληρονομεί αφηγήματα, να υπερασπίζεται αφηγήματα και στη συνέχεια να μπερδεύει αυτά τα αφηγήματα με την ίδια την πραγματικότητα.

Αυτός είναι ένας από τους μεγαλύτερους μηχανισμούς που λειτουργούν σε όλη την ανθρώπινη ιστορία.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποιος διαμορφώνει το αφήγημα;

Ποιος ενισχύει το αφήγημα;

Ποιος ωφελείται από το αφήγημα;

Ποιος κληρονομεί το αφήγημα;

Ποιος υπερασπίζεται το αφήγημα;

Ποιος είναι συναισθηματικά προσκολλημένος στο αφήγημα;

Ποιος φοβάται να θέσει το αφήγημα υπό ερώτηση;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά αυτό το αφήγημα να αναδημιουργηθεί;

Η ανθρώπινη συνείδηση προοδεύει όταν οι άνθρωποι σταματούν να ζουν μέσα σε αφηγήματα και αρχίζουν να μαθαίνουν από την ίδια την πραγματικότητα.

ΑΦΗΓΗΜΑ ΕΝΑΝΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας αποτελεί μέρος της Διαδρομής που Λείπει προς την Ανθρώπινη Πρόοδο.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα αφηγήματα συγχέονται επανειλημμένα με την πραγματικότητα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι κληρονομούν ιστορίες πριν μάθουν πώς να τις θέτουν υπό ερώτηση.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι υπερασπίζονται αφηγήματα που ποτέ δεν εξέτασαν ανεξάρτητα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι δημιουργούν συλλογικά μια ψευδή πραγματικότητα και στη συνέχεια ζουν μέσα σε αυτήν.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι δημιουργούν συλλογικά μια ψευδή πραγματικότητα και στη συνέχεια περνούν γενιές υπερασπιζόμενοι αυτήν.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η αίσθηση του ανήκειν γίνεται ισχυρότερη από την αλήθεια.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι αντιγράφουν ο ένας τον άλλον αντί να μαθαίνουν από την πραγματικότητα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι παρουσιάζουν εκδοχές του εαυτού τους αντί να κατανοούν τον εαυτό τους.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα συστήματα ενισχύουν αφηγήματα χωρίς να διδάσκουν στους ανθρώπους πώς να τα θέτουν υπό ερώτηση.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα συστήματα πεποιθήσεων αντικαθιστούν την πραγματικότητα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι μελλοντικές γενιές κληρονομούν τον ίδιο κόσμο χωρίς να κατανοούν τι τον δημιούργησε.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι συνεχίζουν να υπερασπίζονται κληρονομημένα αφηγήματα αντί να μαθαίνουν από την ίδια την πραγματικότητα.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτό που υποστηρίζεται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά ποιος ωφελείται από τη συνέχισή του.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά αν η συμπεριφορά ευθυγραμμίζεται με αυτό που υποστηρίζεται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων ρωτά τι σταματά την υποβολή ερωτημάτων.

Η Συναισθηματική Επιρροή ρωτά ποιο συναίσθημα διαμορφώνει την αποδοχή.

Το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας ρωτά τώρα:

Ποια ιστορία παρουσιάζεται;

Ποια πραγματικότητα την υποστηρίζει;

Ποια πραγματικότητα την αντικρούει;

Ποιος τη δημιούργησε;

Ποιος την επαναλαμβάνει;

Ποιος την προστατεύει;

Ποιος την κληρονομεί;

Ποιος ωφελείται από αυτήν;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά να αναδημιουργηθεί;

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να μετακινούνται από τα κληρονομημένα αφηγήματα προς την πραγματικότητα.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την πεποίθηση προς την εξέταση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την εξέταση προς το να βλέπουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να βλέπουν προς την κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την κατανόηση προς τη μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από τη μάθηση προς την ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να γίνονται προϊόντα κληρονομημένων αφηγημάτων στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΕΝΟΤΗΤΑ 8 – ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ

Η Ενότητα 1 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να μαθαίνουν από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Η Ενότητα 2 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να μαθαίνουν αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτό που υποστηρίζεται.

Η Ενότητα 3 καθιέρωσε ότι η ανθρωπότητα αναδημιουργεί επανειλημμένα τον ίδιο κόσμο επειδή τα κίνητρα ανταμείβουν επανειλημμένα τους ανθρώπους για την αναδημιουργία του.

Η Ενότητα 4 καθιέρωσε ότι η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά συχνά αποκαλύπτει περισσότερα από τα λόγια.

Η Ενότητα 5 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι συχνά αποθαρρύνονται από το να θέτουν ερωτήματα πριν καν αρχίσει η μάθηση.

Η Ενότητα 6 καθιέρωσε ότι το συναίσθημα μπορεί να διαμορφώσει την εμπιστοσύνη, την πεποίθηση, τον φόβο, την αντίδραση, τη σιωπή και τη συμπεριφορά πριν αναπτυχθεί η κατανόηση.

Η Ενότητα 7 καθιέρωσε ότι η ανθρωπότητα μπορεί συλλογικά να δημιουργεί, να κληρονομεί, να υπερασπίζεται και να μπερδεύει αφηγήματα με την ίδια την πραγματικότητα.

Η Ενότητα 8 περνά τώρα στην Ψυχολογική Επίδραση.

Η Ψυχολογική Επίδραση υπάρχει επειδή το περιβάλλον του κόσμου διαμορφώνει συνεχώς τον ανθρώπινο νου πριν οι άνθρωποι κατανοήσουν ότι το κάνει.

Οι άνθρωποι δεν γεννιούνται κατανοώντας τον κόσμο.

Ο κόσμος διδάσκει στους ανθρώπους πώς να σκέφτονται πριν κατανοήσουν πώς να προστατεύουν τον νου τους.

Οι άνθρωποι εκτίθενται συνεχώς σε:

Χρήμα.

Εξάρτηση.

Εξουσία.

Φόβο.

Σιωπή.

Κίνητρα.

Αφηγήματα.

Συμπεριφορά.

Επανάληψη.

Σύγκριση.

Παράσταση.

Επιφανειακότητα.

Επαναλαμβανόμενα προβλήματα.

Ο ανθρώπινος νους μπορεί να διαμορφωθεί από όλα αυτά πολύ πριν αναπτυχθεί η ανεξάρτητη σκέψη.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Τι κάνει αυτό το περιβάλλον στον ανθρώπινο νου;

Τι παρουσιάζεται επανειλημμένα;

Τι γίνεται επανειλημμένα αποδεκτό;

Τι κανονικοποιείται επανειλημμένα;

Τι κληρονομείται επανειλημμένα;

Τι διαμορφώνει τη συμπεριφορά;

Τι διαμορφώνει την κατανόηση;

Τι διαμορφώνει τις μελλοντικές γενιές;

Η Ψυχολογική Επίδραση διδάσκει τους ανθρώπους να κατανοούν τι κάνει στην ίδια την ανθρωπότητα η παρατεταμένη έκθεση στο περιβάλλον του κόσμου.

Ο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΝΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑ ΠΟΥ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΑΠΕΤΥΧΕ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕΙ

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα είναι ότι οι άνθρωποι συχνά διαμορφώνονται ψυχολογικά πριν κατανοήσουν ότι διαμορφώνονται.

Ο ανθρώπινος νους είναι ένα από τα μεγαλύτερα περιβάλλοντα που η ανθρωπότητα απέτυχε να προστατεύσει.

Οι άνθρωποι γεννιούνται μέσα σε περιβάλλοντα που δεν δημιούργησαν.

Κληρονομούν συστήματα.

Κληρονομούν συμπεριφορές.

Κληρονομούν αφηγήματα.

Κληρονομούν εξουσία.

Κληρονομούν εξάρτηση.

Κληρονομούν επαναλαμβανόμενα μοτίβα.

Οι άνθρωποι μπορούν τότε να μεγαλώσουν και να γίνουν ενήλικες που υπερασπίζονται αυτό που κληρονόμησαν.

Αυτό μπορεί να συμβεί χωρίς ποτέ να κατανοήσουν τι τους διαμόρφωσε εξαρχής.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Τι με έχει διαμορφώσει;

Τι έχω κληρονομήσει;

Τι έχω αποδεχτεί;

Τι έχω επαναλάβει;

Τι δεν έχω εξετάσει ποτέ ανεξάρτητα;

Τι έχει γίνει φυσιολογικό για μένα;

Ποιο περιβάλλον βοήθησε να δημιουργηθεί η κατανόησή μου;

Χωρίς υποβολή ερωτημάτων, οι άνθρωποι μπορούν να περάσουν ολόκληρη τη ζωή τους ψυχολογικά διαμορφωμένοι από περιβάλλοντα από τα οποία ποτέ δεν έμαθαν σωστά.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Το περιβάλλον του κόσμου δεν σταματά ποτέ να διδάσκει.

Οι άνθρωποι μαθαίνουν συνεχώς από ό,τι τους περιβάλλει.

Τα παιδιά μαθαίνουν από αυτό.

Οι ενήλικες μαθαίνουν από αυτό.

Οι εκπαιδευτικοί μαθαίνουν από αυτό.

Οι γονείς μαθαίνουν από αυτό.

Τα συστήματα μαθαίνουν από αυτό.

Οι κοινωνίες μαθαίνουν από αυτό.

Το περιβάλλον του κόσμου διδάσκει συνεχώς την ανθρωπότητα.

Το πρόβλημα είναι ότι οι άνθρωποι δεν έχουν διδαχθεί σωστά πώς να μαθαίνουν από αυτό που παρουσιάζεται.

Ο κόσμος είναι το πραγματικό σχολείο.

Οι άνθρωποι μπορεί να μην το συνειδητοποιούν, αλλά το περιβάλλον του κόσμου επηρεάζει συνεχώς τη συμπεριφορά.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν προϊόντα του περιβάλλοντος του κόσμου αντί να γίνουν μαθητές του.

Αυτός είναι ένας από τους μεγαλύτερους λόγους για τους οποίους ο ίδιος κόσμος επαναλαμβάνεται.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Τι διδάσκει αυτό το περιβάλλον;

Ποια συμπεριφορά ανταμείβει;

Ποια συμπεριφορά αποθαρρύνει;

Ποια συμπεριφορά κανονικοποιεί;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου αναδημιουργεί;

Όταν οι άνθρωποι δεν διδάσκονται πώς να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου, συχνά προσαρμόζονται ψυχολογικά σε αυτό αντί να μαθαίνουν από αυτό.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΟΥΝ ΣΕ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑ

Οι άνθρωποι είναι προσαρμοστικοί.

Αυτό μπορεί να είναι ωφέλιμο.

Αλλά μπορεί επίσης να γίνει επικίνδυνο.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν ψυχολογικά σε ανθυγιεινά περιβάλλοντα.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν στον φόβο.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν στην εξάρτηση.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν στο άγχος.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν στην ανεντιμότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν στην επιφανειακότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν στην πίεση.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν σε ανθυγιεινές συμπεριφορές.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν σε ανθυγιεινά συστήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν σε επαναλαμβανόμενα προβλήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν ψυχολογικά στην ίδια την εξαπάτηση όταν η εξαπάτηση κανονικοποιείται επανειλημμένα.

Τελικά, τα ανθυγιεινά περιβάλλοντα μπορούν να γίνουν φυσιολογικά.

Οι μελλοντικές γενιές μπορούν τότε να κληρονομήσουν αυτά τα περιβάλλοντα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Σε τι προσαρμόζομαι;

Θα έπρεπε αυτό να είναι φυσιολογικό;

Τι δημιουργεί αυτές τις συνθήκες;

Ποια συμπεριφορά προστατεύεται;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου αναδημιουργείται;

Οι άνθρωποι συχνά προσαρμόζονται στα συμπτώματα αντί να μαθαίνουν από τις αιτίες.

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ

Ο μηχανισμός του χρήματος είναι μία από τις μεγαλύτερες επιρροές που διαμορφώνουν την ψυχολογική επίδραση.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει τις πληροφορίες.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει την εξάρτηση.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει τον φόβο.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει τη σιωπή.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει τα κίνητρα.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει τις αποφάσεις.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει τη συμπεριφορά.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει την επανάληψη.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει περιβάλλοντα.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει αυτό που οι άνθρωποι ενθαρρύνονται να αποδέχονται.

Ο μηχανισμός του χρήματος μπορεί να διαμορφώνει τις πληροφορίες, την εξάρτηση, τα κίνητρα, τον φόβο, την επανάληψη, τη σιωπή, τη συμπεριφορά και την ίδια την ψυχολογική προσαρμογή.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμόζονται ψυχολογικά στα αποτελέσματα χωρίς ποτέ να μαθαίνουν από τον μηχανισμό που τα δημιουργεί.

Αυτός είναι ένας από τους μεγαλύτερους μηχανισμούς από τους οποίους πρέπει να μάθει η ανθρωπότητα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Τι επηρεάζει το χρήμα εδώ;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί το χρήμα;

Ποια σιωπή προστατεύει το χρήμα;

Ποια εξάρτηση δημιουργεί το χρήμα;

Ποιον φόβο δημιουργεί το χρήμα;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά το χρήμα να αναδημιουργηθεί;

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΗ ΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΘΕΙ

Τα παιδιά δεν γεννιούνται με τα εργαλεία που απαιτούνται για να προστατεύσουν τον εαυτό τους από τις ψυχολογικές επιδράσεις του περιβάλλοντος του κόσμου.

Τα παιδιά εκτίθενται ψυχολογικά στο περιβάλλον του κόσμου πριν αποκτήσουν τα εργαλεία για να το κατανοήσουν ή να προστατευτούν από αυτό.

Τα παιδιά βιώνουν:

Χρήμα.

Εξάρτηση.

Εξουσία.

Φόβο.

Σύγκριση.

Παράσταση.

Αφηγήματα.

Επιφανειακότητα.

Κοινωνική πίεση.

Επαναλαμβανόμενα μοτίβα.

Πολύ πριν τα κατανοήσουν.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν ψυχολογικά φόβο.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν ψυχολογικά άγχος.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν ψυχολογικά εξάρτηση.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν ψυχολογικά σύγκριση.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν ψυχολογικά ανασφάλεια.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν ψυχολογικά επιφανειακότητα.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν ψυχολογικά πίεση.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν ψυχολογικά σιωπή.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν ψυχολογικά ανθυγιεινές συμπεριφορές.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν ψυχολογικά επαναλαμβανόμενα παγκόσμια προβλήματα.

Τα παιδιά δεν θα έπρεπε να χρειάζεται να επιβιώνουν ψυχολογικά μέσα στο περιβάλλον του κόσμου χωρίς να έχουν διδαχθεί σωστά πώς να μαθαίνουν από αυτό.

Αυτός είναι ένας από τους μεγαλύτερους λόγους για τους οποίους η εκπαίδευση πρέπει να βελτιωθεί.

Τα παιδιά πρέπει επομένως να μάθουν:

Πώς να θέτουν ερωτήματα.

Πώς να βλέπουν.

Πώς να κατανοούν.

Πώς να σκέφτονται ανεξάρτητα.

Πώς να μαθαίνουν με ασφάλεια από το περιβάλλον του κόσμου.

Γι' αυτό η Εργαλειοθήκη Υποβολής Ερωτήσεων L2Q είναι τόσο σημαντική.

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ

Η ανθρώπινη συνείδηση διαμορφώνεται από το περιβάλλον του κόσμου πριν η ανθρωπότητα κατανοήσει πώς διαμορφώνεται.

Αν ο φόβος παρουσιάζεται επανειλημμένα, ο φόβος μπορεί να εξαπλωθεί.

Αν η σύγκριση παρουσιάζεται επανειλημμένα, η σύγκριση μπορεί να εξαπλωθεί.

Αν η εξάρτηση παρουσιάζεται επανειλημμένα, η εξάρτηση μπορεί να εξαπλωθεί.

Αν η παράσταση παρουσιάζεται επανειλημμένα, η παράσταση μπορεί να εξαπλωθεί.

Αν η επιφανειακότητα παρουσιάζεται επανειλημμένα, η επιφανειακότητα μπορεί να εξαπλωθεί.

Αν η επανάληψη παρουσιάζεται επανειλημμένα, η επανάληψη μπορεί να εξαπλωθεί.

Οι μελλοντικές γενιές μπορούν τότε να κληρονομήσουν αυτές τις συνθήκες.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να ξεχάσουν ποιοι είναι επειδή περνούν τόσο πολύ χρόνο προσαρμοζόμενοι στο περιβάλλον του κόσμου αντί να μαθαίνουν από αυτό.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποια συνείδηση δημιουργεί αυτό το περιβάλλον;

Ποια κατανόηση δημιουργεί αυτό το περιβάλλον;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί αυτό το περιβάλλον;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά αυτό το περιβάλλον να αναδημιουργηθεί;

ΓΙΑΤΙ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ

Η Ψυχολογική Επίδραση έχει σημασία επειδή η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει σωστά όσο οι άνθρωποι διαμορφώνονται ψυχολογικά από περιβάλλοντα που δεν κατανοούν.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτό που υποστηρίζεται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά ποιος ωφελείται από τη συνέχισή του.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά αν η συμπεριφορά ευθυγραμμίζεται με αυτό που υποστηρίζεται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων ρωτά τι σταματά την υποβολή ερωτημάτων.

Η Συναισθηματική Επιρροή ρωτά ποιο συναίσθημα διαμορφώνει την αποδοχή.

Το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας ρωτά ποια ιστορία παρουσιάζεται και αν η πραγματικότητα την υποστηρίζει.

Η Ψυχολογική Επίδραση ρωτά τώρα:

Τι κάνει αυτό το περιβάλλον στον ανθρώπινο νου;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί;

Ποια κατανόηση δημιουργεί;

Ποιον φόβο δημιουργεί;

Ποια εξάρτηση δημιουργεί;

Ποια σύγκριση δημιουργεί;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά να αναδημιουργηθεί;

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι συνεχίζουν να προσαρμόζονται ψυχολογικά σε ανθυγιεινά περιβάλλοντα του κόσμου αντί να μαθαίνουν από αυτά και να τα βελτιώνουν.

Όταν οι άνθρωποι δεν διδάσκονται πώς να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου, συχνά προσαρμόζονται ψυχολογικά σε αυτό αντί να μαθαίνουν από αυτό.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να είναι προϊόντα του περιβάλλοντος του κόσμου στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

Το πρώτο μέρος της ενότητας εξήγησε ότι οι άνθρωποι συχνά διαμορφώνονται ψυχολογικά πριν κατανοήσουν ότι διαμορφώνονται.

Αυτό το μέρος περνά τώρα στο πώς αναπτύσσεται η ψυχολογική διαμόρφωση μέσα στον χρόνο.

Η ψυχολογική επίδραση συνήθως δεν συμβαίνει σε μία στιγμή.

Συχνά αναπτύσσεται μέσω επαναλαμβανόμενης έκθεσης.

Οι άνθρωποι βλέπουν επανειλημμένα τα ίδια πράγματα.

Οι άνθρωποι ακούν επανειλημμένα τα ίδια πράγματα.

Οι άνθρωποι βιώνουν επανειλημμένα τα ίδια πράγματα.

Οι άνθρωποι προσαρμόζονται επανειλημμένα στα ίδια πράγματα.

Με τον χρόνο, η επαναλαμβανόμενη έκθεση μπορεί να γίνει φυσιολογική.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να πάψουν να αναγνωρίζουν ότι διαμορφώνονται καθόλου.

Η επαναλαμβανόμενη έκθεση μπορεί να γίνει ένας από τους μεγαλύτερους δασκάλους μέσα στο περιβάλλον του κόσμου.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Σε τι εκτίθεμαι επανειλημμένα;

Τι αποδέχομαι επανειλημμένα;

Σε τι προσαρμόζομαι επανειλημμένα;

Τι έχει γίνει φυσιολογικό;

Τι διδάσκω στις μελλοντικές γενιές;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθώ να αναδημιουργηθεί;

ΣΥΓΚΡΙΣΗ, ΚΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΕΚΤΙΜΗΣΗ

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να συγκρίνουν τον εαυτό τους με άλλους.

Η σύγκριση μπορεί να γίνει μία από τις μεγαλύτερες επιρροές που διαμορφώνουν την ανθρώπινη συμπεριφορά.

Οι άνθρωποι μπορεί να συγκρίνουν:

Εμφάνιση.

Χρήμα.

Τρόπο ζωής.

Δημοτικότητα.

Κύρος.

Επιτυχία.

Υπάρχοντα.

Σχέσεις.

Σπουδαιότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να συνδέσουν την αυτοεκτίμησή τους με αυτές τις συγκρίσεις.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να πιστεύουν ότι έχουν μικρότερη αξία επειδή κάποιος φαίνεται να έχει περισσότερα.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να πιστεύουν ότι έχουν μεγαλύτερη αξία επειδή κατέχουν περισσότερα.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να μετρούν την αξία τους σε σχέση με περιβάλλοντα που δεν αντανακλούν την πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποιος με δίδαξε να συγκρίνω;

Με τι συγκρίνω τον εαυτό μου;

Τι δημιουργεί η σύγκριση;

Τι αποκρύπτει η σύγκριση;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά η σύγκριση να αναδημιουργηθεί;

Η σύγκριση μπορεί να εμποδίσει τους ανθρώπους να μαθαίνουν από τον εαυτό τους επειδή επικεντρώνονται στη μέτρηση του εαυτού τους σε σχέση με άλλους ανθρώπους.

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΟΤΗΤΑ, ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΖΩΗ ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΨΕΜΑ

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να παρουσιάζουν εκδοχές του εαυτού τους.

Μπορούν να υποδύονται την ευτυχία.

Μπορούν να υποδύονται την επιτυχία.

Μπορούν να υποδύονται την αυτοπεποίθηση.

Μπορούν να υποδύονται την τελειότητα.

Μπορούν να υποδύονται την αίσθηση του ανήκειν.

Μπορούν να υποδύονται τη σπουδαιότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να κρύβουν πώς πραγματικά αισθάνονται.

Οι άνθρωποι μπορούν να κρύβουν δυσκολίες.

Οι άνθρωποι μπορούν να κρύβουν ταλαιπωρία.

Οι άνθρωποι μπορούν να κρύβουν αβεβαιότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να κρύβουν φόβο.

Οι άνθρωποι μπορούν να κρύβουν μοναξιά.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να αρχίσουν να ζουν μέσα στην ίδια την παράσταση.

Άλλοι άνθρωποι μπορούν τότε να αντιγράψουν αυτή την παράσταση.

Αυτό μπορεί να δημιουργήσει έναν κύκλο.

Η παράσταση δημιουργεί μίμηση.

Η μίμηση δημιουργεί επανάληψη.

Η επανάληψη δημιουργεί κανονικοποίηση.

Η κανονικοποίηση δημιουργεί μελλοντικές γενιές που κληρονομούν την παράσταση ως πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν ψυχολογικά στην ίδια την εξαπάτηση όταν η εξαπάτηση κανονικοποιείται επανειλημμένα.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι παρουσιάζεται;

Τι αποκρύπτεται;

Τι προσποιούμαι ότι είμαι;

Τι φοβάμαι να αποκαλύψω;

Μαθαίνω;

Ή υποδύομαι;

Οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν ότι η παρουσίαση δεν είναι αυτομάτως πραγματικότητα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ Ο ΕΝΑΣ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ

Οι άνθρωποι μαθαίνουν ο ένας από τον άλλον.

Αυτό μπορεί να είναι ωφέλιμο.

Αλλά μπορεί επίσης να γίνει επικίνδυνο.

Οι άνθρωποι μπορεί να αντιγράφουν:

Λέξεις.

Απόψεις.

Συμπεριφορές.

Τρόπους ζωής.

Εμφανίσεις.

Προσωπικότητες.

Πεποιθήσεις.

Αντιδράσεις.

Συναισθήματα.

Συνήθειες.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να σταματήσουν να σκέφτονται ανεξάρτητα.

Μπορούν να αρχίσουν να ακολουθούν αντ' αυτού.

Μπορούν να ρωτούν:

Τι κάνουν όλοι οι άλλοι;

Αντί να ρωτούν:

Τι είναι αληθινό;

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Μαθαίνω;

Ή αντιγράφω;

Κατανοώ;

Ή ακολουθώ;

Σκέφτομαι ανεξάρτητα;

Ή προσπαθώ να ενταχθώ;

Αυτός είναι ένας από τους μεγαλύτερους λόγους για τους οποίους η ανθρωπότητα αναδημιουργεί επανειλημμένα τον ίδιο κόσμο.

ΦΟΒΟΣ, ΑΓΧΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΙΩΣΗ

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμοστούν ψυχολογικά σε ανθυγιεινά περιβάλλοντα.

Αυτό μπορεί να δημιουργήσει φόβο.

Αυτό μπορεί να δημιουργήσει άγχος.

Αυτό μπορεί να δημιουργήσει πίεση.

Αυτό μπορεί να δημιουργήσει αβεβαιότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να επιβιώνουν μέσα σε περιβάλλοντα αντί να μαθαίνουν από αυτά.

Οι άνθρωποι μπορούν να εξαντληθούν.

Οι άνθρωποι μπορούν να κατακλυστούν.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν εξαρτημένοι.

Οι άνθρωποι μπορούν να αποσυνδεθούν συναισθηματικά.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Μαθαίνω από αυτό το περιβάλλον;

Ή επιβιώνω μέσα σε αυτό;

Τι δημιουργεί αυτές τις συνθήκες;

Τι δημιουργεί αυτά τα συναισθήματα;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου αναδημιουργείται;

Οι άνθρωποι δεν θα έπρεπε να χρειάζεται να επιβιώνουν ψυχολογικά μέσα σε περιβάλλοντα που δεν έχουν διδαχθεί σωστά πώς να κατανοούν.

ΑΠΛΗΣΤΙΑ, ΦΘΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να μετρούν την αξία μέσω του χρήματος.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να μετρούν την αξία μέσω του κύρους.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να μετρούν την αξία μέσω των υπαρχόντων.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να μετρούν την αξία μέσω της εμφάνισης.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να μετρούν την αξία μέσω της δημοτικότητας.

Αυτό μπορεί να δημιουργήσει απληστία.

Αυτό μπορεί να δημιουργήσει φθόνο.

Αυτό μπορεί να δημιουργήσει ανταγωνισμό.

Αυτό μπορεί να δημιουργήσει ανασφάλεια.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να σταματήσουν να μαθαίνουν από τον κόσμο και αντί γι' αυτό να ανταγωνίζονται μέσα σε αυτόν.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Τι κυνηγώ;

Γιατί το κυνηγώ;

Ποιος με δίδαξε να το εκτιμώ;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί αυτό;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά αυτό να αναδημιουργηθεί;

Η ανθρώπινη συνείδηση δεν μπορεί να προοδεύσει σωστά όταν οι άνθρωποι διδάσκονται να ανταγωνίζονται αντί να κατανοούν.

ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Τα παιδιά δεν κληρονομούν μόνο πληροφορίες.

Τα παιδιά κληρονομούν περιβάλλοντα.

Τα παιδιά κληρονομούν συμπεριφορές.

Τα παιδιά κληρονομούν φόβους.

Τα παιδιά κληρονομούν αφηγήματα.

Τα παιδιά κληρονομούν πίεση.

Τα παιδιά κληρονομούν σύγκριση.

Τα παιδιά κληρονομούν επιφανειακότητα.

Τα παιδιά κληρονομούν παράσταση.

Τα παιδιά κληρονομούν εξάρτηση.

Τα παιδιά κληρονομούν επαναλαμβανόμενα παγκόσμια προβλήματα.

Τα παιδιά μαθαίνουν επίσης από τους ενήλικες γύρω τους.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν ψεύτικη ευτυχία.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν σύγκριση.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν κοινωνική πίεση.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν σιωπή.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν παράσταση.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν πώς να κρύβουν την ταλαιπωρία.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν ψυχολογικά την ίδια την επιβίωση.

Τα παιδιά μπορούν τελικά να κληρονομήσουν την ταλαιπωρία πριν κατανοήσουν τι τη δημιούργησε.

Αυτός είναι ένας από τους μεγαλύτερους λόγους για τους οποίους η ανθρωπότητα επαναλαμβάνει τον ίδιο κόσμο.

Τα παιδιά πρέπει επομένως να μάθουν πώς να θέτουν ερωτήματα με ασφάλεια πριν αυτές οι επιρροές κανονικοποιηθούν σε βάθος.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ανθρώπινη συνείδηση διαμορφώνεται από το περιβάλλον του κόσμου.

Η ανθρώπινη συνείδηση διαμορφώνεται πριν η ανθρωπότητα κατανοήσει πώς διαμορφώνεται.

Αν ο φόβος παρουσιάζεται επανειλημμένα, ο φόβος μπορεί να εξαπλωθεί.

Αν η σύγκριση παρουσιάζεται επανειλημμένα, η σύγκριση μπορεί να εξαπλωθεί.

Αν η εξάρτηση παρουσιάζεται επανειλημμένα, η εξάρτηση μπορεί να εξαπλωθεί.

Αν η παράσταση παρουσιάζεται επανειλημμένα, η παράσταση μπορεί να εξαπλωθεί.

Αν η επιφανειακότητα παρουσιάζεται επανειλημμένα, η επιφανειακότητα μπορεί να εξαπλωθεί.

Αν η επανάληψη παρουσιάζεται επανειλημμένα, η επανάληψη μπορεί να εξαπλωθεί.

Οι μελλοντικές γενιές μπορούν τότε να κληρονομήσουν αυτές τις συνθήκες.

Οι άνθρωποι μπορούν τελικά να ξεχάσουν ποιοι είναι επειδή περνούν τόσο πολύ χρόνο προσαρμοζόμενοι στο περιβάλλον του κόσμου αντί να μαθαίνουν από αυτό.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Τι διδάσκει αυτό το περιβάλλον στην ανθρωπότητα;

Ποια συνείδηση δημιουργεί;

Ποια κατανόηση δημιουργεί;

Ποιον κόσμο βοηθά να αναδημιουργηθεί;

Η ανθρώπινη συνείδηση προοδεύει όταν οι άνθρωποι σταματούν να προσαρμόζονται ψυχολογικά στο περιβάλλον του κόσμου και αρχίζουν να μαθαίνουν από αυτό.

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ

Ο μηχανισμός του χρήματος μπορεί να διαμορφώνει τις πληροφορίες.

Ο μηχανισμός του χρήματος μπορεί να διαμορφώνει την εξάρτηση.

Ο μηχανισμός του χρήματος μπορεί να διαμορφώνει τον φόβο.

Ο μηχανισμός του χρήματος μπορεί να διαμορφώνει τη συμπεριφορά.

Ο μηχανισμός του χρήματος μπορεί να διαμορφώνει την επανάληψη.

Ο μηχανισμός του χρήματος μπορεί να διαμορφώνει τη σιωπή.

Ο μηχανισμός του χρήματος μπορεί να διαμορφώνει την ίδια την ψυχολογική προσαρμογή.

Οι άνθρωποι μπορούν να προσαρμόζονται ψυχολογικά στα αποτελέσματα χωρίς ποτέ να μαθαίνουν από τον μηχανισμό που τα δημιουργεί.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Τι επηρεάζει το χρήμα;

Ποια συμπεριφορά δημιουργεί το χρήμα;

Ποιον φόβο δημιουργεί το χρήμα;

Ποια εξάρτηση δημιουργεί το χρήμα;

Ποια σιωπή προστατεύει το χρήμα;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά το χρήμα να αναδημιουργηθεί;

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Η Ψυχολογική Επίδραση αποτελεί μέρος της Διαδρομής που Λείπει προς την Ανθρώπινη Πρόοδο.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι προσαρμόζονται ψυχολογικά σε περιβάλλοντα που δεν κατανοούν.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα παιδιά εκτίθενται σε παγκόσμια προβλήματα χωρίς να διδάσκονται σωστά πώς να μαθαίνουν από αυτά.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι συγκρίνουν τον εαυτό τους με ψευδείς πραγματικότητες.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι παρουσιάζουν εκδοχές του εαυτού τους αντί να κατανοούν τον εαυτό τους.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι επιβιώνουν ψυχολογικά μέσα σε ανθυγιεινά περιβάλλοντα αντί να τα βελτιώνουν.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι προσαρμόζονται σε επαναλαμβανόμενα προβλήματα αντί να μαθαίνουν από αυτό που τα δημιουργεί.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο ο μηχανισμός του χρήματος συνεχίζει να διαμορφώνει τις πληροφορίες, την εξάρτηση, τον φόβο, τη συμπεριφορά, την επανάληψη και τη σιωπή, ενώ οι άνθρωποι προσαρμόζονται ψυχολογικά στα αποτελέσματα αντί να μαθαίνουν από τις αιτίες.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτό που υποστηρίζεται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά ποιος ωφελείται από τη συνέχισή του.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά αν η συμπεριφορά ευθυγραμμίζεται με αυτό που υποστηρίζεται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων ρωτά τι σταματά την υποβολή ερωτημάτων.

Η Συναισθηματική Επιρροή ρωτά ποιο συναίσθημα διαμορφώνει την αποδοχή.

Το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας ρωτά ποια ιστορία παρουσιάζεται και αν η πραγματικότητα την υποστηρίζει.

Η Ψυχολογική Επίδραση ρωτά τώρα:

Τι κάνει αυτό το περιβάλλον στον ανθρώπινο νου;

Τι κάνει αυτό το περιβάλλον στα παιδιά;

Τι κάνει αυτό το περιβάλλον στην κατανόηση;

Τι κάνει αυτό το περιβάλλον στην ανθρώπινη συνείδηση;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθά να αναδημιουργηθεί;

Έτσι οι άνθρωποι αρχίζουν να μετακινούνται από την ψυχολογική προσαρμογή προς την κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την πεποίθηση προς την εξέταση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την εξέταση προς το να βλέπουν.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να βλέπουν προς την κατανόηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την κατανόηση προς τη μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από τη μάθηση προς την ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να γίνονται προϊόντα του περιβάλλοντος του κόσμου στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΕΝΟΤΗΤΑ 9 – ΕΦΑΡΜΟΣΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΣΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΑΝΤΟΥ

Η Ενότητα 1 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να μαθαίνουν από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Η Ενότητα 2 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι πρέπει να μαθαίνουν αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτό που υποστηρίζεται.

Η Ενότητα 3 καθιέρωσε ότι η ανθρωπότητα αναδημιουργεί επανειλημμένα τον ίδιο κόσμο επειδή τα κίνητρα ανταμείβουν επανειλημμένα τους ανθρώπους για την αναδημιουργία του.

Η Ενότητα 4 καθιέρωσε ότι η επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά συχνά αποκαλύπτει περισσότερα από τα λόγια.

Η Ενότητα 5 καθιέρωσε ότι οι άνθρωποι συχνά αποθαρρύνονται από το να θέτουν ερωτήματα πριν καν αρχίσει η μάθηση.

Η Ενότητα 6 καθιέρωσε ότι το συναίσθημα μπορεί να διαμορφώσει την εμπιστοσύνη, την πεποίθηση, τον φόβο, την αντίδραση, τη σιωπή και τη συμπεριφορά πριν αναπτυχθεί η κατανόηση.

Η Ενότητα 7 καθιέρωσε ότι η ανθρωπότητα μπορεί συλλογικά να δημιουργεί, να κληρονομεί, να υπερασπίζεται και να μπερδεύει αφηγήματα με την ίδια την πραγματικότητα.

Η Ενότητα 8 καθιέρωσε ότι το περιβάλλον του κόσμου διαμορφώνει ψυχολογικά την ανθρωπότητα πριν η ανθρωπότητα κατανοήσει ότι το κάνει.

Η Ενότητα 9 περνά τώρα στο Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού.

Το Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού υπάρχει επειδή η ανθρωπότητα συχνά εφαρμόζει διαφορετικά πρότυπα σε διαφορετικούς ανθρώπους, συστήματα, περιβάλλοντα και καταστάσεις.

Οι άνθρωποι μπορεί να εφαρμόζουν ένα πρότυπο στους άλλους ενώ προστατεύουν τον εαυτό τους.

Οι άνθρωποι μπορεί να εφαρμόζουν ένα πρότυπο στα συστήματα ενώ προστατεύουν την εξουσία.

Οι άνθρωποι μπορεί να εφαρμόζουν ένα πρότυπο στην εξουσία ενώ προστατεύουν αυτό από το οποίο εξαρτώνται.

Οι άνθρωποι μπορεί να θέτουν ένα πράγμα υπό ερώτηση ενώ αρνούνται να θέσουν υπό ερώτηση ένα άλλο.

Οι άνθρωποι μπορεί να θέτουν ένα αφήγημα υπό ερώτηση ενώ εισέρχονται σε ένα άλλο.

Οι άνθρωποι μπορεί να θέτουν ένα σύστημα υπό ερώτηση ενώ προστατεύουν ένα άλλο.

Το Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού διδάσκει τους ανθρώπους να αφαιρούν τα διπλά πρότυπα από τη μάθηση.

Αλλά το Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού είναι μεγαλύτερο από τα διπλά πρότυπα.

Διδάσκει τους ανθρώπους να κατανοούν γιατί χρησιμοποιούνται εξαρχής διαφορετικά πρότυπα.

Οι άνθρωποι συχνά εφαρμόζουν διαφορετικά πρότυπα επειδή η εξάρτηση, ο φόβος, η αίσθηση του ανήκειν, η ταυτότητα, το

χρήμα, η εξουσία, το συναίσθημα και τα κληρονομημένα αφηγήματα επηρεάζουν το πού είναι διατεθειμένοι οι άνθρωποι να μάθουν.

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΣΥΧΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

Ένας από τους μεγαλύτερους λόγους για τους οποίους η ανθρωπότητα αναδημιουργεί επανειλημμένα τον ίδιο κόσμο είναι ότι οι άνθρωποι συχνά χρησιμοποιούν διαφορετικά πρότυπα.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν επιλεκτικοί.

Επιλεκτική υποβολή ερωτημάτων.

Επιλεκτικά αποδεικτικά στοιχεία.

Επιλεκτική εμπιστοσύνη.

Επιλεκτικός σκεπτικισμός.

Επιλεκτικό συναίσθημα.

Επιλεκτική αγανάκτηση.

Επιλεκτικά αφηγήματα.

Επιλεκτική άδεια.

Επιλεκτική μάθηση.

Οι άνθρωποι μπορεί να κάνουν δύσκολες ερωτήσεις όταν κάτι τους απειλεί αλλά να σταματούν να κάνουν ερωτήσεις όταν κάτι τους ωφελεί.

Οι άνθρωποι μπορεί να εφαρμόζουν πρότυπα αποδεικτικών στοιχείων σε κάτι που δεν τους αρέσει ενώ προστατεύουν κάτι από το οποίο εξαρτώνται.

Οι άνθρωποι μπορεί να απαιτούν συνέπεια από τους άλλους ενώ αποφεύγουν τη συνέπεια οι ίδιοι.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Εφαρμόζω το ίδιο πρότυπο παντού;

Προστατεύω κάτι;

Αποφεύγω κάτι;

Τι δεν είμαι διατεθειμένος να θέσω υπό ερώτηση;

Από τι εξαρτώμαι;

Με τι είμαι συναισθηματικά συνδεδεμένος;

Τι γίνεται άβολο όταν εφαρμόζω το ίδιο πρότυπο εδώ;

Τα διπλά πρότυπα μπορούν να γίνουν ένας από τους μεγαλύτερους μηχανισμούς που επιτρέπουν να συνεχίζονται επαναλαμβανόμενα παγκόσμια προβλήματα.

ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Η αλήθεια δεν απαιτεί διαφορετικά πρότυπα ανάλογα με το ποιος εξετάζεται.

Το ίδιο πρότυπο πρέπει να εφαρμόζεται παντού.

Το ίδιο πρότυπο εφαρμόζεται σε:

Ανθρώπους.

Παιδιά.

Ενήλικες.

Γονείς.

Εκπαιδευτικούς.

Σχολεία.

Κυβερνήσεις.

Μέσα ενημέρωσης.

Αστυνομία.

Συστήματα.

Θεσμούς.

Οργανισμούς.

Εξουσία.

Ειδικούς.

Αφηγήματα.

Πληροφορίες.

Ιστορίες.

Πεποιθήσεις.

Το ίδιο πρότυπο εφαρμόζεται επίσης στους ίδιους μας τους εαυτούς.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Θα εφάρμοζα αυτό το πρότυπο στον εαυτό μου;

Θα εφάρμοζα αυτό το πρότυπο σε κάποιον που υποστηρίζω;

Θα εφάρμοζα αυτό το πρότυπο σε κάποιον με τον οποίο διαφωνώ;

Θα εφάρμοζα αυτό το πρότυπο σε ένα σύστημα;

Θα εφάρμοζα αυτό το πρότυπο στην εξουσία;

Θα εφάρμοζα αυτό το πρότυπο σε αυτό από το οποίο εξαρτώμαι;

Η ανεξάρτητη σκέψη δεν μπορεί να αναπτυχθεί πλήρως μέχρι οι άνθρωποι να μάθουν να εφαρμόζουν το ίδιο πρότυπο παντού.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΥΧΝΑ ΣΤΑΜΑΤΟΥΝ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΒΟΛΟ

Οι άνθρωποι συχνά σταματούν να μαθαίνουν ακριβώς στο σημείο όπου η μάθηση αρχίζει να αμφισβητεί αυτό από το οποίο εξαρτώνται.

Μπορεί να σταματήσουν να θέτουν ερωτήματα όταν εμπλέκεται χρήμα.

Μπορεί να σταματήσουν να θέτουν ερωτήματα όταν απειλείται η αίσθηση του ανήκειν.

Μπορεί να σταματήσουν να θέτουν ερωτήματα όταν εμπλέκεται η εξουσία.

Μπορεί να σταματήσουν να θέτουν ερωτήματα όταν αμφισβητείται η ταυτότητά τους.

Μπορεί να σταματήσουν να θέτουν ερωτήματα όταν αποκαλύπτεται ο ρόλος τους.

Μπορεί να σταματήσουν να θέτουν ερωτήματα όταν πρέπει να εξεταστεί η δική τους συμπεριφορά.

Αυτό έχει σημασία επειδή η μάθηση συχνά αρχίζει στο σημείο όπου τελειώνει η άνεση.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Πού σταματώ να θέτω ερωτήματα;

Πού αρχίζω να αισθάνομαι άβολα;

Τι αποκαλύπτει αυτή η δυσφορία;

Τι προστατεύω;

Τι μπορεί να χρειαστεί να κατανοήσω αν συνεχίσω να θέτω ερωτήματα;

Το Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού διδάσκει τους ανθρώπους να μη σταματούν να μαθαίνουν όταν η υποβολή ερωτημάτων γίνεται άβολη.

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

Ο μηχανισμός του χρήματος μπορεί να γίνει ένας από τους μεγαλύτερους λόγους για τους οποίους οι άνθρωποι σταματούν να εφαρμόζουν το ίδιο πρότυπο παντού, επειδή η εξάρτηση μπορεί να επηρεάζει το πού είναι διατεθειμένοι οι άνθρωποι να θέτουν ερωτήματα.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει αυτό που οι άνθρωποι θέτουν υπό ερώτηση.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει αυτό που οι άνθρωποι αποφεύγουν.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει αυτό που οι άνθρωποι προστατεύουν.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει αυτό που οι άνθρωποι υπερασπίζονται.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει αυτά για τα οποία οι άνθρωποι παραμένουν σιωπηλοί.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει αυτό που οι άνθρωποι επαναλαμβάνουν.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει αυτό που οι άνθρωποι είναι διατεθειμένοι να εξετάσουν.

Οι άνθρωποι μπορεί να εφαρμόζουν ένα πρότυπο πριν εμπλακεί χρήμα και ένα άλλο πρότυπο αφού εμφανιστεί εξάρτηση.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Τι επηρεάζει το χρήμα εδώ;

Ποια εξάρτηση υπάρχει;

Τι πληρώνομαι να επαναλαμβάνω;

Τι πληρώνομαι να προστατεύω;

Τι φοβάμαι να θέσω υπό ερώτηση εξαιτίας του χρήματος;

Ποιο πρότυπο αλλάζει όταν εμπλέκεται χρήμα;

Αν ο μηχανισμός του χρήματος αλλάζει το πρότυπο που εφαρμόζεται, τότε το πρότυπο δεν εφαρμόζεται παντού.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΥΧΝΑ ΘΕΤΟΥΝ ΥΠΟ ΕΡΩΤΗΣΗ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΑΡΕΣΕΙ ΕΝΩ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ ΑΥΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΞΑΡΤΩΝΤΑΙ

Οι άνθρωποι μπορούν να παγιδευτούν μέσα σε επιλεκτική μάθηση.

Οι άνθρωποι μπορεί να θέτουν υπό ερώτηση αυτό που δεν τους αρέσει.

Οι άνθρωποι μπορεί να προστατεύουν αυτό από το οποίο ωφελούνται.

Οι άνθρωποι μπορεί να προστατεύουν αυτό από το οποίο εξαρτώνται.

Οι άνθρωποι μπορεί να προστατεύουν αυτό που αισθάνονται ασφαλές.

Οι άνθρωποι μπορεί να προστατεύουν αυτό που κληρονόμησαν.

Οι άνθρωποι μπορεί να προστατεύουν αυτό που προστατεύουν όλοι οι άλλοι.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Γιατί θέτω αυτό υπό ερώτηση;

Γιατί δεν θέτω εκείνο υπό ερώτηση;

Τι προστατεύω;

Τι φοβάμαι ότι θα χάσω;

Τι φοβάμαι να δω;

Ποιο πρότυπο αρνούμαι να εφαρμόσω;

Το Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού διδάσκει τους ανθρώπους να αφαιρούν τη συναισθηματική μεροληψία από τη μάθηση.

ΕΦΑΡΜΟΣΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΑΝΤΟΥ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΟΚΤΩ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

Το Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού είναι η ενότητα που ενώνει τις προηγούμενες οκτώ ενότητες.

Η Πηγή και Προέλευση πρέπει να εφαρμόζεται παντού.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων πρέπει να εφαρμόζεται παντού.

Το Κίνητρο και Όφελος πρέπει να εφαρμόζεται παντού.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια πρέπει να εφαρμόζεται παντού.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων πρέπει να εφαρμόζεται παντού.

Η Συναισθηματική Επιρροή πρέπει να εφαρμόζεται παντού.

Το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας πρέπει να εφαρμόζεται παντού.

Η Ψυχολογική Επίδραση πρέπει να εφαρμόζεται παντού.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Χρησιμοποιώ αυτά τα εργαλεία παντού;

Ή μόνο εκεί όπου αισθάνομαι άνετα;

Εφαρμόζω το ίδιο πρότυπο σε κάθε ενότητα;

Ή χρησιμοποιώ επιλεκτικά την εργαλειοθήκη;

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΣΥΝΕΠΗ ΣΚΕΨΗ

Η εκπαίδευση συχνά διδάσκει στους ανθρώπους να διαχωρίζουν τα γνωστικά αντικείμενα.

Αλλά το περιβάλλον του κόσμου είναι συνδεδεμένο.

Οι άνθρωποι πρέπει να διδάσκονται να εφαρμόζουν τα ίδια πρότυπα παντού.

Διαφορετικά, οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν ειδικοί στο να θέτουν υπό ερώτηση έναν τομέα χωρίς ποτέ να θέτουν υπό ερώτηση έναν άλλο.

Οι άνθρωποι μπορούν να αποκτήσουν πολλές γνώσεις χωρίς να γίνουν ανεξάρτητοι στοχαστές.

Οι άνθρωποι μπορούν να είναι ενημερωμένοι ενώ εξακολουθούν να αναδημιουργούν τον ίδιο κόσμο.

Η εκπαίδευση πρέπει επομένως να διδάσκει στους ανθρώπους να αναγνωρίζουν τα διπλά πρότυπα.

Η εκπαίδευση πρέπει να διδάσκει στα παιδιά να αναγνωρίζουν την επιλεκτική αλήθεια.

Η εκπαίδευση πρέπει να διδάσκει στα παιδιά να αναγνωρίζουν την επιλεκτική αγανάκτηση.

Η εκπαίδευση πρέπει να διδάσκει στα παιδιά να αναγνωρίζουν την επιλεκτική υποβολή ερωτημάτων.

Η εκπαίδευση πρέπει να διδάσκει στα παιδιά να αναγνωρίζουν την επιλεκτική μάθηση.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν διπλά πρότυπα πριν κατανοήσουν τι είναι.

Ο σκοπός δεν είναι να επιτεθούμε στους ανθρώπους.

Ο σκοπός είναι να δημιουργηθεί συνέπεια.

ΑΥΤΗ Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΣΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥΣ

Ένα από τα μεγαλύτερα λάθη που κάνουν οι άνθρωποι είναι να πιστεύουν ότι αυτές οι ενότητες εφαρμόζονται μόνο στους άλλους.

Εφαρμόζονται επίσης στους ίδιους μας τους εαυτούς.

Οι άνθρωποι πρέπει να ρωτούν:

Σε τι συμβάλλω;

Τι επαναλαμβάνω;

Τι προστατεύω;

Τι αποφεύγω;

Τι έχω κληρονομήσει;

Τι δεν έχω εξετάσει ποτέ ανεξάρτητα;

Θα εφάρμοζα το ίδιο πρότυπο στον εαυτό μου;

Το Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού αφαιρεί τις εξαιρέσεις από τη μάθηση.

Κανείς δεν πρέπει να εξαιρείται αυτομάτως από το να τίθεται υπό ερώτηση.

ΕΦΑΡΜΟΣΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Η ανθρώπινη συνείδηση δεν μπορεί να προοδεύσει σωστά όσο εφαρμόζονται διαφορετικά πρότυπα σε διαφορετικούς τομείς της ζωής.

Αν οι άνθρωποι εφαρμόζουν ένα πρότυπο στον εαυτό τους και ένα άλλο στους άλλους, η συνείδηση δεν προοδεύει.

Αν οι άνθρωποι εφαρμόζουν ένα πρότυπο σε συστήματα που δεν τους αρέσουν και ένα άλλο σε συστήματα από τα οποία εξαρτώνται, η συνείδηση δεν προοδεύει.

Αν οι άνθρωποι εφαρμόζουν ένα πρότυπο σε αφηγήματα που απορρίπτουν και ένα άλλο σε αφηγήματα που προστατεύουν συναισθηματικά, η συνείδηση δεν προοδεύει.

Αν οι άνθρωποι εφαρμόζουν ένα πρότυπο στην εξουσία αλλού αλλά όχι στην εξουσία κοντά τους, η συνείδηση δεν προοδεύει.

Η ανθρώπινη συνείδηση προοδεύει όταν οι άνθρωποι μαθαίνουν να εφαρμόζουν το ίδιο πρότυπο παντού.

ΓΙΑΤΙ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΣΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΑΝΤΟΥ

Το Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού έχει σημασία επειδή η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει σωστά όσο εφαρμόζονται διαφορετικά πρότυπα σε διαφορετικούς ανθρώπους, συστήματα, αφηγήματα και περιβάλλοντα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι θέτουν υπό ερώτηση τους άλλους αλλά όχι τον εαυτό τους.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι θέτουν υπό ερώτηση μια εξουσία αλλά όχι μια άλλη.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι θέτουν υπό ερώτηση ένα αφήγημα ενώ προστατεύουν ένα άλλο.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι εφαρμόζουν επιλεκτικά την αλήθεια.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι εφαρμόζουν επιλεκτικά τη μάθηση.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι σταματούν να μαθαίνουν εκεί όπου η υποβολή ερωτημάτων γίνεται άβολη.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο ο μηχανισμός του χρήματος αλλάζει το πρότυπο που οι άνθρωποι είναι διατεθειμένοι να εφαρμόσουν.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα διπλά πρότυπα παραμένουν κανονικοποιημένα.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτό που υποστηρίζεται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά ποιος ωφελείται από τη συνέχισή του.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά αν η συμπεριφορά ευθυγραμμίζεται με αυτό που υποστηρίζεται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων ρωτά τι σταματά την υποβολή ερωτημάτων.

Η Συναισθηματική Επιρροή ρωτά ποιο συναίσθημα διαμορφώνει την αποδοχή.

Το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας ρωτά ποια ιστορία παρουσιάζεται και αν η πραγματικότητα την υποστηρίζει.

Η Ψυχολογική Επίδραση ρωτά τι κάνει το περιβάλλον του κόσμου στον ανθρώπινο νου.

Το Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού ρωτά τώρα:

Εφαρμόζω το ίδιο πρότυπο παντού;

Τι εξαιρώ;

Τι προστατεύω;

Τι δεν είμαι διατεθειμένος να εξετάσω;

Πού η δυσφορία με σταματά από το να θέτω ερωτήματα;

Πού το χρήμα αλλάζει το πρότυπο;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου αναδημιουργείται όταν χρησιμοποιούνται διαφορετικά πρότυπα;

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την επιλεκτική μάθηση προς τη συνεπή μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την επιλεκτική υποβολή ερωτημάτων προς την ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να είναι προϊόντα του περιβάλλοντος του κόσμου στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΔΙΠΛΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Το πρώτο μέρος αυτής της ενότητας εξήγησε ότι η ανθρωπότητα συχνά εφαρμόζει διαφορετικά πρότυπα σε διαφορετικούς ανθρώπους, συστήματα, περιβάλλοντα και καταστάσεις.

Αυτό το μέρος περνά τώρα στο πώς τα διαφορετικά πρότυπα αναδημιουργούν επανειλημμένα το περιβάλλον του κόσμου.

Τα διπλά πρότυπα μπορούν να γίνουν αόρατα.

Οι άνθρωποι μπορεί να μην αντιλαμβάνονται ότι τα χρησιμοποιούν.

Οι άνθρωποι μπορούν να εφαρμόζουν ένα πρότυπο στον εαυτό τους και ένα άλλο στους άλλους.

Οι άνθρωποι μπορούν να εφαρμόζουν ένα πρότυπο στην εξουσία και ένα άλλο στους απλούς ανθρώπους.

Οι άνθρωποι μπορούν να εφαρμόζουν ένα πρότυπο σε μία ομάδα και ένα άλλο σε μια άλλη ομάδα.

Οι άνθρωποι μπορούν να εφαρμόζουν ένα πρότυπο σε ένα αφήγημα και ένα άλλο σε ένα άλλο αφήγημα.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Είμαι συνεπής;

Ποια πρότυπα αλλάζω;

Τι προστατεύω;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθώ να αναδημιουργηθεί;

Τα διπλά πρότυπα μπορούν να γίνουν ένας από τους μεγαλύτερους λόγους για τους οποίους συνεχίζονται επαναλαμβανόμενα παγκόσμια προβλήματα.

ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΗΚΕΙΝ, ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΥΤΟΥ ΠΟΥ ΑΙΣΘΑΝΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΣ

Οι άνθρωποι μπορούν να συνδεθούν συναισθηματικά με αυτό από το οποίο εξαρτώνται.

Οι άνθρωποι μπορούν να συνδεθούν συναισθηματικά με αυτό που κληρονόμησαν.

Οι άνθρωποι μπορούν να συνδεθούν συναισθηματικά με αυτό με το οποίο ταυτίζονται.

Οι άνθρωποι μπορούν να συνδεθούν συναισθηματικά με την αίσθηση του ανήκειν.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να προστατεύουν ταυτότητες αντί να μαθαίνουν από την πραγματικότητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να προστατεύουν ομάδες αντί να μαθαίνουν από τη συμπεριφορά.

Οι άνθρωποι μπορούν να αρχίσουν να προστατεύουν πεποιθήσεις αντί να μαθαίνουν από αποδεικτικά στοιχεία.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποιο μέρος της ταυτότητάς μου προστατεύω;

Ποιο μέρος της αίσθησης ότι ανήκω προστατεύω;

Τι φοβάμαι ότι θα χάσω;

Τι φοβάμαι να δω;

Τι θα μάθαινα αν εφάρμοζα το ίδιο πρότυπο εδώ;

Οι άνθρωποι συχνά προστατεύουν αυτό που τους κάνει να αισθάνονται ασφαλείς.

Αυτό μπορεί να σταματήσει τη μάθηση.

ΦΥΛΕΤΙΣΜΟΣ, ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Οι άνθρωποι μπορούν να χωρίζονται σε ομάδες.

Οι ομάδες μπορούν να γίνουν ισχυρότερες από τη μάθηση.

Οι ομάδες μπορούν να γίνουν ισχυρότερες από την αλήθεια.

Οι ομάδες μπορούν να γίνουν ισχυρότερες από την κατανόηση.

Οι άνθρωποι μπορούν να υπερασπίζονται τη δική τους πλευρά.

Οι άνθρωποι μπορούν να επιτίθενται στην άλλη πλευρά.

Οι άνθρωποι μπορούν να απορρίπτουν πληροφορίες ανάλογα με το ποιος τις παρουσιάζει.

Οι άνθρωποι μπορούν να αποδέχονται πληροφορίες ανάλογα με το ποιος τις παρουσιάζει.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Θα το πίστευα αυτό αν το έλεγε κάποιος άλλος;

Θα το απέρριπτα αυτό αν το έλεγε κάποιος που υποστηρίζω;

Μαθαίνω;

Ή διαλέγω πλευρές;

Η επιλεκτική αλήθεια μπορεί να γίνει ένας από τους μεγαλύτερους μηχανισμούς που εμποδίζουν την ανεξάρτητη σκέψη.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ

Οι άνθρωποι μπορούν να εξαρτηθούν από περιβάλλοντα που ποτέ δεν εξέτασαν ανεξάρτητα.

Οι άνθρωποι μπορούν να εξαρτηθούν από συστήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να εξαρτηθούν από την εξουσία.

Οι άνθρωποι μπορούν να εξαρτηθούν από το χρήμα.

Οι άνθρωποι μπορούν να εξαρτηθούν από την επιδοκιμασία.

Οι άνθρωποι μπορούν να εξαρτηθούν από την αίσθηση του ανήκειν.

Οι άνθρωποι μπορεί τότε να προστατεύουν αυτές τις εξαρτήσεις.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Από τι εξαρτώμαι;

Θα το έθετα υπό ερώτηση αν το έχανα;

Θα το έθετα υπό ερώτηση αν επηρέαζε κάποιον άλλον;

Θα το έθετα υπό ερώτηση αν δεν ωφελούμουν από αυτό;

Οι άνθρωποι συχνά προστατεύουν την εξάρτηση χωρίς να αναγνωρίζουν ότι το κάνουν.

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΠΕΙΑ

Ο μηχανισμός του χρήματος μπορεί να γίνει ένας από τους μεγαλύτερους λόγους για τους οποίους οι άνθρωποι σταματούν να εφαρμόζουν το ίδιο πρότυπο παντού.

Η εξάρτηση μπορεί να επηρεάζει το πού είναι διατεθειμένοι οι άνθρωποι να μάθουν.

Η εξάρτηση μπορεί να επηρεάζει το πού είναι διατεθειμένοι οι άνθρωποι να θέσουν ερωτήματα.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει αυτό που οι άνθρωποι υπερασπίζονται.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει αυτό που οι άνθρωποι αποφεύγουν.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει αυτό που οι άνθρωποι επαναλαμβάνουν.

Το χρήμα μπορεί να διαμορφώνει αυτά για τα οποία οι άνθρωποι παραμένουν σιωπηλοί.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποιο πρότυπο αλλάζει όταν εμπλέκεται χρήμα;

Ποια εξάρτηση υπάρχει;

Τι προστατεύω;

Τι φοβάμαι ότι θα χάσω;

Τι θα μάθαινα αν το χρήμα αφαιρούνταν από αυτή την κατάσταση;

Αν ο μηχανισμός του χρήματος αλλάζει το πρότυπο που εφαρμόζεται, τότε το πρότυπο δεν εφαρμόζεται παντού.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν εξαιρετικά καλοί στο να θέτουν υπό ερώτηση ορισμένους τομείς ενώ αρνούνται να θέσουν υπό ερώτηση άλλους.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν ειδικοί στο να βλέπουν προβλήματα αλλού ενώ αρνούνται να δουν τις δικές τους συμβολές.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν ειδικοί στο να αποκαλύπτουν αντιφάσεις ενώ προστατεύουν τις δικές τους αντιφάσεις.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν ειδικοί στο να θέτουν αφηγήματα υπό ερώτηση ενώ προστατεύουν κληρονομημένα αφηγήματα.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν ειδικοί στο να θέτουν συστήματα υπό ερώτηση ενώ προστατεύουν συστήματα από τα οποία εξαρτώνται.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Μαθαίνω;

Ή επιλέγω πού είμαι διατεθειμένος να μάθω;

Τι με κάνει να σταματώ να μαθαίνω;

Τι με κάνει να αισθάνομαι άβολα;

Οι άνθρωποι συχνά σταματούν να μαθαίνουν ακριβώς στο σημείο όπου η μάθηση αρχίζει να αμφισβητεί αυτό από το οποίο εξαρτώνται.

Η επιλεκτική μάθηση μπορεί να γίνει ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια στην ανεξάρτητη σκέψη.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

Τα παιδιά μαθαίνουν από τους ενήλικες.

Τα παιδιά παρατηρούν τι κάνουν οι ενήλικες.

Τα παιδιά παρατηρούν τι αποφεύγουν οι ενήλικες.

Τα παιδιά παρατηρούν τι προστατεύουν οι ενήλικες.

Τα παιδιά παρατηρούν τι επαναλαμβάνουν οι ενήλικες.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν διπλά πρότυπα πριν κατανοήσουν τι είναι.

Τα παιδιά μπορούν να κληρονομήσουν:

Επιλεκτική αλήθεια.

Επιλεκτική αγανάκτηση.

Επιλεκτική υποβολή ερωτημάτων.

Επιλεκτική μάθηση.

Επιλεκτικά αποδεικτικά στοιχεία.

Επιλεκτική εμπιστοσύνη.

Τα παιδιά μπορούν να μάθουν:

Θέσε τους άλλους υπό ερώτηση αλλά όχι τον εαυτό σου.

Θέσε ορισμένα συστήματα υπό ερώτηση αλλά όχι άλλα.

Θέσε ορισμένες εξουσίες υπό ερώτηση αλλά όχι άλλες.

Θέσε ορισμένα αφηγήματα υπό ερώτηση αλλά όχι άλλα.

Θέσε ορισμένους ανθρώπους υπό ερώτηση αλλά όχι άλλους.

Οι μελλοντικές γενιές μπορούν τότε να αναδημιουργήσουν τον ίδιο κόσμο χωρίς να κατανοούν γιατί.

Τα παιδιά πρέπει επομένως να μάθουν συνέπεια από την αρχή.

Η ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΟΔΟ

Η ανθρώπινη πρόοδος δεν μπορεί να συμβεί σωστά χωρίς συνέπεια.

Η συνέπεια αφαιρεί τις εξαιρέσεις.

Η συνέπεια αφαιρεί τη μεροληψία.

Η συνέπεια αφαιρεί την επιλεκτική μάθηση.

Η συνέπεια αφαιρεί την επιλεκτική αλήθεια.

Η συνέπεια αφαιρεί την επιλεκτική υποβολή ερωτημάτων.

Η συνέπεια βοηθά τους ανθρώπους να γίνουν ανεξάρτητοι στοχαστές.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Θα εφάρμοζα αυτό το πρότυπο παντού;

Θα το εφάρμοζα σε όλους;

Θα το εφάρμοζα στον εαυτό μου;

Θα το εφάρμοζα σε αυτό που υποστηρίζω;

Θα το εφάρμοζα σε αυτό από το οποίο εξαρτώμαι;

Η ανεξάρτητη σκέψη δεν μπορεί να αναπτυχθεί πλήρως μέχρι οι άνθρωποι να μάθουν να εφαρμόζουν το ίδιο πρότυπο παντού.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑ

Η ανθρώπινη συνείδηση δεν μπορεί να προοδεύσει σωστά όσο εφαρμόζονται διαφορετικά πρότυπα σε διαφορετικούς τομείς της ζωής.

Οι άνθρωποι μπορούν να αποκτήσουν εξαιρετικά πολλές γνώσεις ενώ παραμένουν ασυνεπείς.

Οι άνθρωποι μπορούν να είναι ενημερωμένοι ενώ παραμένουν ασυνεπείς.

Οι άνθρωποι μπορούν να είναι μορφωμένοι ενώ παραμένουν ασυνεπείς.

Η ανθρώπινη συνείδηση προοδεύει όταν η συνέπεια γίνεται ισχυρότερη από τη μεροληψία.

Η ανθρώπινη συνείδηση προοδεύει όταν η συνέπεια γίνεται ισχυρότερη από την αίσθηση του ανήκειν.

Η ανθρώπινη συνείδηση προοδεύει όταν η συνέπεια γίνεται ισχυρότερη από την εξάρτηση.

Η ανθρώπινη συνείδηση προοδεύει όταν η συνέπεια γίνεται ισχυρότερη από τον φόβο.

Οι άνθρωποι πρέπει επομένως να ρωτούν:

Ποια συνέπεια αποφεύγω;

Ποιο πρότυπο δεν είμαι διατεθειμένος να εφαρμόσω;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου βοηθώ να αναδημιουργηθεί;

ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥΣ

Αυτή η ενότητα εφαρμόζεται επίσης στους ίδιους μας τους εαυτούς.

Κανείς δεν πρέπει να εξαιρείται.

Το ίδιο πρότυπο εφαρμόζεται στους ίδιους μας τους εαυτούς.

Το ίδιο πρότυπο εφαρμόζεται στη δουλειά μας.

Το ίδιο πρότυπο εφαρμόζεται στις πεποιθήσεις μας.

Το ίδιο πρότυπο εφαρμόζεται στη συμπεριφορά μας.

Το ίδιο πρότυπο εφαρμόζεται στις συμβολές μας.

Το ίδιο πρότυπο εφαρμόζεται παντού.

Αυτή είναι μία από τις μεγαλύτερες διαδρομές προς την ειλικρίνεια.

ΕΦΑΡΜΟΣΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Το Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού αποτελεί μέρος της Διαδρομής που Λείπει προς την Ανθρώπινη Πρόοδο.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο εφαρμόζονται διαφορετικά πρότυπα σε διαφορετικούς ανθρώπους, συστήματα, εξουσίες, αφηγήματα και περιβάλλοντα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι θέτουν ένα πράγμα υπό ερώτηση και προστατεύουν ένα άλλο.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι εφαρμόζουν επιλεκτικά την αλήθεια.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι εφαρμόζουν επιλεκτικά τη μάθηση.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο οι άνθρωποι προστατεύουν αυτό από το οποίο εξαρτώνται.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο τα παιδιά κληρονομούν διαφορετικά πρότυπα.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να προοδεύσει όσο η ασυνέπεια παραμένει κανονικοποιημένη.

Η Πηγή και Προέλευση ρωτά από πού προήλθε κάτι και τι το διαμόρφωσε.

Το Πρότυπο Αποδεικτικών Στοιχείων ρωτά αν τα αποδεικτικά στοιχεία υποστηρίζουν αυτό που υποστηρίζεται.

Το Κίνητρο και Όφελος ρωτά ποιος ωφελείται από τη συνέχισή του.

Ο Χαρακτήρας και η Συνέπεια ρωτά αν η συμπεριφορά ευθυγραμμίζεται με αυτό που υποστηρίζεται.

Η Άδεια Υποβολής Ερωτήσεων ρωτά τι σταματά την υποβολή ερωτημάτων.

Η Συναισθηματική Επιρροή ρωτά ποιο συναίσθημα διαμορφώνει την αποδοχή.

Το Αφήγημα έναντι της Πραγματικότητας ρωτά ποια ιστορία παρουσιάζεται και αν η πραγματικότητα την υποστηρίζει.

Η Ψυχολογική Επίδραση ρωτά τι κάνει το περιβάλλον του κόσμου στον ανθρώπινο νου.

Το Εφάρμοσε το Ίδιο Παντού ρωτά τώρα:

Εφαρμόζω το ίδιο πρότυπο παντού;

Τι εξαιρώ;

Τι προστατεύω;

Τι δεν είμαι διατεθειμένος να εξετάσω;

Πού η δυσφορία με σταματά από το να θέτω ερωτήματα;

Πού το χρήμα αλλάζει το πρότυπο;

Ποιο περιβάλλον του κόσμου αναδημιουργείται όταν χρησιμοποιούνται διαφορετικά πρότυπα;

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την επιλεκτική μάθηση προς τη συνεπή μάθηση.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από την επιλεκτική υποβολή ερωτημάτων προς την ανεξάρτητη σκέψη.

Έτσι οι άνθρωποι μετακινούνται από το να είναι προϊόντα του περιβάλλοντος του κόσμου στο να γίνονται μαθητές του περιβάλλοντος του κόσμου.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Η Ανθρώπινη Πρόοδος είναι το άμεσο αποτέλεσμα του Συστήματος Υποβολής Ερωτημάτων L2Q.

Είναι ο λόγος για τον οποίο αναπτύχθηκε η εκπαιδευτική διαδρομή που έλειπε.

Είναι ο λόγος για τον οποίο το Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων μετατράπηκε σε εκπαιδευτική διαδρομή.

Είναι ο λόγος για τον οποίο υπάρχουν το World Education Online, το Q2L και το Young Questioners.

Ο στόχος δεν ήταν ποτέ απλώς να βελτιωθεί η υποβολή ερωτημάτων.

Ο στόχος δεν ήταν ποτέ απλώς να βελτιωθεί η εκπαίδευση.

Ο στόχος δεν ήταν ποτέ απλώς να παρέχονται περισσότερες πληροφορίες.

Ο στόχος είναι η Ανθρώπινη Πρόοδος.

Το Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων δεν κατέγραψε μόνο πάνω από 30 χρόνια εμπειριών από πρώτο χέρι, αποδεικτικών στοιχείων με χρονική σήμανση, δημόσιων αρχείων, βίντεο, ζωντανών μεταδόσεων, αμφισβητήσεων, αλληλεπιδράσεων με συστήματα, επαναλαμβανόμενων μοτίβων, σιωπής, μη ανασκευής και παρατήρησης του περιβάλλοντος του κόσμου.

Αποκάλυψε μια αντίφαση.

Η υποβολή ερωτημάτων ήδη υπήρχε.

Οι πληροφορίες ήδη υπήρχαν.

Τα αποδεικτικά στοιχεία ήδη υπήρχαν.

Η εκπαίδευση ήδη υπήρχε.

Κι όμως ο ίδιος επαναλαμβανόμενος κόσμος συνέχιζε.

Η ανθρωπότητα συνέχιζε να επαναλαμβάνει αυτό που αποτύγχανε να δει, να κατανοήσει και να μάθει σωστά.

Παρά το ότι υπήρχαν πληροφορίες.

Παρά το ότι υπήρχε υποβολή ερωτημάτων.

Παρά το ότι υπήρχαν αποδεικτικά στοιχεία.

Παρά το ότι υπήρχε εκπαίδευση.

Η επανάληψη συνεχιζόταν.

Αυτό αποκάλυψε τη διαδρομή που έλειπε.

Το πρόβλημα δεν ήταν η απουσία πληροφοριών.

Το πρόβλημα δεν ήταν η απουσία υποβολής ερωτημάτων.

Το πρόβλημα δεν ήταν η απουσία αποδεικτικών στοιχείων.

Το πρόβλημα δεν ήταν η απουσία εκπαιδευτικών συστημάτων.

Το πρόβλημα ήταν η απουσία μιας δομημένης, βασισμένης σε αποδεικτικά στοιχεία διαδρομής για να μαθαίνουν οι άνθρωποι πώς να θέτουν ερωτήματα, να βλέπουν, να κατανοούν και να μαθαίνουν από το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.

Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να μάθει από αυτό που δεν μπορεί να δει ή να κατανοήσει.

Το Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων βοήθησε να γίνει ο επαναλαμβανόμενος κόσμος ορατός και κατανοητός.

Βοήθησε να αποκαλυφθεί η σχέση ανάμεσα σε αυτό από το οποίο μαθαίνει η ανθρωπότητα και σε αυτό που η ανθρωπότητα γίνεται επανειλημμένα.

Βοήθησε να αποκαλυφθεί αυτό που το περιβάλλον του κόσμου έδειχνε επανειλημμένα μέσα στον χρόνο.

Αποκάλυψε τι επαναλαμβανόταν.

Αποκάλυψε τι συνεχιζόταν.

Αποκάλυψε τι προστατευόταν.

Αποκάλυψε τι αποκρυπτόταν.

Αποκάλυψε γιατί η υποβολή ερωτημάτων από μόνη της αποτύγχανε να σταματήσει την επανάληψη.

Γι' αυτό αναπτύχθηκε το Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q.

Το Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q δεν δημιουργήθηκε πρώτα και μετά εφαρμόστηκε στον κόσμο.

Αναπτύχθηκε από αυτό που ο κόσμος έδειχνε επανειλημμένα.

Αναπτύχθηκε από αυτό που αποκάλυψε το Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων.

Αναπτύχθηκε επειδή η υποβολή ερωτημάτων ήδη υπήρχε ενώ η επανάληψη συνεχιζόταν.

Αναπτύχθηκε επειδή οι πληροφορίες ήδη υπήρχαν ενώ η επανάληψη συνεχιζόταν.

Αναπτύχθηκε επειδή τα αποδεικτικά στοιχεία ήδη υπήρχαν ενώ η επανάληψη συνεχιζόταν.

Αναπτύχθηκε επειδή η εκπαίδευση ήδη υπήρχε ενώ η επανάληψη συνεχιζόταν.

Η διαδρομή που έλειπε δεν ήταν περισσότερες πληροφορίες.

Η διαδρομή που έλειπε δεν ήταν περισσότερη υποβολή ερωτημάτων.

Η διαδρομή που έλειπε ήταν να μαθαίνουν οι άνθρωποι πώς να θέτουν ερωτήματα, να βλέπουν, να κατανοούν και να μαθαίνουν από το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου μέσω μιας δομημένης, βασισμένης σε αποδεικτικά στοιχεία εκπαιδευτικής διαδρομής.

Το Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q παρέχει αυτή τη διαδρομή.
Παρέχει τη δομημένη, βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία διαδρομή για να μαθαίνουν οι άνθρωποι πώς να θέτουν ερωτήματα, να βλέπουν, να κατανοούν και να μαθαίνουν από το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.

Το Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q βοηθά τους ανθρώπους να μάθουν πώς να θέτουν υπό ερώτηση το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.
Το να μαθαίνουν πώς να θέτουν υπό ερώτηση το περιβάλλον του κόσμου βοηθά τους ανθρώπους να βλέπουν από τι μαθαίνουν.

Το να βλέπουν βοηθά τους ανθρώπους να κατανοούν.

Η κατανόηση αναπτύσσει την ανεξάρτητη σκέψη.

Η ανεξάρτητη σκέψη αναπτύσσει την ικανότητα της ανθρωπότητας να μαθαίνει από την πραγματικότητα αντί να μαθαίνει από αυτό που δημιουργήθηκε για να την αντικαταστήσει.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος είναι το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος είναι το αποτέλεσμα όταν η ανθρωπότητα μαθαίνει από αυτό που ο κόσμος δείχνει επανειλημμένα αντί να συνεχίζει να το επαναλαμβάνει.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος δεν επιτυγχάνεται μόνο με την αύξηση των πληροφοριών.

Οι πληροφορίες δεν παράγουν αυτομάτως κατανόηση.

Η κατανόηση δεν αναπτύσσεται αυτομάτως χωρίς να μαθαίνουν οι άνθρωποι πώς να θέτουν υπό ερώτηση αυτό από το οποίο μαθαίνουν.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος επιτυγχάνεται όταν η κατανόηση αναπτύσσει την ανεξάρτητη σκέψη και η ανεξάρτητη σκέψη αναπτύσσει την ικανότητα της ανθρωπότητας να μαθαίνει από την πραγματικότητα.

Οι προηγούμενες ενότητες έχουν ήδη δείξει γιατί η ανθρωπότητα αναδημιουργεί επανειλημμένα τα ίδια προβλήματα, συμπεριφορές, συστήματα, αφηγήματα, εξαρτήσεις, περιορισμούς και επαναλαμβανόμενα μοτίβα γενιά μετά τη γενιά.

Έχουν δείξει γιατί οι πληροφορίες από μόνες τους δεν αρκούν.

Έχουν δείξει γιατί η υποβολή ερωτημάτων από μόνη της δεν αρκεί.

Έχουν δείξει γιατί η ανθρωπότητα χρειάζεται μια δομημένη, βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία διαδρομή για να μαθαίνει από το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.

Αυτή η διαδρομή υπάρχει πλέον.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος είναι η προοδευτική βελτίωση της ικανότητας της ανθρωπότητας να μαθαίνει από το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.

Η κατανόηση αναπτύσσει την ανεξάρτητη σκέψη.

Καθώς η κατανόηση προοδεύει, προοδεύει η ανεξάρτητη σκέψη.

Καθώς η ανεξάρτητη σκέψη προοδεύει, η επανάληψη χάνει τη διαδρομή της.

Καθώς η επανάληψη χάνει τη διαδρομή της, η ανθρωπότητα αποκτά την ικανότητα να μαθαίνει προοδευτικά από την πραγματικότητα αντί να την επαναλαμβάνει προοδευτικά.

Όλοι ζουν μέσα στο ίδιο περιβάλλον του κόσμου.

Όλοι μαθαίνουν από αυτό.

Όλοι συμβάλλουν σε αυτό.

Όλοι επηρεάζονται από αυτό.

Όλοι το επηρεάζουν.

Όλοι βοηθούν να διαμορφωθεί αυτό που θα κληρονομήσουν οι μελλοντικές γενιές.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος επομένως ωφελεί όλους επειδή όλοι μοιράζονται το ίδιο περιβάλλον του κόσμου και βοηθούν να διαμορφωθεί αυτό που γίνεται.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος επομένως δεν είναι ευθύνη κάποιου άλλου.

Ανήκει σε όλους επειδή όλοι συμβάλλουν στο περιβάλλον του κόσμου που διαμορφώνει την ανθρωπότητα.

Τα παιδιά δεν δημιουργούν τον κόσμο που κληρονομούν.

Οι ενήλικες τον δημιουργούν.

Τα παιδιά δεν δημιουργούν το εκπαιδευτικό περιβάλλον.

Οι ενήλικες το δημιουργούν.

Τα παιδιά δεν αποφασίζουν ποιες διαδρομές μάθησης τους παρέχονται.

Οι ενήλικες το αποφασίζουν.

Είτε οι άνθρωποι το συνειδητοποιούν είτε όχι, βοηθούν να διαμορφωθεί το περιβάλλον του κόσμου από το οποίο θα μάθουν οι μελλοντικές γενιές.

Το περιβάλλον του κόσμου που κληρονομούν τα παιδιά διαμορφώνεται από αυτά που οι προηγούμενες γενιές επιλέγουν να θέσουν υπό ερώτηση, επιλέγουν να αγνοήσουν, επιλέγουν να αμφισβητήσουν, επιλέγουν να προστατεύσουν και επιλέγουν να μεταδώσουν.

Αυτό από το οποίο μαθαίνει η ανθρωπότητα επηρεάζει αυτό που γίνεται η ανθρωπότητα.

Αυτό από το οποίο μαθαίνουν τα παιδιά επηρεάζει αυτό που γίνονται οι μελλοντικές γενιές.

Αυτό από το οποίο μαθαίνει η κοινωνία επηρεάζει αυτό που γίνεται η κοινωνία.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος επομένως εξαρτάται από τη βελτίωση αυτού από το οποίο μαθαίνουν οι άνθρωποι και του τρόπου με τον οποίο μαθαίνουν από αυτό.

Αυτό σημαίνει ότι οι γονείς, οι εκπαιδευτικοί, οι φροντιστές, οι παιδαγωγοί, τα σχολεία, τα εκπαιδευτικά περιβάλλοντα, οι κοινότητες και η κοινωνία έχουν όλοι ευθύνη να βοηθήσουν την επόμενη γενιά να λάβει κάτι καλύτερο από την επανάληψη.

Αλλά η ευθύνη δεν πρέπει να γίνει καθυστέρηση.

Τα παιδιά δεν πρέπει να χρειάζεται να περιμένουν.

Οι ενήλικες δεν πρέπει να χρειάζεται να περιμένουν.

Η εκπαίδευση δεν πρέπει να χρειάζεται να περιμένει.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος προοδεύει ταχύτερα όταν η ανθρωπότητα μαθαίνει μαζί.

Τα παιδιά μαθαίνουν.

Οι ενήλικες μαθαίνουν.

Οι γονείς μαθαίνουν.

Οι εκπαιδευτικοί μαθαίνουν.

Οι φροντιστές μαθαίνουν.

Οι παιδαγωγοί μαθαίνουν.

Οι κοινότητες μαθαίνουν.

Η κοινωνία μαθαίνει.

Ο στόχος δεν είναι να περιμένει μία ομάδα μια άλλη.

Ο στόχος είναι η ανθρωπότητα να βελτιώσει μαζί την ικανότητά της να μαθαίνει από το περιβάλλον του κόσμου.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος δεν επιτυγχάνεται μέσω της επανάληψης.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος επιτυγχάνεται μέσω της μάθησης.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος επιτυγχάνεται μέσω της κατανόησης.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος επιτυγχάνεται μέσω της ανάπτυξης ανεξάρτητης σκέψης.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος επιτυγχάνεται όταν οι άνθρωποι μαθαίνουν από αυτό που το περιβάλλον του κόσμου δείχνει επανειλημμένα αντί να συνεχίζουν να το επαναλαμβάνουν.

Καθώς η κατανόηση προοδεύει, προοδεύει η ανεξάρτητη σκέψη.

Καθώς η ανεξάρτητη σκέψη προοδεύει, οι άνθρωποι μαθαίνουν ολοένα περισσότερο από την πραγματικότητα αντί να μαθαίνουν από αυτό που δημιουργήθηκε για να την αντικαταστήσει.

Τα κατασκευασμένα ψέματα χάνουν τη διαδρομή τους επειδή η κατανόηση αντικαθιστά την τυφλή αποδοχή.

Η ακολούθηση χάνει τη διαδρομή της επειδή η ανεξάρτητη σκέψη αντικαθιστά την εξάρτηση από τους άλλους για να σκέφτονται αντί γι' αυτούς.

Η εξάρτηση χάνει τη διαδρομή της επειδή οι άνθρωποι μαθαίνουν ολοένα περισσότερο από την πραγματικότητα αντί να βασίζονται σε αυτό που δεν έχει τεθεί σωστά υπό ερώτηση.

Η επανάληψη χάνει τη διαδρομή της επειδή η μάθηση αντικαθιστά τη μίμηση.

Τα διπλά πρότυπα χάνουν τη διαδρομή τους επειδή το ίδιο πρότυπο εφαρμόζεται παντού.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος προοδεύει επειδή οι άνθρωποι μαθαίνουν από αυτό που πραγματικά δείχνει το περιβάλλον του κόσμου αντί από αυτό που τους λένε να πιστεύουν γι' αυτό.

Γι' αυτό έχει σημασία το Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q.

Παρέχει τη δομημένη, βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία διαδρομή για να βοηθά τους ανθρώπους να βλέπουν, να κατανοούν, να μαθαίνουν από και να εφαρμόζουν αυτό που το περιβάλλον του κόσμου δείχνει επανειλημμένα.

Γι' αυτό έχουν σημασία οι πόροι.

Δεν δημιουργήθηκαν για να αποτελούν ιδιοκτησία.

Δεν δημιουργήθηκαν για να περιορίζονται.

Δεν δημιουργήθηκαν για να γίνουν ένα ακόμη ελεγχόμενο σύστημα.

Ανήκουν σε όλους.

Μπορούν να διαβαστούν.

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν.

Μπορούν να κοινοποιηθούν.

Μπορούν να εκτυπωθούν.

Μπορούν να διανεμηθούν.

Μπορούν να εφαρμοστούν.

Μπορεί να υπάρξει μάθηση από αυτούς.

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να βοηθήσουν παιδιά.

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να βοηθήσουν ενήλικες.

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να βοηθήσουν την εκπαίδευση.

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να βοηθήσουν την κοινωνία.

Ο περιορισμός δεν είναι η ιδιοκτησία.

Ο περιορισμός είναι το νόημα.

Η δομημένη, βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία διαδρομή υποβολής ερωτημάτων πρέπει να παραμείνει ακέραιη.

Οι πόροι δεν πρέπει να αλλάξουν, να αποδυναμωθούν, να παραποιηθούν, να αραιωθούν, να αντιστραφούν ή να απομακρυνθούν από το σωστό τους νόημα.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος εξαρτάται από το να παραμένει το νόημα σαφές.

Οι άνθρωποι δεν μπορούν να μάθουν σωστά από κάτι που έχει αλλάξει σε κάτι άλλο.

Δεν μπορούν να μάθουν σωστά από κάτι που έχει αποδυναμωθεί.

Δεν μπορούν να μάθουν σωστά από κάτι που έχει παραποιηθεί.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος εξαρτάται από το να μαθαίνουν οι άνθρωποι από την ίδια τη διαδρομή και όχι από αλλοιωμένες εκδοχές της.

Αν αλλάξει το νόημα, αλλάζει η μάθηση.

Αν αλλάξει η μάθηση, αλλάζει το αποτέλεσμα.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος επομένως εξαρτάται από τη διατήρηση της ακεραιότητας της ίδιας της διαδρομής.

Γι' αυτό έχουν σημασία οι επίσημες διαδρομές του World Education Online και του Q2L.

Βοηθούν τους ανθρώπους να έχουν πρόσβαση στα υλικά μέσα στο σωστό τους πλαίσιο.

Βοηθούν να προστατεύεται το νόημα ενώ επιτρέπουν στους πόρους να χρησιμοποιούνται, να κοινοποιούνται, να εκτυπώνονται, να διανέμονται, να εφαρμόζονται και να αποτελούν πηγή μάθησης.

Ο σκοπός δεν είναι ο περιορισμός.

Ο σκοπός είναι η προστασία του νοήματος.

Μια διαδρομή μάθησης δεν μπορεί να προάγει την ανθρωπότητα αν το νόημά της μετατραπεί στην ίδια επανάληψη που δημιουργήθηκε για να σταματήσει.

Γι' αυτό έχει επίσης σημασία το Q2L.

Το Q2L βοηθά την εκπαιδευτική διαδρομή να κινηθεί μέσα στην κοινωνία.

Επιτρέπει στους ανθρώπους να κοινοποιούν, να χρησιμοποιούν, να διανέμουν, να δημιουργούν, να εφαρμόζουν και να μαθαίνουν από τα υλικά.

Βοηθά τους ενήλικες να φτάνουν σε ενήλικες.

Βοηθά τους ενήλικες να βοηθούν τα παιδιά.

Βοηθά οικογένειες, σχολεία, παιδαγωγούς και κοινότητες να μαθαίνουν από το ίδιο πλαίσιο.

Βοηθά την κατανόηση να κινείται μέσα στην κοινωνία.

Βοηθά την ανεξάρτητη σκέψη να κινείται μέσα στην κοινωνία.

Βοηθά τους ανθρώπους να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου μέσω της ίδιας δομημένης, βασισμένης σε αποδεικτικά στοιχεία διαδρομής.

Βοηθά την Ανθρώπινη Πρόοδο να κινείται μέσα στην κοινωνία.

Βοηθά τις μελλοντικές γενιές να κληρονομήσουν μια διαδρομή μάθησης αντί να κληρονομήσουν επανάληψη.

Βοηθά να μετακινηθεί η Ανθρώπινη Πρόοδος από την έννοια στην εφαρμογή.

Βοηθά να μετακινηθεί η μάθηση στη δράση.

Βοηθά να μετακινηθεί η κατανόηση στην κοινωνία.

Βοηθά να μετακινηθεί η ανεξάρτητη σκέψη στην κοινωνία.

Βοηθά να μετακινηθεί η Ανθρώπινη Πρόοδος στην καθημερινή ζωή. Όπου εμπλέκονται παιδιά, τα υλικά πρέπει να κινούνται μέσω γονέων, εκπαιδευτικών, φροντιστών, σχολείων, εκπαιδευτικών περιβαλλόντων και υπεύθυνων ενηλίκων.

Αυτό δεν σημαίνει ότι τα παιδιά πρέπει να περιμένουν.

Σημαίνει ότι τα παιδιά πρέπει να λαμβάνουν το πλαίσιο με ασφάλεια, υπευθυνότητα και όσο το δυνατόν νωρίτερα.

Το Young Questioners είναι κεντρικό σε αυτό.

Το Young Questioners δεν αφορά απλώς την παροχή υλικών στα παιδιά.

Αφορά τη μάθηση μέσω της δημιουργίας από αυτό από το οποίο μαθαίνουν οι άνθρωποι.

Οι γονείς μαθαίνουν.

Οι εκπαιδευτικοί μαθαίνουν.

Οι φροντιστές μαθαίνουν.

Οι παιδαγωγοί μαθαίνουν.

Τα σχολεία μαθαίνουν.

Οι κοινότητες μαθαίνουν.

Καθώς οι άνθρωποι δημιουργούν ασφαλή, κατάλληλα για την ηλικία υλικά Young Questioners από το πλαίσιο, δεν βοηθούν μόνο τα παιδιά να μάθουν.

Μαθαίνουν και οι ίδιοι.

Σκέφτονται τι χρειάζεται να θέτουν υπό ερώτηση τα παιδιά.

Σκέφτονται πώς μαθαίνουν τα παιδιά.

Σκέφτονται πώς το περιβάλλον του κόσμου διαμορφώνει τα παιδιά.

Σκέφτονται πώς να προστατεύουν τον νου των παιδιών.

Σκέφτονται πώς να βοηθούν τα παιδιά να βλέπουν, να κατανοούν, να μαθαίνουν και να αναπτύσσουν ανεξάρτητη σκέψη.

Η διαδικασία της δημιουργίας γίνεται μέρος της διαδικασίας μάθησης.

Οι άνθρωποι μαθαίνουν μέσω της εφαρμογής.

Οι άνθρωποι μαθαίνουν μέσω της υποβολής ερωτημάτων.

Οι άνθρωποι μαθαίνουν μέσω της δημιουργίας.

Οι άνθρωποι μαθαίνουν βοηθώντας άλλους να μάθουν.

Το Young Questioners επομένως βοηθά παιδιά και ενήλικες να μαθαίνουν μαζί.

Οι εκπαιδευτικοί και οι παιδαγωγοί είναι ιδιαίτερα σημαντικοί επειδή βοηθούν να διαμορφώνεται το μαθησιακό περιβάλλον των παιδιών.

Το Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q παρέχει στους εκπαιδευτικούς και τους παιδαγωγούς μια δομημένη, βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία μέθοδο για να βοηθούν τα παιδιά να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου ενώ συνεχίζουν και οι ίδιοι να μαθαίνουν από αυτό.

Το ίδιο ισχύει για γονείς, φροντιστές, σχολεία, εκπαιδευτικά περιβάλλοντα και υπεύθυνους ενήλικες.

Το πλαίσιο δεν είναι απαραίτητο μόνο για μία ομάδα.

Είναι απαραίτητο για τα παιδιά.

Είναι απαραίτητο για τους ενήλικες.

Είναι απαραίτητο για γονείς, εκπαιδευτικούς, φροντιστές, παιδαγωγούς, σχολεία, εκπαιδευτικά περιβάλλοντα και κοινότητες.

Είναι απαραίτητο οπουδήποτε οι άνθρωποι μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου και βοηθούν άλλους να μαθαίνουν από αυτό.

Η εκπαίδευση δεν μπορεί να βελτιωθεί επαναλαμβάνοντας την ίδια προσέγγιση που απέτυχε να διδάξει στους ανθρώπους πώς να θέτουν υπό ερώτηση το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου.

Η εκπαίδευση βελτιώνεται όταν στα παιδιά και στους ενήλικες δίνεται η διαδρομή L2Q και μαθαίνουν από αυτή μαζί.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος δεν μπορεί να παραμένει παγιδευμένη μέσα σε ένα βιβλίο, ένα άτομο, έναν ιστότοπο, έναν οργανισμό ή μία γενιά.

Πρέπει να κινηθεί μέσα στην κοινωνία.

Πρέπει να χρησιμοποιηθεί.

Πρέπει να κοινοποιηθεί.

Πρέπει να αποτελέσει πηγή μάθησης.

Πρέπει να φτάσει στα παιδιά.

Πρέπει να φτάσει στους ενήλικες.

Πρέπει να φτάσει στην εκπαίδευση.

Πρέπει να φτάσει στις κοινότητες.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος προοδεύει όταν προοδεύει η κατανόηση.

Προοδεύει όταν προοδεύει η ανεξάρτητη σκέψη.

Προοδεύει όταν οι άνθρωποι μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου αντί απλώς να το κληρονομούν.

Προοδεύει όταν στις μελλοντικές γενιές δίνεται η ικανότητα να μαθαίνουν από την πραγματικότητα αντί απλώς να την επαναλαμβάνουν.

Προοδεύει όταν η κατανόηση αντικαθιστά την τυφλή αποδοχή.

Προοδεύει όταν η ανεξάρτητη σκέψη αντικαθιστά την ακολούθηση.

Προοδεύει όταν η πραγματικότητα αντικαθιστά τα κατασκευασμένα ψέματα.

Προοδεύει όταν η μάθηση αντικαθιστά την επανάληψη.

Καθώς προοδεύει η Ανθρώπινη Πρόοδος, η ανθρωπότητα βελτιώνει προοδευτικά την ικανότητά της να μαθαίνει από την πραγματικότητα αντί να μαθαίνει από αυτό που δημιουργήθηκε για να την αντικαταστήσει.

Καθώς προοδεύει η κατανόηση, τα κατασκευασμένα ψέματα χάνουν την ικανότητά τους να επιβιώνουν.

Καθώς προοδεύει η ανεξάρτητη σκέψη, η ακολούθηση χάνει τη διαδρομή της.

Καθώς οι άνθρωποι μαθαίνουν πώς να εφαρμόζουν το ίδιο πρότυπο παντού, τα διπλά πρότυπα χάνουν τη διαδρομή τους.

Καθώς η ανθρωπότητα μαθαίνει από το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου, τα συστήματα, οι συμπεριφορές, τα αφηγήματα, οι υποθέσεις και οι δομές ευθυγραμμίζονται ολοένα περισσότερο με την πραγματικότητα αντί με την εξαπάτηση.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος επομένως δεν βελτιώνει απλώς την υποβολή ερωτημάτων.

Βελτιώνει την ικανότητα της ανθρωπότητας να μαθαίνει, να κατανοεί, να σκέφτεται ανεξάρτητα, να διακρίνει την αλήθεια, να εφαρμόζει δικαιοσύνη και να βελτιώνει προοδευτικά το περιβάλλον του κόσμου που δημιουργεί και μεταδίδει.

Καθώς η ανθρωπότητα γίνεται ολοένα πιο ικανή να οικοδομεί πάνω στην αλήθεια αντί να οικοδομεί πάνω στην εξαπάτηση, η αδικία χάνει τα θεμέλιά της.

Καθώς η αδικία χάνει τα θεμέλιά της, η κοινωνία γίνεται ολοένα πιο ικανή να υπηρετεί τους ανθρώπους, τις μελλοντικές γενιές και την ίδια τη ζωή.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος επομένως δεν είναι απλώς η πρόοδος της γνώσης.

Είναι η προοδευτική πρόοδος της ικανότητας της ανθρωπότητας να μαθαίνει από την πραγματικότητα και να οικοδομεί από την πραγματικότητα.

Τα παιδιά παραμένουν κεντρικά επειδή τα παιδιά γίνονται οι μελλοντικοί φορείς του περιβάλλοντος του κόσμου.

Τα παιδιά γίνονται γονείς.

Τα παιδιά γίνονται εκπαιδευτικοί.

Τα παιδιά γίνονται φροντιστές.

Τα παιδιά γίνονται εργαζόμενοι.

Τα παιδιά γίνονται ηγέτες.

Τα παιδιά γίνονται υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων.

Τα παιδιά γίνονται συντελεστές του κόσμου.

Ό,τι μαθαίνουν τα παιδιά σήμερα γίνεται μέρος του αυριανού κόσμου.

Ο κόσμος που κληρονομούν οι μελλοντικές γενιές διαμορφώνεται από αυτό από το οποίο έμαθαν οι προηγούμενες γενιές.

Ο κόσμος που θα δημιουργήσουν οι μελλοντικές γενιές θα διαμορφωθεί από αυτό από το οποίο μαθαίνουν.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος επομένως εξαρτάται από αυτό από το οποίο διδάσκονται να μαθαίνουν τα παιδιά σήμερα.

Αν τα παιδιά κληρονομήσουν επανάληψη, ο επαναλαμβανόμενος κόσμος συνεχίζεται.

Αν τα παιδιά κληρονομήσουν εξάρτηση, η εξάρτηση συνεχίζεται.

Αν τα παιδιά κληρονομήσουν ακολούθηση, η ακολούθηση συνεχίζεται.

Αν τα παιδιά κληρονομήσουν σιωπή, η σιωπή συνεχίζεται.

Αν τα παιδιά κληρονομήσουν φόβο, ο φόβος συνεχίζεται.

Αν τα παιδιά κληρονομήσουν κατασκευασμένα ψέματα, τα κατασκευασμένα ψέματα συνεχίζονται.

Αν τα παιδιά κληρονομήσουν το Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q, η Ανθρώπινη Πρόοδος συνεχίζεται.

Αν τα παιδιά κληρονομήσουν δομημένη, βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία υποβολή ερωτημάτων, η κατανόηση προοδεύει.

Αν τα παιδιά κληρονομήσουν την ικανότητα να μαθαίνουν από το ίδιο το περιβάλλον του κόσμου, η ανεξάρτητη σκέψη προοδεύει.

Αν τα παιδιά κληρονομήσουν την ικανότητα να διακρίνουν την αλήθεια, τα κατασκευασμένα ψέματα χάνουν τη διαδρομή τους.

Αν τα παιδιά κληρονομήσουν την ικανότητα να εφαρμόζουν το ίδιο πρότυπο παντού, τα επαναλαμβανόμενα διπλά πρότυπα χάνουν τη διαδρομή τους.

Το μέλλον της ανθρωπότητας είναι επομένως αδιαχώριστο από αυτό από το οποίο διδάσκονται να μαθαίνουν τα παιδιά.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος δεν δημιουργείται περιμένοντας από τις μελλοντικές γενιές να λύσουν αυτό που οι προηγούμενες γενιές απέτυχαν να θέσουν υπό ερώτηση.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος δημιουργείται όταν στις σημερινές και στις μελλοντικές γενιές δίνεται η διαδρομή μαζί.

Παιδιά και ενήλικες μαθαίνουν μαζί.

Οικογένειες και σχολεία μαθαίνουν μαζί.

Εκπαιδευτικοί και μαθητές μαθαίνουν μαζί.

Κοινότητες μαθαίνουν μαζί.

Η κοινωνία μαθαίνει μαζί από το περιβάλλον του κόσμου.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος δεν δημιουργείται από ένα άτομο που μαθαίνει μόνο του.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος δημιουργείται όταν η ανθρωπότητα βελτιώνει προοδευτικά μαζί την ικανότητά της να μαθαίνει από το περιβάλλον του κόσμου.

Έτσι η επαναλαμβανόμενη βλάβη χάνει τη διαδρομή της.

Έτσι τα κατασκευασμένα ψέματα χάνουν τη διαδρομή τους.

Έτσι η σιωπή χάνει τη διαδρομή της.

Έτσι η εξάρτηση χάνει τη διαδρομή της.

Έτσι η ακολούθηση χάνει τη διαδρομή της.

Έτσι ο επαναλαμβανόμενος κόσμος χάνει τη διαδρομή του.

Έτσι η Ανθρώπινη Πρόοδος αποκτά τη διαδρομή της.

Η διαδρομή υπάρχει.

Το πλαίσιο υπάρχει.

Οι πόροι υπάρχουν.

Η επόμενη γενιά υπάρχει.

Η ευθύνη υπάρχει.

Το ερώτημα δεν είναι πλέον αν υπάρχει η διαδρομή.

Το ερώτημα είναι αν η ανθρωπότητα επιλέγει να τη χρησιμοποιήσει.

Το τι θα συμβεί στη συνέχεια εξαρτάται από το τι επιλέγει να κάνει η ανθρωπότητα με αυτά.

Τα παιδιά του σήμερα γίνονται ο κόσμος του αύριο.

Ό,τι διδάσκονται τα παιδιά να μαθαίνουν από σήμερα γίνεται μέρος του κόσμου που βοηθούν να δημιουργηθεί αύριο.

Γι' αυτό το μέλλον της ανθρωπότητας είναι αδιαχώριστο από την εκπαίδευση των παιδιών.

Επειδή τα παιδιά του σήμερα γίνονται ο κόσμος του αύριο και το μέλλον της ανθρωπότητας θα καθοριστεί τελικά από το αν οι μελλοντικές γενιές κληρονομήσουν τον επαναλαμβανόμενο κόσμο ή κληρονομήσουν την ικανότητα να μαθαίνουν από αυτόν.

Το μέλλον της ανθρωπότητας θα καθοριστεί τελικά από το αν προοδεύει η κατανόηση ή προοδεύει η επανάληψη.

Αν προοδεύει η ανεξάρτητη σκέψη ή προοδεύει η ακολούθηση.

Αν προοδεύει η πραγματικότητα ή προοδεύουν τα κατασκευασμένα ψέματα.

Αν η ανθρωπότητα συνεχίζει να επαναλαμβάνει τον κόσμο ή μαθαίνει προοδευτικά από αυτόν.

Η Ανθρώπινη Πρόοδος ωφελεί όλους επειδή όλοι ζουν μέσα στο ίδιο περιβάλλον του κόσμου.

Όλοι μαθαίνουν από αυτό.

Όλοι συμβάλλουν σε αυτό.

Όλοι επηρεάζονται από αυτό.

Όλοι βοηθούν να διαμορφωθεί αυτό που γίνεται.

Τα οφέλη της Ανθρώπινης Προόδου επομένως δεν περιορίζονται σε ένα άτομο, μία ομάδα, ένα σύστημα ή μία γενιά.

Ανήκουν σε όλους επειδή όλοι μοιράζονται το ίδιο περιβάλλον του κόσμου και συμβάλλουν στο μέλλον που προκύπτει από αυτό.

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΝΩ ΤΙΠΟΤΑ

Ως παιδί, περίμενα ο κόσμος να είναι αυτό που οι άνθρωποι έλεγαν ότι ήταν.

Περίμενα η αλήθεια να έχει σημασία.

Περίμενα τα συστήματα να είναι αυτό που ισχυρίζονταν ότι ήταν.

Περίμενα οι άνθρωποι να λένε την αλήθεια όταν τίθεντο σημαντικά ζητήματα.

Περίμενα τα αποδεικτικά στοιχεία να έχουν σημασία.

Περίμενα οι αντιφάσεις να αντιμετωπίζονται.

Καθώς μεγάλωνα και βίωνα τον κόσμο ο ίδιος, συναντούσα επανειλημμένα κάτι πολύ διαφορετικό.

Ο κόσμος που βίωσα δεν ήταν ο κόσμος που είχα διδαχθεί να περιμένω.

Όταν έθετα υπό ερώτηση αυτό που έβλεπα, περίμενα απαντήσεις.

Όταν παρουσίαζα αποδεικτικά στοιχεία, περίμενα αποδεικτικά στοιχεία ως απάντηση.

Όταν αποκάλυπτα ψέματα, περίμενα η αλήθεια να έχει μεγαλύτερη σημασία από το χρήμα, τη θέση, την εξουσία, το κύρος ή το προσωπικό συμφέρον.

Αυτό δεν συνέβη ποτέ.

Για πολύ καιρό, συνέχιζα να περιμένω κάποιον να πει την αλήθεια.

Κανείς δεν το έκανε ποτέ.

Αυτό με ανάγκασε να σταματήσω να ρωτώ αν οι άνθρωποι έλεγαν την αλήθεια και να αρχίσω να ρωτώ γιατί δεν την έλεγαν.

Μέσα από περισσότερα από τριάντα χρόνια τεκμηριωμένων εμπειριών, κατάλαβα γιατί τα ίδια προβλήματα συνέχιζαν να επαναλαμβάνονται.

Κατάλαβα γιατί οι άνθρωποι παραμένουν σιωπηλοί, γιατί οι άνθρωποι προστατεύουν αυτό από το οποίο εξαρτώνται και την επιρροή που έχει το χρήμα στην ανθρώπινη συμπεριφορά, διαμορφώνοντας αποφάσεις, πράξεις, σιωπή, αποτελέσματα και ολόκληρα συστήματα.

Όσο περισσότερο κατανοούσα, τόσο περισσότερο συνειδητοποιούσα ότι οι άνθρωποι γίνονταν συνεχώς προϊόντα του περιβάλλοντος από το οποίο μάθαιναν, χωρίς ποτέ να μαθαίνουν σωστά από αυτό.

Διαμορφώνονταν από αυτό.

Το επαναλάμβαναν.

Το μετέδιδαν παρακάτω.

Αυτή η συνειδητοποίηση με αναστάτωσε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο.

Συνειδητοποίησα ότι τα παιδιά κληρονομούσαν τον ίδιο επαναλαμβανόμενο κόσμο και τελικά θα γίνονταν οι ενήλικες υπεύθυνοι για να τον μεταδώσουν ξανά.

Συνειδητοποίησα ότι οι άνθρωποι δεν μπορούν να μάθουν από αυτό που δεν μπορούν να δουν.

Αν η πραγματικότητα παραμένει κρυμμένη, οι άνθρωποι δεν μπορούν να μάθουν σωστά από αυτήν.

Αν οι άνθρωποι δεν μπορούν να μάθουν σωστά από αυτήν, συνεχίζουν να την επαναλαμβάνουν.

Δεν μπορούσα να το αποδεχτώ.

Δεν μπορούσα να αποδεχτώ ότι έβλεπα όσα είχα δει και να παραμένω σιωπηλός.

Δεν μπορούσα να αποδεχτώ ότι θα άφηνα τις μελλοντικές γενιές να κληρονομήσουν τον ίδιο επαναλαμβανόμενο κόσμο χωρίς τουλάχιστον να προσπαθήσω να κάνω κάτι γι' αυτό.

Επίσης δεν μπορούσα να αποδεχτώ κάτι που ήξερα ότι ήταν ψέμα απλώς επειδή το αποδέχονταν άλλοι άνθρωποι.

Δεν μπορούσα να συμμορφωθώ με αυτό.

Δεν μπορούσα να προσποιηθώ ότι ήταν αληθινό για να ενταχθώ.

Η ευκολότερη επιλογή θα ήταν να το αποδεχτώ, να συμμορφωθώ με αυτό και να γίνω μέρος του.

Αλλά δεν θα μπορούσα ποτέ να το κάνω αυτό.

Όχι για αποδοχή.

Όχι για επιδοκιμασία.

Όχι για άνεση.

Όχι για χρήμα.

Με κανένα κόστος.

Το να στέκομαι μόνος ήταν ευκολότερο για μένα από το να αποδεχτώ κάτι που ήξερα ότι ήταν ψέμα.

Μόλις το κατάλαβα αυτό, το να μην κάνω τίποτα δεν ήταν πλέον αποδεκτό για μένα.

Το να βοηθώ τους ανθρώπους να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου έγινε πιο σημαντικό για μένα από τη δική μου προσωρινή ζωή.

Το να βοηθώ τα παιδιά να κληρονομήσουν κάτι καλύτερο από την επανάληψη έγινε πιο σημαντικό για μένα από τη δική μου άνεση.

Συνειδητοποίησα ότι αν παρέμενα κι εγώ σιωπηλός, απλώς θα γινόμουν μέρος της ίδιας σιωπής που είχα περάσει δεκαετίες παρατηρώντας.

Δεν μπορούσα να το κάνω αυτό.

Αισθάνθηκα ευθύνη να αποκαλύψω αυτό που είχε κρυφτεί ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να το δουν.

Επειδή οι άνθρωποι δεν μπορούν να μάθουν από αυτό που δεν μπορούν να δουν.

Αυτή η κατανόηση οδήγησε τελικά στο Βιβλίο Αποδεικτικών Στοιχείων, στο World Education Online, στο Σύστημα Υποβολής Ερωτημάτων L2Q, στο Q2L, στο Young Questioners και στα εκπαιδευτικά υλικά που ακολούθησαν.

Το χρήμα δεν με παρακινεί.

Δεν πιστεύω ότι οι πληροφορίες που προορίζονται να βοηθήσουν τους ανθρώπους να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου πρέπει να ανήκουν σε μένα.

Πιστεύω ότι πρέπει να ανήκουν σε όλους.

Γι' αυτό οι πληροφορίες, οι πόροι και τα εκπαιδευτικά υλικά έχουν διατεθεί ελεύθερα ώστε οι άνθρωποι να τα διαβάζουν, να τα χρησιμοποιούν, να τα κοινοποιούν, να τα διανέμουν και να μαθαίνουν από αυτά.

Ο στόχος δεν ήταν ποτέ το χρήμα.

Ο στόχος ήταν να βοηθηθούν οι άνθρωποι να μαθαίνουν από το περιβάλλον του κόσμου.

Ο στόχος ήταν να βοηθηθούν τα παιδιά να κληρονομήσουν κάτι καλύτερο από την επανάληψη.

Βλέπω γιατί οι άνθρωποι υποφέρουν και γιατί τα ίδια προβλήματα συνεχίζονται γενιά μετά τη γενιά.

Βλέπω γιατί τα παιδιά έρχονται σε έναν κόσμο στον οποίο κυρίως διδάσκονται πώς να προσαρμόζονται αντί να μαθαίνουν σωστά από αυτόν ώστε να μπορεί να βελτιωθεί.

Βλέπω επίσης τη διαδρομή που μπορεί να βοηθήσει να αλλάξει αυτό.

Γι' αυτό προσπάθησα.

Προσπάθησα όσο καλύτερα μπορούσα να βοηθήσω τους ανθρώπους.

Προσπάθησα όσο καλύτερα μπορούσα να βοηθήσω τα παιδιά.

Προσπάθησα όσο καλύτερα μπορούσα να βοηθήσω την ανθρωπότητα να μαθαίνει από το περιβάλλον του κόσμου αντί να συνεχίζει να το επαναλαμβάνει.

Το αν οι άνθρωποι επιλέξουν να χρησιμοποιήσουν αυτή την ευκαιρία είναι τελικά δική τους απόφαση.

Η δική μου ευθύνη ήταν να προσπαθήσω.

Δεν μετανιώνω για όσα πέρασα την ενήλικη ζωή μου κάνοντας.

Δεν μετανιώνω για τον χρόνο, την προσπάθεια, τις θυσίες ή τους κινδύνους.

Θα τα έκανα όλα ξανά.

Θα το έκανα ξανά ακόμη κι αν δεν βοηθούσε ποτέ τίποτα.

Επειδή μόλις κατάλαβα όσα είχα φτάσει να κατανοώ, το να μην κάνω τίποτα δεν ήταν ποτέ επιλογή για μένα.

Γι' αυτό δεν μπορούσα να μην κάνω τίποτα.

WORLD EDUCATION ONLINE

ΜΑΘΕ ΝΑ ΘΕΤΕΙΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΘΕΣΕ ΕΡΩΤΗΜΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΙΣ

Η Εκπαίδευση Διαμορφώνει την Κοινωνία.

Η Υποβολή Ερωτημάτων Διαμορφώνει την Εκπαίδευση.

L2Q • Q2L • YOUNG QUESTIONERS

Οι πόροι ανήκουν σε όλους και πρέπει να χρησιμοποιούνται, να κοινοποιούνται, να διανέμονται και να εφαρμόζονται, υπό την προϋπόθεση ότι το νόημά τους δεν αλλάζει.

worldeducation.online

q2l.online

info@worldeducation.online

ΑΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ

Όλοι Πρέπει να Μάθουν από Αυτόν τον Κόσμο

Γιατί η Εκπαίδευση Πρέπει να Βελτιωθεί

Τα Καταπληκτικά Παιδιά: Ταξίδι προς έναν Καλύτερο Κόσμο

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΟΔΕΥΣΕΙ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΑΤΑΝΟΕΙ

Μάθε να Θέτεις Ερωτήματα

Θέσε Ερώτημα για να Μάθεις